

Idrætspolitisk mellemrum

Når foreninger kommer på mellemlånd i velfærdsaftaler mellem idrætsorganisationerne og kommunen.

Af Casper Rasmussen

Master i Offentlig Ledelse (FMOL)

Antal anslag: 131.403

Januar 2024

Indhold

Abstract.....	3
Indledning	4
Problemformulering	5
Opgavens opbygning	5
Del 1: Teori	6
En teoretisk forståelse af mellemrummet	6
Paradokser i mellemrummet.....	7
Det offentlige perspektiv på mellemrummet - Fra demokratisk selvstyre til samskabelse.....	9
Det organisatoriske perspektiv på mellemrummet - Fra autonomi til samarbejde	11
Opsamling – Fra udefra-og-ind til Indefra-og-ud.....	13
Del 2: Metode.....	14
En fænomenologisk tilgang til forståelsen af mellemrummet.....	14
Udvælgelse af foreningsledere til samtale.....	14
Gennemførelse af samtalen.	16
Etablering af narrativer	17
DEL 3: Foreningernes fortællinger.....	20
Idrætspolitikeren	20
Den fødte foreningsleder	23
Lokalpolitikeren	25
Den professionelle frivillige.....	27
Sammenfatning af foreningernes fortællinger.....	29
Fællestræk i foreningsledernes fortællinger	31
Del 4: Diskussion.....	33
Eksistens.....	33
Demokrati.....	34
Identitet.....	35
Autonomi.....	36
DEL 5: Konklusion	38
Tættere på et økosystem mind-set.....	38
Litteratur	41
Bilagsliste	47

Abstract

This thesis investigates the perspectives of sport clubs regarding the position they assume when their interest organizations engage in collaborations with the public sector. These collaborations involve commitments to provide services to enhance public health and address municipal welfare challenges. The question guiding this inquiry is:

How do sports clubs navigate the sports-political interstice they may find themselves in when sports organizations, on behalf of the club, engage in collaboration with a municipality?

At first the thesis explores the dynamics of sports clubs within a hermeneutic framework, investigating the concept of "spaces in between" and exposing its theoretical and practical implications for the sport clubs in traditional value-chain collaboration between the civil society and the public sector. Through a historical analysis of sports policy in Denmark, the research traces the evolution of the relationship between the public sector and sports organizations, resulting in an increasing number of municipal collaborations placing sport clubs in a sports-political interstice.

Building on the theoretical foundation, a phenomenological approach is employed, aiming to comprehend the position of the sports clubs. Interviews with four sport-club leaders are presented in four character-driven narratives, which provides an understanding of their situations and histories, offering insights into the interstice as they experience it. The analysis reveals thirteen dualities created by the embedded tensions that the clubs experience in the gap between their own organization and the municipality when collaboration challenges the clubs' perceptions and ideals. Based on this, the analysis concludes that there are four elements —existence, democracy, identity, and autonomy—that significantly impact successful collaboration.

After elaborating these findings, the thesis engages in a discussion of these core elements, exploring their impact on the complexity of collaboration and leadership tasks. Upon the discussion the argument is made for adopting a new mindset to navigate the complexities effectively. A new model is presented building on an ecosystem mindset as a work tool for navigating dualities and complexities in collaboration, as opposed to the traditional value-chain mindset prevalent in current collaborative frameworks.

Indledning

“Nogle vil sige, at det er fint, at man har fået en organisation, der leverer services til kommuner og foreninger og kan varetage professionel ledelse og udvikling. Andre – deriblandt jeg selv – vil sige, at foreningen med centraliseringen har mistet sin egentlige legitimitet som en repræsentant, der byggede på det engagement, der var i de enkelte foreninger.” (Lauritzen, 2018)

Ovenstående citat er fra en artikel i Altinget i 2018 hvor Bjarne Ibsen, der var leder af Center for forskning i Idræt, Sundhed og Civilsamfund, kritiserer DGI som organisation for at have tabt deres bagland. Det er på mange måder et interessant postulat, og det rammer lige ned i min egen praksis, da jeg både tidligere har været leder i DGI, og i dag er leder af en offentlig kultur- og fritidsafdeling.

I gennem de senere år har vores kommune (som mange andre kommuner) indgået forskellige samarbejder med de større danske idrætsorganisationer, der tilbyder forskellige services og koncepter, som kan styrke velfærden. Det er de lokale foreninger, der typisk skal levere ydelserne, men aftalerne indgås på et politisk, organisatorisk niveau, uden foreningerne har været med til at beslutte aftaleindholdet. Derfor opstår der en form for idrætspolitisk mellemrum, hvor foreningerne risikerer at komme på mellemhånd. Det er dette mellemrum, der har pirret min faglige interesse for denne undersøgelse.

For hvis det er korrekt, hvad Bjarne Ibsen postulerer om at organisationerne har mistet deres legitimitet, hvordan kan organisationerne så på vegne af foreningerne indgå aftaler om at levere forskellige services? Hvad sker der, hvis det ikke interesserer de lokale foreninger at være en del af en velfærdsaftale?

I en tid, hvor der aldrig har været større fokus på civilsamfundsstrategier og samskabende processer med foreningerne, så indkapsler Bjarne Ibsen en problematik, der er væsentlig, at vi adresserer og udforsker. Samtidig pointerer postulatet et samskabelsesparadoks, som der ikke er forsket i eller undersøgt før.

Samskabelse er et forholdsvis nyt begreb i den offentlige sektor, og var slet ikke udbredt på samme måde herhjemme for bare 15 år siden. I de senere år, er der dog skrevet en del om ledelse af samskabelse (Se for eksempel Fogsgaard og Jongh, 2019, Krogstrup, 2017 samt Andersen m.fl., 2022), og begrebet har været blandt de mere populære i diskussionen af offentlige styringsparadigmer i overgangen fra New Public Management (NPM) til New Public Governance (NPG) (Andersen m.fl., 2020). Der er dog ikke forsket meget i samskabelse mellem frivillige idrætsforeninger og kommuner.

I perioden mellem 2015 og 2019 undersøgte Center for Forskning i Idræt, Sundhed og Civilsamfund ved Syddansk Universitet samspillet mellem den frivillige- og kommunale sektor (Ibsen, 2020). Projektet involverede mange af civilsamfundets aktører, men kun få idrætsforeninger deltog i projektet. Idrætsforeningerne svarede alene på spørgsmål, der relaterer sig til åben-skole projekter, hvor de overtager idrætsundervisningen i folkeskolen. Derfor mangler vi fortsat viden om idrætsforeningernes holdninger og forventninger til at indgå i sundhedsfaglige, samskabende processer med særligt fokus på at løse velfærdsudfordringer. Derudover adresserede undersøgelsen heller ikke det samskabelsesdilemma der kan opstå, når den overordnede interesseorganisation mister sin repræsentation i en samskabende proces og efterlader foreningen i et mellemrum.

Derfor adresserer denne opgave dette mellemrum i et indefra-og-ud perspektiv, hvor foreningerne selv får lov til at komme til orde. I mødet med fire foreningsledere forsøger jeg at skabe en forståelse for deres

situation og belyse samskabende processer mellem kommune og idrætsorganisation fra deres perspektiv. Det er intentionen, at opgaven kan skabe en større indsigt i ledelsesopgaven, når vi som kommune skal indgå i samskabende processer med foreningslivet omkring at mindske de kommunale velfærdsudfordringer.

Problemformulering

Formålet med denne opgave er derfor at undersøge foreningernes holdninger og opfattelser af den position som foreningerne stilles i, når deres interesseorganisation på vegne af dem indgår samarbejde med den offentlige sektor. Samarbejder, hvor organisationen på vegne af foreningerne forpligter sig til at levere nogle serviceydelser til det offentlige med henblik på at styrke folkesundheden og mindske de kommunale velfærdsudfordringer.

Helt konkret bliver følgende overordnede spørgsmål omdrejningspunkt for min undersøgelse:

”Hvordan forholder idrætsforeningerne sig til det idrætspolitiske mellemrum de kan blive sat i, når idrætsorganisationerne på vegne af foreningerne indgår i et samarbejde med en kommune”?

Opgaven bygger på en diskussion af teoretiske betragtninger og empiriske fortolkninger, der til sammen skal give en forståelse af foreningernes position. En forståelse der også har betydning for, hvordan jeg som offentlig leder kan lede samskabende processer succesfuldt.

Opgavens opbygning

Opgaven er bygget op i fem dele. I opgavens første del udforsker jeg foreningernes komplekse position i et hermeneutisk perspektiv, hvor jeg analyserer begrebet mellemrum og dets opståen. Jeg belyser teoretiske og praktiske implikationer af et værdikædebaseret samarbejde og undersøger paradokserne, der teoretisk kan opstå for idrætsforeningerne. Gennem en historisk gennemgang af dansk idrætspolitik afdækker jeg, hvordan samspillet mellem det offentlige og idrætsorganisationerne har udviklet sig og ført til et stigende antal samarbejdsrelationer, der skaber det idrætspolitiske mellemrum.

I anden del redegør jeg for min metodiske tilgang. En fænomenologisk tilgang, hvor jeg udfører interviews med fire foreningsledere, for at lade dem komme til orde og beskrive, hvordan de oplever det idrætspolitiske mellemrum. Deres historier præsenteres i opgavens tredje del gennem fire karakterbetonede narativer. De fire narativer afslører 13 dualiteter, som jeg udleder af mine interviews, og som bliver skabt af de indlejrede spændinger, foreningerne oplever i mellemrummet mellem deres egen organisation og kommunen, når samarbejdet udfordrer foreningernes forestillinger og idealer. På den baggrund konkluderer afsnittet, at der er fire kerneforhold, som er afgørende for et succesfuldt samarbejde: foreningernes eksistens, demokrati, identitet og autonomi.

I opgavens fjerde afsnit diskuterer jeg de identificerede kerneområder og deres indvirkning på kompleksiteten i samarbejdet og ledelsesopgaven og fremsætter argumenter for, at der er brug for et nyt mindset for at kunne lede effektivt i kompleksiteterne. Opgaven præsenterer derfor i femte afsnit en ny model, der bygger på et økosystem mindset som et arbejdsredskab til at navigere mellem dualiteter og kompleksiteter i samarbejdet. Modellen står således som et modstykke til den traditionelle værdikædetankegang, som samarbejdet bygger på i dag, og som er med til at skabe det idrætspolitiske mellemrum.

Del 1: Teori

En teoretisk forståelse af mellemrummet

Som jeg beskrev indledningsvist, ønsker jeg med denne undersøgelse at forstå den position, som foreningerne er sat i, når interesseorganisationerne indgår i samarbejde med kommuner på vegne af foreningen. Jeg kalder denne position for et idrætspolitisk mellemrum, fordi den som metafor er rammende for den kritik, som Bjarne Ibsen anlagde i opgavens indledende citat.

Et mellemrum er per definition noget, der befinder sig imellem to punkter (Sproget.dk). Det kan være et mellemrum i tid, tegnsætningens mellemrum mellem to bogstaver eller det fysiske mellemrum mellem to genstande eller placeringer. I dette tilfælde er det mellemrummet mellem de to parter i et politisk samarbejde – her forstået som organisationerne og kommunen. I mellemrumsmetaforen ligger også en filosofisk forståelse af, at afstanden mellem de to yderpunkter kan være større eller mindre, og at vi som mennesker altid vil forsøge at mindske eller lukke denne afstand (Carey, 2017). Mellemrummet signalerer således også en mangel på noget. Som for eksempel tegnet i tegnsætningen eller som i dette tilfælde; den manglende involvering af foreningerne i samarbejdet mellem kommunen og organisationerne.

Mellemrummet er illustreret herunder, og skabes mellem organisationerne og kommunen og indrammes af det aftalegrundlag der indgås. På grund af foreningernes rolle som udfører på kontraktens indhold placeres foreningen i dette mellemrum som en parentes, hvorved der skabes et værdikædeforhold, der er illustreret med pilene. I ledet mellem kommunen og foreningen eksisterer der et leveranceforhold eller samarbejdsforhold alt efter hvor meget samskabelse, der opstår. I ledet mellem organisation og kommune eksisterer der både et opdrag og et repræsentationsforhold i forhold til kontrakten. Det er netop i dette forhold mellem foreningen og organisation, at Bjarne Ibsen postulerer, at DGI har mistet sin legitimitet.

Figur 1: Illustration af det idrætspolitiske mellemrum, der opstår i en samarbejdsaftale mellem organisationerne og kommunen og den værdikæde som aftalekontrakten bygger på.

Den mistede legitimitet kan måske være et udtryk for, at organisationens interesser og repræsentation ikke matcher den forening, de repræsenterer. Det kan også være et udtryk for den professionalisering Bjarne Ibsen nævner, som netop opstår i samarbejdsaftalens kontraktlige forhold, hvor foreningerne bliver den udførende part på et opdrag fra organisationerne. Værdikædeforholdet som illustreret herover synes således at være problematisk på flere måder for et konstruktivt samarbejde. I det følgende vil jeg derfor indramme denne problematik. Først beskriver jeg fire paradokser, som jeg udleder som en teoretisk funderet forståelsesramme til at indkapsle mellemrummet. Herefter viser jeg gennem en idræthistorisk gennemgang, hvordan samspillet mellem den offentlige sektor og idrætsorganisationerne har udviklet sig gennem tiderne, og ført til et øget antal samarbejder for at fremme danskernes velfærd. Gennemgangen viser ligeledes, hvordan den øgede professionalisering, som Bjarne Ibsen kritiserer, er inspireret af en New Public Management styringsform (NPM) baseret på nye markedstiltag og en managementtilgang, der netop skaber kontraktforhold, der baserer sig på en værdikædetankegang, som illustreret herover, og som er med til at skabe et idrætspolitisk mellemrum med en række indlejrede spændinger og paradokser.

Paradokser i mellemrummet

I det følgende skitserer og begrundet jeg fire paradokser, der kan opstå i det idrætspolitiske mellemrum, når organisationer indgår samarbejde med en kommune på vegne af foreningen. Paradokserne skal ikke læses som fire hypoteser, jeg senere vil forsøge at af- eller bekræfte gennem min empiriske indsamling og analyse. Der er tale om fire paradokser, der skal fungere som en forståelsesramme til at indkapsle det idrætspolitiske mellemrum. Det er fire paradokser, der danner et motiverende afsat for denne opgave, og som jeg udleder fra den idrættshistoriske udvikling, som jeg gennemgår i de efterfølgende afsnit.

Der er forsket meget i paradokser og skrevet meget om paradokser i ledelse (se f.eks. Lüscher, 2018 og Johansen, 2018) Det vigtige i denne sammenhæng er at forstå paradokser som en modsatrettedehed. Modsat mellemrum, som man forsøger at mindske eller lukke, så er paradokser et udtryk for en iboende kompleksitet, der som et grundvilkår ikke lader sig reducere eller forsvinde (Lüscher, 2013). I det idrætspolitiske mellemrum synes der at være fire tydelige paradokser: Interesse-paradoks, ressource-paradoks, ledelse-paradoks og kompetence-paradoks. Jeg har illustreret de fire paradokser i nedenstående figur, hvor de lægger sig som et forstyrrende, ekstra lag ovenpå værdikædeforholdet, som samarbejdet bygger på. I det følgende gennemgår jeg de fire paradokser og begrundet, hvordan de påvirker samarbejdsforholdet.

Figur 2: Illustration af fire paradokser der opstår i mellemrummet og påvirker samarbejdsaftalens værdikæde

Interesseparadokset

Interesseparadokset opstår i det modstridende felt mellem foreningernes egen interesse og organisationernes interesse. Bjarne Ibsen indkredser dette paradoks i sit indledende citat, når han referer til, at der er sket en centralisering og organisationerne har mistet deres legitimitet. Anne Binderkrantz er en af de forskere herhjemme, der blandt andet gennem hendes forskning i interessegruppers fremstilling i medier har påpeget, at organisationer kan have en tendens til at fremstille sig på måder, som ikke nødvendigvis harmonerer med interessen hos organisationens medlemmer. Dette opstår især i situationer, hvor de ønsker at opnå en appel fra offentlige myndigheder eller befolkningen som helhed (Binderkrantz, 2019). Den sundhedsfaglige retning, som organisationerne indtager som appel for at styrke deres position og sikre deres økonomi, er derfor ikke nødvendigvis en interesse, de deler med deres medlemsforeninger. En undersøgelse fra 2015 viser for eksempel, at de to formål foreningerne ofte tilslutter sig, handler om at skabe sociale fællesskaber og fremme interessen for den enkelte idræt. Dette hænger sammen med den ideologiske grundtanke omkring foreningsdannelse, der netop handler om at skabe et rum for fællesskabsdannelse og i idrætssammenhæng omkring den aktivitet, man deler en fælles interesse for (Elmose-Østerlund m.fl., 2017: s. 47).

Ledelsesparadoks

Ledelsesparadokset opstår i det kontraktlige forhold mellem kommunen og organisationerne der baserer sig på et New Public Management styringsparadigme. I de efterfølgende afsnit kommer jeg blandt andet ind på, hvordan det har udviklet sig i et historisk perspektiv, men NPM er kendetegnet ved, at det inddrager konkurrence- og markedslignende mekanismer (Andersen m.fl., 2020: s. 54). Det er dette Ibsen i sin kritik kalder *services* og er forbundet med en konceptualisering af forskellige produkter fra organisationernes side, som kan indgå i kontraktens værdikædeforhold. Samtidig baserer NPM styringsideologien sig på et principal-agent forhold, hvor det handler om at få agenten (foreningen) til at udføre de opgaver, som principalen (organisationen/kommunen) ønsker gennem anvendelsen af forskellige managementtiltag (Andersen m.fl., 2020: s. 56). Det er et styringsparadigme, som traditionelt ikke har boet i foreninger, hvor ledelsen er kendetegnet ved, at det er frivillige der ledes. Ledelse har derfor været baseret på en fælles lyst i organisationen, og man har bevidst forsøgt at undgå managementkulturens arbejdsmetoder og styringsredskaber, for at undgå at de frivillige mister deres lyst og motivation for at være frivillige (Boll, 2015). Som et udtryk for denne paradoks eksistens, har organisationerne i stigende grad sat fokus på ledelse og foreningsudvikling af deres medlemsforeninger. Blandt andet med indførelse af DM i foreningsudvikling i DGI i 2011 (Elmose-Østerlund, 2017b) og DIF Lederakademi.¹

Kompetenceparadoks

Kompetenceparadokset opstår i det modstridende forhold, at serviceydelserne baserer sig på koncepter og indsats, som frivillige foreninger normalt ikke har. Som Bjarne Ibsen beskriver i det indledende citat, så byggede det tidligere på et engagement i foreningerne. Nu bygger det i stedet på, at de skal levere en række services. Foreningerne har traditionelt været drevet af klassiske aktivitetsformer som fodbold, gymnastik og skydning, hvor undervisningen har været båret af frivillige med en passion og kunnen indenfor den givne aktivitetsform. Fokus har været på udviklingen af de idrætsspecifikke kompetencer hos deltagerne, og underviserne har skulle udvise kompetence og ekspertise i dette. Med de nye serviceydelser, der har til formål at styrke sundheden og velfærden, tillægges der nye værdier og funktioner til idrætten. I et kursus-katalog for DGI Sundhedsidræt ses det for eksempel, hvordan der tilbydes uddannelse i demenstræning eller rygtræning (DGI Sundhedsidræt, 2018). Det er aktiviteter, der ellers klassisk har været forbundet med fysioterapien.

Ressourceparadokset

Selv om foreningerne bliver tilbudt uddannelse i de nye former for aktiviteter, så er det ikke sikkert, de kan finde frivillige nok til at løfte opgaven. Det leder frem til det fjerde paradoks, som er et ressourceparadoks. I 2006 og igen i 2015 gennemførte Syddansk Universitet, Center for forskning i Idræt, Sundhed og Civilsamfund en analyse og status af den danske foreningsidræt (Ibsen, 2006 og Elmose-Østerlund, m.fl. 2017b). Begge undersøgelser viste, at foreningerne mener den største udfordring for dem er at rekruttere nye frivillige og instruktører. Når organisationerne således indgår i samarbejder med kommunerne og tilbyder nye services, der kræver nye frivillige og nye instruktører, så lægger det et stort pres på foreningerne, og er med til at skabe et ressourceparadoks.

---

¹ DIF Lederakademi eksisterer ikke længere som produkt. I en gammel nyhedsoversigt fra DIF kan man stadig se, hvordan et lederakademi bestod af flere moduler med fokus på forandringsledelse, strategisk ledelse og personligt lederskab. (Dif.dk)

De fire paradokser, som jeg her har gennemgået, skaber et spændingsfelt i det idrætspolitiske mellemrum. I det følgende dykker jeg ned i forståelsen af de disse spændinger og beskriver mellemrummet ud fra dets to yderpositioner. Først indtager jeg perspektivet fra mellemrummets offentlige yderpol, hvor jeg beskriver, hvordan de offentlige interesser til foreningsidrætten og organisationerne har udviklet sig igennem tiderne. Efterfølgende belyser jeg mellemrummet ud fra perspektivet af organisationerne i forhold til, hvordan deres interesser overfor det offentlige har udviklet sig de senere år. De to perspektiver er vigtige af flere årsager. For det første giver de en forståelse af, hvorfor mellemrummet er opstået som et udtryk for en historisk bevægelse væk fra et autonomt selvstyre i foreningslivet til et styrket samarbejde mellem civilsamfundet og det offentlige. For det andet giver perspektiverne en forståelse for, at udviklingsprocessen har været drevet af en NPM-tankegang med nye markedstiltag og en managementtilgang, som netop er med til at skabe det idrætspolitiske mellemrum og de paradokser og spændinger, der er forbundet med mellemrummet.

Det offentlige perspektiv på mellemrummet - Fra demokratisk selvstyre til samskabelse

Når Bjarne Ibsen kritiserer organisationerne for at have mistet deres bagland, så skal det ses som et resultat af den idrætspolitiske udvikling, der har været gennem de seneste mange år, og som er spidset særligt til de seneste ti år. En udvikling, hvor den politiske indblanding er vokset, og dermed har lagt pres på den traditionelle, stærke selvbestemmelse i dansk idræt. I dette afsnit gennemgår jeg kort denne historiske udvikling, da den danner en forståelsesbaggrund for, hvordan det offentlige perspektiv gradvis har ændret sig og skabt en øget interesse fra det offentlige (kommuner og stat) overfor de store idrætsorganisationer.

Den danske idrætspolitik kan opdeles i tre historiske epoker, der strækker sig fra 1800-tallet og til i dag (Ibsen og Eichberg, 2006: s. 6) Da grundloven blev indført i 1849, gav den med paragraf 78 retten til foreningsfrihed. Dette blev startskuddet til etableringen af skyttebevægelsen et årti senere i 1861, der efterfølgende også fik gymnastik med på programmet (Hansen, 1995: s. 30). Organisationen udgør forfaderen for det, der i dag kaldes DGI og er Danmarks Næststørste idrætsorganisation. I 1896 blev Dansk Idrætsforbund oprettet som repræsentant for den egentlige sportsdyrkelse og udviklede sig med tiden til Danmarks Idrætsforbund (DIF) (Hansen, 1996: s. 63) Organisationen er i dag Danmarks største idrætsorganisation.

Op igennem første halvdel af 1900-tallet kæmpede de to organisationer om den offentlige støtte. Støtten var meget lille dengang sammenlignet med i dag. For eksempel modtog idrætsorganisationerne i 1937/38 i alt 118.820 kr. fra staten. Heraf udgjorde DIF's andel 35.100 kr., mens skytte- og gymnastikforeningernes andel var på 77.120 kr. Det var først efter 2. verdenskrig, at DIF nåede op på samme niveau som Skytte og gymnastikforeningerne der til sammen på dette tidspunkt fik et samlet tilskud på 267.000 kr. (Ibsen, 1995: s. 35). Denne forskellighed mellem organisationerne viser tydeligt, hvor statens præferencer og opmærksomhed lå, og vidner om, at der således allerede fra starten var en statslig involvering og interesse. Niels Kayser Nielsen beskriver det således i tidsskriftet Fortid og Nutid:

”Sporten blev opfattet som leg og abekattestreges, hvorimod skydning, gymnastik og andre »civiliserede« former for kropskultur, som bidrog til fremme af den nationale korpsånd, blev taget alvorligt og fik ideologisk opbakning og økonomisk støtte. Dvs. at idrætsstøtten indgik i et samlet kompleks af, hvad staten ønskede at tilrettelægge, styre og koordinere.” (Nielsen, 1989: s. 187)

Men selv om der tydeligvis var politisk interesse, så var styringen begrænset, og stadig præget af et mere demokratisk selvstyre, hvor idrætten fyldte meget mindre i samfundsbilledet og idrætspolitikken ikke helt fulgte med udviklingen i de andre politikområder. Den offentlige sektor var stadig meget beskeden på denne tid med mange flere og meget mindre kommuner end de nuværende 98, og kommunerne var ikke forpligtet på at yde støtte, som de er i dag. Den kommunale støtte voksede dog op imod krigen, som et udtryk for en stigende velfærd, og støtten bestod typisk i anlæggelse af forskellige idrætsanlæg eller udlån af offentlige arealer til idrætslige formål. Fra 1940 og til 1945 blev der anlagt særligt mange idrætsanlæg som en del af den statslige beskæftigelsesindsats og med midler herfra. Anlæggelsen og støtten til disse tiltag var dog stadig præget af meget lidt politisk involvering og styring, idet idrætsforeningerne selv stod for anlæggelsen og den efterfølgende drift, mens kommunen blot stillede en kommunal grund til rådighed. (Ibsen og Eichberg, 2006; s 7)

Efter krigen går vi ind i idrætspolitikens 2. epoke, og her ændrer billedet sig med en stigende interesse og politisk indblanding som følge af den voksende velfærdsstat og stadig flere reformer. Det er i denne tid, at de to vigtigste love for dansk idrætspolitik vedtages; nemlig tipsloven i 1948 og Fritidsloven i 1969. Med tipslovens ønsker man politisk at sikre en økonomisk støtte til landsidrætsorganisationerne og med fritidsloven blev der for alvor åbnet for den kommunale støtte til de lokale idrætsforeninger. Ud over lovgivningen var der dog stadig meget lidt interesse for fritidsidrætten, som staten ikke betragtede som en opgave, de skulle blande sig i. Idrætten havde for eksempel ikke et ministerium, og den politiske debat om idrætten var nærmest ikke eksisterende (Ibsen og Eichberg, 2006: s. 8). Det er først i idrætspolitikens tredje epoke efter 1970'erne, at den politiske interesse og indblanding begynder at vokse markant.

I denne periode af dansk idrætspolitik begynder staten i meget højere grad at involvere sig i idrætten. Det sker gennem forskellige analyser, der igangsættes på politisk initiativ, herunder analyse af breddeidrætten og analysen af eliteidrætten. Ligeledes revideres både tipsloven og fritidsloven i perioden, hvor fritidsloven ændres til folkeoplysningsloven i 1991. Revideringen af de to love giver i de fleste tilfælde idrætten bedre vilkår uden at anfægte foreningernes og organisationernes autonomi (Ibsen og Eichberg, 2006: s. 10). Men det er også i denne periode, at staten tiltager sig en større betydning i dansk idrætspolitik, da de begynder at oprette forskellige politiske organer. Oprettelsen af Team Danmark i 1985 kan siges at være første gang staten for alvor intervenserer idrætten, og påtager sig et styringsansvar for idrættens udvikling (Riiskær og Bøje, 2023: s. 37). Et årti efter oprettelsen bestiller daværende kulturminister Jytte Hilden den første redegørelse af pengestrømmene i idrætten. Hun giver ved samme anledning udtryk for, at hun ønsker at organisatorerne påtager sig sociale opgaver (Ibsen, 1997: s. 49). Ønsket kommer til at stå som et meget klart signal om en voksende politisk indblanding og en begyndende sammensmeltning mellem de velfærds- og idrætspolitiske interesser. Indenfor det samme år kommer både Det nationale Center for Folkesundhed og det første frivilligcharter i 2001. Frivilligcharteret skitserer en række værdier og principper for samspillet mellem det offentlige og det frivillige Danmark, og her forsøger de frivillige organisationer stadig at distancere sig fra statens interesser. Selv om charteret skitserer vigtigheden af de frivilliges indsats i forhold til folkesundheden, så fastholder det, at samarbejdet skal ske på foreningernes og de frivilliges præmisser (Ibsen, 2021: s. 4). I årene efter oprettes der flere politiske ideprogrammer som for eksempel "Børn og unge i bevægelse" som der afsættes 4 mio. kr. til fra kulturministeren i 2003, pulje for "Unge nydanskere deltagelse i idræts- og foreningslivet" på i alt 3 mio. kr. i 2006 og en pulje i 2006 på endnu 4 mio. kr. til "Integration gennem deltagelse i idræts- og foreningslivet" (Ibsen og Eichberg, 2006: s. 19). Puljerne blev starten på en puljepolitik, som ikke behager organisationerne på daværende tidspunkt, da de så må affinde sig med en mindre del af den økonomiske kage, der skal fordeles.

Puljerne er også et tegn på at 1980'ernes New Public Management tankegang er nået til kulturministeriet. I 2004 får ministeren indført en resultatkontrakt i forbindelse med eliteidrætsloven, og da tipsloven skal revideres i 2010 fremgik det også af bemærkningerne til lovforslaget, at de frivillige organisationer skulle indgå en resultatkontrakt med kulturministeren. Den stramme og kvantificerbar kontrakt blev dog i processen erstattet af en blødere rammeaftale (Riiskær og Bøje, 2023: s. 131). Tre år senere i 2013 skal frivilligcharteret fra 2001 fornyes, og ved denne revision lægger man for alvor vægt på at betone samarbejdet mellem den frivillige og offentlige sektor. Det er en forskel fra charteret i 2001, der stadig betonedede foreningslivets autonomi. Samarbejdet er ikke nyt med charteret i 2013, men det nye er den mere bevidste bestræbelse på at fremme og udvide samarbejdet (Ibsen, 2020b). Det bliver måske det endelige tegn på, at den klare adskillelse mellem det offentlige og de frivillige foreninger begynder sin opløsning, og en bevægelse væk fra det demokratiske selvstyre. Hvor samspilsformen tidligere var kendetegnet ved, at foreningerne og organisationerne modtog en økonomisk støtte uden offentlig indblanding, får samspillet mere karakter af et egentligt samarbejde, hvor parterne samarbejder om et projekt eller en særlig indsats. Her er kendetegnet, at parterne har overlappende roller til forskel fra tidligere og betegnes i nogle sammenhænge som partnerskaber og i andre sammenhænge som samskabelse (Ibsen, 2020: s. 13). Et af de mest klare eksempler på dette bliver "Bevæg dig for livet" visionen mellem de to organisationer. En vision med stor, politisk involvering, som blandt andet ses af den pressemeddelelse, som Kulturministeriet sender ud den 27. marts 2019. Her indkalder de til fælles idrætspolitisk topmøde med de to organisationer med budskabet om, at flere skal bevæge sig, og flere skal inkluderes i idrætsforeningerne (Kulturministeriet, 2019).

Det organisatoriske perspektiv på mellemrummet - Fra autonomi til samarbejde

"Nordea-fonden og TrygFonden indgår i et tæt partnerskab med DIF og DGI om at realisere de to idrætsorganisationers vision Bevæg dig for livet med stor opbakning fra Christiansborg og H.K.H. Kronprins Frederik.

*Visionens målsætning er, at 75 procent af danskerne i 2025 skal dyrke idræt, og at 50 procent af befolkningen skal dyrke idræt i en forening".
(Bevaegdigforlivet.dk, Baggrunden for Bevæg dig for livet)*

I foregående afsnit beskrev jeg hvordan organisationerne løbende har kæmpet om offentlige midler, og om hvordan de bare for tyve år siden forsøgte at bevare deres autonomi i forbindelse med frivilligcharteret 2001. Ovenstående citat viser, at der er sket meget siden da. Med den fælles vision "Bevæg dig for livet" har organisationerne gjort et massivt forsøg på at gøre sig relevant i en velfærdspolitik dagsorden i tæt samarbejde med Christiansborg og en lang række danske kommuner. I dette afsnit forsøger jeg at redegøre for, hvad der har ført til, at organisationerne har indtaget den position, og hvordan det efterlader idrætsforeningerne i et idrætspolitisk mellemrum.

For at forstå hvordan organisationerne kunne gå fra en position med ønske om autonomi og egenkontrol med skarpt adskilte grænser mellem hinanden til en fælles vision med stærk politisk involvering, skal vi vende tilbage til revideringen af udlodningsloven i 2010. For selv om ønsket om resultatkontrakter blev erstattet af blødere rammeaftaler, så rejste det spørgsmålet om, hvorvidt det ikke var rimeligt at staten havde indflydelse på anvendelsen af statens midler, når de blev udloddet (Riiskær og Bøje, 2023: s. 131)?

Samtidig havde DIF og DGI sikret, at der ved revideringen blev indført en bemærkning om, at der i forbindelse med evalueringen af udlodningsmodellen skulle laves en udredning af idrættens struktur og økonomi. Hensigten var, at de store organisationer ville gøre op med hestevædeløbssporten, som var med i fordelingsnøglen med et udlodningsbeløb, som organisationerne ikke fandt rimeligt (Riiskjær og Bøje, 2023: s. 120). Strategien for DIF og DGI var dog næsten ved at gå galt. I årene forinden havde begge organisationer arbejdet med et fusionsoplæg, som kuldsejlede i 2008 til stor ærgrelse for daværende kulturminister Carina Christensen (Heide-Jørgensen, 2009). Ovenpå den mislykkedes fusion begyndte organisationerne at bekrige hinanden. Blandt andet ved at DIF allokerede nogle af sine centrale midler til at iværksætte konkrete projekter med fokus på voksne motionister, som ellers have været DGI's fokusområde. Ved årsmødet i DGI 2010 rettede daværende formand Søren Møller således en rungende kritik mod DIF for at konkurrere om medlemmer i stedet for at styrke foreningsidrætten (Riiskjær og Bøje, 2023: s. 121). Det var formodentlig presset fra, at de to organisationer lignede hinanden mere og mere, kombineret med den kommende udredning af idrættens økonomi, der fik organisationerne til at gå sammen om den fælles vision; *Bevæg dig for livet*. Med denne strategi lykkedes det organisationerne at afværge kulturminister Marianne Jelveds forslag om en større omfordeling af midlerne, hvor der skulle flyttes 75 mio. kroner fra organisationerne ud til etablering af en omstillingspulje og en styrkelse af de statslige organer som for eksempel Idrættens Analyseinstitut og Team Danmark (Riiskjær og Bøje, 2023: s. 124). Omvæltningen førte til megen debat. Især daværende direktør for Idrættens Analyseinstitut, som tabte spillet og gik glip af midlerne, har i hans egen analyse af forløbet beskyldt organisationerne for at foretage denne manøvre som et taktisk træk for at holde andre fra fadet (Brandt, 2018). Et kritikpunkt der nogle år senere blev bekræftet af flere andre eksperter og af den afdøde formand for DGI Søren Møller selv i en nyhedsudsendelse på TV2 (Iversen, 2020).

Visionen blev således en fælles generator for den udvikling, politikerne på Christiansborg over en længere periode havde ønsket at præge organisationerne i, og en generator for en endnu større fokusering i organisationerne på samfundets velfærdsudfordringer. Det blev dog også en vision, der på mange måder kom til at sætte foreningerne i den mellemposition, som denne opgave ønsker at belyse, og for den centralisering og professionalisering, som Bjarne Ibsen kritiserer i citatet i indledningen.

Visionens ordlyd med talkombinationen 25-50-75, står nemlig som et centralt tegn på organisationernes overgang til en styringsform præget og inspireret af New Public Management.

Indførelsen af et mere professionelt styre skyldes nok især den kvantitative tilvækst i organisationerne, som krævede nye styringsformer (Trangbæk, 1995). Det betød at antallet af ansatte i organisationerne voksede enormt. Fra 1991 til 2017 voksede antallet af medarbejdere for eksempel i DGI for fra ca. 60 til ca. 500 (Hansen, 2017). Men også nye markedstiltag spiller ind.

I 2011 ansætter DGI en ny Marketing- og Kommunikationschef med baggrund fra blandt andet LEGO. Hun skal være med til at stimulere den kommercielle udvikling af DGI, som især startede med oprettelsen af udvalget for DGI Motion i 2003 (Hansen, 2017: s. 20). Udviklingen byggede på inspiration fra det kommercielle fitnessområde som for eksempel Les Mills, der udvikler koncepter centralt, som efterfølgende sælges til centre og kæder decentralt (Aagaard, 2018). DGI begynder derfor at sætte fokus på, hvordan de kan styrke medarbejdernes kompetencer indenfor salg og rådgivning. Der bliver hyret et eksternt firma til at stå for uddannelse af medarbejderne, og hurtigt spreder det sig også som tilbud til de lokale foreninger (Hansen, 2015). Firmaet udarbejder samtidig et nyt koncept for medarbejderudviklingssamtaler, hvor hver enkelt medarbejder bliver målt og holdt op på sin salgsrate. Det understøttes af et nyt CRM-system, som leverer struktureret kunde- og salgsdata (Lund, 2014). NPM-bølgen slår for alvor ind over DGI i målet om at få flere medlemmer.

I 2010 opretter DGI hjemmesiden VoresPuls.dk, som henvender sig direkte til udøveren og denne tendens bæres med ind i visionen mellem de to organisationer. Kommunikationen i Bevæg dig for livet er målrettet og henvender sig nu også direkte til de borgere, som ikke er aktive i forvejen. Besøger man visionens hjemmeside, er det første man møder for eksempel en opfordring til at bevæge sig:

” Der sker noget, når vi bevæger os. Humøret stiger. Stressen falder. Vi får mere overskud. Både til os selv og dem omkring os. Bevæg dig for livet giver dig inspiration til, hvordan du kan få mere bevægelse ind i din hverdag.”

(Bevaegdigforlivet.dk, Hvad bevæger dig?)

Flere og flere aktiviteter eller koncepter opstår, hvor det ikke er foreningen som er afsender af den enkelte aktivitet, men i stedet organisationerne. Et godt eksempel er Royal Run, som første gang blev afviklet i 2018 i anledningen af H.K.H Kronprinsens 50. års fødselsdag med over 70.000 tilmeldte deltagere (Royalrun.dk).

Da visionen skal evalueres første gang i 2017, er foreningernes erfaringer oversat i evalueringsmaterialet, der udelukkende fokuserer på den organisatoriske udvikling og læring af visionen. Evalueringen slår fast, at aftalerne mellem kommunerne og organisationerne har fulgt målet fra starten: De er blevet indgået på baggrund af demografiske omstændigheder i den enkelte kommune samt tal og fakta om befolkningssammensætningen og de behov, som tallene peger på. Der er således indgået et forhandlingsnotat som fastlægger hvilke målgrupper aftalen primært rummer, samt hvilke aktiviteter man vurderer, har den ønskede effekt over for denne målgruppe. Evalueringen slår ligeledes fast, at det er lykkedes organisationerne at indgå aftalerne på et højt organisatorisk, politisk niveau (Dinesen m.fl., 2017: s. 134). Det efterlader således foreninger i et idrætspolitisk mellemrum. På den ene side af mellemrummet er de stadig mere professionaliserede organisationer, der tilbyder serviceydelser på vegne af foreningerne. På den anden side kommunerne som medskabende og aftagere af disse ydelser.

Opsamling – Fra udefra-og-ind til Indefra-og-ud

I dette første afsnit har jeg argumenteret for og beskrevet det jeg med et metaforisk udtryk har kaldt et idrætspolitisk mellemrum. Mellemrummet opstår når en interesseorganisation som DGI eller DIF indgår en samarbejdsaftale på vegne af idrætsforeningerne om at løse de kommunale velfærdsudfordringer. Samarbejdsaftalen bygger nemlig på et værdikædeforhold mellem alle tre parter, men indgås på et politisk niveau der ikke involverer den enkelte forening (fig. 1).

Afsnittet har belyst mellemrummet ud fra forskellige teoretiske perspektiver. Først har jeg argumenteret for fire paradokser der lægger sig som et lag ned over værdikædeforholdet og efterlader foreningerne på mellemland, fordi de for eksempel ikke kan levere på de nødvendige serviceydelser (fig. 2). I forlængelse heraf har jeg beskrevet mellemrummet fra et kommunalt og organisatorisk perspektiv gennem en idrætspolitisk og -historisk gennemgang, der viser, hvordan interessen for at indgå i samarbejder med hinanden har udviklet sig med tiden, og hvordan dette er båret frem af en New Public Management bølge.

Ind til videre har opgaven anlagt et udefra-og-ind perspektiv for at forklare mellemrummet. Men hvis vi virkelig skal forsøge at forstå mellemrummet, er det ikke nok at tage udgangspunkt i den teoretisk funderede tilgang. Vi er nødt til også at betragte mellemrummet med et indefra-og-ud perspektiv, hvilket kalder på empiri. I opgavens anden del, vil jeg derfor beskrive nærmere, hvordan jeg har arbejdet med indsamling af denne empiri.

Del 2: Metode

En fænomenologisk tilgang til forståelsen af mellemrummet

I arbejdet med at belyse mellemrummet i et indefra-og-ud perspektiv, anlægger jeg en mere fænomenologisk tilgang. Der er en risiko for, at jeg problematiserer min egen forskning, hvis jeg fortsætter med at forsøge at beskrive mellemrummet i et hermeneutisk perspektiv, som et fænomen betragtet fra de to teoretiske yderpunkter, der danner mellemrummet, eller de paradokser der teoretisk opstår i mellemrummets spændinger. På den måde risikerer jeg at forblive i en forforståelse eller fordom (Fredslund og Dahlager, 2007). Det er ikke et udtryk for, at jeg forkaster den hermeneutiske tilgang til fordel for den fænomenologiske tilgang, da jeg ikke mener det er et enten-eller, men et både-og. Den hermeneutiske tilgang er ikke fjendtlig overfor den hermeneutiske (Zahavi, 2003: s. 31). De to tilgange skal i højere grad ses som komplementære retninger, der sammen viser flere sider af den helhed og forståelse af mellemrummet, som jeg forsøger at undersøge. Det er netop den hermeneutiske forforståelse, der har været motivationsbaggrund for denne opgave. Men med den fænomenologiske tilgang, tilfører jeg opgaven en form for filosofisk analyse af mellemrummets forskellige fremtrædelsesformer. Via en refleksiv undersøgelse af de forståelsesstrukturer mellemrummet besidder, tillader jeg det at vise sig som det, det er (Zahavi, 2003: s. 13). Jeg vil ikke i dette afsnit diskutere de forskellige filosofiske metoder bag fænomenologien, men der er tale om en form for forskelsfænomenologi, der opstår i spændingsfeltet af mellemrummets yderpunkter og med nogle iboende paradokser. Jeg bevæger mig således fra at forklare mellemrummet ud fra en teoretisk funderet gennemgang af den idrætspolitiske, og samfundsmæssige udvikling gennem tiderne til en mere forstående tilgang. Jeg bevæger mig dermed også væk fra den forklarende forsknings sigte på at klarlægge kausalsammenhænge. Det er netop ikke afgørende at bevise, hvordan mellemrummet opstår som en påvirkning mellem organisationerne og kommunen, eller hvordan det ene paradoks påvirker det andet paradoks. Det afgørende er ud fra et forstående perspektiv at undersøge, hvordan foreningerne oplever mellemrummet og dets iboende spændinger (Brænder og Cecchini, 2020: s. 250). Dette kalder på et empirisk behov, hvor jeg lader foreningerne selv komme til orde for at høre deres subjektive erfaringer. Ikke den form for erfaringsbegreb som for eksempel empirismen og positivismen operer med, og som er sansedata, der er baseret på det direkte observerbare som noget uafhængigt af subjektet (Kjørup, 2003). Det er netop foreningernes subjektive forståelse af mellemrummet, der er vigtig at kunne begribe ud fra et ledelsesperspektiv, hvis jeg skal formå at styrke samarbejdet med dem omkring de fremtidige velfærdsudfordringer. Ikke fordi jeg ønsker at lave aktionsforskning, hvor jeg gennem forskningsprocessen får styrket samarbejdet med en række foreninger i min egen kommune. Men fordi ethvert fænomen er en fremtrædelse af *noget* for *nogen*, og derfor må vi også inddrage de foreninger, som mellemrummet kan fremtræde for (Zahavi, 2003: s. 31).

Udvælgelse af foreningsledere til samtale

I en metodisk terminologi udgør foreningerne således de enheder, som jeg ud fra et rummelighedsbegreb må afgrænse og tilpasse til det analyseniveau, som jeg ønsker at konkludere på baggrund af (Hansen, 2020: s. 81). Min fænomenologisk tilgang betyder, at jeg er på jagt efter en dybdeviden mere end en breddeviden (Hansen, 2020: s. 82). Havde jeg valgt en mere kvantitativ tilgang med et spørgeskema og et tværsnitstudie, havde jeg ikke kunnet få den samme indsigt i foreningernes egentlige oplevelse af

mellemrummet. Samtalen er som forskningsmetode netop kendetegnet ved, at den giver mulighed for at undersøge den mening og betydning, som mennesker tillægger bestemte forhold, og som kan give en kvalitativ beskrivelse af deres livsverden (Kvale, 2001:s. 63). Dermed giver den mig mulighed for at indkredse og begribe mellemrummet og de forskellige paradokser fra foreningernes side, samtidig med, at den lader mig gå på jagt efter andre perspektiver, som ikke er defineret på forhånd af min forforståelse, men som jeg gennem en eksplorativ tilgang kan åbne for (Hansen, 2020: s. 182).

Foreningerne er i sig selv en organisation, der består af mange mennesker, som jeg er nødt til at afgrænse. Da jeg har været optaget af et muligt ledelsesparadoks, er jeg interesseret i nogen, der sidder i bestyrelsen i foreningen og kan udtale sig som repræsentant for organisationen. Jeg er ikke på jagt efter en bestemt person eller titel som for eksempel formand, men er mere på jagt efter de personer, som har noget på hjerte, og som kan sige noget om det emne, jeg undersøger.

Selv om jeg ønsker et dybdeperspektiv, så ønsker jeg også stadig at opnå et perspektiv, der går på tværs af flere foreninger og flere kommuner. Mest i erkendelse af, at der kan være mange variable, som kan have betydning for, hvordan foreningerne opfatter mellemrummet. For eksempel hvilken kommune der samarbejdes med, hvilken type af forening det drejer sig om eller foreningslederens erfaring og ledelsestypologi. Det er dog ikke muligt at tage højde for alle forhold i en kvalitativ tilgang uden det bliver for ressourcetungt. Jeg udvælger derfor tre kriterierpunkter, som skal sikre en variation, der tager højde for de variable, jeg mener er vigtigst. Vurderingen af variable beror ikke på ønsket om at isolere variablene og udlede generelle tendenser, men er en vurdering ud fra, hvordan jeg sikrer et nuanceret billede af det mellemrum, jeg forsøger at begribe.

- 1) Det første kriterie er, at den interviewede er en del af foreningens bestyrelse og har holdninger eller erfaringer fra at være i et sådan mellemrum, som vedkommende ønsker at dele med mig
- 2) Det andet kriterie er, at foreningerne ikke må være en del af den samme samarbejdsaftale, hvor det er den samme kommune og den samme organisation, der danner yderpunkterne af det mellemrum, foreningerne er placeret i.
- 3) Det tredje kriterie er, at det skal være forskellige typer af foreninger. Jeg ønsker derfor en variation i sportsgren og en variation med både enstregen og flerstrengt foreninger.

Foruden ovenstående kriterier vælger jeg bevidst foreninger, der ikke er en del min egen kommune eller foreningsledere, jeg kender eller har en nær relation til i forvejen. På den måde forsøger jeg at undgå reliabilitetsproblemer.

Der er tale om en formålssampling, hvor deltagerne vælges ud fra deres teoretiske relevans og ikke ud fra et tilfældighedsprincip (Aarhus Universitet). Jeg vælger derfor at lave et opslag på LinkedIn, da mediet som faglig platform giver mig adgang til en stor målrettet kontaktflade (bilag 1). Normalt kan der opstå bias, når man samler gennem sociale medier, fordi deres algoritme ikke nødvendigvis er repræsentativ i udvælgelsen (Defgo). Jeg vurderer det dog ikke som et problem i dette tilfælde, hvor jeg arbejder med en formålssampling. Jeg er dog bevidst om, at platformen kan udfordre reliabilitetsproblemet, da jeg gennem mit opslag når ud til mange nære kontakter, som jeg netop ikke ønsker at inddrage i interviews. Omvendt har platformen en faglig karakter, der gør, at jeg har mange perifere kontakter i mit eget netværk. Samtidig kan mine nære kontakter hjælpe med at dele mit opslag i deres netværk og prikke eller tage personer, de mener kan være relevante, og som ikke er en del af mit eget netværk.

Mit opslag når en rækkevidde på 3.225 personer og får i alt 36 reaktioner, 18 kommentarer og 4 delinger. Jeg modtager seks henvendelser på baggrund af opslaget, og vælger at kontakte yderligere tre personer, som har reageret eller er blevet tagget i mit opslag. To af henvendelserne sorterer jeg fra, da de har for tæt

en relation til mig og vores egen kommune. På baggrund af en kort telefonsamtale med de resterende syv, vælger jeg i alt fire personer ud til samtalen, som jeg mener kan give mig det bedste og mest nuancerede billede af foreningernes opfattelse af mellemrummet.

Gennemførelse af samtalen.

I den samtale jeg skal have med foreningerne, er jeg klar over, at det handler om meget mere end at udvælge de rigtige personer til samtalen, men at også klarhed, tryghed og tillid i samtalen spiller en vigtig rolle for mine resultater. Derfor er jeg både opmærksom på de formelle, de fysiske og de sociale rammer for samtalen (Møller og Harrits, 2021: s. 142). Jeg gennemfører derfor samtalen på foreningernes banehalvdel for at skabe øget tryghed. Jeg forsøger samtidig at undgå den asymmetriske magtrelation, der kan være mellem foreningslederen og mig som kommunal chef på området (og en form for repræsentant af mellemrummets ene yderposition) ved at klæde mig i uformelt tøj. Jeg er bevidst om, at det kan opfattes som en kvalitet til mig som interviewer, at jeg har omfattende viden om emnet og dermed kan føre en oplyst samtale (Hansen, 2020: s. 205). Derfor redegør jeg for dette i min indledning til samtalen for at styrke tilliden til foreningslederen.

Som nævnt i foregående afsnit ønsker jeg at komme i dybden, og derfor vælger jeg at foretage samtalen med de fire foreningsledere hver for sig i stedet for et gruppeinterview. Havde jeg i stedet valgt et gruppeinterview, ville jeg risikere at foreningslederne påvirker hinandens historier, og jeg ikke kommer i dybden med det hverdagsnære og selvfølgerige (Rasmussen og Østergaard, 2005: s. 93). Jeg ønsker ikke at samtalen skal være bundet af alt for faste punkter, men er bevidst om, at interviewsituationer nemt kan ende i et spændingsfelt mellem en ustruktureret samtale og den akademisk rigtige måde at foretage et interview på. Jeg føler mig på en måde inspireret af fænomenologen Husserls udtryk: *zu den Sachen selbst*, og blot føle mig åben for alt det, der kan vise sig i mødet med foreningerne (Husserl, 1965). Omvendt ved jeg også, at jeg hele tiden må være bevidst om de etiske og videnskabelige krav, der formelt skal overholdes. Det kan argumenteres, at der i processen opstår en akademisk hæmning, hvor foreningernes erfaringer indsnævres, så de kan passe til bestemte teorier og fremgangsmåder, som kan reproducere af andre forskere. Det er netop ikke hensigten med dette studie at indsnævre, men at åbne og være nysgerrig for de perspektiver, foreningerne har af mellemrummet. Derfor vælger jeg en slags hermeneutisk-fænomenologisk tilgang, hvor jeg inden mødet og samtalen med foreningerne udarbejder en række spørgsmål, som kan være udgangspunkt for samtalen (bilag 2). Spørgsmålene er inspireret af opgavens hermeneutiske beskrivelse af mellemrummet og de fire paradokser, men er på ingen måde styrende for samtaleforløbet. Samtidig er det hensigten, at spørgsmålene er med til at fokusere samtalen mod mellemrummet og dets iboende paradokser, så jeg undgår at bruge for unødigt tid på lange historier uden relation til det, jeg undersøger. Samtalerne er således ikke bygget op som livshistorier, men mere som semi-strukturerede interviews, der giver foreningerne mulighed for at fremstille deres egne opfattelser af de kendte og ukendte variable i mellemrummet, og som jeg ikke ville kunne belyse gennem for eksempel livshistorieinterviews (Fog, 1999: s. 14).

For at åbne for deltagernes perspektiv og brede situationen ud til noget mere end interaktionen mellem mig og foreningslederen, har jeg udviklet fire stimuli, som jeg kan bringe ind i samtalen. De fire stimuli er vist i figuren herunder og er en blanding af videoklip, citater og uddrag af artikler. Ud over at stimuliene skal være med til at fokusere samtalen, så hjælper de også med at præsentere elementer og paradokser på en simpel måde, der skal gøre det lettere for den interviewede at forholde sig til dem, end hvis jeg skulle forsøge at forklare dem. Derudover bliver de fremstillet på en måde, hvor det ikke er mig som interviewer, der bliver den direkte afsender. Hvis den interviewede for eksempel ikke er enig i de citater, som de bliver

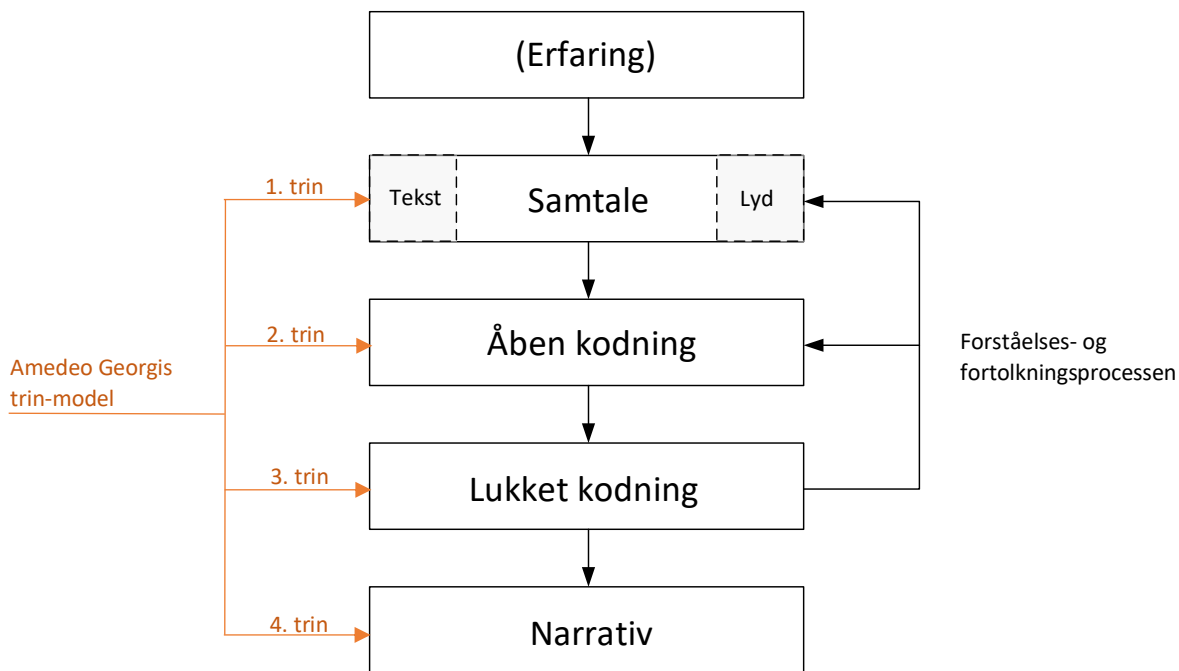
præsenteret for, så bliver det ikke mig som interviewer, at foreningslederen er uenig med. Dermed forventer jeg, at det bliver lettere at føre en troværdig og åben samtale. Jeg bruger ikke alle stimuli til alle samtaler, da det viser sig, at flere af deltagerne selv kommer ind på temaer og emner, der kredser omkring den pågældende stimuli.

Stimuli	Formål
Reklamevideo fra DGI med et sundhedskoncept kaldet U-turn. (DGI Sundhed)	Videoen åbner for perspektiver på konceptualisering og leverancer som en del af værdikæden. Samtidig bidrager den til perspektivet omkring velfærdssydelser og sundhed.
Citat fra Ingefair om samskabelse mellem offentlige og frivillige organisationer. (Bilag 3)	Citatet åbner for samskabelsesperspektivet og forskellige kompleksiteter, der kan opstå i samskabelsen.
Citat fra tidligere hovedbestyrelsesmedlem i DGI, om forholdet mellem DGI og dens medlemsforeninger (Bilag 4)	Citatet åbner for perspektiver på værdikædens led mellem organisationen og foreningen.
Citat fra foreningsleder i Skjold Boldklub, der udtaler sig om Bevæg dig for Livet Visionens impact i foreningerne (Bilag 5).	Citatet giver en anden foreningsleders perspektiv på hele værdikæden fra organisationen til forening og til offentlig myndighed.

Figur 3: Stimuli udviklet til brug i samtalen for at fokusere og åbne samtalen. Tabellen viser typen af stimuli og formålet.

Etablering af narrativer

Det overordnede formål er at få de fire foreningsledere til at sætte ord på deres erfaringer, som jeg efterfølgende kan sammenfatte til et enkelt narrativ for hver person. Processen for min fremgangsmåde er illustreret i nedenstående figur:

Figur 4: Illustration af processen fra samtale til narrativ

Undervejs i processen sker der en konstant fortolkning fra min egen side, fordi jeg forsøger at fortolke betydningen af de centrale temaer, som foreningslederne bringer frem i samtalen. Jeg registrerer altså både, hvad de siger, og hvordan de siger det (Kvale, 2001: s. 45). Jeg vælger at optage samtalen på en telefon og efterfølgende transskriberer den med et open source værktøj fra Good Tape By Zetland, der bygger på en OpenAI teknologi (Zetland). Teknologien er tidsbesparende, og selv om den laver mange sproglige fejl, giver den stadig mulighed for, at jeg kan genlæse interviews mange gange og udarbejde kodning og analyse ud fra transskriberingerne (bilag 6-9).

Jeg har på forhånd en stor erfaring fra mit eget virke som foreningsformand og professionelle virke fra idrætsorganisationerne og danske kommuner. Det virker på samme tid som en god forudsætning, men også som en barriere for at lade foreningernes egne erfaringer og holdninger komme til udtryk og være åben overfor de ting, jeg mødes af. Jeg arbejder derfor ud fra Amedeo Giorgis analysemetode, der er bygget op af fire trin (Giorgi, 2009: s. 128ff). De fire trin i metoden har til hensigt at åbne min bevidsthed, så jeg kan lade fænomenerne træde frem så klart og muligt uden at være påvirket af min forforståelse (Jakobsen, 2010: s. 195). Med denne metode bliver jeg ved med at arbejde mig ned i mine interviews på baggrund af den forståelse og de fortolkninger, jeg skaber undervejs i analyseprocessen. Samtidig giver analysemetoden mig et systematisk grundlag for at producere et validt svar på mit forskningsspørgsmål og dokumentere, hvordan dette er sket, så analysen bliver transparent (Bjørnholdt & Jakobsen, 2020: s. 212).

Det første trin er der, hvor jeg gennem interviewet har erhvervet mig en konkret beskrivelse af fænomenet, som det erfarer af foreningslederne. Her har jeg forsøgt at sætte min egen forforståelse i parentes ved at lytte til interviews og læse transskriberingerne i sin helhed for at få dem ind under huden (Giorgi, 2009: s. 128). Herefter har jeg som en del af andet trin i metoden forsøgt at etablere meningsenheder, hvor jeg som en induktiv strategi har genereret alle de emner jeg har kunnet finde i mit datamateriale via en åben kodning (Bjørnholdt & Jakobsen, 2020: s. 214).

Den åbne kodning har givet mig mulighed for at bryde mine transskriberinger op i mindre tekststykker og overskrifter. I praksis har jeg forsøgt at være åben for alle emner og på den måde sætte mig selv i parentes, men da virkeligheden ikke præsenterer sig objektivt for os som mennesker, så vil det ikke være muligt at gennemføre fuldstændigt (Bjørnholdt & Jakobsen, 2020: s. 220). Kritikere som Polanyi hævder desuden at tavs viden er en uomgængelige del af alt viden. Man kan derfor ikke sætte sig selv i parentes og eliminere de personlige elementer, fordi en formalisering af alt viden, som udelukker den tavse viden, vil være selvedbrydende (Polanyi, 2012: s. 45). Ikke desto mindre er det et ideal, som jeg har forsøgt at tilstræbe ved netop at forsøge at lave så mange koder som muligt, og knytte dem til forskellige begreber.

På baggrund af min åbne kodning har jeg i metodens tredje trin anvendt en lukket kodning, hvor jeg har transformeret meningsenhederne fra min åbne kodning til kategorier og betydninger, som jeg ønsker belyst. Det er således her, hvor jeg på baggrund af en blanding af de mest interessante koder fra min åbne kodning og de koder, jeg kender fra teorien, har haft mulighed for at omskrive hverdags sproget til et videnskabeligt sprog (Bjørnholdt & Jakobsen, 2020: s. 223). I denne proces bliver der skabt en række dualiteter, der indkapsler de spændinger, jeg oplever i foreningslederens fortællinger. Dualitetsbegrebet har en forbundethed til paradoksbegrebet. Et paradoks kan indeholde en dualitet, men gør det ikke nødvendigvis, ligesom en dualitet kan være et paradoks, uden den nødvendigvis er det (Jensen og Wenderby, 2016: s. 10). Ved at jeg bruger dualiteten i min lukkede kodning giver jeg således plads til, at nye begreber kan åbne sig. På den måde forsøger jeg at undgå min forforståelse og undgå, at jeg ubevidst forsøger at eftervise de fire paradokser, jeg beskrev i starten af opgaven.

I nedenstående tabel, har jeg opstillet alle de dualiteter, som jeg finder i min empiri på baggrund af min analyse. Der er tale om i alt tretten dualiteter.

Dualiteter	
Agilt	Rigidt
Nær	Fjern
Forening	Virksomhed
Mellemmenneskeligt	Mellemøkonomisk
Hjerte	Tal
Frivillighed	Professionalisering
Indenfor kernen	Udenfor kernen
Idrætten/foreningen er målet	Idrætten/foreningen er midlet
Få offentlige krav	Mange offentlige krav
Passion	Pligt
Mennesker	Systemer
Praksis	Prestigeprojekter
Nedefra og op	Oppefra og ned

Tabel 1: Dualiteter udledt gennem lukket kodning fra de fire interviews.

Dualiteterne optræder i forskellige former og sammenhænge i foreningsledernes historier, men ofte kan der udledes sammenhænge. For eksempel taler foreningslederne ofte om et rigidt system, hvor der er kommet mange offentlige krav, som udstikker nogle pligter, som de føler sig klemt og hæmmet af. De taler

også om, hvordan de synes tingene sker oppefra og ned, hvilket tit kommer til udtryk gennem organisationernes prestigeprojekter. Eller de taler om projekter og indsatser i samarbejde med det offentlige med mellemøkonomiske forhold, der har fået et professionelt karakterforhold.

De tretten dualiteter lader sig kun åbenbare, fordi jeg gennem min dialog med de fire foreningsledere får et indefra-og-ud perspektiv. Som det fjerde og sidste metodiske trin i Giorgis model vil jeg derfor i de næste afsnit beskrive, hvordan mellemrummet som fænomen opleves af de fire foreningsledere. For at forstå deres oplevelser, må vi også kunne forstå dem. Derfor præsenteres deres historier i fire selvstændige narrativer, der er sammenfattet af samtalen og rekonstrueret til en historie, der er mere righoldig, sammenfattet og sammenhængende end foreningsledernes spredte historier (Kvale, 2001: s. 197). Tiden i de opstillede narrativer følger derfor ikke en kronologisk tid. I stedet er de samlet i et enkelt plot, der indeholder afgrænsede dele af hele deres historie baseret på de tretten kodede dualiteter. Selv om mange af dualiteterne optræder hos alle fire foreningsledere, så er de ikke en del af alle narrativerne, men vil optræde særskilt gennem de fire fortællinger. Når jeg citerer i narrativerne, er disse renskrevet fra transskriberingen. I renskrivningen har jeg arbejdet med nogle tilpasninger både sprogligt og på tegnsætning for at det skal passe ind i den narrative form, men ud fra kriteriet om, at det sagte ikke må få en anden betydning.

DEL 3: Foreningernes fortællinger

I det følgende opstiller jeg foreningernes fortællinger i fire selvstændige narrativer, som jeg kalder Idrætspolitikeren, Den fødte foreningsleder, Lokalpolitikeren og Den professionelle frivillige. Karakteriseringen er ikke et forsøg på at reducere foreningslederne til en bestemt typeprofil, som vi kan udvikle nogle generiske ledelsesperspektiver ud fra. *Den fødte foreningsleder* kan godt have et lokalpolitisk fokus i hans fortælling, men *Lokalpolitikeren* viser sit fokus med et særligt udtryk og sprogbrug, som adskiller ham fra de andre. Jeg er bevidst om, at karakteriseringen medfører en risiko for, at nogle dualiteter kan blive opfattet som særligt for bestemte karakterer, men jeg genfinder mange af dualiteterne hos alle foreningslederne. For at narrativerne ikke bliver for lange, fremgår alle dualiteter dog ikke af hver enkelt historie. Karaktererne er derfor en måde at samle narrativerne til en forståelse af foreningslederne hver især, deres situation og historie. Efter præsentationen slutter jeg afsnittet med en opsamling på tværs af de fire narativer.

Idrætspolitikeren

Det er fredag eftermiddag, og jeg er i gang med at finde Knud et eller andet sted i deres klubhus i København. Jeg spørger lederen af den fritidsklub, som fodboldklubben også driver, og hun fortæller mig vejen hen til klubbens kontor. Her møder jeg Knud i en stor bunke af papir og klubbetøj, der spreder sig fra gulvet til kontorets skrivebord og ind på mødebordet i det tilstødende lille lokale. Han møder mig med et hjertevarmt smil og håndtryk, og skynder sig lidt at gøre plads til, at vi kan side ved mødebordet, mens jeg finder mine ting frem. Han fortæller roligt om sin baggrund og rolle i foreningen. Han er lønnet formand i foreningen, og har været ansat på fuld tid de sidste seks år. Klubben har før været en divisionsklub, men havde nogle problemer økonomisk, som de har brugt de sidste mange år på at bygge op igen. Uden dog at have en ambition om at blive divisionsklub igen. Jeg har glædet mig til dialogen med Knud, for han virker som en mand, der har meget på hjerte i forhold til det med organisationerne og samarbejdet med kommunen, og jeg har set, at han tidligere har lavet et offentlig debatindlæg om emnet. Samtalen finder sig

derfor hurtigt et spor. Det er tydeligt, at Knud gerne vil sætte initiativer i gang, men han er kritisk over den måde, som koncepterne fra organisationerne ikke altid passer ind i foreningens hverdag eller behov. For eksempel havde man gennem *Bevæg dig for livet* spurgt, om de havde lyst til at sætte et cykelprojekt i gang for teenagere og midaldrende mænd, men det gav ingen mening for Knud:

"For de mødes ikke inde i byen. Man mødes på kanten af byen, der hvor landevejen eller den gode cykelsti starter. Og man vil aldrig nogensinde komme tilbage til et klubhus eller omklædning, fordi det kunne være hyggeligt at sidde og drikke en kop".

I stedet har foreningen lavet en aftale med DGI omkring et initiativ for ældre, for de vil nemlig gerne mødes efterfølgende og drikke en kop kaffe i klubhuset. Knud virker glad for, at det er lykkedes at starte det op, selv om det ikke lige var det koncept, de blev præsenteret for først. Men det er også fordi Knud har siddet i bestyrelsen i DGI. Som han siger med et skævt smil:

"Så derfor kunne jeg jo også trykke lidt på og sige, at det giver god mening for os, hvis I kan hjælpe med at banke nogle ældre sammen, der kunne cykle om formiddagen."

Knud er tydeligt optaget af det idrætspolitiske og de demokratiske processer i organisationerne. Men han synes, at meget kommer oppefra og ned, og han kunne godt tænke sig at prøve at vende bøtten.

"Og derfor vil det give god mening. At ikke bare prøve at sælge et koncept, men at tage udgangspunkt i foreningen. Og finde ud af, hvad det er, foreningen vil".

Ud over at have siddet i bestyrelsen i DGI, sidder Knud også i bestyrelse i DBU, og har en stærk tilknytning til det idrætspolitiske miljø. Derfor har han også et indblik og indsigt i det idrætspolitiske mellemrum, som han gerne deler sin holdning om.

"Jeg synes vi skal have den der debat. Ja det kan godt være, at der er 50 der er hoppet på et koncept, men har vi reelt været inde og tage snak om, hvad fanden det er, det gør ved os, hvis vi siger ja. Hvad gør det så ved din forening (...) De snakke synes jeg vi mangler - ind i organisationerne".

Han har ikke løsningen på, hvordan vi får skabt den debat, for han mener ikke de formelle strukturer fungerer til det.

"Altså vi mødes jo til årsmøderne, men der sker jo altså ikke en hyldefis. Det er jo ikke der, vi har debatterne. Der er det bare at række hånden op, når der er nogen der skal vælges. Det er jo yderst sjældent man har en rigtig god debat. Så afstanden er for stor".

Og afstanden fra foreningernes praksis til organisationerne kommer til udtryk i prestigeprojekter, sig han. Han har en ærgerlig tone, når han taler om det.

"Nu kommer der et koncept på pigefodbold. Get Moving. Og man bruger 10 mio. DBU-penge og 10 mio. Nordea-penge. Og det er de 5 mio. der når ud til dem, der skal lave det. Altså foreningerne. Og så står jeg jo helt af. Altså jeg kan slet ikke have, at penge forsvinder i systemerne".

Jeg spørger ham, hvor han tror de forsvinder hen?

"Jamen der er jo konsulenter, og der er jo markedsføring og kommunikation og alt muligt. Altså vi er nede i, at hvis du som forening siger ja, at så er der 15.000 om året."

Det er helt forkert i Knuds verden, at det er organisationerne, der skal være de store, i stedet for at lade pengene komme ud til foreningerne, hvor de kan være med til, at der sættes initiativer i gang.

"For mig skal landsorganisationerne og regionsafdelingerne være stærke igennem stærke foreninger. Så for mig handler det om, at få smidt så mange ressourcer ud til dem, der skal lave noget".

Og det er ikke fordi Knud tænker i økonomi som sådan en typisk forretning. Han har godt nok selv haft et firma, der arbejdede med reklame, og da vi sidder og taler om retning, er han da heller ikke bleg for at lave en direkte parallel.

"Vi er nødt til at finde ud af, hvorfor vi eksisterer? Eller hvad vil vi eksistere som? Og hvilken retning skal vi have? Og jeg bruger altid eksemplet med en kaffebar. Du kan godt starte en kaffebar nede på gaden lige ved sådan noget Starbucks. Du skal bare være knivskarp i, hvad det er, du leverer".

Men han er også klar i spyttet på, at det kan blive FOR forretningsorienteret. For eksempel har kommunen spurgt, om de vil lave noget for en særlig udsat gruppe, og den måde det er gjort på, bliver det næsten lidt for meget sygdomsbehandling.

"Så er det til en helt anden Tarif", siger han og smiler: *"Så kan de godt finde tegnebogen frem".*

Det skal kunne tilføre noget andet til foreningen.

"Det kunne jo godt være, at man sagde det bare var noget økonomisk", siger han hypotetisk. *"Men det er jo ikke så interessant i sidste ende. Men kan de tappe ind i foreningsfællesskabet på en eller anden måde og blive en integreret del og være med. Så giver det jo rigtig, rigtig god mening."*

For eksempel har de lavet et psykiatrihold som Knud virker rigtig stolt af, når han fortæller om det.

"Men for os giver det jo for eksempel rigtig god mening, når vi laver det der psykiatrihold, som vi kalder det. (...) Vi vil rigtig gerne lege med folk. Altså at det ikke er os selv, der bare laver det hele. For det ved vi godt, det kan vi ikke. Vi ved godt, at vi ikke rigtig ved noget om psykiatri. Men vi ved noget om fællesskaber, og hvad fodbold kan. Der blev vi så ringet op af Region Hovedstaden. Psykiatrihalløj der. Fordi der var en, der havde fået den idé, og som også selv spillede fodbold her, at det kunne man måske godt kombinere. Hvis nu man samlede nogle af de her mænd, og brugte en tredje halvleg, hvor der også var facilitator, som kunne facilitere en samtale. Og det kom så op at stå. Og Region Hovedstaden betalte facilitatoren".

Man kan virkelig mærke, at det betyder noget for Knud, at de kan åbne sig mod nye brugergrupper.

"Og så giver det også mening for os, fordi vi har det med, at vi gerne vil have forskelligheden ind. Og vi håber også langsomt, at de kommer tættere på, i stedet for at de kun kommer kl. 3 og træner. At der er nogen, som det kunne sgu da godt være, at jeg kunne hjælpe til, når der er noget arrangement".

For Knud handler det om at få dem ind i kernen, som han kalder, det, når han forsøger at skelne mellem hvilken forening, de er, og de typer af aktiviteter, de laver. For ham er fodbolden og fællesskabet kernen, og han er meget bevidst om, at der er en balance:

"Kernen skal altid være den største. Det tror jeg... I hvert fald hvis vi skal bibeholde den der folkeoplysning som kernen, så er vi nødt til at have en stor kerne, og så kan vi adde rundt omkring".

Den fødte foreningsleder

Det er formiddag, da jeg træder ind i den lille svømmehal langt oppe i Jylland, hvor jeg skal møde Peter, som er formand for den lille, lokale svømmeforening. Peter er allerede dukket op, og han står og taler med livredderen i døren mellem receptionen og svømmehallen. Jeg hilser venligt på ham, og spørger om han er Peter, og han siger ja, og leder mig ind i den lille kombinerede reception og mødelokale. En meget ung receptionist sidder begravet i hendes telefon, og må vige pladsen for at vi kan tale sammen i ro. Jeg vil gerne tale om det her mellemrum, og det vil Peter også gerne, har han sagt, da vi talte sammen over telefon nogle dage før. Han er en erfaren mand på formandsposten. Har siddet der de sidste tolv år - Siden han var 31 år. Med lidt kækhed kan man næsten sige, at han er født ind i den, for han overtog den fra sin far, som har været med siden Peter blev født. Faktisk er HELE Peters familie engageret – undtagen lige hans søn på 7 et halvt år, som først kan starte som hjælper om fem år.

"hvis vi altså kan holde ham så lang tid", siger Peter og griner.

Peter kender godt til organisationernes vision om Bevæg dig for livet. Han virker egentlig til at synes, det er en god idé. De har prøvet nogle forskellige koncepter for at få nogle flere nye medlemmer, men Peter synes, organisationerne burde gøre noget mere ud af at hjælpe med markedsføringen.

"Jeg har også lige kørt nogle kampagner. Det er sådan et af de steder, hvor jeg siger, at jeg savner lidt, at der kommer en måske lidt mere målrettet og siger, at: 'Peter; nu har I den her tavle stående, og hvad kan vi gøre for jer, eller komme med nogle forslag til, hvordan får vi bedst markedsført det på Snapchat".

Hans store ønske er, hvis de kan få hjælp til nogle lokale billeder og videoer til deres markedsføring. Hans øjne gløder af passion, da han fortæller om, hvordan de før har haft sådan en dag med en masse aktiviteter i svømmehallen, hvor der var professionel fotograf fra DGI som tog billeder til markedsføringen af et nyt koncept. Det gav pote.

"Nogle af dem havde været med til den her dag, og havde selv prøvet det. Og nogen kendte måske dem, der var med på videoerne. Jeg ved ikke præcis, hvad det var, det gjorde. Men de her videoer gør i hvert fald, at det koncept, vi har forsøgt at starte op igennem tre gange, der har vi gået fra max. at have én tilmelding til lige pludselig at have ni!"

Det er Peters pointe, at foreningen skal have lidt mere håndholdt hjælp. Der er nemlig meget at se til som formand. Specielt når kassereren også har valgt at forlade foreningen ud af det blå og lægge alle opgaverne over på Peter... Man kan virkelig mærke, at han er en presset mand med alle de opgaver, han skal lave. Og selv om han brænder for at udvikle nye svømmetilbud og arbejde med markedsføring af foreningen, så er der også en drift, der skal fungere.

"Jeg har brugt meget tid på det, og synes det har været spændende. Men jeg kan også bare mærke, at det er en af de steder, hvor jeg nemmest kommer til at slippe, hvis der er noget andet, der skal laves".

Og det er ikke fordi Peter ikke synes udviklingen er vigtigt. Faktisk kan man mærke, det er ret vigtigt, hvis de skal overleve efter Corona.

"Det kan hurtigt gå den forkerte vej, hvis ikke vi er i udvikling".

Så Peter har en strategi.

"Men jeg tror bare, hvis vi har nogle flere voksne, der er aktive, så er det lidt nemmere at måske få dem kanaliseret over på at være frivillige".

Det bedste for Peter var, hvis de kunne starte sådan et Crawl-hold for voksne. Og han fortæller begejstret om, hvordan det kunne passe ind med de andre svømmeaktiviteter. Men der er ikke rigtig nogen instruktører til det, og man får en fornemmelse af, at pilen igen peger på Peter. For det var også ham der startede det hold op med de unge, som de fik succes med. Og det går jo ikke.

Men de har faktisk tidligere haft et hold for voksne før. Det var et sundhedskoncept, som de startede op lige før Corona. Men de har måttet lukke holdet efter Peter havde en snak med instruktøren:

”Jeg snakkede med hende i sidste uge. Så har hun egentlig konstateret, at man laver fuldstændig om på det her U-Turn koncept. Så nu skulle hun lægge for mange kræfter i, og komme til at få det startet op på nogenlunde tidspunkt”.

Man mærker det nager Peter. For nu har instruktøren meldt fra, fordi hun ikke orker at sætte sig ind i det nye materiale og tage nye kurser, og de føler ikke rigtigt, at de kan bruge det gamle de har liggende. Det er synd, for det virker virkelig som om, de har brug for at få nogle voksenmedlemmer ind i foreningen for at få den til at løbe rundt.

Derfor er Peter også glad for at organisationerne og kommunen gerne vil have flere i gang i foreningerne. Men han mærker nu ikke opdraget som et forventningspres. Det virker svært og mærkeligt for ham at forestille sig organisationerne som en slags arbejdsgiver. Derfor er han skeptisk i stemmen, da han begynder at sammenligne det med hans egen virksomhed, hvor han (næsten) lever af at rådgive og uddanne indenfor førstehjælp og svømning.

”Der er noget med det her med arbejdsgiver og arbejdstagerforhold. Hvornår er du arbejdsgiver, og hvornår kan du sende en faktura? Og hvis vi ser på, at organisationen bliver arbejdsgiver, så er det dem, der har instruktionsretten, tror jeg, man kalder det i fagsprog. (...) Og der er det i hvert fald vigtigt at sige, at hvis organisationen tror, at de skal fortælle os, hvordan vi skal drive vores forening, så er de også nødt til at hjælpe os mere med at gøre det, ud fra det, de vil have”.

Peter nævner som eksempel, at hvis de vil have man skal sætte noget i gang, og man har brug for tre frivillige til det – ja så skal de også hjælpe med at finde de tre frivillige. Men man kan godt mærke, at han er glad for, at det ikke er sådan. Han synes forholdet er godt til organisationerne, og i deres forening har de altid bakket op med alt det, de kunne.

”Jeg opfatter det i hvert fald mere sådan, at når organisationerne går ud og siger, at idrætsforeningerne kan byde ind i de her ting. Jamen så er det jo noget af det, vi altid har gjort. Uden at sætte ord på, så er det, det vi har gjort”.

Peter reflekterer lidt over det, og finder så alligevel ordene:

”Vi har altid haft en passion for svømning”!

Lokalpolitikeren

Jeg er lidt tidlig på den, da jeg kommer til hallen i den lille by på den midtjyske hede. Hallen er låst, så jeg venter udenfor på Søren, som jeg har en aftale med. Lidt senere kommer en høj, robust mand gående. Han tager i døren, og jeg kan godt se, at han undrer sig og febrilsk leder efter en nøgle i hans shorts. Jeg spørger ham, om han er Søren og vi giver hånd. Han undskylder at vi ikke kan komme ind (det er også det der nye nøglesystem kommunen har installeret), og inviterer mig i stedet hjem til ham. Det er kun en kort køretur derfra, og fem minutter senere sidder vi i hans rene og hyggelige stue ved spisebordet. Søren er hovedformand for den lokale, flerstrengt forening, og har været det de sidste seks år. Man mærker, at han er både stolt og glad for det han laver, og bliver fyldt af energi:

"Jeg er jo... Altså, jeg er virkelig en hund efter noget – sådan noget. Jeg elsker at skabe! Jeg elsker at udvikle noget. Drive det bagefter - not so much", siger han og smiler.

Men der er også noget i gærde i forhold til organisationerne og kommunen, som han ikke rigtig synes spiller.

"Vi bliver meget, meget tit dræbt i RED TAPE, og det er nærmest ligegyldigt, hvad fanden det er, vi skal lave. Men der er simpelthen"....

Søren puster tungt ud.

"Vi har så mange regler for alle ting her i Danmark. Og det er ikke nødvendigvis en dårlig ting, men man skal bare kunne navigere i det system".

Og det virker til, at Søren har sit navigationsudstyr i orden. Han har tidligere siddet i bestyrelsen for Dansk Industri og har været i Byrådet i en periode for et parti, han selv var med til at stifte. Han har vægt bag sine ord, når han siger, at det kræver tålmodighed at komme igennem med sine idéer:

"Man skal have respekt for budgetprocessen. Man skal have høringsperioder. Og man skal lige have overbevist de der byrådder om, at det er en god idé. Så der ikke er nogen, der shiner mere end de andre".

Det der "Red Tape" taler Søren meget om. "Systemet", som han kalder det. Det er det største af alle problemer.

"Det skal gøre det nemmere for brugeren. Men det man har gjort, det er, at man har egentlig prøvet at lave en one-size-fits-all. Men så om jeg søger om en balletopvisning, eller om jeg søger om Roskilde Festival, det er samme skema, jeg skal bruge. Så det er fuldstændig umuligt at navigere i det lort".

Men Søren er ikke bange for at tage kampen op, som han siger. Eller at være Rasmus Modsat, hvis der er behov for det. For eksempel skulle kommunen lave en kapacitetsanalyse på et tidspunkt, og foreningen havde tilbudt sin hjælp, men blev slet ikke involveret. Da analysen kom i høring, var den så fyldt med fejl, fortæller Søren. De forsøgte at påpege det, men det endte med at skabe en rigtig dårlig stemning mellem kommunen og dem, hvor de til sidst følte at kommunen brugte pisken for at få dem på plads. Her kunne Søren godt have tænkt sig, at de havde vist lidt mere sårbarhed, men siger anerkendende:

"Det er sindssygt svært, fordi offentlig administration er svært. Fordi du er pinedød nødt til at være serviceorgan og gøre det godt for dine borgere, samtidig med at du også er forvaltning, der nogle gange skal have pisken frem".

Derfor handler det om at få indflydelse ved at vinde tillid.

"For år tilbage, der havde vi i bestyrelsen besluttet os for, at vi ville gøre alt for at være kommunens bedste venner. Så vi kastede os ind i alles, hvad de kunne smide efter os. Alle udvalg. Alle ting. Skolebestyrelser – alt. Vi var med i det hele! Så gjorde vi op efter et par år, hvad vi havde flyttet med det her"?

Søren stopper i en refleksionspause.

"Vi havde ikke flyttet en hujende skid"! Intet – Intet havde vi flyttet", konkluderer han opgivende.

"Vores mål var jo at prøve at komme ind og få indflydelse, komme ind og være med der, hvor det skete. Komme ind og vise det der engagement i kommunen. For sådan er det jo med tillid her i verden. Du skal give tillid for at få tillid".

Han kunne rigtig godt tænke sig, at organisationerne blev bedre til at hjælpe foreningerne med at øve indflydelse, og han har faktisk forsøgt at tale med dem om det engang, han var inviteret med på et bestyrelsesmøde i DGI.

"Og jeg har været ude og fortælle dem det her, og de troede, jeg skulle komme ud og fortælle dem, hvor svært det var at finde frivilligt i alt det der jazz. Men hvor jeg bare starter med - det er bare noget helt andet. Det, vi har brug for fra DGI som organisation, det er op til et byrådsvalg. Så kommer der et megalækkert oplag på, hvordan ser det ud med idrætten og frivilligheden i vores kommune, sådan at vi kan gå ud og præsentere det, og få politikerne til at sige: Hey, vi repræsenterer sgu lige 2700 vælgere i den her by! Kunne I ikke tænke jer at gøre noget ved det her"?

Men det er som om, at han heller ikke rigtig føler han kan komme igennem til organisationerne, og det er blevet for meget prestige og for lidt praksis:

"DGI har jo sindssygt mange dygtige medarbejdere og vanvittigt mange gode intentioner. Men det bliver alt for, altså, det skal være meget mere lavpraktisk. Det skal være helt nede på et niveau, hvor alle kan være med. Og hvis DGI gerne vil ud og flytte noget i deres "Idræt for livet" og alt det der, så er det ikke ved at lave kæmpe store gymnastikopvisninger og kæmpe store prestige projekter. Så er det ved at gøre ting tilgængelige og nemme og faktisk nærmest uden omkostninger for foreningerne".

Men når det bliver prestige, så forstår han også godt hvorfor.

"Det kan du gå ind og vise til en politiker. Prøv lige at se her, hvad vi har gjort som DGI, som organisation. Prøv lige at se her. I får nogle af de her tipsmidler, og vi får de her 170 millioner om året".

Han virker klar i mælet og slår fast:

"Men i det øjeblik, hvor de går ud og lover nogen noget på vejene af mig, så er det ikke en interesseorganisation længere. Fordi så varetager de jo ikke mine interesser. Det er jo ikke mig, der har besluttet, at jeg skal gøre noget for nogen, som jeg ikke selv vil".

Men det frygter han nu heller ikke de gør, for som han bestemt siger:

"Vi kan bare melde os ud af det".

Den professionelle frivillige

Jeg møder Anne i hallens café, hvor hun har sit åbne kontor. Hun er i gang med et linkedIn opslag, da jeg kommer ind. Hun gør det hurtigt færdigt, og møder mig i et kæmpe smil og skal næsten til at give mig et kram, men trækker det i sig igen, da jeg har rakt hånden frem til en mere formel hilsen. Kort efter sidder vi i hallens eneste mødelokale, hvor hun har sørget for snacks og drikke. Vi sidder overfor hinanden på hjørnet af et bord, og hun fortæller ivrigt om sig selv. For fire år siden blev hun ansat i foreningen, der holder til i hallen. Faktisk har hun selv fundet pengene til hendes ansættelse gennem puljer i Idrætsorganisationerne og hos kommunen. Hun har været frivillig i mange år i foreningen, inden hun blev ansat, og det er lidt specielt, for hun er stadig frivillig på nogle områder. Derfor må hun navigere imellem forskellige roller og positioner, og det kan godt være lidt svært en gang imellem siger hun. Specielt når der er tale om en ledelsesopgave, der går på tværs af det professionelle og det frivillige forhold. For eksempel er der en anden ansat i foreningen som ansættelsesmæssigt referer til hendes frivillige rolle i foreningen. En dag var hun nødt til at tage en alvorlig samtale med ham, og det var lidt svært som frivillige at skulle bede vedkommende om at tage sig sammen og få styr på sine ting, samtidig med, at man skal have det til at fungere i det daglige med ham.

"Jeg sad jo sådan set til daglig, og skal have det til at fungere med ham, og vi snakker om vind og vejr. Og samtidig så er jeg hans leder som frivillig, og skal holde en alvorlig samtale med ham".

Men hun synes også, det er en fordel, at hun har været frivillig længe i foreningen. Det gør, at hun kender foreningen. Og med en ansættelse, så giver det hende tiden og muligheden for at sætte initiativer i gang, og håndtere de mange krav, der er fra kommunen og fra medlemmerne.

"Altså der er mange ting, vi skal svare på og gøre, som forening, der kommer oppefra fra kommunen. Som man forventer, at vi har styr på som forening (...) Og så er der de her forventninger, de her brugere har om den professionelle organisation. Og hvis den ikke er professionel nok, så er det sådan, at, åh, gider vi være en del af det der uprofessionelle?", siger hun i en parodierende tone.

Hun virker tydeligt irriteret, når hun taler om, hvordan kravene fra medlemmerne har forandret sig. Det er som om, at man ikke bare længere er et medlem i foreningen, men at man er en forbruger af de produkter, som foreningen tilbyder. For eksempel fortæller hun om de her mennesker, der kan finde på at regne ud, at de har tyve træningsgange, og derfor forventer en enhedspris for hver gang, og hvis de så melder fra en enkelt eller to gange, så kan de finde på at skrive til kassereren at:

"jeg synes, at mit kontingent skal nedsættes, for jeg har ikke fået den reelle værdi af mit kontingent".

Anne synes det udfordrer foreningen, for de skal jo stadig betale halleje, instruktørløn og redskaber. Hun bliver helt træt i stemmen:

"Det er ikke en vare på hylden, ligesom nede i det lokale fitnesscenter. Det er en anden vare, du køber dig ind på. Her er det et medlemskab af en forening. Og det bruger vi rigtig meget tid på at fortælle".

Hun tilføjer med et smil, at der heldigvis er *"rigtig mange, som stadig er foreningsmennesker"*.

Foreningen vil gerne bygge et nyt paddelcenter, så de kan udvikle og få flere medlemmer, men de synes ikke rigtig, at samarbejdet med kommunen går så godt. Hun virker ret opgivende, når hun fortæller om, at hun forsøger at få hjælp fra dem inde fra kommunen, men bliver mødt af nærmest ligegyldighed og en masse papirarbejde i stedet for et menneske, der kan hjælpe hende.

"Og så snakker jeg med Birger inde fra Sport og Fritid. Og så bliver jeg allerede lidt træt, men jeg ved jo, at det er sådan, det er. Så finder jeg ud af, at der er rigtig mange papirer, vi skal sætte os ned og forholde os til. Og skrive og sætte det her sammen. Og nu skriver jeg så ud til de frivillige i paddeludvalget, om de er klar på det. Og så mangler jeg også at få noget tilbagemelding. Men der er meget, vi skal...", siger hun og ånder tungt ud, mens hun tager tilløb til næste sætning:

"Det kunne jo være fedt, hvis han sagde: Anne, ej hvor er det fedt. Skal vi ikke lige sætte os ned? Og så kan jeg lige hjælpe jer, understøtte jer i - Altså, det er ikke så kompliceret. Jeg ved godt, det her, det lyder svært..., i stedet for at han sælger mig opgaven på, at her er der virkelig meget papirarbejde, I skal sætte jer ned og lave".

Anne er godt klar over, at kommunen har en samarbejdsaftale med organisationerne omkring Bevæg dig for livet, men hun synes ikke, de mærker til det.

"De har jo indgået et samarbejde, omkring Bevæg dig for livet. Ja det er det, og det synes jeg ikke, jeg mærker, altså det synes jeg ikke, jeg har været så - altså ikke for kommunens banehalvdel".

Anne ville rigtig gerne have, at kommunen måske var lidt bedre til at hjælpe og understøtte dem med at nå de udsatte målgrupper.

"Nu laver DGI så et spændende projekt her, med lægerne, praktiserende læger. Det er der jo et kæmpe potentiale i at se, hvad vi kunne finde ud af der, og lave noget praksisnært forskning på det, som jeg tænker, kan blive rigtig interessant. Men det der altså - det kunne være fedt for mig, hvis det ikke var mig, der skulle tænke på ældresagen, som samarbejdspartner, eller Gigtforeningen, men at kommunen kom og sagde: Vi har de her samarbejdspartnere. Hvordan kan vi hjælpe jer med at skubbe jeres tilbud ud her, til de her målgrupper"?

Hun er bevidst om, at der er en række faste koncepter fra organisationerne, som de kan gøre brug af overfor målgruppen. Men hun synes ikke rigtig, det fungerer. For de får ikke rigtig den sparring, de kunne bruge fra organisationerne.

"Vi har budt ind på nogle koncepter her, af de der plug and play koncepter. Og nogle af dem kører stadigvæk i dag. Jeg har udfordret lidt, og sagt, at jeg synes ikke længere den der model med, at der kommer en konsulent ud tre gange, og så kører vi det selv, og så er det bare sådan i vinkel. Jeg oplever mere, at hvis man rigtig skal få de her ting til at fungere, så har man faktisk brug for at lave en model, hvor man så genbesøger det. At konsulenten kommer ud igen, eller man ser det som et langstrakt forløb. Fordi det er tit, at så kører det et halvt år, eller et år, og så kommer alle de her forhindringer. Så er der noget med haltiderne, så er der noget med instruktøren, og så er der noget med forældrene. Og så skal man finde ud af, hvordan man løser det ude i foreningen. Så jeg har udfordret det, og jeg tror ikke længere - altså, de skal tænkes lidt anderledes end de der plug and play".

Anne virker nærmest lidt hektisk, når hun forklarer om alt det arbejde, der er forbundet med at koordinere og tage et nyt koncept ind i foreningen. På den måde synes hun også det er godt, at hun er ansat, så der er tid til den koordinering. For ud over det praktiske med at finde tider og så videre, så handler det også om at skabe tilslutning fra organisationen til tilbuddet. For eksempel fik hun problemer, da de skulle prøve et nyt koncept i fodbold.

"Altså der var jo fodbold, som vi skulle finde ud af, hvilken rolle motionsfodbold skulle være. Og der må jeg jo også fortælle dem, at... Åh... Det er der, hvor jeg skal til at sige til fodbold: Kan I se hvilken værdi det er,

at vi har de her fodboldspiller plus 25, der render rundt her? Potentielle trænere! De tager medlemmer ind i foreningen”!

Man kan godt høre på hende, at det har været en kamp:

”Altså jeg prøver jo sådan lige at fortælle, hvad fællesskabsperspektivet er. Det er jo sådan den... Ja, den største rolle jeg har. Det er at fortælle nogle af de der meget klassiske afdelinger om, hvad perspektivet er. At vi skal have hele familien ind. Hvis vi slet ikke får dem ind, så får du ikke dine fodboldmedlemmer”.

Men selv om der var modstand mod konceptet, så er det alligevel lykkedes Anne at få det implementeret. Og hun tror kun hun er lykkedes, fordi hun netop har haft tiden og været ansat til det.

Men nu er Anne også ved at have tabt pusten. Om lidt stopper hun. Hun vil videre:

”Nu begynder jeg at se lidt begrænsninger i forhold til, hvad jeg kan udvikle. Og samtidig så tænker jeg jo, om jeg kan blive ved med at finde på og gøre ved. Altså, det er en udviklingsstilling. Derfor tror jeg, at nu er det godt nok, der kommer en ny”.

Sammenfatning af foreningernes fortællinger

De fire foreningsledere har herover givet deres perspektiver på det idrætspolitiske mellemrum, og i deres fortællinger kommer dualiteterne meget tydeligt til udtryk. Laver jeg en cross-case analyse, så er det interessant at erfare, hvordan de fire foreningsledere navigerer mellem de tretten dualiteter, som jeg beskrev i tabel 2.

Idrætspolitikerer er for eksempel enorm bevidst om, at foreningen skal tjene penge for at sikre sin drift og udvikling. Han er ikke bange for at sammenligne foreningen med en virksomhed som Starbucks, og bruger det mellemøkonomiske forhold til at argumentere for, at flere penge skal ud til foreningerne i stedet for at blive brugt til prestigeprojekter i organisationerne. Og når de indgår samarbejde med regionen eller kommunen om særlige målgrupper, ved han også godt, at der skal følge penge med. Det må bare ikke KUN komme til at handle om det mellemøkonomiske.

”Det kunne jo godt være, at man sagde det bare var noget økonomisk”, siger han hypotetisk. ”Men det er jo ikke så interessant i sidste ende. Men kan de tappe ind i foreningsfællesskabet på en eller anden måde og blive en integreret del og være med. Så giver det jo rigtig, rigtig god mening”.

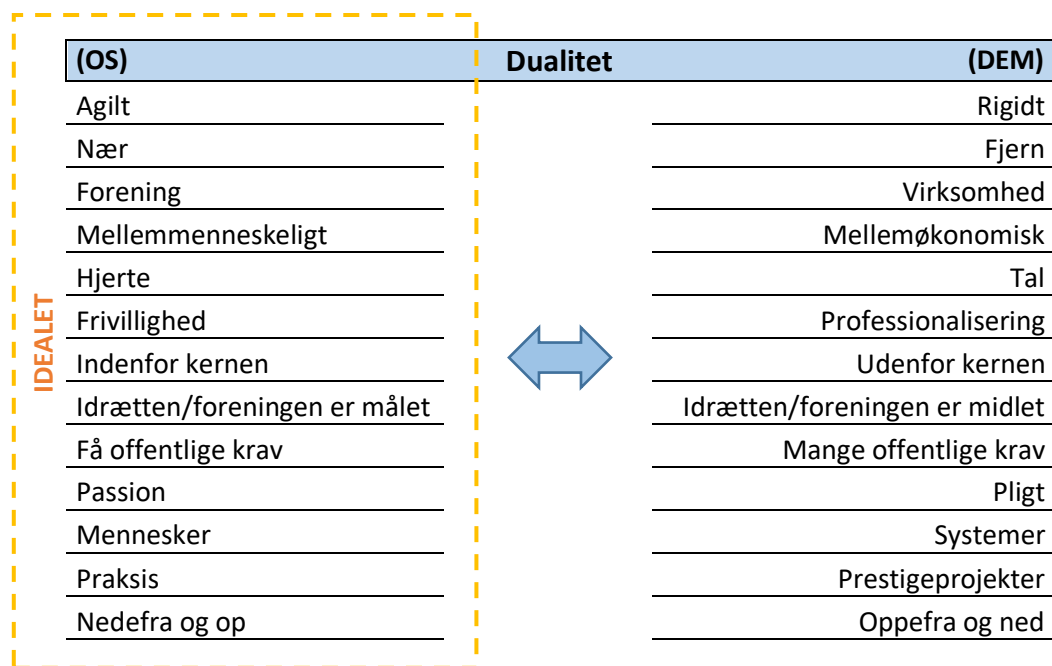
Den professionelle frivillige er for eksempel også enorm bevidst om den professionalisering, foreningen har gjort ved at ansætte hende. Hun nævner flere gange, at det er gavnligt for foreningen, fordi hun har tid til at lave alle de der opgaver, som hendes bestyrelse ikke har tid til, og som det kommunale bureaukrati pådutter foreningen. Omvendt må det heller ikke blive så professionelt, at foreningen bliver en forretning med kunder, der shopper produkter.

”Det er ikke en vare på hylden, ligesom nede i det lokale fitnesscenter. Det er en anden vare, du køber dig ind på. Her er det et medlemskab af en forening. Og det bruger vi rigtig meget tid på at fortælle”.

Gennem min analyse af fortællingerne finder jeg således en tydelig navigation mellem dualiteterne, som jeg har illustreret i figur 5 med en dobbeltrettet pil mellem de tretten dualiteter. Det som jeg kan udlede er, at navigationen ofte er koblet op et OS og DEM forhold. Det kommer for eksempel tydeligt til udtryk, når Den fødte foreningsleder taler om opdraget fra organisationerne:

”Og der er det i hvert fald vigtigt at sige, at hvis organisationen tror, at de skal fortælle os, hvordan vi skal drive vores forening, så er de også nødt til at hjælpe os mere med at gøre det, ud fra det, de vil have”.

Men OS og DEM forholdet kommer også til udtryk, når den lokalpolitiske leder taler om ”RED TAPE”. For eksempel når begrebet kobler sig til dualiteten nær og fjern som et udtryk for, at kommunen og organisationerne (DEM) er for langt væk (fra OS). Eller i koblingen med dualiteten agilt og rigidt samt system og mennesker, hvor kommunen (DEM) har lavet et rigidt system, der ikke tager højde for, at foreningerne (OS) er en kompleks sammensætning af mennesker og idéer, der skal kunne agere agilt.

Figur 5: Illustration viser, hvordan foreningslederne navigerer mellem dualiteterne og skaber et OS og DEM forhold. Samtidig illustrerer den, at foreningerne har et ideal, som de stræber efter i deres navigation.

Ovenstående eksempler viser den kompleksitet og sammenhæng der er i dualiteterne. Jeg synes også samtidig at kunne udlede af min analyse, at der er et ideal for foreningerne i de dualitetsbegreber der knytter sig til OS-forståelsen. Jeg har illustreret dette i figurens venstre del med en orange stiplede linje. I foreningsledernes fortællinger synes der at være en præference efter at navigere efter de idealer, der handler om det mellemmenneskelige, om kernen af deres aktivitet, og der hvor foreningen og idrætten er målet i sig selv, og hvor der handles ud fra hjertet og ikke ud fra nogle måltal. Samtidig italesætter de dualiteternes modsætninger på højre side som noget, der er forbundet med organisationerne eller kommunen. Det er organisationernes prestigeprojekter eller måltal. Eller det er kommunens systemer og krav. Foreningslederne kan godt navigere væk fra idealet eller lade sig trække væk fra idealet gennem påvirkningerne fra det offentlige og organisationerne, som vi for eksempel oplever det med Idrætspolitikeren, når han fortæller om psykiatriholdet:

”Og så giver det også mening for os, fordi vi har det med, at vi gerne vil have forskelligheden ind. Og vi håber også langsomt, at de kommer tættere på, i stedet for at de kun kommer kl. 3 og træner. At der er nogen, som det kunne sgu da godt være, at jeg kunne hjælpe til, når der er noget arrangement”.

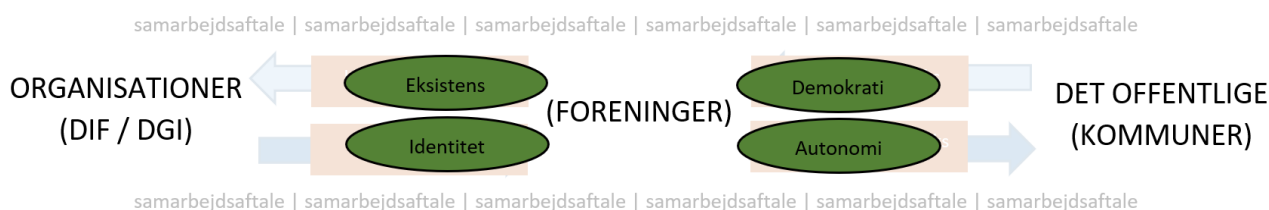
Men som det fremgår, så søger han også tilbage mod idealet, når han herover giver udtryk for, at han håber de kommer tættere på. Og det virker også som om, at der eksisterer en eller anden form for grænse:

”Kernen skal altid være den største. Det tror jeg. I hvert fald, hvis vi skal bibeholde den der folkeoplysning som kernen, så er vi nødt til at have en stor kerne, og så kan vi adde rundt omkring”.

I det følgende udforsker jeg denne grænse nærmere og dykkere længere ned i den modstand, som der synes at være koblet til dualiteterne og til OS og DEM forholdet.

Fællestræk i foreningsledernes fortællinger

Den modstand som opleves gennem foreningsledernes fortællinger, har jeg valgt i det følgende at sammenfatte i fire forhold, der knytter sig til foreningerne, og som har en afgørende betydning for at kunne skabe et succesfuldt samarbejde. De fire forhold er Eksistens, Demokrati, Identitet og Autonomi. Forholdene opstår som et indefra-og-ud perspektiv i dialogen med foreningerne, og giver dermed en ny forståelse til det udefra-og-ind perspektiv, jeg startede med at antage i forhold til de fire paradokser. Forholdene udspringer af dualiteterne som fire fællestræk, jeg udleder på tværs af hele mit interviewmateriale, når jeg lader foreningerne komme til orde, og forsøger at forstå samarbejdet fra deres perspektiv. I dette perspektiv overskygger de derfor de fire paradokser, jeg startede med at præsentere i denne opgave og de lægger sig dermed som endnu et nyt lag til vores forståelsesramme, som illustreret i figur 6.

Figur 6: Illustration af fire forhold - Eksistens, Identitet, Demokrati og Autonomi - der fra foreningernes perspektiv overskygger de fire paradokser og påvirker samarbejdsaftalens værdikæde-forhold.

Fordi samarbejdet mellem organisationerne og det offentlige bygger på en værdikæde, der involverer foreningerne, opstår de fire forhold som et forstyrrende og sårbart element i samarbejdet. Dette kan eksemplificeres således:

- 1) **Eksistens:** Foreningernes eksistensgrundlag beror på, at de skal være bæredygtige. Det vigtigste for foreningerne er at sikre deres egen overlevelse. Det udfordrer således samarbejdsaftalens værdikæde, hvis det ikke bygger på et bæredygtigt princip for foreningerne. Hos Den fødte foreningslede møder vi forholdet, når han udtrykker behov for at skabe initiativer for voksengruppen, da de er nødvendige, for at få foreningen til at køre rundt.

”Men jeg tror bare, hvis vi har nogle flere voksne, der er aktive, så er det lidt nemmere at måske få dem kanaliseret over på at være frivillige”.

- 2) **Identitet:** Foreningerne bygger på en kerne af fælles interessegrundlag, der udspringer af den fælles idrætsaktivitet. Det udfordrer således samarbejdsaftalens værdikæde, hvis det kompromitterer kernen og selvforståelsen. Det oplever vi for eksempel hos Den professionelle leder, da hun skal overbevise fodboldafdelingen om, at et nyt koncept godt kan passe ind.

"Altså jeg prøver jo sådan lige at fortælle, hvad fællesskabsperspektivet er. Det er jo sådan den... Ja, den største rolle jeg har. Det er at fortælle nogle af de der meget klassiske afdelinger om, hvad perspektivet er. At vi skal have hele familien ind. Hvis vi slet ikke får dem ind, så får du ikke dine fodboldmedlemmer".

- 3) **Demokrati:** Foreningerne er en del af et demokratisk system, og ser sig selv som en del af et foreningsstyre, hvor de søger magten og indflydelse gennem deres handlinger. Det udfordrer derfor samarbejdsaftalens værdikæde, hvis det bygger på et opdrag, hvor foreningerne ikke er involveret. Det oplever vi for eksempel hos Idrætspolitikeren, der gerne så det hele vendt på hovedet.

"Og derfor vil det give god mening. At ikke bare prøve at sælge et koncept, men at tage udgangspunkt i foreningen. Og finde ud af, hvad det er, foreningen vil".

- 4) **Autonomi:** Foreningerne er frivilligt drevet, og det ligger som et grundprincip, at de har en indlejret autonomi. Derfor er der ingen ledelsesret, og der kan være en udfordring i forhold til samarbejdsaftalens værdikæde, der bygger på et opdrag- og leveranceforhold. Det oplever vi for eksempel hos Lokalpolitikeren, der tydeligt giver udtryk for, at der ikke er nogen der skal bestemme over dem som forening. Og organisationerne skal ikke love noget på vegne af dem. Som han siger:

"Vi kan bare melde os ud af det.

Som en sammenfatning af min analyse, kan jeg således konkludere, at de fire forhold har enorm stor betydning for, hvordan vi som organisationer og kommune tilgår samarbejdet. Fordi samarbejdet bygger på et værdikædeforhold, der involverer foreningerne, bliver samarbejdet sårbart og svært, når de fire forhold spiller ind. Når samarbejdet presser foreningernes eksistens, når det udfordrer deres identitetsforhold, når de ikke føler sig demokratisk involveret eller når det presser deres oplevelse af autonomi. I det næste afsnit vil jeg derfor gå mere i dybden med disse fire forhold og diskutere deres betydningsforhold, for at blive klogere på, hvordan vi kan styrke samarbejdet og tage hånd omkring de spændingsforhold, der eksisterer i det idrætspolitiske mellemrum, når vi også har foreningernes perspektiv i fokus.

Del 4: Diskussion

Jeg har i de foregående afsnit beskrevet og analyseret det idrætspolitiske mellemrum, der opstår når kommuner og organisationer indgår en samarbejdsaftale med henblik på at styrke borgernes velfærd. I min analyse udledte jeg fire centrale forhold der påvirker samarbejdet: Eksistens, Identitet, Demokrati og Autonomi. De fire forhold har hver især indvirkning på hinanden og påvirker individuelt og i fællesskab samarbejdsforholdet. Forholdene kan derfor være svære at skelne fra hinanden, men i det følgende forsøger jeg alligevel at skelne dem for at begribe de komplekse spændinger, der ligger indlejret i disse fire begreber. Det er disse spændinger, der kommer til udtryk i dualiteterne vi fandt i foreningsledernes fortællinger. Formålet med dette afsnit er derfor at udlede nogle centrale ledelsesmæssige udfordringer som optakt til, at jeg afslutningsvis kan pege på, hvordan jeg ledelsesmæssigt kan håndtere disse udfordringer for at styrke samarbejdet med idrætsforeningerne.

Eksistens

Det første parameter, som analysen afdækkede, var eksistensen. For foreningerne er deres eksistens det altoverskyggende vigtigste. Hvis det opdrag, som en samarbejdsaftale bygger på, er med til at presse foreningernes eksistens, vil foreningerne aldrig tage del i det. Eksistensforholdet hænger på den måde sammen med blandt andet ressourceparadokset. Det er helt afgørende for samarbejdets succes, at foreningerne føler et overskud til at kunne indgå i en samarbejdsrelation, og derfor er det en udfordring at samarbejdet ofte betyder, at foreningens skal mobilisere nogle flere ressourcer. Som Lokalpolitikeren udtrykker, så kan foreningerne nogle gange føle, at andre tror, de er en uudtømmelig ressource af frivillige kræfter.

Min analyse har dermed vist, at etableringen af et succesfuldt samarbejde er utrolig komplekst, fordi det er fyldt af en række paradokser, der presser foreningens eksistensgrundlag og gør, at foreningerne konstant må navigere mellem forskellige dualiteter. Når foreningerne for eksempel føler sig presset på ressourcer, så kan de kompensere for dette ved at navigere i dualiteten fra frivillighed mod professionalisme. For eksempel som i Lokalpolitikeren forening, hvor de er begyndt at opkræve 100. kr. i timen for at stille deres frivillige arbejdskraft til rådighed for andre. Eller de kan ansætte medarbejdere til at løfte de opgaver, som ellers normalt er løftet af de frivillige, sådan som det er tilfældet med psykiatriholdet i Idrætspolitikeren forening eller med Den professionelle leder.

Det eksistentielle pres som opstår, når foreningen ikke har de nødvendige ressourcer, kan således få en selvforstærkende effekt, fordi det kan føre til en øget professionalisering, som igen lægger et pres på frivilligheden og kan være med til at presse de frivillige ledere ud af foreningen (Danielsen, 2017). At organisationerne har ansat stadig flere konsulenter, og at uddannelsesinstitutionerne har uddannet stadig flere unge til at komme ud og professionalisere idrætten må siges at bidrage yderligere til det pres, foreningerne oplever. Men i en tid, hvor tilstødende brancher som sundhedssektoren og hospitality-området har mangel på kvalificeret arbejdskraft, så kalder det nok også på, at idrætsforeningerne i fremtiden er nødt til at gøre sig overvejelser om, hvordan de kan fungere som arbejdsmarked og karrierevej for at tiltrække de nødvendige ressourcer og kompetencer (Brandt, 2021). Det interessante er, hvordan vi ledelsesmæssigt finder en tilgang, der balancerer de frivilliges eksistensforhold på en måde, der ikke skaber modstand, eller hvor professionaliseringen kommer til at presse de frivillige ud af foreningerne.

Når vi betragter eksistensbegrebet i relation til ledelsesteorier, så peger begrebet ofte indad som et begreb relateret til det personlige lederskab (Vesterager, 2017) I forhold til denne opgave, er det dog mere relevant at anskue eksistensbegrebet som noget relationelt. I det perspektiv lægger begrebet sig mere op ad et bæredygtighedsprincip, som er blevet et stadig mere populært emne indenfor ledelsesteorien.

Bæredygtig ledelse synes ikke at have en fast definition, men rummer både den eksistentielle ledelse, der peger indad på lederen selv, samt et socialt forhold, der peger udad på relationer til andre, til organisationen (og til naturen). Bæredygtig ledelse handler grundlæggende om at flytte fokus fra effektivitet og bundlinje til en mere bæredygtig og helhedsorienteret tilgang (Lindholm). I dette tilfælde flyttes fokus fra at fokusere på, hvordan vi som kommune gennem et samarbejde med foreningslivet kan løse velfærdsudfordringer og nedbringe sundhedsudgifterne til et mere helhedsorienteret fokus, der også handler om, hvordan der skabes optimale rammer og vilkår for at foreningerne kan eksistere og trives. Med et bæredygtigt fokus må man således også forholde sig til de andre dualiteter foreningerne oplever, i form af de mange offentlige krav og systemer, der for foreningerne opfattes utrolig rigidt. Ved for eksempel at mindske bureaukratiet lokalt kan man understøtte, at der kan komme flere frivillige, eller at de frivillige får lov at udføre de opgaver, de i virkeligheden gerne vil. På den måde er det bæredygtige perspektiv med til at tilføre et mere langsigtet perspektiv, sådan som vi oplever, det bliver efterspurgt af de frivillige foreningsledere. Et perspektiv der ikke kun ser samarbejdet i korte projektlignende faser, hvor foreningerne blive understøttet med koncepter, de skal implementere og levere som en serviceydelse, men hvor der er vedvarende understøttelse og vedvarende dialog om opgaverne, og hvor foreningernes trivsel og eksistens er i fokus gennem en mere helhedsorienteret forståelse af, hvad der driver foreningen.

Demokrati

Det andet forhold, som analysen afdækkede, var demokrati. Ud fra et demokratisk perspektiv er der flere forhold, som gør at man ikke kan pålægge foreningerne at levere serviceydelser igennem et kontraktforhold mellem kommune og organisation med en forventning om, at de vil levere. For eksempel viste analysen både en nær og fjern dualitet når foreningslederne talte om, at organisationerne var for langt væk. Samtidig følte de en topstyring som i deres fortællinger kom frem som dualiteten mellem oppe-fra-og ned og nedefra-og-op. Det betyder, at de ikke tager ejerskab af aftalegrundlaget og ikke føler en forpligtelse eller motivation for at levere. Måske skal det ses i lyset af, at foreningerne er vandt til et nærdemokrati i deres egen forening, hvor der stort set ingen afstand er mellem det enkelte medlem i foreningen og ledelsen (Holmstrøm, 2011; s. 45). Mange aftaler kan løses uden så mange formaliteter og gennem en dialog. Foreningerne møder derfor en anden realitet, når der indgås samarbejdsaftaler på et organisatorisk, politisk niveau, hvor der er en anden formalitet, og hvor der er krav forbundet med aftalegrundlaget som en betingelse for at yde økonomisk støtte fra det offentlige. Krav som opstår for at sikre en forsvarlig forvaltning af de offentlige midler, men som i sidste ende også fører til en stigende bureaukratisering, som vi oplever i dualiteterne få- eller mange offentlige krav samt rigidt versus agilt. Man kan sige, at aftalegrundlaget får et autoritært afsæt, der som en hæmsko placerer foreningerne i et mellemrum, fordi det skaber et OS og DEM forhold, når foreningerne skal navigere i dualiteterne.

I spændingsforholdet af OS og DEM relationen synes der er at være en tydelig magtrelation. Kaspersen taler om to typer af magtudøvelse, som kan tages i brug i forhold til implementeringen af velfærdsydelser. En despotisk og en infrastrukturel magt (Kaspersen, 2016). Hvor den despotiske magtudfoldelse sker gennem tvang, sker den infrastrukturelle magtudfoldelse gennem dialog med foreningerne. Oplevelsen af det indbyrdes magtforhold oplever vi for eksempel tydeligt hos Lokalpolitikeren. Han er bevidst om, at kommunen som myndighed og som økonomisk bidragsyder har magten til at *svinge piskan*, hvis de vil det. Omvendt kan det diskuteres, hvor stærkt et styringsværktøj folkeoplysningsloven er, idet den som rammelov giver få muligheder for at styre præcist, men netop har til hensigt at styrke de frie folkeoplysende virksomheder, der bygger på fællesskab og de enkelte initiativtageres idégrundlag. Folkeoplysningsloven har været til debat igennem de sidste mange år, og der har været ønsker fra flere sider i forhold til at ændre lovgivningen for at styrke den som styringsværktøj (Thøgersen, 2021) Men selv om ændringer har været debatteret flittigt, har det ikke ført til ændringer. Der mangler viden og forskning,

der belyser området mere dybdegående fra et politisk perspektiv. Hvorfor er det, at politikerne ikke er interesseret i at lægge et større styringsmæssigt pres på foreningerne? Måske skal det ses i lyset af, at hvis den despotiske magt tages i anvendelse, så vil det være et brud med den anerkendelse som idrættens demokratiske og dannelsesmæssige kvaliteter traditionelt har haft (Ottesen og Jakobsen s. 9). Autonomiforholdet, som jeg kommer ind på senere, spiller sikkert også en afgørende rolle, fordi det er med til at fastholde et ønsket armslængdeprincip hos alle parter, som der har været en tradition længe, som vi så i den historiske gennemgang tidligere i opgaven. Det virker derfor til at både det demokratiske forhold og autonomiforholdet har betydning for, at implementeringen af aftalegrundlaget kommer til at bygge på en infrastrukturel magtudøvelse frem for en despotisk magtudøvelse. Det paradoksale i dette opstår, når aftalegrundlaget alligevel bliver for styringsorienteret med klare målsætninger om at flere skal dyrke idræt i en forening, og med faste koncepter, som kommunen køber og som foreningerne skal levere. For at styrke samarbejdet synes det derfor at kalde på en anden styringsform, der ikke tænker lineært, men bygger på nogle andre samarbejdsprincipper.

Identitet

Det tredje forhold, som gør samarbejdet svært at få til at fungere, er identitetsforholdet. Aftalegrundlaget mellem kommune og organisation bygger på et værdikædeforhold, der kan siges at minde om et identitetsforhold der er virksomhedsorienteret. Aftalegrundlaget forpligter nemlig foreningen på en rolle og nogle opgaver, som de ikke har indflydelse på. Det er modsat af identitetsforholdet i en frivillig forening, hvor man selv vælger at påtage sig en rolle, og hvor opgaver og roller bygger på værdier, der i store træk stemmer overens mellem medlemmer af foreningen. I praksis er graden af det enkelte medlems engagement derfor afgørende for om en forening lever godt eller dårligt (Holmstrøm, 2011; s. 44). Overført til aftalegrundlaget betyder det også, at succes i et godt samarbejde afhænger af de enkelte foreningernes engagement, og af at aftalegrundlaget bygger på de samme værdier, som foreningerne er drevet af. Derfor får et aftalegrundlag, der bygger på velfærdspolitiske værdier og er styret af faste målsætninger om flere medlemmer i idrætsforeningerne svære vilkår. Foreninger er nemlig ikke traditionelt drevet af NPM styringsideologierne med et fokus på at få flere medlemmer, men på andre værdier som selvudfoldelse og fællesskab. Og derfor møder vi dualiteter som pligt versus passion og hjerte versus tal, i foreningslederens fortællinger om aftalegrundlaget og den konceptualisering af produktudviklingen, der er sket i organisationerne.

Skandinavisk forskning indenfor den offentlige sektor har netop peget på, at en NPM-styringsform, der udspringer af principal-agent forholdet, kan møde modstand og påvirke frontmedarbejdernes identitetsoplevelse. Påvirkningen kan både ske udefra og indefra. Påvirkningen udefra sker fordi styringsformens professionalisering af den offentlige sektor kan ændre borgernes syn på, hvad den offentlige sektor er og skal levere. Det ændrede image og omdømme truer frontmedarbejdernes identitetsoplevelse og bliver dermed et problem (Busch & Wennes, 2009). Vi kan overføre noget af den samme forståelse til idrætsforeningerne. Gennem foreningsledernes fortællinger kommer det for eksempel til udtryk, når Den professionelle leder fortæller om, hvordan borgernes krav til foreningen har forandret sig, og at flere og flere medlemmer opfatter dem som en forretning, hvor de køber sig til nogle produkter. Det får hende til at bruge ordet "rigtige foreningsmennesker", hvorved hun opdeler medlemmer i forskellige grupper, og tillægger en særlig gruppe af medlemmer en bestemt identitet koblet til det foreningsliv, som hun mener er det "rigtige". Det rigtige er her underforstået de dualitetsbegreber, som er koblet til hendes præferencer, hvor det er det mellem menneskelige og ikke det mellem økonomiske, der er

vigtigst. En lignende skelnen i identitet hører vi også hos Idrætspolitikeren, der ligefrem taler om at psykiatriholdets deltagere skal integreres i foreningsfællesskaberne og blive en del af kernen.

Styringsformens påvirkning på identitetsforholdet kan også ses i et indefra-og-ud perspektiv. Kjeldsen har for eksempel i hendes forskning indenfor Public Service Motivation (PSM) vist hvordan NPM-styringsformen kan påvirke medarbejdernes identitet (se for eksempel Kjeldsen 2012 og Guldager, 2013). Grundessensen i forskningen er, at mange medarbejdere er motiveret af at gøre en forskel for den enkelte eller for samfundet, og at man er drevet af et følelsesmæssigt udgangspunkt. Når man så møder en styringsform, der er baseret på et økonomisk grundlag, bliver ens identitet og motivation udfordret. Denne opgave synes at finde noget af det samme i dualitetsbegreberne, hvor foreningsledernes idealer udspringer af noget følelsesmæssigt. Det betyder ikke, at vi kan konkludere, at frivillige er drevet af samme public service-motivation, som Kjeldsen har forsket i. Men der kan spores nogle ligheder mellem dualitetsbegreberne hjerte, kerne, mellemmenneskeligt og passion og de begreber, der teoretisk kobler sig til PSM som for eksempel samfundssind og medfølelse (Qvick og Horsten, 2021). Dualiteternes idealbegreber er på den måde koblet til en indre motivation til forskel for en ydre motivation, der i højere grad baserer sig på andre udefrakommende faktorer som for eksempel økonomi eller tvang (Ryan og Deci, 2000; s. 71). Og de ydre motivationsfaktorer er i højere grad koblet til de andre dualitetsbegreber, som for eksempel når foreningslederne taler om det mellemøkonomiske, om pligt eller prestigeprojekter. I koblingen mellem motivation og identitet finder vi således også i den klassiske motivationsteori en forståelse af, hvorfor foreningerne navigerer mellem dualiteterne, men synes at have en præference. Og en forståelse af, hvorfor NPM-styringsformen, som er drevet af udefrakommende faktorer, kan have en negativ effekt på foreningernes motivation og skabe identitetsudfordringer. Det interessante i koblingen til motivationsteorier i denne sammenhæng er også, at den indre motivation hænger sammen med et behov for autonomi (Ryan og Deci, 2000; s. 74). Netop autonomi var også et af de forhold analysen pegede på var afgørende, og det kommer jeg nærmere ind på i næste afsnit. Pointen i dette afsnit er, at NPM-styringsformen er god som udgangspunkt for at indgå politiske samarbejdsaftaler, fordi den er transparent og målbar, hvilket gør det nemmere at blive enige på tværs af idrætsorganisationer og kommuner. I implementeringen kan den dog have nogle negative effekter i forhold til identitetsforholdet hos foreningerne og dermed skabe modstand mod et samarbejde. Ledelsesmæssigt synes samarbejdet derfor at kalde på en anden styring.

Autonomi

Det fjerde og sidste parameter, som analysen afdækkede, var autonomiforholdet. Jeg pointerede i analysen, at der i forståelsen af frivillighedsbegrebet er et indlejret autonomiforhold. Derfor er der ingen ledelsesret, og det kan være en udfordring i forhold til samarbejdsaftalens værdikæde, der bygger på et opdrag- og leveranceforhold. Ledelsesmæssigt vil foreningerne derfor altid kunne "trække kortet", som vi oplever det hos Lokalpolitikeren, når han siger at: *"Vi kan bare melde os ud af det.* Det er vi derfor nødt til at tage højde for både i forhold til den organisatoriske styringsform og i forhold til den konkrete ledelse.

Ledelse af frivillige bliver ofte betragtet som en særskilt disciplin, med et særligt fokus på værdier og på motivation. Frivilligt arbejde betyder, at det er ulønnet arbejde af egen fri vilje, som er til gavn for andre end personen selv og personens nærmeste (Ibsen, 2012: s. 2-3). Fysisk, retlig eller økonomisk tvang er derfor ikke en mulighed, sådan som det er på en traditionel arbejdsplads. På den traditionelle arbejdsplads er arbejdet i højere grad bestemt af en nødvendighed af at tjene penge, hvor for eksempel en fyring kan true ens økonomiske eksistens, mens det at trække sig fra et stykke frivilligt arbejde ikke truer ens økonomiske eksistens på samme måde. Derfor kan det argumenteres at økonomiske incitamenter i en

klassisk forståelse ikke kan bruges til at fremme ønskværdige handlinger og resultater. Det passer ind i forståelsen af det ideal, som analysen fandt i forhold til foreningernes dualitetsbegreber. Men til forståelsen hører også, at foreningslederne godt kan navigere i denne dualitet. I nogle situationer kan de derfor godt være drevet af økonomiske incitamenter, hvor det at være en forretning og forening godt kan harmonere, sådan som vi oplevede det tydeligt hos Idrætspolitikeren, der villig til at tage flere, anderledes hold ind fra kommunen, hvis bare tariffen var høj nok. Forståelsen af det at gøre noget frivillig og autonomt skal derfor nok i højere grad ses som et kontinuum end et enten eller. Et kontinuum, hvor det er dualiteternes idealer, der er drivkraften og identitetsformene, men hvor for eksempel det demokratiske forhold også kan betyde, at andre motiver som magt og indflydelse, der typisk opfattes som mere selviske, kan have en betydning. Man kan derfor ikke ensidigt sige at klassisk management ikke kan bruges i forhold til ledelse af frivillige, idet økonomiske incitamenter godt kan være et motiverende element, der kan bruges til at fremme en ønsket adfærd hos foreningerne, ligesom det kan bruges som sanktionering der kan true foreningens eksistens. Men som styringsværktøj virker en værdibaseret tilgang stærkere, fordi den er koblet til foreningernes idealer og til de indre motivationsfaktorer. Skårhøj og Kappelgaard pointerer netop her, at det særlige ved en frivillig forening er, at formålet per definition er et udtryk for en værdi. Modsat producerer en virksomhed produkter, der skal fremme en bestemt værdi, men hvor værdien ikke på samme måde er indlejret, men altid vil være styret af et bagvedliggende økonomisk incitament (Skårhøj og Kappelgaard, 2012: s. 158). Som opgaven her har vist, så er udfordringen netop i dette forhold, at det kan skabe modstand, når udefrakommende beslutninger forsøger at styre, hvilke værdier, der bør fremmes. Når det offentlige bruger organisationernes afhængighed af den offentlige støtte som styringsværktøj, eller når organisationerne forsøger at styrke deres relevans ved at fokusere på velfærdspolitiske værdier, så efterlader det foreningerne i et idrætspolitisk mellemrum, hvor de skal navigere i nogle dualitetsforhold, som tvinger dem væk fra deres egne værdier og idealer. Ledelsesmæssigt kalder det derfor på en anden tilgang, hvis vi skal bryde op med det spændingsforhold vi finder i dualitetsforståelsen hos foreningerne og styrke samarbejdet.

Samskabelse er som begreb blevet introduceret i offentlige ledelsesteorier som et begreb, der netop har til hensigt at løse op for sådanne spændinger, da begrebet har været en del af diskussion om offentlige styringsparadigmer i overgangen fra New Public Management til New Public Governance (Andersen m.fl., 2020). New Public Governance rummer to nøglebegreber; co production og co-creation. De to nøglebegreber adskiller sig ved at co-creation har fokus på foreningernes medvirken i processer, der har til formål at designe ydelser og produkter, og co-production har i højere grad fokus på at skabe et ligeværdigt partnerskab, hvor foreningerne bidrager med deres perspektiver til udformningen og udviklingen af velfærdsydelser (Krogstrup, 2017: s. 10). De to definitioner anvendes dog ofte i flæng, og smelter i praksis sammen til det, vi herhjemme kalder samskabelse. Den centrale idé er, at der er behov for en grundlæggende ændring i den offentlige sektors rolle fra velfærdsproducent til en platform for samarbejde (Tortzen og Jongh, 2021: s. 13). I et offentligt styringsperspektiv bliver samskabelse således svaret på de vilde problemer og komplekse udfordringer, som det offentlige står overfor i forhold til demokratiske, velfærdsmæssige og økonomiske udfordringer (Tortzen og Jongh, 2021: s. 19). Men som opgaven har vist, så har foreningerne en oplevelse af, at der ikke er noget demokratisk princip i de aftaler der indgås mellem kommunen og organisationerne. For eksempel oplever Lokalpolitikeren, at kommunen forsøger at appellere til samarbejde og i praksis søger samskabelse, men for ham er det meget tydeligt, at kommunen har deres egen dagsorden, som de forsøger at sælge til foreningen. Det demokratiske princip og ligeværd, der skal være kendetegnende i samskabelse, er således udfordret af, at samskabelse netop udspringer af et offentligt behov for at innovere og skabe nye løsninger på de vilde og komplekse problemer. Meget mere end det udspringer af en reel nysgerrighed overfor civilsamfundet og hvilke udfordringer og behov, de

oplever. Således har tidligere undersøgelser af samskabelse mellem det offentlige og den civile sektor vist, at det ofte fører til, at det er civilsamfundet, der skal innoveres (Frederiksen og Grubb, 2021; s. 12). Og som denne opgave har peget på, så har det ikke kun betydning for deres autonomi, men kan også give et ressourcepres, der har betydning for deres eksistens og rokke ved deres interne værdier og identitet.

En yderligere udfordring til samskabelsesprocessen er, at den er baseret på en netværksbaseret aktivitet der i et styringsperspektiv er uigennemsigtigt (Andersen, m.fl. 2020; s. 131). Denne uigennemsigthed forsøges kompenseres i samarbejdskontrakterne mellem kommunen og organisationerne gennem kontraktlige mål eller gennem en konceptualisering af indsatserne. Det medfører igen en problemstilling, da foreningerne ikke føler sig motiveret af de faste koncepter og mål. Det samme har tidligere undersøgelser indenfor frivillige sociale organisationer også vist. Her peges der på at muligheden for selv at vælge, hvordan den frivillige ønsker at løse opgaven i høj grad påvirker motivationen, hvorfor det argumenteres for at selvbestemmelse (autonomi) og metodefrihed er enorm vigtig (Center for frivilligt socialt arbejde, 2016; s. 17). Dette taler for en mindre konceptualiseret tilgang. En tilgang, der udspringer af foreningernes observationer og behov. Derfor er det en udfordring, at man i forbindelse med et aftalegrundlag har brug for at være transparent og brug for gennemsigtighed for at føle sig sikker i den offentlige forvaltning af sin opgave og økonomi. Det er en udfordring, fordi det fører tilbage til et asymmetrisk magtforhold og en værdikædetankegang, der udfordres af de forhold, som denne opgave har belyst. Hvis det skal lykkes at bryde med spændingerne og foreningernes opfattelse af et OS og DEM forhold synes der behov for at tænke anderledes. Der synes behov for at indføre et nyt mind-sæt, hvor magtforhold og værdikæde brydes op på en anderledes måde end den gør i den traditionelle forståelse af samskabelse. Det kommer jeg nærmere ind på i det følgende afsnit, hvor jeg argumenterer for og udleder en ny forståelsesramme, der kan være med til at skabe et FÆLLES-OS i samarbejdet.

DEL 5: Konklusion

Jeg har med denne opgave peget på, at udviklingen i dansk idrætspolitik igennem en lang årrække har betydet at de store organisationer og det offentlige har nærmet sig hinanden stadig mere i et fælles fokus på at styrke velfærden for danskerne. Det har ført til kommunale aftaler der indgår på et organisatorisk, politisk niveau og efterlader foreningerne i et idrætspolitisk mellemrum, fyldt af spændinger og paradokser. Igennem min dialog med fire foreningsledere kommer disse spændinger og paradokser til udtryk i en række dualiteter, som kan sammenfattes i fire afgørende betydninger for, hvorfor der kan opstå modstand hos foreningerne i forhold til at samarbejde. Forholdene hos foreningerne bliver især til en udfordring, når aftalegrundlaget bygger på et lineært værdikædegrundlag og på en styringsideologi, der udspringer af NPM tankegangen med sin klassiske management teorier. Derfor argumenterer jeg i det følgende for, at der er brug for en nyt mindset, og jeg introducerer en ny forståelsesramme, der i modsætning til værdikæden betragter samarbejdet med et økosystem-mindset.

Tættere på et økosystem mind-set

Et økosystem er en biologisk metafor for, hvordan levende organismer er gensidig afhængige af hinanden, og derfor er nødt til at sameksistere i deres udvikling og tilpasning i et givent miljø (Denstordanske.lex.dk). I et relationelt forhold der handler om at få samarbejdet eller samskabelsen til at fungere, er metaforen således velegnet som en cirkulær erstatning for værdikædens lineære forhold. Økosystemet som metafor indenfor ledelse findes ofte i en relation til bæredygtighedsprincippet, men får i sig selv kun meget lidt

opmærksomhed. Kræmmergaard har dog brugt det i hendes forskning som et grundlæggende mindset-behov i arbejdet med digitale transformationer (Kræmmergaard, 2019; s. 65ff) I denne sammenhæng vil jeg overføre begrebet i relation til samarbejdet mellem civilsamfundet og det offentlige.

Når vi sammenholder den traditionelle ledelse i et værdikædeforhold med ledelsen i et samarbejde, der i højere grad baserer sig på et økosystem mindset, tilføjer vi således en række nye handlingsmønstre og principper. I nedenstående model, har jeg valgt at skitsere forskellen mellem samarbejdet i værdikæden og samarbejdet i et økosystem.

I værdikæden	I økosystemet
Er vi hinandens middel mod et mål	Er vi gensidige afhængige af hinanden
Koordinerer vi gennem aftaler oppefra og ned.	Koordinerer vi som et naturligt flow
Bindnes vi sammen af et bestiller-udfører forhold	Bindnes vi sammen af løsninger udviklet i fællesskab
Styrer vi efter faste mål	Arbejder vi indenfor en defineret ramme
Er service konceptualiseret og plug'n'play	Er service sømløs og sammenhængende
Holder vi på magten	Deles vi om magten
Er fokus kortsigtet og periodisk	Er fokus langsigtet og kontinuerligt
Skaber vi mellemrum	Mødes vi i mellemrummet

Figur 7: Modellen illustrerer forskellen på samarbejdet i værdikæden og i økosystemet som et bud på, hvordan kompleksiteten kan nedbrydes og samarbejdet styrkes.

Modellen er inspireret af Kræmmergaards mindset-begreb, men trækker også på andre teorier, der udspringer af den stigende kompleksitet og de mange vilde problemer, der udmønter sig i konstante forandringer, der udfordrer sammenhængskraften i vores organisationer. Modellen er udviklet som en ny forståelsesramme, der bygger ovenpå teorierne om New Public Governance, der argumenterer for at kompleksiteten løses bedst gennem netværksbaseret samarbejde og ikke gennem hierarkisk kontrol eller markedsbaseret konkurrence (Andersen m.fl., 2020; s. 124). Ikke som en ny styringsform, men som et bud på, hvilket mindset, der er brug for i samskabelsesprocesser mellem civilsamfund og det offentlige, hvor det netop handler om at skabe et ligeværdigt forhold, der fokuserer på et fælles "VI". Et forhold der giver mulighed for at diskutere, hvordan problemerne skal defineres, og hvordan der kan findes fælles løsninger (Laursen og Thomassen, 2017; s. 84). Et mindset, der netop fokuserer på at mødes i mellemrummet, som indenfor det sidste år, også er blevet et ledelsesmæssigt tema (se blandt andet Andersen m.fl., 2023 og Runchel og Mellon, 2023). Mellemrums-teorierne handler egentlig om, hvordan man nedbryder silotankegangen mellem forvaltninger i den offentlige sektor, men kan også overføres til denne opgaves kontekst. Blandt andet argumenterer Runchel og Mellon for at det kræver en ny slags adfærd, hvis man skal lykkes med at mødes på midten. Det kræver at man skal være villig til at afgive magt og selvbestemmelse og man skal tåle at andre får æren. Man skal være villig til at lade sig udfordre med andre faglige perspektiver og dele sine ressourcer for fællesskabets tjeneste, fordi der er et højere mål (Runchel og Mellon, 2023; s. 24). Overfører vi denne forståelse til samarbejdet mellem civilsamfund og det offentlige, så får vi et samarbejde der i højere grad bygger på et økosystem, sådan som jeg har skitseret modellen. Det betyder ikke, at der ikke kan laves et aftalegrundlag mellem kommunen og organisationerne. Men det betyder, at aftalegrundlaget ikke er styret af faste mål og rammer, som foreningerne ikke kan se sig selv i. Aftalegrundlaget baserer sig heller ikke på konceptualiserede indsatser, men i stedet på sømløse indsatser, som er tilpasset og som kan justeres i forhold til foreningernes muligheder og behov. Derfor er aftalegrundlaget mere uigennemskuelig, og må tage højde for, at for eksempel bureaukratisk bøvvl for

foreningerne kan være hæmskoen for at skabe mere velfærd. For at samarbejdet kan lykkes på de præmisser, må der derfor være politisk mod og vilje til at træde ud af den traditionelle position som suveræn beslutningstager og i stedet deles om magten. Det kræver et stort kendskab og en høj grad af tillid til hinanden. Derfor er samarbejdet i et økosystem også langsigtet og har et kontinuerligt fokus, i stedet for det bliver korte projekttiltag, der efterlader foreningerne til dem selv – i mellemrummet. I stedet mødes parterne på midten med en nysgerrighed til hinanden og til hinandens situationer. Og med et fokus på, hvordan de kan bidrage til hinandens udfordringer i erkendelsen af, at de er hinandens forudsætninger for at kunne lykkes med det de vil hver især, og det de vil sammen.

Jeg har med dette økosystem-mindset forsøgt at give et kvalificeret bud på, hvordan samarbejdet mellem kommune og civilsamfund kan styrkes. Ligesom vi fandt en række dualiteter hos foreningslederne i samarbejdet, så skaber forståelsen af økosystemet også et dualitetsforhold overfor værdikædetankegangen. På samme måde som hos foreningerne, skal dualiteten her ses som et kontinuum frem for et enten eller. For at sikre et godt samarbejde kræver det ikke nødvendigvis et økosystem-mindset. Men økosystem-mindsettet tilfører en modsatrettet forståelse til værdikæde-mindsettet og kan dermed fungere som et værktøj og et bud på, hvordan man ledelsesmæssigt kan navigere i de paradokser samarbejdet rummer, og de efterspørgsler foreningerne har.

Opgaven har samtidig vist, at behovet for denne navigation hviler på en policykamp, der synes ret kompleks. Ud fra foreningernes perspektiv kommer det til udtryk gennem dualiteterne og deres stræben efter idealet, som vi erfarer i dialogen med dem. Fra et politisk perspektiv bliver kampen især udkæmpet mellem organisationerne og staten. Her synes kampen at være bundet op på et økonomisk perspektiv, hvor kampene starter hver gang der er sat en politisk proces i gang, der skal revidere måden udlofningsmilerne fordeles på. Politikken skabes således gennem en form for kooperativ relation mellem idrætsorganisationerne, der kan siges at være en form for byttehandel (Christiansen m.fl., 2018; s. 87). Idrætsorganisationen stiller civilsamfundet til rådighed og tilbyder, at idrætten og det danske foreningsliv skal bidrage til at løse velfærdsproblematikkerne mod til gengæld at kunne bevare deres økonomiske fundament uden statens videre indblanding. Samtidig med at organisationerne forsøger at balancerer dualiteterne ved (i fredstid) at sikre armslængdeprincip og betone idrættens egenværdi (Nygaard, 2012). Det virker oplagt at stille spørgsmålet om, hvorfor idrættens egenværdi som policyområde ikke har den samme politiske popularitet som velfærd? Det er jo netop det, der fører til presset på organisationerne og skaber et behov for at begrunde idrættens relevans ud fra et velfærdspolitisk perspektiv. Og for at vende tilbage til Bjarne Ibsens kritik, som denne opgave indledte med; så er det også medvirkende til, at organisationerne mister deres legitimitet over for foreningerne, og dermed skaber et idrætspolitisk mellemrum.

Litteratur

Aagaard, Marina (18/07-2018). *Les Mills: Kult concept og historie*. Fundet den 4/1-2023 på: <https://marinaaagaardblog.com/2018/07/18/les-mills-kult-koncept-holdtraening-historie-50-aar/>

Aarhus Universitet. "Purposive Sampling" I *Metodeguiden*. Fundet den 4/1-2023 på: <https://metodeguiden.au.dk/purposive-sampling-formaalssampling>

Andersen, Elin m.fl. (2022) *Strategisk ledelse af samskabelse*, Lederliv, vol. 2. Fundet den 4/1-2023 på: <https://www.lederliv.dk/volume/2>

Andersen, Elin m.fl. (2023). *Ledelse i mellemrum – Et humanistisk perspektiv på offentligt lederskab*. Odense: Syddansk Universitetsforlag

Andersen, Lotte Bøgh m.fl. (2020). *Offentlige styringsparadigmer: Konkurrence og sameksistens*. København: Jurist- og Økonomforbundets Forlag. 2. udgave

Bevaegdigforlivet.dk, *Baggrunden for Bevæg dig for livet*. Fundet den 4/1-2023 på: <https://www.bevaegdigforlivet.dk/bevaeg-dig-for-livet/om-bevaeg-dig-for-livet>

Bevæg dig for livet.dk, *Hvad bevæger dig?* Fundet den 4/1-2023 på: <https://www.bevaegdigforlivet.dk/>

Binderkrantz, Anne Skorkjær (2019). *Do interest groups frame arguments to appeal to their own members or to the public?*. LSE European Politics and Policy Blog: Fundet den 4/1-2023 på <https://blogs.lse.ac.uk/europpblog/2019/06/05/do-interest-groups-frame-arguments-to-appeal-to-their-own-members-or-to-the-public/>

Bjørnhold, Bente og Jakobsen, Mads L. (2020) "Kvalitativ analyse: kodning" i: Hansen, Kasper M. M.fl. *Metoder i statskundskab*. København; Hans Reitzels Forlag

Boll, Frederik C. (25/3-2015). *Frivilligledelse – er det i grunden noget særligt?* Ingerfair: fundet den 4/1-2023 på: <https://www.ingerfair.dk/er-frivilligledelse-noget-saerligt/>

Busch, Tor og Wennes, Grete (2009) *Identitet og identitetsledelse – nye udfordringer for offentlig sektor?* Beta. Vol. 23 (2) s. 18-37

Brandt, Henrik H. (1/11-2018) *DGI's fremtid, del 2: De historiske kursskifter. Hvor kom de fra?* Idrættens Konsulenthus. Fundet den 4/1-2023 på <https://www.idkon.dk/perspektiver/2018/11/1/dgis-fremtid-del-2-de-historiske-kursskifter-hvor-kom-de-fra>

Brandt, Henrik H. (2021) *Idrættens voksende dilemma mellem frivillighed og professionalisering*. Idrættens Konsulenthus. Fundet den 4/1-2023 på: <https://www.idraetsplatformen.dk/om-idrtsplatformen/vejenkonferencen2021faciliteter-sz3k9>

Brænder, Morten og Cecchine, Mathilde (2020). "Forstående analyser" i: Hansen, Kasper M. M.fl. *Metoder i statskundskab*. København; Hans Reitzels Forlag

Carey, Timothy A. (25/1-2017). *Mind the Gap*. Psychology Today. Fundet den 4/1-2023 på: <https://www.psychologytoday.com/us/blog/in-control/201701/mind-the-gap>

Center for frivillig socialt arbejde (2016) *Motivér den frie vilje – en antologi om fastholdelse og rekruttering af frivillige*, Odense. Fundet den 4/1-2023 på:
[https://frivillighed.dk/files/media/documents/motiver den frie vilje - webudgave.pdf](https://frivillighed.dk/files/media/documents/motiver_den_frie_vilje_-_webudgave.pdf)

Christensen, Peter M. m.fl. (2018) "Interessegruppeforklaringer" i: Green Pedersen, Christopher m.fl. (red). *Offentlig Politik*, 3. udgave, København: Hans Reitzels Forlag

Danielsen, Esben (12/12-2017). Klumme: Professionalisering presser de frivillige ledere ud, Altinget. Fundet den 4/1-2023 på: <https://www.altinget.dk/civilsamfund/artikel/professionalisering-presser-de-frivillige-ledere-ud>

Defgo. *BIAS i spørgeskemaundersøgelse*. Fundet den 4/1-2023 på:
<https://www.defgo.com/dk/artikler/bias.asp>

DGI Sundhedsidræt (2018) *Uddannelser i DGI Sundhedsidræt – Skræddersyede instruktøruddannelser*, DGI: Fundet den 4/1-2023 på: <https://www.dgi.dk/media/20721/sundhedsidr%C3%A3-t-folder-april-2018.pdf>

Dif.dk. *Skal du med på Lederakademi?* Fundet den 4/1-2023 på:
https://www.dif.dk/nyheder/2013/11/041013_lederakademiannoncering

Frederiksen, Morten og Grubb, Ane (2021) *Den Svære Samskabelse – Forventninger og praksis i samarbejdet mellem kommuner og civilsamfund*, Aalborg Universitetsforlag.

Fredslund, Hanne og Dahlager, Lise, (2007) "Hermeneutisk analyse – og forståelse og forforståelse". I: Vallgård Signild m. fl. "Forskningsmetoder i folkesundhedsvidenskab". København: Munksgaard

Giorgi, Amedeo (2009). *The descriptive phenomenological method in psychology: A Modified Husserlian Approach*. Pittsburgh Pennsylvania. Duquesne University Press.

Defgo. *BIAS i spørgeskemaundersøgelse*, Fundet den 4/1-2023 på:
<https://www.defgo.com/dk/artikler/bias.asp>

Denstoredanske.lex.dk. *Økosystem*. Fundet den 4/1-2023 på:
<https://denstoredanske.lex.dk/%C3%B8kosystem>

DGI Sundhed. *You Turn Instruktør*, YouTube. Video brugt som stimuli i Interview. Fundet den 4/1-2023 på:
https://youtu.be/seqb8n_XS_M?si=gs8y5n2btet19khJ

Dinesen, Malene Skov m.fl. (2017). *Evaluering af Bevæg dig for livet*. Ineva. Fundet den 4/1-2023 på:
<https://www.bevaegdigforlivet.dk/media/2880/evalueringbevaegdigforlivet.pdf>

Elmose-Østerlund, Karsten (2017). "Kan DGI Skabe foreningsudvikling blandt sine medlemsforeninger – erfaringer fra DM i foreningsudvikling" i Hansen, Jørn (2017) *Folkelig sundhed og foreningsservice – Et debatskrift om DGI gennem 25 år*, DGI Butik og Print

Elmose-Østerlund, Karsten, m.fl. (2017b). *Foreningsidrætten anno 2015 – status og udviklingstendenser*. Center for forskning i Idræt, Sundhed og Civilsamfund

Fog, Jette (1999): *Med samtalen som udgangspunkt – det kvalitative forskningsinterview*, København, Akademisk forlag, 5. Oplag

Fogsgaard, Morten K. og Jongh, Manon de (2019) *Ledelse og samskabelse i den offentlige sektor*, København: Dansk Psykologisk Forlag

Guldager, Anne (16/04-2013). Motivationen daler ved mødet med virkeligheden. Fysioterapeuten nr. 4. Fundet den 4/1-2023 på: <https://www.fysio.dk/fysioterapeuten/arkiv/nr.-4-2013/Motivationen-daler-ved-moedet-med-virkeligheden>

Hansen, Bjarne (23/10-2015). "DGI-møde om motivation i praksis", Bornholm, Netavisen Bornholm.nu: Fundet den 4/1-2023 på <https://bornholm.nu/det-sker/dgi-moede-om-motivation-i-praksis/65520>

Hansen, Jørn (1995). "De første år og de første aktiviteter" i: Trangbæk, Else m.fl. *Dansk idrætsliv – Den moderne idræts gennembrud 1860-1940 (bind 1)*, København: Nordisk Forlag A.S

Hansen, Jørn (2017) *Folkelig sundhed og foreningservice – Et debatskrift om DGI gennem 25 år*, DGI Butik og Print

Hansen, M. K., m.fl. (2020). *Metoder i Statskundskab*. 3. udgave. København: Hans Reitzels Forlag

Heide-Jørgensen, Christian (16/5-2009): *Kulturministeren vil have idrætsfusion*, Politikken

Holmstrøm, Niels-Chr. (2011). "Vilkår for ledelse i idræt" i: Kaalund, Per og Kragelund, Preben (red) *Idrætsledelse*, København: Handelshøjskolens Forlag

Husserl, Edmund (1965): *Philosophie als strenge Wissenschaft*, Frankfurt am Main, Vittorio Klostermann. (Tysk bogudgave af Wilhelm Szilasi fra original bind 1910/11)

Ibsen, Bjarne (1995). "Tipsloven" i: Trangbæk, Else m.fl. *Dansk idrætsliv – Velfærd og fritid 1940-96 (bind 2)*, København: Nordisk Forlag A.S

Ibsen, Bjarne (1997). Fordærver pengene foreningerne?. *Politica*, 29(1), 49

Ibsen, Bjarne (2006). *Foreningsidrætten i Danmark: udvikling og udfordringer*. København: Center for forskning i Idræt, Sundhed og Civilsamfund, Syddansk Universitet for Idrættens Analyseinstitut.

Ibsen, Bjarne (2012). Frivilligt arbejde i idræt. Notat udarbejdet for DGI, Syddansk Universitet. Fundet den 4/1-2023 på: <file:///C:/Users/bmcasr/Downloads/NotatFrivilligtArbWeb.pdf>

Ibsen, Bjarne. (2020). *Den frivillige kommune*. Syddansk Universitetsforlag

Ibsen, Bjarne (2020b). *Samskabelse er en ny opskrift på kommuners og frivilliges samarbejde*, Altinget. Fundet den 4/1-2023 på: <https://www.alinget.dk/civilsamfund/artikel/professor-samskabelse-er-en-ny-opskrift-for-kommuner-og-frivilliges-samarbejde>

Ibsen, Bjarne m. fl. (2021). *Voluntary and Public Sector Collaboration in Scandinavia – New Approaches to Co-Production*, Springer Nature Switzerland AG

Ibsen, Bjarne og Eichberg, Henning (2006). *Dansk Idrætspolitik – Mellem frivillighed og statslig styring*. Idrættens Analyseinstitut

Ingefair (2015) *Samskabelse mellem det offentlige og frivillige grupperinger er noget andet end at samarbejde*, Idrætsmonitor. Fundet den 4/1-2023 på <https://idraetsmonitor.dk/debat/art9299806/Vend-%E2%80%99Bev%C3%A6g-dig-for-livet%E2%80%99-p%C3%A5-hovedet>

Iversen, Nicolai M. (27/2-2020) *DIF og DGI har brugt millioner på tiendedel af målet: - Det er en misskabelse*. TV2, fundet den 4/1-2023 på: <https://sport.tv2.dk/oevrig-sport/2020-02-27-dif-og-dgi-har-brugt-millioner-paa-en-tiendedel-af-maalet-det-er-en>

Jensen, Lise Knud og Wenderby, Mette Karmak (2016). *Kunsten at skrælle en æbelsin - Et speciale om at overskride dualiteter og håndtere et "mere-for-mindre" paradoks*, Aalborg Universitet, fundet den 4/1-2023 på: https://projekter.aau.dk/projekter/files/225188249/Kunsten_at_skrille_en_æbelsin.pdf

Johansen, Jan H. (2018). *Paradoksledelse – Jagten på værdi i kompleksitet*, København: Jurist- og Økonomforbundets Forlag

Jørgensen, Per (1995). "Dansk Idræts-Forbunds dannelse" i: Trangbæk, Else m.fl. *Dansk idrætsliv – Den moderne idræts gennembrud 1860-1940 (bind 1)*, København: Nordisk Forlag A.S

Kaspersen, Lars B. (2016). "Idrætspolitik her og nu – fra infrastrukturel magt til despotisk magt? I: Thing Lone F. og Wagner, Ulrik (red). *Grundbog i idrætssociologi*. København: Munksgaard

Kjeldsen, Anne Mette (2012). *Dynamics of Public Service Motivation*. Aarhus: Politica

Kjørup, Søren, (2003): *Menneskevidenskaberne – Problemer og traditioner i humanioras videnskabsteori*. Frederiksberg, Roskilde Universitetsforlag. 1. Udgave, 5. oplag

Krogstrup, Hanne Kathrine (red.). (2017). *Samskabelse og Capacity Building i den offentlige sektor*. Hans Reitzels Forlag

Kræmmergaard, Pernille (2019). *Digital transformation. 10 evner din organisation skal mestre – og 3 som du har brug for*. 2. udgave. København: Djøf Forlag

Kulturministeriet (2019). *REGERINGEN OG IDRÆTSORGANISATIONER GÅR SAMMEN OM TOPMØDE*, pressemeddelelse fundet den 4/1-2023 på <https://kum.dk/aktuelt/nyheder/regeringen-og-idraetsorganisationer-gaar-sammen-om-topmoede>

Kvale, Steinar (2001): *Interview – en introduktion til det kvalitative forskningsinterview*, København, Hans Reitzels forlag a/s

Lauritzen, Daniel Bue. (20/10-2018). *Eksperter advarer DGI: Der er en risiko for, at det kollapse*. Altinget. Fundet den 4/1-2023 på: <https://www.alinget.dk/artikel/175502-eksperter-advarer-dgi-der-er-en-risiko-for-at-det-kollapse>

Lindholm, Mads. *Hvad er bæredygtig ledelse?* Fundet den 4/1-2023 på: <https://www.erhvervspsykologi.com/hvad-er-baeredygtig-ledelse/>

Lund, Jakob D. (7/2-2014). *CRM: Forretningslogikken spreder sig*. Computerworld. Fundet den 4/1-2023 på: <https://www.computerworld.dk/art/270097/crm-forretningslogikken-spreder-sig>

Lüscher, Lotte (30/8-2013). *Ledelse er at vælge flere veje uden at fare vild*, Lederweb. Fundet den 4/1-2023 på: <https://www.lederweb.dk/artikler/ledelse-er-at-vaelge-flere-veje-uden-at-fare-vild/>

Lüscher, Lotte (2018). *Lederen mellem tvivl og handlekraft. Paradokser og personligt lederskab*. København: Dansk Psykologisk Forlag A/S

Møller, Anne Mette & Gitte Sommer Harrits (2021). *Forskningsinterview. En praktisk og metodisk introduktion*. København: Djøf Forlag

Nielsen, Majken (14/8-2023). *Det er uklart, hvem bestyrelsen i idrætsorganisationerne arbejder for*, Idrætsmonitor: Fundet den 4/1-2023 på <https://idraetsmonitor.dk/debat/art9472508/Det-er-uklart-hvem-bestyrelsen-i-idr%C3%A6tsorganisationerne-arbejder-for>

Nielsen, Niels Kayser (1989). *Idræt og offentlig støtte 1861-1914 – set i et civilisationsperspektiv*. Fortid og Nutid, 3: 183-185.

Nygaard, Niels (08/04-2012) *At dyrke idræt har værdi i sig selv*, Nordjyske. Fundet den 4/1-2023 på: <https://nordjyske.dk/nyheder/at-dyrke-idraet-har-vaerdi-i-sig-selv/d4284aa5-3f46-47aa-a6c0-7ef728da6d9a>

Polanyi, Michael (2012). *Den tavse dimension*, Mindspace

Qvick og Horsten (11/11-2021) *Hvad betyder det at være motiveret af at "gøre en forskel"?* Væksthus for ledelse. Fundet den 4/1-2023 på: <https://www.lederweb.dk/artikler/hvad-betyder-det-at-vaere-motiveret-af-at-goere-en-forskel/>

Rasmussen, Erik S. og Østergaard, Per (2005): *Samfundsvidenskabelige metoder – en introduktion*, Odense, Syddansk Universitetsforlag

Riiskjær, Søren og Bøje, Claus (2023). *Dansk Idrætspolitik*, Gads Forlag (Online udgave fra E-reolen)

Royalrun.dk. *Tilbageblik på 2018*. Fundet den 4/1-2023 på: <https://www.royalrun.dk/om-royalrun/tilbageblik/tilbageblik-paa-2018>

Runchel, Jette og Mellon, Karsten (2023). *God offentlig ledelse – Vis mod, bryd grænser og vær generøs*. København: Dansk Psykologisk Forlag A/S

Ryan, R. M. og Deci, E. L. (2000). *Self-determination theory and the facilitation of intrinsic motivation, social development, and well-being*. American Psychologist. Nr. 55: s. 68–78.

Skårhøj, Rie F. og Kappelgaard, Dorte (2012) *Ledelse af Frivillige – en håndbog*, Hinnerup: Forlaget Ankerhus Sproget.dk. *MELLEMRUM*. Fundet den 4/1-2023 på: <https://sproget.dk/lookup?SearchableText=mellemrum>

Sørensen, Jan (13/4-2023). *Vend 'Bevæg dig for livet' på hovedet*, Idrætsmonitor: Fundet den 4/1-2023 på <https://idraetsmonitor.dk/debat/art9299806/Vend-%E2%80%99Bev%C3%A6g-dig-for-livet%E2%80%99-p%C3%A5-hovedet>

Thøgersen, Malene (16/09-2021) *Centrale temaer i debatten om folkeoplysningsloven nu og i fremtiden*, Videncenter for Folkeoplysning. Fundet den 4/1-2023 på: <https://www.vifo.dk/nyheder/centrale-temaer-i-debatten-om-folkeoplysningsloven-nu-og-i-fremtiden/>

Tortzen, Anne og Jongh, Manon de (2021). *Kort & godt om SAMSKABELSE I PRAKSIS*, Dansk Psykologisk Forlag

Trangbæk, Else (1995). "Idrætsdebatten" i Trangbæk, Else m.fl. *Dansk idrætsliv – Velfærd og fritid 1940-96 (bind 2)*, København: Nordisk Forlag A.S

Vesterager, Mette (2017) *Eksistentiel Ledelse – En guide til personligt lederskab*, København: Hans Reitzel Forlag

Zahavi, Dan (2003): *Fænomenologi*. Frederiksberg: Roskilde Universitetsforlag.

Zetland. *Transskriberingsværktøj*. Fundet den 4/1-2023 på: <https://goodtape.io/>

Bilagsliste

Bilag 1: LinkedIn opslag 16. september 2023 kl. 16.25 (s. 48)

Bilag 2: Interviewguide (s. 49)

Bilag 3: Samskabelse mellem det offentlige og frivillige grupperinger er noget andet end at samarbejde (s. 51)

Bilag 4: Det er uklart, hvem bestyrelsen i idrætsorganisationerne arbejder for (s. 52)

Bilag 5: Vend Bevæg dig for livet på hovedet (s. 53)

Bilag 6: Transskribering af interview med Knud (Idrætspolitiker) (s. 54)

Bilag 7: Transskribering af interview med Peter (Den fødte frivillige) (S. 82)

Bilag 8: Transskribering af interview med Søren (Lokalpolitiker) (s. 104)

Bilag 9: Transskribering af interview med Anne (Den professionelle frivillige) (s. 132)

Bilag 1: LinkedIN opslag 16. september 2023 kl. 16.25

Hjælp mig med at finde de rigtige foreningsfolk! (del gerne 😊)

Jeg leder efter foreningsfolk, som har en holdning til når kommuner og idrætsforeninger samarbejder om at styrke sundheden hos borgerne i en kommune. Både positive og kritiske holdninger. Jeg vil gerne lave et interview til et forskningsprojekt i forbindelse med min afsluttende Masteropgave.

Jeg oplever, at foreningerne kan komme på mellemhånd, når vi som kommune indgår samarbejde med idrætsorganisationerne som for eksempel gennem #BevægDigForLivet. Det er ikke sikkert, at foreningen har den samme interesse og målsætning som os i kommunerne og organisationerne? Og har de nok frivillige og har de frivillige de rigtige kompetencer? Hvis vi skal blive bedre til at styrke samarbejdet, har vi brug for at blive klogere på hinanden og disse spørgsmål. Har du lyst til en samtale, så skriv i beskeden. Kender du en, så "tag" vedkommende. Og del gerne mit opslag.

Casper Rasmussen (He/Him) • You
Leder - understøtter foreningernes løbjele og passionerede kultur...
Sim • Editet • 🌐

👉 Hjælp mig med at finde de rigtige foreningsfolk til et interview!

Dem der har en holdning til, når kommuner og idrætsforeninger samarbejder om at styrke sundheden hos borgerne i en kommune. Både kritiske og positive holdninger. Jeg vil gerne lave et interview til et forskningsprojekt i forbindelse med min afsluttende Masteropgave i Ledelse.

Jeg oplever, at foreningerne kan komme på mellemhånd, når vi som kommune indgår samarbejde med idrætsorganisationerne som for eksempel gennem #BevægDigForLivet.

- Det er ikke sikkert, at foreningen har den samme interesse og målsætning som os i kommunerne og organisationerne?
- Og har de nok frivillige?
- Og har de frivillige de rigtige kompetencer?

Hvis vi skal blive bedre til at styrke samarbejdet, har vi brug for at blive klogere på hinanden og disse spørgsmål.

Så har du lyst til en samtale, så skriv i opslaget eller send mig en PB her eller på 📞 29059479. Kender du en, så "tag" vedkommende. Og del gerne mit opslag. 🙏

👍 Like   💬 Comment   🔄 Repost   ➦ Send

7 impressions   [View analytics](#)

Bilag 2: Interviewguide

Briefing: hvem er jeg, hvad arbejder jeg med at belyse, teknisk i forhold til interview

Indledende spørgsmål

- Vil du starte med at fortælle lidt om dig selv og din rolle her i foreningen?

Stimuli / Tema	Spørgsmål
Reklamevideo fra DGI med et sundhedskoncept kaldet U-turn	<ul style="list-style-type: none"> - Det du så her var jo et eksempel på et koncept, som DGI har lavet for at I som forening kan arbejde med at øge sundheden. Hvad tænker du, når du ser denne video? <p>Det med, at I kan købe jer til et færdigt koncept, hvad tænker du om det?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Er det noget I har erfaring med? - Hvornår fungerer det, hvornår fungerer det ikke? <p>Nu handler dette koncept om Sundhed. - Hvad tænker du om, at foreningerne skal tilbyde sundhedstilbud til borgerne?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Deler jeres instruktører den samme interesse som dem her i forhold til at arbejde med Sundhed? - Kan I bruge det med de nuværende instruktører I har eller skal ud og finde nye instruktører? - Er det noget der har ændret sig over tid?
Citat fra foreningsleder i Skjold Boldklub, der udtaler sig om Bevæg dig for Livet Visionens impact i foreningerne	<ul style="list-style-type: none"> - Hvad tænker du om det Jan siger her? - Er det vigtigt for jer at få flere medlemmer? - Er det vigtigt for dig, eller er det noget der gennemsyrrer hele jeres forening? - På hvilken måde oplever du, at I som forening får hjælp til at få flere medlemmer? - Hvad fungerer godt og hvad fungerer mindre godt? <p>Hvis I som forening skal være med til at understøtte denne udvikling – hvad tror du så der skal til?</p> <p>Er der noget kommunen eller organisationerne skal gøre anderledes?</p>

<p>Citat fra tidligere hovedbestyrelsesmedlem i DGI, om forholdet mellem DGI og dens medlemsforeninger</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Hvad lægger du i det, når Maiken kalder organisationerne en arbejdsgiver for foreningerne? - Hvis de er arbejdsgiver, hvad tænker du så din rolle er? - Hvad er det for opgaver du får i din rolle? - Får du hjælp og understøttelse til dette? <p>Organisationerne taler meget om at opgaven som bestyrelsesmedlem er en lederrolle.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Hvad tænker du om det? - I hvilke situationer synes du især, der er tale om ledelse? - Påvirker organisationernes fokus og samarbejdet med kommunerne denne rolle? - Synes du din rolle har forandret sig over tid?
<p>Professionalisering</p>	<p>Det at Maiken bruger ordet arbejdsgiver, kan måske også tolkes som et udtryk for at der er sket en øget professionalisering – hvad tænker du om det?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Hvori består professionaliseringen? - Hvordan kommer det til udtryk? - Hvordan udfordrer det jer? - Hvordan hjælper det jer? - Har det ændret sig over tid?
<p>Citat fra Ingefair om samskabelse mellem offentlige og frivillige organisationer.</p>	<p>Samarbejder I med kommunen omkring velfærdsydelser?</p> <p>Hvad fungerer godt / Dårligt?</p>
<p>Mellemrummet</p>	<p>Jeg er jo optaget af det her mellemrum. Er der noget du tænker omkring det her mellemrum, som vi ikke har været omkring, som du gerne vil sige lidt om?</p>
<p>Andre perspektiver</p>	<p>Nu har jeg hørt om dine perspektiver og holdninger. Er det noget du oplever, du deler med andre foreninger?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Er det noget du deler med de andre i din egen forening? Hvordan kan det være/ikke være tror du? - Skiller I jer ud som forening fra andre på det område tænker du?

Bilag 3: Samskabelse mellem det offentlige og frivillige grupperinger er noget andet end at samarbejde

Uddrag fra artikel:

Ingefair (2015) *Samskabelse mellem det offentlige og frivillige grupperinger er noget andet end at samarbejde*, Fundet på <https://idraetsmonitor.dk/debat/art9299806/Vend-%E2%80%99Bev%C3%A6g-dig-for-livet%E2%80%99-p%C3%A5-hovedet>

inger FAIR
udvikler bæredygtige
frivilligmiljøer

”Når man samskaber samarbejder man med mange forskellige aktører, og organiserer indsatser, så de forskellige vinkler på udfordringen bidrager til udvikling af fælles løsninger. Samskabelse er derfor ikke at lægge kommunale opgaver ud til frivillige kræfter. Det er derimod systematisk at investere i at opbygge og inddrage viden og ejerskab hos andre aktører, så de kan bidrage på nye måder, der skaber resultater.”

Bilag 4: Det er uklart, hvem bestyrelsen i idrætsorganisationerne arbejder for

Uddrag fra debatindlæg:

Nielsen, Majken (14/8-2023). *Det er uklart, hvem bestyrelsen i idrætsorganisationerne arbejder for*, Idrætsmonitor: Fundet på <https://idraetsmonitor.dk/debat/art9472508/Det-er-uklart-hvem-bestyrelsen-i-idr%C3%A6tsorganisationerne-arbejder-for>

”Er foreningerne mål for idrætsorganisationernes arbejde, eller er de middel til arbejdet? Hvad betyder retningen for idrætsorganisationernes relation til kommunerne?”

Når idrætsorganisationerne går ud med en dagsorden om at gøre det lettere for foreninger at være bankkunder, eller når de kigger på faciliteter, så taler de på vegne af foreningerne. Foreningerne er deres mål. De er foreningernes beskytter.

Men særligt i de senere år er idrætsorganisationerne i stadig højere grad begyndt at italesætte, hvordan foreningslivet kan bidrage til at nå mål for de større samfunds dagsordener – som eksempelvis børn og unges trivsel, integration og inklusion for blot at nævne nogle eksempler.

Så med den ene hånd hjælper idrætsorganisationerne foreningslivet med bankbøvl, mens de med den anden hånd bruger foreningslivet som middel til at kunne tale ind i store samfunds dagsordener – typisk på sundheds- og socialområdet.

De er altså både ’fagforening’ og arbejdsgiver. Kan man det?”

Bilag 5: Vend Bevæg dig for livet på hovedet

Uddrag fra debatindlæg:

Sørensen, Jan (13/4-2023). *Vend 'Bevæg dig for livet' på hovedet*, Idrætsmonitor: Fundet på <https://idraetsmonitor.dk/debat/art9299806/Vend-%E2%80%99Bev%C3%A6g-dig-for-livet%E2%80%99-p%C3%A5-hovedet>

”Fra min lokale stol er jeg blevet præsenteret for det ene koncept efter det andet, som skulle give vores forening flere medlemmer.

Ingen spørger dog, om vi vil have flere medlemmer, eller om vi har ideer til, hvordan vi eventuelt kunne forestille os at få flere medlemmer, og da slet ikke om vi har strategiske overvejelser om, hvilke målgrupper, samarbejdspartnere eller aktiviteter der kan styrke vores lokale arbejde.”

Bilag 6: Transskribering af interview med Knud (Idrætspolitiker)

[00:01 - 00:22] Ja, så tror jeg lidt, at den er der. Vil du ikke starte med at sige lidt omkring, hvem du er, altså hvad din rolle er her? Jo, jo. Jamen, jeg hedder Knud, og er formand i XX. Og det har jeg været siden indgangen til 2010, så det er rigtig længe, synes jeg.

[00:23 - 00:38] Hvad? Og jeg har også lønnet, så jeg bruger alt min tid på det her. Ja. Og du er lønnet, siger du? Kan du sige lidt mere omkring det? Du må jo så ikke sige, hvad du får, men altså, det er fandme godt, at det er en lektion, det her.

[00:40 - 01:01] Jamen, vi... Jeg skulle måske sige tilbage i tiden, for mig er det lidt langt. Men vi er jo så mange, og der sker så meget, og det er så krævende at have en forening her, at det kan du ikke klare ved frivilligt. Så da vi startede, var vi hurtigt enige om, at vi var nødt til at have nogen.

[01:02 - 01:21] Og at det så endte med at blive en formandslønning... Altså, vi diskuterede jo også, om vi skulle have ansat en direktør, eller en administrationsleder, eller et eller andet. Vi endte så bare med, at vi syntes, det var meget smart, at det var formanden.

[01:23 - 01:41] Fordi jeg kan så gå til møder med, nu siger jeg, borgmesteren eller andre, hvor man kan sige, at man har... Vi synes, man har en anden legitimitet, eller i hvert fald styrke i, at det er formanden,

[01:42 - 01:57] og ikke en, der er ansat sådan ved siden af, vil man sige. Som på en eller anden måde skal tilbage og referere til en bestyrelse. Så derfor endte det der. Og er det på et bestemt time, til at lansere? Er det fuldtid? Nej, det er fuldtid. Okay.

[01:57 - 02:15] Ja, det var ikke andet. Nej. Ja. Og hvor længe har du været ansat? Det er jo der... Jeg er helt her i styr på historien. Vi kom til... Vi var en gruppe, der kom til der. Og det gjorde, fordi det ikke kørte sig godt.

[02:17 - 02:34] Så... Da vi kom, så fandt vi ud af, at det kørte faktisk meget dårligere, end vi troede. Der var ikke en krone, og vi skyldte en formue. Og så måtte vi jo... Ja, så var det altså, at vi blev nødt til at have nogen, der er ansat,

[02:34 - 02:50] fordi det her, det... En af grundene til, at det var gået galt, det var også, at der var en meget... Altså, bestyrelser og administration havde kørt stort set på frivilligt. Fordi der var to, der havde kørt ud på fodboldbanerne og sådan noget. Og det var bare for stor en opgave.

[02:50 - 03:08] Så man havde ikke fået opkaldet kontingenter, og... Og man vidste heller ikke, hvem der var medlem. Og ja, så går det jo galt. Så derfor skyldte vi en masse penge. Og så blev jeg, og vi fik ansat hinanden på halv tid, og sådan noget.

[03:09 - 03:28] Og så rullede det hele, og... Vi brugte, vi brugte vi... Tre år på, tror jeg, at nå dertil. Og vi havde virkelig gjort meget på, at... Vi havde håbet jo, at vi kunne på forskellig vis, kunne få betalt enhver sit og sådan nogle ting.

[03:29 - 03:45] Og vi havde skåret ned på alt. Altså, som i alt. Og så måtte vi frem til, at vi måtte igennem en rekonstruktion med søgerhandelsretter og alt det der. Og advokater, og hele Møllevinden. Og det havde vi så et år til. Eller man får et halvt år, så kan man få forlænget et halvt år. Så man har reelt et år.

[03:46 - 04:04] Og så skulle vi jo i gang med at få akkordordninger med alle vores kreditorer. Det lykkedes, altså kommunen, de giver ikke akkordordninger. Men man skal kun have 50 procent med. Så det lykkedes også at få alle med, og få skaffet så mange penge,

[04:04 - 04:23] så vi kunne give dem tilstrækkelig meget, til at det var bedre, at de fik nogen penge, end slet ikke nogen penge. Fordi det var alternativet. Der var ikke nogen penge. Så vi havde også været igennem en total nedskæring. Og vi lå jo også op i divisionen med herrerne, og i den bedste række med kvinderne.

[04:23 - 04:42] Og altså, halvdelen, så vi var jo bare ned igennem og sådan nogle ting. Men det var jo ligesom betingelserne. Og i forbindelse med rekonstitutionen, der var vi jo også nødt til, at selv dem, der var, og jeg, var jo nødt til ikke at være.

[04:43 - 05:02] Vi skulle jo vise alle, at vi gjorde alt, hvad vi kunne. Så der var jeg så væk i en periode. Og efter rekonstitutionen, jeg tror, der gik et lille år, før vi ligesom var tilbage der, hvor vi kunne sige, at nu kunne jeg og administrationen ligesom blive ansat igen.

[05:03 - 05:23] Så der var lige en periode, hvor jeg var helt almindelig frivillig. På trods af, at der jo var sindssygt meget at lave. Og der nåede jeg jo også frem til, at det kan jeg ikke lade sig gøre. Altså, jeg passer ikke min arbejde, jeg passer ikke min familie, og jeg passer heller ikke mit foreningsjob.

[05:23 - 05:43] Så det var sgu enden eller. Og hvad lavede du før? Jamen, jeg har også arbejdet med idræt i mange forskellige sammenhænge. Men jeg mærkede jo også, at jeg endte med noget reklamebyrå en overrække.

[05:44 - 06:00] Og det var sjovt at starte og sådan noget. Men så synes jeg, at da først vi havde fået det til, så var det ikke så spændende for mig. Så begyndte jeg at lave noget mere idræt igen. Og noget på noget halvtid samtidig med.

[06:00 - 06:21] Jeg var med i firmaet, og jeg fik et par tvillinger, som var født alt for tidligt, som også krævede en hel masse. Så det passer lidt med at gå ud af firmaet og være lidt nedsat og noget jeg selv kunne styre.

[06:22 - 06:40] Så jeg havde også nogle projektledertops i idrætten over nogle år. Og så var det her kom, hvor det så passede fint. Og hvor mange er I ansat her i dag i klubben? Lige nu er vi kun to på fuld tid.

[06:43 - 07:05] Men her for nylig så jeg den der opgørelse, at du ved sådan noget... Jeg ved ikke engang, hvem det er. Om det er Skat eller CVR, eller de laver sådan noget med hvor mange års værk. Og der stod vi til at have syv i en eller anden periode.

[07:05 - 07:21] Og så kan det godt være, at det er seks, når det bliver gjort hen over året. Men det er omkring. Og hvor ligger I sådan henne i forhold til jeres hold nu? Er I divisionshold igen? Både herre og damer ligger i det, der svarer til Danmarks Her.

[07:23 - 07:38] Og der ligger vi fint. Vi har ikke nogen ambitioner på den måde om at... Altså vi er hverken klar økonomisk, organisatorisk eller spillerne heller. Der er ikke også noget til, at der skal ydes en hel del mere.

[07:38 - 07:56] Så det passer rigtig fint. Så I er en brede klub? Ja. Og hvor mange medlemmer? 3.500 har vi gjort op det sidste år. Og så er vi nok blevet lidt flere i år. Super. Jan, nu skal du prøve at se. Se, det her var jo et eksempel på et koncept.

[07:56 - 08:19] Det som DG kalder et koncept. Altså et færdigt koncept, som man kan købe sig ind i. Hvad tænker du om det der med færdige koncepter for ambitionerne, som man kan købe sig ind i? Kan du sige lidt om det? Ja, først og fremmest så tænker jeg, at den lokale kontekst, det lokale samfund, man altid...

[08:19 - 08:38] Altså de rammer og vilkår og sådan noget, vi har forening i, er så forskellige rundt omkring i landet. Også bare her i byen. Der er himmelvid forskel på, hvilke faciliteter, adgang til faciliteter, klubfaciliteter og sådan noget.

[08:38 - 08:56] Det er så forskelligt. Det synes jeg altid spiller ind. Og når det er så sagt, så synes jeg, så bliver jeg sgu nogle gange lidt træt af de færdige koncept- og projektudholdninger.

[08:56 - 09:27] Fordi jeg synes, at de rigtig tit tager meget mere udgangspunkt i organisationerne, end i dem der skal udføre det. Altså sat lidt på spidsen, så kan jeg godt opleve, at det er mere et spørgsmål om, at organisationen kan vokse, end at der sker noget fedt ude i foreningen.

[09:34 - 09:57] Jeg kunne jo ikke lade være grine, at Bevægter for Livet for eksempel havde cykelkoncepter. Og det var, at der ville man gerne have teenager og man ville gerne have midler eller andre mænd ud at cykle.

[09:59 - 10:22] Og det blev vi jo også spurgt om. Prøv lige en gang at tænke rigtig godt og grundigt om, hvis man cykler på landevej, hvis man er teenager eller midler eller andre, hvad har man så brug for, udover sin cykel?

[10:23 - 10:45] Sådan set bare nogen at cykle med. For man mødes ikke inde i byen, man mødes på kanten af byen, der hvor landevejen eller den gode cykelsti starter. Og man vil aldrig nogensinde komme tilbage til et klubhus eller omklædning, fordi det kunne være hyggeligt at sidde og drikke en kop.

[10:45 - 11:13] Men du klæder jo ikke om, fordi du skal op på din cykel og så skal du hjem. Du har jo ikke ting med. Du skal jo klæde om og så skal du køre op i almindelig trøjebog eller cykel, det gør du jo ikke. Så de målgrupper gav ikke for mig nogen som helst mening i, hvad vi skulle kunne tilbyde dem og hvorfor de skulle komme her.

[11:17 - 11:44] Hvis der skal være noget, hvis vi skal ud at cykle, så kunne det give god mening, hvis det var ældre for eksempel, som nu siger kørte med cykelko, som man faktisk kunne mødes her og tage en kop kaffe. Eller det kunne også være, at det var de allermindste, fordi er der noget, hvor vi som forældre gerne vil, så vil vi gerne have, at de lærer at svømme sådan rent og vi vil også gerne have, at de skal kunne cykle, fordi de skal kunne komme rundt omkring i byen.

[11:45 - 12:09] Så hvis man nu tog fat i de alleryngste og lærte dem at cykle, så kunne det da godt give mening. Og så ville vi måske også nå nogen, som ikke kom i fodboldklubben ellers, så på den måde kunne man nå nogle nye grupper. Men hvad så, når de kom og præsenterede dig for et koncept, var det noget, du sagde tilbage til dem?

[12:09 - 12:40] Ja, det er præcis det, jeg sagde til dem. Hvordan blev det taget imod? Det er jo sådan set bare et nej tak til jeres koncept. Det er jo ikke sådan, at hold da kæft, så sætter vi da bare en eller anden projektleder på i tre måneder, så banker vi sgu da et eller andet fedt op, så ungerne, uanset om de er til bold eller om forældrene bare vil have, at de skal cykles, så kommer de derned forbi foreningen.

[12:43 - 13:00] Så var det ikke sådan, fordi det passede jo ikke ind. Så de holdt fast i deres eget koncept? Ja, det var jo det. Så endte vi med at få startet noget ældre cykling, det var så en anden sag. Det gjorde I så på egen hold?

[13:00 - 13:25] Ja, der var noget andet, en anden... En anden organisation? Nej, nu var det faktisk DGI, der kom, men der kom også Cykelunionen, men det endte så netop med, at vi i et fællesskab fik sat en turbo på noget start af noget ældre cykling.

[13:26 - 13:44] Var det så sammen med DGI? Ja, det var så sammen med DGI. Okay, så der var forskel på, når organisationerne kom sammen, eller når det så var DGI? Ja, det kan du jo sige. Jeg har også været med i DGI Stort Københavns Bestyrelse, så jeg havde lidt mere indsigt i, hvad DGI havde lavet.

[13:44 - 14:02] Så derfor kunne jeg jo også trykke lidt på og sige, at det giver god mening for os, hvis I kan hjælpe med at banke nogle ældre sammen, der kunne cykle om formiddagen. Så du tror, det var en fordel, at du havde været i DGI Stort Københavns Bestyrelse?

[14:02 - 14:17] Jeg havde jo lidt mere kendskab til, hvordan faner arbejder. Organisationen, ikke? Har I prøvet at samarbejde med nogen omkring sådan nogle faste koncepter?

[14:19 - 14:43] Jo, det har vi jo, fordi at fodboldfitness var jo også... Og vi griner jo lidt af det, fordi jeg betragter os som Danmarks største udbydere af fodboldfitness. Det er ikke helt det samme. Jeg har noget at kende. Jeg har 20 11-mandshold og 25 7-mandshold.

[14:44 - 15:02] Du skal da ikke bide mig ind, at de spiller for det sportslige. De spiller, fordi det er fedt at være sammen og komme ud og være aktiv. De har bare brug for, at der er nogle rammer, og så kommer de og spiller noget bold.

[15:03 - 15:24] Så for mig var det... Altså jeg syntes jo, at det var fodboldfitness, som det overhovedet kunne være. Og så var det næste jo, hvor vi sagde, at vi har det jo lige nu igen med, at nu kommer der et koncept på pigefodbold.

[15:24 - 15:39] Der er jo et koncept i Kjært Mugun, og man bruger 10 mio. DPU-penge og 10 mio. Nordea-penge. Og det er de 5 mio. der når ud til dem, der skal lave det. Altså foreningerne.

[15:40 - 16:03] Og så står jeg jo helt af. Altså jeg kan slet ikke have, at penge forsvinder i systemerne. Hvorfor tror du, at de forsvinder af? Jamen der er jo konsulenter, og der er jo markedsforværringer, og kommunikation og alt muligt. Altså vi er nede i, at hvis du som forening siger, at så er der 15.000 om året, så kan du også få 15.000 ekstra.

[16:04 - 16:25] Ja ja, men så skal jeg jo lave noget ekstra og købe ind på nogle direkte ting. Og så ved jeg godt, at der er kæmpe forskel på, om det hedder Waren eller København. Men dels er der så mange ting, man skal lave i det her projekt. Og da vi har lavet alt muligt for samarbejde med fritidsklubber og sådan nogle ting, så ved vi, hvor meget det kræver.

[16:26 - 16:47] Så at give 1.200 kr. om måneden, det er for slags som skrevet. Så har pengene ikke nogen betydning i forhold til, når de kommer og præsenterer de her koncepter? Det har det for mig, fordi jeg er blevet så foreningskæmper.

[16:50 - 17:05] Jeg synes, at pengene, altså den der med, og helt generelt, bygger vi landsorganisationer eller de regionale organisationer. Er det dem, der skal være stærke, eller er det foreningen, der skal være stærke?

[17:05 - 17:27] Jeg synes jo, at for mig skal landsorganisationer og regionsorganisationer være stærke igennem stærke foreninger. Så for mig handler det om at få smidt så mange ressourcer ud til dem, der skal

lave noget. Og så minimere, altså der skal være nogen, der koordinerer og rådgiver og alt det der, men minimere det.

[17:28 - 17:49] Når jeg siger et projekt til 20 millioner, hvor det er 25 procent, der ender ude hos dem, der skal lave det, så støjer jeg helt af. Jeg kan slet ikke have det. Hvordan fanden kan det lade sig gøre? Men vil pengene være et incitament til at gå ind i flere af sådan nogle projekter, hvis der var flere penge i det?

[17:50 - 18:07] Det skulle jo helst. Altså jeg ser jo også lidt på det, og det kan godt være, at det er lidt sådan, men hvis man har en virksomhed, så laver man jo ikke noget uden, at der også er et overhead,

[18:07 - 18:28] som på en eller anden måde kan bruges i virksomheden eller bliver til overskud. Det er jo ikke noget, at alt, hvad vi laver, egentlig giver underskud, altså at vi selv skal putte ind. Jeg synes jo, at når man kommer med sådan nogle koncepter, så skal det jo være noget, der tilføjer ressourcer og ikke hiver ressourcer ud af foreningen.

[18:29 - 18:51] Altså vi skal inde i et plus. Så kan du sige, at det ikke er fordi, at det skal være et økonomisk plus, men det kunne være, at hvis du blev hyret til at lave Nusselbarh Fritidsklub samarbejder, så vil det også godt være, at du kørte Nusselbarh Fritidsklub til klokken fire,

[18:52 - 19:09] men at der så lige var den der time, så du egentlig arbejdede til klokken fem, fordi så kunne du lige også tage noget børne. Men typisk med de her koncepter, så kommer det jo som en projektperiode, og så er der hjælp i en periode, og så forsvinder det, og så kan man så håbe på, at det er forankret.

[19:10 - 19:32] Ja, men det er også derfor, at det er endnu vigtigere, synes jeg, at i stedet for, at man får ressourcer, og vi skal bare have det for 100.000, men så skal vi selv lægge for 40.000 i projektperioden, og når det så bagefter er færdigt, så skal vi sgu lægge det hele muligheden, så derfor er det enormt vigtigt, at det altid skal tilføre nogle ressourcer.

[19:33 - 19:55] Nogle vedvarende ressourcer? Det behøver det ikke, men i hvert fald, det kunne godt være, at vi lavede et eller andet rekrutterings, hvor vi så endte med at have 100 medlemmer ekstra. Nu kan man sige, at medlemmer for os er ikke, at vi klapper ikke, fordi vi kan få nogle flere medlemmer.

[19:55 - 20:19] Vi har rigeligt, men det kunne det jo være andre steder, at når man så finansierer 100 medlemmer, det finansierer jo så, at tingene kan køre videre. Jeg synes bare, at det skal give overskud i foreningerne, når vi sætter ting i gang.

[20:20 - 20:36] Det kunne også godt være frivillige hænder. Vi kører, og det vi gør i forvejen, og så kommer der noget ekstra ind, og så skal vi bare finde nogle flere frivillige. Og fedt, ikke? Det er da lige det, vi har lyst til.

[20:39 - 20:54] Så hvis ikke det i sig selv kreerer nogle flere frivillige til at køre det, så dræner det jo bare foreningen. Så kan vi altid diskutere, om det er, fordi man skal gå en ny vej, og sætte nogle ting i gang, fordi vi skal have drejet foreningen,

[20:56 - 21:14] eller om det så bare bliver dårligere, end det man lavede i forvejen. Det interessante med frivillige er, at der ligger et ekstra pres på jer. Hvordan håndterer I det pres? Vi vil kun sige ja til det, vi mener, der giver mening. Og det, som I har frivillige til?

[21:15 - 21:35] Ja, der er jo masser af ting, der ikke bliver til noget, kan man sige. Og så kan der jo poppe ting op, som ikke ligger inden for kerneområdet, hvis der er nogle ressourcer til at køre.

[21:35 - 21:53] Hvad kunne det være? Jeg synes jo, vores kunstprojekt er et meget godt eksempel på, at Frank, som er ham, der leder det, og jeg på et tidspunkt havde en snak, og så kom det, at Frank skulle være verdens første kunstnerisk leder i en fodboldklub.

[21:54 - 22:12] Og så siger Frank bare, at det skal jeg. Og hvad skal vi lave? Det må vi jo finde ud af. Og Frank er jo så ind i den verden, og det første år fik han sat fire performances op i vores omlægningsrum.

[22:16 - 22:34] Og det gjorde han jo bare som frivillig, og vi fik noget støttet, så de der fire kunstnere, vi fik hyret, dem kunne vi betale noget honorar for. Og så gik det jo sådan set i nul.

[22:34 - 23:04] Og Frank lavede det, og det skabte lidt liv og lidt omtale, og så er det jo bare udviklet sig derfra. Og Frank har fået fem kunstnere, der ligesom er en gruppe, som kører det. Og så er der lidt mere kernen i foreningen. Vi skal sådan set kun hjælpe dem med at sørge for, at der lige er øl og vand i forbindelse med, at der er fernisering.

[23:05 - 23:20] Eller også skal jeg hjælpe med, at vi skal søge Lokaludvalget eller Statens Kunstfond om nogle projektmidler, til at kunstneren kan blive betalt. Og det er jo en minimal indsats, men noget, der skaber ret meget liv og omtale.

[23:22 - 23:38] Jeg synes, det er interessant det her med, at du taler omkring kernen og ignitionen, og så er der nogle lag ekstra på. Er det den måde, du tænker det på og driver det på? Hvad er det, der gør, at du deler det op på den måde?

[23:38 - 24:02] Vi fik gang i nogle voksede ting, og så blev det sådan lidt, hvorfor fanden gør vi det? Så egentlig er det blevet lidt det der med, at fodbold er vores kerne. Vi er en fodboldklub, så det er kerneaktiviteten.

[24:02 - 24:24] Men rundt om har vi ligesom vedtaget, at alt er tilladt. Hvis det skaber en sjovere, mere spændende, mere cool forening, eller hvis det gav nogle flere ressourcer, så er det tilladt at sætte det i gang.

[24:24 - 24:52] Så vi arbejder ud fra det, og også ud fra, at når vi laver et hold fra mænd på kanten og i psykiatrien, og netop fordi de spiller fodbold, så er det jo sådan tæt på kerne, men de spiller jo fodbold med en anden tilgang.

[24:56 - 25:19] Men selvfølgelig er det tilladt, fordi vi har også et mål om, eller et ønske om, at afsparre byens forskelligheder. Og når vi bor, hvor vi gør, så skal vi gøre lidt for ikke at ende med bare at være sådan en lille kerne, der ligner hinanden. Så vi skal ud og nå nogle målgrupper, hvor tingene bliver lidt tidligere, at I skulle velkomne.

[25:20 - 25:39] Men når du siger det der med, at du starter faktisk med at sige, hvorfor fanden gør de det? Er det, fordi der har oplevet modstand i forhold til hos nogen i klubben, at man vælger at sætte fokus på noget, der så ikke er kernen? Det er klart, at hvis du... Man kan jo ikke undgå, at der er nogen, der spørger, hvorfor har vi kunst?

[25:40 - 26:00] Og så kommer det næste, hvorfor bruger vi penge på det? Nå, men måske bruger vi ikke så mange penge, fordi måske er vi ude. Men det skaber liv, og vi når nogle mennesker, der aldrig ville være kommet her. Nu har vi jo fanden med Danmarks mest omfotograferet omklædningsrum.

[26:01 - 26:18] Så det at lave sådan nogle ting, gør jo også at lokalsammenfundet... Lige pludselig er der langt flere, som skal forholde sig til os, eller forholder sig til os og kommer ned. Altså nogle af de her kunsthø... Altså har der jo været...

[26:19 - 26:36] Vi havde et arrangement inde på stadion og sådan noget hele aftenen. Jeg tror, der var en 600 mennesker og sådan noget. Og det er altså et samtidskunstarrangement eller fanisering. Når der kommer 600, så er det jo lige ved at sige, at det kan Arken sgu dårligt nok.

[26:38 - 27:00] Der skal virkelig en høj profil af en international kunstner, hvis de skal have det. Så at vi kan gøre det, betyder jo fandme, at vi når langt ud. Vi havde jo en bærebønde som en far til en dreng her i klubben.

[27:01 - 27:16] Og vi havde nogle fællespisninger. Og Erik, som han hedder, havde været revisor i 33 år og havde droppet sit job, fordi han gad. Nu gad han ikke. Nu skulle han finde ud af, hvad der skulle nå resten af sit liv.

[27:17 - 27:33] Noget, der gav lidt mening for ham. Så han startede med at lave mad til os. Han kunne godt lide at lave mad. Han kunne godt lide at bage. Og nu skulle han finde ud af, hvad han skulle med sit liv. Han havde ikke noget. Han havde bare sagt, at det er det, jeg gider ikke mere. Og så startede han med at lave mad.

[27:33 - 27:52] Og det gik rigtig godt og stille og roligt. Kom der 150 mennesker hver tirsdag. Skide hyggeligt. Masser af børn og liv og glade dage. Så begyndte han at bage lidt til. Det er jo selvfølgelig noget med stenovn og død og surdej.

[27:53 - 28:10] Og de rigtige økologiske meler og alt det der. Og så kom corona ind lige pludselig. Men det gjorde så, at der blev mere bagning. Nu måtte vi ikke mødes. Og af forskellige oversager.

[28:10 - 28:26] Så voksede det lige pludselig. Og så kom Maja forbi og skrev. Og det var fantastisk. Og så eksploderede det lige pludselig. For så kom der andre forbi, der skrev om det. Lige pludselig stod der kø herude hver formiddag.

[28:26 - 28:42] Så stod der 50 mennesker i kø hver formiddag. For at købe brød i en fodboldklub. Men det gjorde jo, at når jeg kom rundt i byen. Der er jo ikke en kæft, der ved, hvordan vi spiller fodbold. Det er der jo ikke.

[28:43 - 29:01] Så blev det jo det der med. Men er det ikke jer med ham der bageren? Jo jo, det er rigtigt. Og Erik han har mere end 100.000 følgere på Instagram i dag. Og var i Washington Post. Der kom kraftedme mennesker ned. Amerikanere, hollænder, som havde læst.

[29:01 - 29:17] At der skulle ligge dem. Det er jo ikke noget, vi har planlagt. Men det passede jo rigtig godt fint ind i strategien om. At nå nogle mennesker, som vi normalt ikke når.

[29:17 - 29:33] Og få skabt noget liv. Udover at det var dig og mig, der havde været ude at spille fodbold. Og så sidder vi og drikker en bajer bagefter. Virkelig spændende det der perspektiv. Jeg kunne godt tænke mig lige at vende tilbage til det der med. Altså når man tager koncepter ind. Og du siger, at så skal man jo have flere frivillige.

[29:33 - 29:49] Og det har I måske ikke. Kan man gøre et eller andet for at løse den der gortiske knude. Eller hvad vi nu skal kalde den. Det må jo så være svært for jer at tage folk ind. Fordi det kræver frivillige, men I har ikke nogen frivillige. Hvem skal hjælpe jer med det?

[29:50 - 30:10] Jeg synes jo i forhold til de første koncepter. Jeg synes jo i virkeligheden, at man skulle starte med en snak om. Hvor er det vi gerne vil have som forening. Altså hvad er det, jeres forening, nogle foreninger skal måske bare være.

[30:10 - 30:26] De havde en fodboldklub med to 7-mans hold af voksne. Og de har det fint. Ligesom man kan have en fremadklub med 10 mennesker. Og de hygger sig fint. Og der er ingen grund. De har sgu ikke nogen intention om at blive større.

[30:26 - 30:48] Eller at der skulle være flere på besøg. Eller sådan noget eller andet. Og vi er måske lidt privilegerede af. Dels fordi vi har været virkelig på rør. Men også fordi vores fodboldmæssige forhold er helt.

[30:49 - 31:06] Altså det virker helvede til. Fordi fælleparken er bare ikke. Det er jo ikke som i Vejen eller i Hilerød. Det er bare noget andet. Som gør at. Vi er nødt til.

[31:06 - 31:23] Og vi bor også helt bogstaveligt stadig i skyggen af parken. Og FCK. Så vi er nødt til at reflektere lidt over. Altså vi kan jo ikke slå dem på fodboldbanen. Vi kan da ikke slå dem på økonomi. Så hvis vi skal eksistere. Så er vi nødt til at finde ud af.

[31:24 - 31:40] Hvorfor eksisterer vi? Eller hvad vil vi eksistere som? Og hvilken retning skal vi have? Og jeg bruger altid eksemplet med en kaffebar. Du kan godt starte en kaffebar. Nede på gaden lige ved sådan noget Starbucks.

[31:41 - 31:56] Du skal bare være knivskarp i hvad det er du leverer. Og det er jo sådan set det samme vi gør her. Vi leverer noget andet end FCK gør. Når der så kommer nogle koncepter. Så synes jeg jo netop.

[31:57 - 32:12] Ind i foreningen. Finde ud af hvad er det. I stedet for at vi bare. Det der er meget spændende. Det køber vi. Men at det bliver en naturlig udvikling af det.

[32:12 - 32:28] Som foreningerne ikke gerne vil. Og det tror jeg. Jeg synes jo det er mere spændende. Hvis vi kan få foreningerne til at ville noget forskelligt. Så synes jeg først. Det begynder at blive sjovt. Og at man kan. Kunne nå dertil.

[32:28 - 32:44] At man bevidst gik over den ene. Foreningen frem for den anden. Eller at man valgte til og fra. Fordi der er stor forskel. Og derfor vil det give god mening. At ikke bare prøve. At sælge et koncept.

[32:45 - 33:01] Men at tage udgangspunkt i foreningen. Og finde ud af hvad er det. Hvilken vej vi er i. Kan vi addere et eller andet. Til det I har i dag. Som kan løfte jer på den vej. For jeg tror der er rigtig mange af os.

[33:01 - 33:18] Der bare siger ja til et koncept. Eller i fodbold siger ja til. Så skal vi have sådan en ungdomslicens. Fordi det er ligesom den vej. Det du gerne vil have. Men i stedet for at sige. Hvad præcis er det I gerne vil.

[33:18 - 33:37] Eller hvilken vej vi er i. Vi arbejder jo ikke med sådan noget. Vi har jo ikke sådan nogle præcise mål. Vi vil bare gerne udvikle os løbende. Og vi vil gerne i en retning. Så for mig handler det ikke om.

[33:37 - 33:52] At man kommer og slitter det. Og så kan vi. Så har vi bare også for mange. Negative erfaringer med. Når man gør det så finder vi ud af. Det var os to der havde meldt os til det. Men vi nåede det ikke. Fordi der var lidt for meget travlt med ungerne derhjemme.

[33:53 - 34:08] Eller alt muligt. For meget på arbejdet. Og så står man med sådan en kedelig sag. I stedet for at vi bare tager det positivt. Og bygger på dem. Nu siger du det her med. At de bare kommer og sælger et koncept. Jeg har hørt overfor.

[34:08 - 34:28] Sige det der sælge. Er det den sådan en oplevelse. I har det der med. At de sælger konceptet til jer. Ja det synes jeg faktisk. Okay prøv at sætte lidt flere ord på det. Som eksempel. Så kan vi vel tage. Hovedkroppen og et eller andet.

[34:28 - 34:43] Som det kører. I forhold til at man skal lave noget skolesamarbejde. Det er jo et koncept. Og man skal jo også betale for det. Nej jeg skal sgu da ikke betale for det. Det er dig der har et koncept. Og det er dig der får alle millionerne.

[34:44 - 34:59] Fra tipsmidlerne. Og så skal jeg ud i skolen. Som jo også har mange flere penge end jeg har. Men det er så mig der skal betale. Ej et eller andet. Ej men I kan jo få flere medlemmer. Jeg har rigelige medlemmer.

[34:59 - 35:15] Altså det behøver jeg ikke. Eller vi kan tage. Hvad hedder det. Piraketten eller Disney. Det er sgu mig der skal. Vi får mere arbejde. Og vi skal også betale for det.

[35:16 - 35:32] Der er et eller andet. Hvordan påvirker det jeres relation? Nu er vi jo pisse lige glade. Det er nogen der tænker. Vi kan måske godt prøve at tro værdigheden. Jeg er sikker på der er nogen foreninger. Der føler sig lidt prættet til at gøre det.

[35:33 - 35:50] Og så er det den der bare siger ja. Uden at reflektere. Fordi det ser fint ud. Og det er sådan man gør. Så får man flere piger. Men vi siger bare nej. Hvis ikke vi synes. Så må folk jo synes.

[35:50 - 36:07] Hvad de vil. Vi er mærkelige. Det var hvor vi ikke bare købte ind på idéen. Har det altid været sådan at organisationerne. Forsøgte at sælge noget til jer? Så længe jeg har kendt. Så tror jeg ja.

[36:08 - 36:26] Det er lidt interessant. Det jeg i virkeligheden prøver at spore mig ind på. Det er om I oplever. Hvis jeg skal prøve at sammenligne det. Så var der jo nogen der mistede. Troværdigheden til bankerne. Dengang man fandt ud af. Når de begyndte også at sælge myproduct. Oplever I også noget i forhold til.

[36:26 - 36:42] Troværdighed? Jeg oplever mere sådan. Jeg synes jo at. Vi mangler sådan en. En demokratisk.

[36:43 - 37:02] Åben debat. Om hvad er det. Vi er blevet ved med. Landsorganisationerne. Regionale. Hvad er det for nogle. Hvad er det for nogle projekter. Der vil løfte også lokalt. Hvor er det.

[37:03 - 37:18] Der sker jo sådan et eller andet. Man er klogere. Jo mere central man er placeret i en organisation. Jo klogere er man. Vi ved faktisk rigtig meget om.

[37:18 - 37:33] Hvordan det fungerer. Ved os. Så I kan godt sidde og opfinde. Alt muligt andet. Og smart. Det kan godt være det var en god idé. Og det kan godt være det er en god idé. Nogle steder. Men lad nu være at tro. At man kan køre med den store spreder.

[37:35 - 37:51] Så falder det bare godt ned. Alle steder. Men I føler ikke presset til at tage imod. Du siger nogen vil måske føle sig presset. Jeg tror der er masser der hopper på. De forskellige. Projekter. Og koncepter osv. Fordi at.

[37:52 - 38:07] Du er fri for at skulle forholde. Man kan sige ja. Men du behøver ikke at forholde dig til det. Det er bare nemt. Det er nok også derfor de gør det centralt. Fordi der er masser der synes. Det er nemt. Så hopper vi. Og så.

[38:07 - 38:23] Jeg synes vi skal have den der debat. Ja det kan godt være at der er 50. Der synes der er hoppet på. Men har vi reelt. Været inde og ha en snak. Med hvad fanden er det. Hvis du siger ja til det her.

[38:23 - 38:38] Hvad gør det så ved din forening. Løfter det eller tynger det. Eller bevæger det dig. Mere til højre end til venstre. Og du ville virkeligheden. Lige ud. De snakke synes jeg.

[38:39 - 38:56] Ind i orientationerne. Trænger lidt til. Hvordan kunne man gøre det. Jeg ved det ikke. Jeg har ikke en eller anden. Bestemt løsning. Jeg synes bare at. Vi har jo reelt.

[38:57 - 39:12] Vi har reelt ikke. Debat forer. Altså vi mødes jo. Til årsmøder. Men der skal jo ikke. Ikke en hyldefis. Det er jo ikke der vi har debatterne. Der er det bare. At række hånden op.

[39:12 - 39:30] Når der er nogen der skal vælges. Det er jo yderst sjældent man har. En rigtig god debat. Så afstanden er for stor. Imellem foreningerne og orientationerne. Ja det kan du godt. Jeg havde en snak med en her. Som har været.

[39:30 - 39:46] Chefer. I min tid har vi gået. Fra 3 til 17 ansatte. I det her regions. Jamen er det godt. Men det er ikke fordi. At det som han lavede. Var dårligt. Men.

[39:47 - 40:03] Jeg er bare ikke sikker på at det. Ubetinget var godt. I hvert fald ikke hvis vi ikke snakker om det. Men det kommer jo. Af at vi. Det gælder jo hele vores samfund. Vi har jo sådan det der udviklings. Mindset på en eller anden måde.

[40:03 - 40:22] Det er bedre jo flere vi bliver. Og jo flere ansatte vi bliver. Så bliver jeg en bedre chef. Hvis jeg kan sige at jeg har været chef for 20. Fremfor jeg var chef for 8. Så der ligger jo sådan. Et helt. Usynligt tankesæt.

[40:22 - 40:38] I gennem vores samfund. Om at vi skal jo. Altså. Videre og videre. Hvor at. Det synes jeg nogle gange er lidt synd for. Altså fordi der sker så meget. Og jeg er sikker på at hvis man gør det godt. Så skal der nok komme uden at vi.

[40:39 - 40:54] Behøver at ja. I præstations samfund. Ja det kan du sige. Det kan du godt sige. Vi bliver målt på. Om vi går frem. Men der er jo også en professionalisering. I det du siger at jeg gør.

[40:55 - 41:11] En øget professionalisering. Er det noget I sådan også. Tænker over eller bemærker. Ja jeg synes. Det synes jeg at. At begge dele. Og så sidder jeg her som ansat.

[41:14 - 41:31] Og vi har jo også. Professionaliseret. Sådan langt hen ad vejen. Men vores basis er stadigvæk frivillighed. Og uden dem. Så lukkede vi ikke. Og jeg synes. Det debat er. Rigtig rigtig vigtigt i øjeblikket.

[41:31 - 41:47] Fordi. Og i fodbold kører den også. At de lønnede. Og de licensierede. Træner er meget bedre. End de frivillige. Hvor. Det er jeg ikke sikker på.

[41:48 - 42:05] Ja det kan godt være. At man skal være professionel og vide en masse. Hvis man skal gå i FCK. Og uddanne nogle professionelle fodboldspillere. Men hvis man nu. Bare godt kunne tænke sig at lave noget godt fodbold. Og have et. Godt fællesskab. Og et dannende miljø.

[42:05 - 42:21] For unge mennesker. Så er jeg ikke sikker på det. Vi oplever jo for eksempel. At. Når vi har nogle af de her der får det løn. Så er de jo hurtigere videre. Til. Nabo klubben som spiller en række højere. Eller nabo genboen.

[42:21 - 42:38] Som giver 500 kr mere om måneden. Altså hvor er det en frivillig. Kommer her fra nogle andre årsager. Og kan levere noget andet. Så kan det godt være at hans indersidige træning. Er lidt dårligere. Men så kan de levere. En masse på nogle andre parametre.

[42:38 - 42:54] Og så er. Når vi så tager den videre. Så tror jeg jo. Hvis det bliver mantraet ud over det hele. At det er lønnet. Så ender vi jo. Med de dårligste. Hos de mindste foreninger.

[42:56 - 43:12] Og så er det. Jeg synes at så må vi. I stedet for at konkurrere på det. Så må græsklubberne. Og de små klubber. Så må vi heller. Eller skal vi. Ha' berettigelse. Så må vi heller finde anden skala.

[43:13 - 43:29] At konkurrere på. Fordi jeg ved godt. Jeg kan ikke konkurrere på den der. Ligesom jeg siger. Jeg kan ikke konkurrere på den skala. FCK arbejder på. Men hvis jeg nu laver min egen skala. Så kan jeg blive en succes. Uafhængig af hvad alle de andre gør. Og der kunne jeg godt tænke mig.

[43:29 - 43:45] At nå hen for. Jeg tror det bliver mere og mere aktuelt. Fordi der kommer den der. Med at man skal have ansatte. Og som jeg siger. Og lige fodbold uddannede trænere. Hvad er det der presser den udvikling tror du? Vi skal jo lave nogle gode fodboldspillere.

[43:45 - 44:01] Vi får jo hele tiden at vide. Vi skal lave nogle gode fodboldspillere. Der ligger jo også. Pyramid systemet med. Det der med at vi vil prøve at vinde. Og det er jo svært.

[44:01 - 44:18] Det er jo ikke fordi vi vil prøve at vinde. Men det skal bare ikke være det. Der er alt afgørende. Og totalt styrende. For hvordan vores foreninger fungerer. Men er der nogle ting. Hvor du alligevel ser et professionalisering.

[44:18 - 44:33] Altså ud over det du selv er ansat. Men er der nogle steder hvor du tænker. Det hjælper faktisk også klubben. Det er jeg helt sikker på. Jeg tror jo. Og jeg ved ikke om. Nu kender jeg jo København efterhånden.

[44:33 - 44:49] Rigtig godt. Og jeg ved ikke om det er ved 600 medlemmer. Eller ved 1000 medlemmer. Men der er et eller andet skæld. Hvor når man når over det. Så er man nødt til at have professionel. Administration. Styling. I forhold til at.

[44:50 - 45:05] Få tingene her til at hænge sammen for de frivillige. Okay. Og det er så også en snak vi hele tiden har her. Det er jo at når man er ansat. Så skal vi huske på. At vi er ikke ansat for at lave arbejde for de frivillige. Vi er ansat for at støtte de frivillige. Altså.

[45:06 - 45:22] Og understøtte det frivillige arbejde. Det betyder ikke. Der er ikke en masse ting man skal lave. Men man skal hele tiden passe på. At vi ikke tager arbejde. Fra de frivillige. Og bare professionalisere det arbejde som det er lavet. Men at det er. Det er os der skal.

[45:23 - 45:38] Gøre det federe og være frivillige. Okay. Interessant at der på en eller anden måde er en grænse. For hvornår man så har brug for noget administrativ hjælp. Ja. Det er der. Helt klart. Der har vi også noget koordinering i forhold.

[45:38 - 45:55] Altså bare bane. Det der med at gå fra møde til møde. Med politikere. Det kunne også være. Til opvasken. Ja sådan er det jo. Vi snakker om det her omkring professionalisering. Altså. Tænker du.

[45:55 - 46:13] Kan du mærke at der er kommet en øget professionalisering. At tingene har ændret sig over tid. Nu er jeg jo fandme en gammel mand. Så det kan jeg. Fordi at jeg fik mit første. Idrætsjob. I 1990. Og.

[46:13 - 46:29] Også dengang. Der var vi jo 24 om året. Der blev optaget på. Hovedfag i idræt. Altså. Det vil sige. Og der var meget forestillinger. Altså jeg fik et job nede i.

[46:29 - 46:44] Roskilde Amts Skønne Gymnastik. Og idrætsfag. Og der var. Vi havde også nogle konsulentsamlinger. Sammen med DIF. Altså. Ja der var der.

[46:45 - 47:00] En forlags sal fyldt. Men det var jo ikke. Det kan debut alene gøre i dag. Så der er. Vildt mange flere stillinger. Der er jo også så mange flere uddannede. Altså. Fra alle mulige sportsmanagement.

[47:01 - 47:17] Altså. Det er jo helt vildt som det eksploderer. Altså. Og det er det samme. Jeg har også BIGRAFI været fodboldtræner. Da jeg var i den alder. Hvis du skulle have et fuldtidsjob. Så skulle du jo i Superligaen. Ellers var der jo ingen gang.

[47:18 - 47:34] De var kun lige så småt begyndt. På det der med at. U19. Der kunne du måske få et job. Ellers var der jo ikke nogen. Og i dag. Hver af. Nærmest alle Superliga klubber. Har jo flere ansatte. Alle divisionsklubber.

[47:35 - 47:52] Har jo flere ansatte. Så der er det jo eksploderet helt vildt. Og du har snakket lidt omkring. Hvad det er godt for. Er der noget du tænker det er faktisk ikke så godt for det. Jeg tror jo. Jeg tror vi bliver presset. Altså. Den lokale.

[47:53 - 48:11] Folkeoplysende. Idrætsforening. Jeg tror jeg bliver presset på et tidspunkt. Fordi. Der bliver færre der til. Altså. Som. Dels. Gider at tage et. Job hvis det hele alligevel er professionaliseret.

[48:11 - 48:26] Altså at være frivillig. Og så dels det der med at det bevæger sig. Den der vej med at. At man. Har frivilligt og det er et frivilligt. Eller et lønnet job at være. Træner eller instruktør. Og som I siger så bliver de små.

[48:26 - 48:44] Sku bare. Altså det bliver bare anden rangs. Fordi det er ikke der man gider at være. Hvis man er skide god. Så vil man også prøve sig af. På højere hylde hvis det er den skala. Eller den. Skala vi måler efter. Jeg ser jo også.

[48:45 - 49:02] At organisationerne. Får flere ansatte som ligesom kommer. Også til at være praktikere. Og er ude i marken og laver nogle ting. Er det noget I mærker også? Ja altså. Det kommer an på hvor langt du er ude i marken. Du mener de kommer. Der er i hvert fald flere og flere der driver.

[49:02 - 49:20] Projekter. Men jeg synes ikke. Jeg oplever ikke de kommer ud. Og laver noget. De kommer gerne med projekter. Men der bliver jo også ansat folk i klubberne. Som er finansieret af organisationerne.

[49:20 - 49:36] Ja. Det er jo også en ny udvikling. Som jeg ikke synes vi har set tidligere. Er det noget I har overvejet her? Nej det har vi ikke haft. Der har ikke været nogen muligheder på den måde. Så det er ikke noget vi har skulle overveje.

[49:39 - 50:14] Jeg vil godt tænke mig lige at vise dig. Noget andet her. Majden. Hun har lavet et debatindlæg på et tidspunkt. Ja. Ja.

[50:14 - 50:29] Hvad tænker du om det. At Majden. Hun bruger det ordvalg. At hun siger at organisationerne. Er arbejdsgivere. Jeg kan godt følge hendes tankegang.

[50:29 - 50:45] Fordi det er jo det der med. Specielt i de her år. Med udlønningsdebatten. Med midlerne. Det er også noget. At organisationerne. Kan man sige.

[50:46 - 51:03] Arbejder på at have en større og større betydning. Og derfor skal have midlerne. Så på den måde er det jo. Jeg ved ikke om jeg vil bruge arbejdsgivere. Men det er jo bare. Det er jo det skizma der med. Hold kæft det ser godt ud.

[51:05 - 51:22] Det ser skide godt ud. At DPU. Hvad hedder det. De laver nogle kommuneaftaler. Velfærdsalliancer. Ja ikke. Det ser skide godt ud. Men igen må jeg jo bare sige. Hvem er det der skal lave arbejdet. Ja det er så den lokale forening.

[51:25 - 51:40] Eller hvis det taler ind i. En eller anden dagsorden. Og vi kunne næsten tage hele paletten. Om det er kraftsøge. Du kan selv vælge.

[51:40 - 51:56] Og det er jo ikke fordi vi ikke er aktive. På det område. Men. Jeg synes igen det der med. Det skal passe ind lokalt. Og ikke som et. Altså være et middel for. At vores organisationer.

[51:56 - 52:13] Kan opnå en bedre. Beraterdelelse. Og en større. Power når det skal ind at forhandle. Om hvordan midlerne skal. Anvendes. Men du køber alligevel ikke ind på begrebet. Arbejds. Giver.

[52:14 - 52:30] Nej det gør jeg ikke. Men jeg kan godt se. At der er en. En eller anden glede. Altså en eller anden bevægelse. Fra at.

[52:31 - 52:47] Organisationerne begynder at have nogle ønsker. Til hvad deres. Medlemmer skal gøre. Og ikke omvendt. Altså der er reelt. Vi har smidt tid om. Altså jeg synes at. Det er os som medlemmer der skal fortælle.

[52:47 - 53:03] Hvad landsorganisationerne skal gøre. Og så bliver det lige pludselig. Sådant er det da ikke. Det er der lige pludselig omvendt. Eller at det. At man får et. Ikke helt pres. Men med alle tilbud. Det er jo sådan.

[53:03 - 53:20] Lidt skjult fortalt. At det er sådan du skal gøre. Men det kan jo. Det bliver jo ikke et arbejdsgiver. Arbejdstager forhold. Men man kan jo godt. Hvad er det der gør at det ikke er sådan et forhold.

[53:20 - 53:35] At vi trods at jeg lægger noget. Vi kan jo bare sige nej. Vi får stadigvæk. Vi får stadigvæk. Kommunalmedlemstilskud. Altså vi får stadigvæk fast i tingene. Så vi kan jo sige nej.

[53:41 - 53:56] Men sådan. I organisationerne. Man har også begyndt at sætte fokus. På det at. Man bruger dem i højere grad. Lederbegrebet. Du er ikke bare formand. Du er faktisk også leder af foreningen.

[53:57 - 54:15] Opfatter du dig også selv. Som en leder. Det gør jeg. Kan man sige. I bund og grund ikke. Men jeg ved jo godt. At jeg har. En ledelses opgave.

[54:16 - 54:33] Men jeg er også. Min tilgang til det er jo. At det er vigtigt at vi. Alle sammen. Byder ind og vi er en.

[54:33 - 54:49] Mellemstrede og vi er demokratisk. Så derfor skal der ikke være. Sådant en. Totalt kransekage figur. Der bare bestemmer det hele. I min verden giver det ikke mening. I vores organisations form.

[54:50 - 55:05] Som forening. Men det er klart. At man har. En eller anden lederrolle. Og så er det. Vi kan begynde at diskutere. Hvordan skal vi så. Udøve den eller være på det. Menneskeligt og sådan nogle ting.

[55:07 - 55:23] Men der ser jeg måske også. Hvad må jeg sige. En. Vi ser jo meget forskelligt på det. Både som menneske. Og vores. Jeg har det jo. Jeg har det jo svært ved.

[55:23 - 55:39] At det er. Formanden. Det er sådan. Det vender sig. I mig. Det er sådan. Så står der. Nogle partikammerater.

[55:40 - 55:56] Eller partimedlemmer. Og unge. Den tilbyder. Den der formand. Hvor jeg sådan. Vi er medlemsorganiseret. Så vi er sammen om det her. Det er bare tilfældigt. Der er en.

[55:56 - 56:11] Der må tage den. Men så er det heller ikke. Så for mig handler det. Rigtig rigtig meget. Om at vi får. Spredt tingene. Og vi er sammen om det her. Men man behøver.

[56:11 - 56:27] Man kan jo godt være. En demokratisk leder. Man kan jo godt være en autoritær leder. Der skal bestemme det hele. Så på den måde. Så på den måde kan man jo godt. Stadigvæk være leder. Men du ser ikke dig selv som en leder. Nej.

[56:29 - 56:46] Nej det gør jeg ikke. Men det er klart at jeg går. Eller har været med til. At gå forrest på nogle ting. Og omvendt så må vi jo også. Bare sige at. Der er jo rigtig mange ting som. Altså.

[56:46 - 57:02] Det er jo også et valg. At vi. Også i kraft af at vi er voksede. Og sådan nogle ting. Så når man jo også et eller andet. Tidspunkt hvor at. Man kan jo ikke vide alt. Hvad der sker i sådan en organisation alligevel.

[57:03 - 57:20] Altså. Så vi er jo nødt til at. I min verden er vi nødt til at bygge. En organisation op. Der kan agere selvstændigt. Og de mennesker der er der. Skal kunne agere selvstændigt. Og også. Og så er der nogle gange. Så ville jeg ikke have gjort det.

[57:20 - 57:36] Men vi er jo nødt til at give slip. Fordi hvis vi skal have så mange mennesker i gang. Så bliver vi nødt til at tro på hinanden. Altså. Jeg tror heller ikke. At. At vi. Kunne få et engagement. Altså.

[57:37 - 57:52] Hvis ikke vi ikke gjorde det. Altså. Vi står jo heller ikke. Der er så stor forskel på. At lede en. Virksomhed hvor. At jeg kunne sige til dig at du er ansat. Så nu skal du lave det her.

[57:52 - 58:09] Og du får det her projekt. Og det skal du så køre imod. Til her at. Jeg kan jo komme med nok så mange projekter. At folk kan bare. Rejse lange fingrene. Hvis ikke de synes. Nå. Det kan du godt synes ikke.

[58:09 - 58:24] Men det gider jeg ikke at lave. Så det er jo en helt anden. En helt anden tilgang. Og det handler ikke om at man ikke også skal motivere en virksomhed. Men folk skal jo virkelig have lyst til det. Altså. Ellers så gør de dør ikke. Det er egentlig lidt sjovt.

[58:24 - 58:42] Fordi vi taler omkring. At der kan jo ikke være. Der er jo ikke nogen ledelsesret. Det er i virkeligheden det jeg har hørt dig sige. Oppositionerne har jo ikke ledelsesret over jer. Og du har som formand ikke ledelsesret over dem der er i klubben. Nej. Nå ja. Så derfor så kan man sige.

[58:43 - 59:00] Jamen. Kan man tale om at det i virkeligheden. Er det der gør. At det er svært for oppositionerne. At nå ud med deres budskaber. Det er fordi der ikke er nogen ledelsesret. Ja det kan du sige. Det er også derfor at det skal helst spire nede fra. Jo flere. Jo mere jeg kan få folk til at synes.

[59:00 - 59:17] Årh skal vi ikke lave en tur til Liverpool. For vores. 11-12 årige. Jo fremragende idé. Kør du bare. Men det er sjovt de ikke gør det så. Hvis de ikke har ledelsesret. Hvorfor får de det så ikke til at spire nede fra. Men det er jo.

[59:17 - 59:33] Hvorfor skal jeg være lidt hård. Altså. Hvis jeg i fodbold skal være lidt hård. Så er det jo fordi at. Der er en eller anden. Stilen eller. Ønske om at være. Omkring toppen. Og omkring landsholdet.

[59:35 - 59:51] Jeg griner jo lidt af det. Fordi at nu er jeg kommet med. I DBU København. Vi mødes altid. Omkring en landskamp. Hvorfor mødes vi ikke. Omkring en vildbjerg kop. Eller et eller andet børnestævne.

[59:51 - 01:00:07] I fælleparken. Det er jo for helvede. Derfor vi er her. Jeg er lidt lillad. Jeg ved godt det betyder noget. De skaffer penge og alt det der. Men hvis ikke vi har et andet. Og det er det vi er sat i verden for. Og når vi.

[01:00:10 - 01:00:25] Når. Det blev udskrevet. Det var en tandskab. Tidligere bliver jeg inviteret til slutrunder. Altså. Ned at se en anden. Fodboldkamp i Portugal. Hvis der er EM dernede. Hvad er det.

[01:00:26 - 01:00:43] Hvad er det så vi. Har tilfældes når vi mødes. Så snakker vi om. Det var også en god tur. Kan du huske da vi var i. Kie også. Altså hvor jeg jo. Altså jeg kunne godt tænke mig. At man der var meget mere bevidste.

[01:00:43 - 01:01:00] Om hvad er det for nogle fællesskab. Altså. Fælles oplevelser vi skaffer. Det arbejder vi jo her med. Altså det er rigtigt vi har et dame og et herre hold. Som er første hold. Men de må jo ikke stjæle alt fokuset. Altså fordi. Det er alt det andet vi skal have sammen.

[01:01:01 - 01:01:20] Så der synes jeg jo godt. Altså og så kan man sige. Så går man over i Kie. Så er det sådan nogle andre ting. Fordi de har ikke et landshold. Men der er man også lidt længere væk fra. Altså i hvert fald her i København. Det kan godt være der er landsdele.

[01:01:20 - 01:01:36] Hvor man er tættere på. Er der noget præstis der i det der her. Jamen det er jo det der er. Det er jo det der ligger et eller andet netop. Altså præstisen er med til.

[01:01:40 - 01:01:55] At man ikke sætter fokus på det der burde være blevet sat ud. Ja ja. Men det er egentlig også detbage til det der med. Altså den der klassiske med. At kulturskæler. Eller hvad hedder. Strategi der til morgenmad. Og så.

[01:01:56 - 01:02:16] Og specielt når man har med. Frivillighed at gøre. Så er det jo helt vildt vigtigt. At man får skabt en kultur. Som vi kan lide. Og som vi vil være en del af. Og derfor synes jeg man skal være meget mere bevidst om.

[01:02:17 - 01:02:34] Hvad er det vi sender ud i systemet. Og hvor er det vi mødes. Og hvad mødes vi om. Ja organisationerne de taler jo ikke ind i kultur. De taler jo ind i strategier. Ja ja. Altså jeg synes jo.

[01:02:34 - 01:02:50] Hvis vi smiler. Så siger vi jo. Altså vi er jo bare hippie. Men det. Det går jo meget godt. Altså vi har ikke nogen strategi. Men det går jo sgu da meget godt.

[01:02:51 - 01:03:09] Og vi bliver flere og flere. Så i virkeligheden er det jo netop. At vi arbejder meget mere med. Med en kulturskabelse. End med. Strategier og mål. Og der synes jeg jo netop.

[01:03:09 - 01:03:24] Altså det folkeoplysende område. Kunne være meget mere spændende. Altså det er spændende. Men vi kunne gøre det endnu mere spændende. Hvis vi var. Altså havde. Mod og.

[01:03:25 - 01:03:40] Styrke til. Det er fint. Altså de der virksomhedsterminologier. Altså nej nej. Vi skal skabe vores eget. Og vores eget univers. Og det er værdifuldt.

[01:03:42 - 01:03:58] Jeg vil sige. Når jeg fortæller lidt om vores forening. Så fortæller jeg som regel også. Den der med at i idretten. Har vi vokset op med. At vi skal have nogle mål. Og det skal være de der smart. Som man kan krydse af.

[01:04:00 - 01:04:15] Hvor jeg. Fint sætter det op. Og så sætter jeg et stort kryds henover. Det er det eneste vi ikke gør. Altså den måde. At gå tætte på. Væk med det.

[01:04:18 - 01:04:34] Derfor synes jeg bare. At det folkeoplysende. Område bare er. Sindssygt spændende. Vi skal skabe vores eget. Siger du. Hvad kunne det være? Jeg synes jo at vi kan. Jeg synes jo at vi kunne arbejde.

[01:04:37 - 01:04:52] Altså hele den der. Noget inddragelse. Noget involvering. Engagement. Demokratisk deltagelse. Altså. Hele det område.

[01:04:52 - 01:05:12] Synes jeg jo er. Sindssygt spændende. Og jeg synes jo også. Når jeg tager FCK igen. At det er jo fantastisk. At der er jo masser af medlemmer her. Der holder med FCK. Og der er også nogen der holder med Brøndby. Så skal de to.

[01:05:13 - 01:05:29] Firmaidretter. Altså de skulle jo være medlemmer. Hvor der er en form for. Peder i dansk firmaidrette. Så skal de mødes. Og den ene er ejet af. Nogle amerikanere. Men altså i bund og grund. De kunne være ejet af.

[01:05:29 - 01:05:45] Altså som du siger. Er det ikke Nordea der er reelt ejer. Fordi de skylder så mange penge. Men altså det ene er det danske bank. Og den anden er Nordea. Hvad rager det mig om det er danske bank. Eller om det er Nordea der vinder. Det er en virksomhed. Men man kan tage sin hvide trøje på.

[01:05:45 - 01:06:03] Eller din gule trøje. Og så kan man møde nogen i den anden farve. Og så kan man kraftedme komme op og slås. Det er engagermer. Lige i en lidt anden udgave. Synes jeg jo. Det må vi kunne arbejde på.

[01:06:03 - 01:06:20] Og udvikle på. I det hvor vi reelt er medejere. Vi kæmper lige lidt i øjeblikket. Vi arbejder sindssygt hårdt på. At få vores børns forældre til at være med.

[01:06:21 - 01:06:39] Og vi har netop en der får penge. Der koordinerer tingene og sådan noget. Men vi vil godt have forældrene med på banen. Og tage nogle små opgaver. Men de får hjælp og alt det der. Det er ikke det. Men de bliver nødt til at byde ind. Så vi har lige snakket om. Altså hvad er det når man ville tilmelde sig.

[01:06:40 - 01:06:56] Hvad er det så. Jeg har også nogle ældre. De betaler 50 kroner om måneden. Og de kan reelt træne. Alle uge eller hverdag. Floorball, bordtennis. De kan cykle en tur. Fodbold. Og der kunne hjælpe nogen.

[01:06:56 - 01:07:13] Hvad får vi egentlig for pengene. Du får retten til at være med til at drive det. Du har ikke købt retten til. Eller adgang til. Du har købt retten til at være med til at drive foreningen. Og så kan vi finde ud af hvad vi skal lave.

[01:07:15 - 01:07:31] Men det er jo ret interessant det her med at du siger. At I giver dem penge. Altså fordi jeg tænker. Hvis jeg ligesom vender tilbage til det der med. Så siger jeg. Der er jo ikke nogen ledelsesret. Hvad gør vi så for at prøve at påvirke hinanden. Når organisationerne de prøver at lave nogle økonomiske incitmenter. Der skal gøre at de skal tage fat i deres koncepter.

[01:07:32 - 01:07:51] I prøver i virkeligheden. At tilbyde nogle penge over for de der forældre. Er vi ved at erstatte. Nej. Den måde vi kører det på det er. At vi har nogen der tager sig af. Femmans fodbold. De der tre årgange. Og han koordinerer de tre årgange.

[01:07:52 - 01:08:10] Prøver at koordinere at forældrene har puttet ind på. At jeg skal nok komme hver tirsdag. Og jeg skal nok hjælpe. Eller jeg tager holdet på lørdag. Det kan jeg sådan set godt gøre. Selvom jeg ikke ved en skid om fodbold. Jeg skal bare sørge for at de der otte drenge. Der er med ude til stævnet på lørdag.

[01:08:10 - 01:08:27] At de får spillet nogenlunde lige meget. Det er sådan set det eneste jeg skal gøre. Og så sørge for at de har det godt. Det kan jeg jo godt som forælder. Men vi er bare nødt til. Vi er så mange. Så vi er nødt til at have nogen der sørger for. I hele tiden at holde.

[01:08:27 - 01:08:43] Hvad kan man sige. Hånd i hanke med at der er nok. Der tager ud på dem. Der er nok over på træningsbanen. Og også. Vi har også. Der er aflyst. Jeg havde sagt til jer. Hvis ikke der er ti der hjælper.

[01:08:43 - 01:08:59] Og hvis der er to der hjælper. Så er der ikke trænet. Og det gør man så en gang imellem. Hvorfor er der ikke. Jeg havde jo sagt til jer. Jeg kan godt hjælpe. Det er for sent nu. Hvordan skal jeg koordinere. Eller organisere det.

[01:08:59 - 01:09:15] Hvis jeg ikke ved hvor mange der kommer. Men kunne de ikke gøre det frivilligt. Du kan ikke koordinere det. Selvfølgelig kan du. Men det kræver bare så meget tid. Så det kan du ikke. Opgaven er. Kunne du godt.

[01:09:17 - 01:09:33] Men det er så tidskrævende. Så det ville du dø af. Det ville jeg svært ved at se. Jeg sad sådan og tænkte. Om det der med. At man indfører økonomi i det. Det giver lidt ledelsesretten tilbage. Ja det kan du sige.

[01:09:35 - 01:09:51] Men dem der er ansat. Har jo så ikke ledelsesret over. Alle dem der skal give en hånd med. Nej. Og vi har da også. Jeg synes jo vi står. I et dilemma. Eller hvad vi vil kalde det. I forhold til.

[01:09:51 - 01:10:09] Det der med ansatte. Fordi. At det bliver. Mere et arbejdsgiver. Arbejdstager forhold. Eller lønmodtager. Og. Jeg siger at dem der er ansat her.

[01:10:09 - 01:10:25] De skal have det skide godt. De skal have det. Altså jeg elsker. At gå på arbejde. Det er bare fedt at være en del af. Men vi kan også se. At vi. Vi har nogle udfordringer. I forhold til det som man kan sige.

[01:10:25 - 01:10:41] Hvis vi ikke rekrutterer eksternt ind. Så har man mere. Arbejdstager. Og hvis du nu kun er ansat. Så er det bare 15 timer. Hvordan. Hvordan skal du så tage.

[01:10:42 - 01:10:58] Med ordene. Til Frederiksen til Stivne. Altså. Så vi står også. Så lige nu vil jeg helst have. At vi er. Altså vi tager en frivillig. Som vi bare opgraderer.

[01:10:58 - 01:11:17] Fordi vi ved godt du yder en helvedes masse. Så hvis du tager. Så er der nogle penge. Men reelt. Synes jeg stadigvæk. Det er sådan en frivillig lønmodtager. Fordi det hele vil bryde sammen. Hvis man. Hvis vi havde fem på 15 timer.

[01:11:17 - 01:11:34] Og de alle sammen kun arbejder 15 timer. Altså. Og i øvrigt kun. Til klokken 18. Altså nej fordi at. Magnus mor ringer altså. Klokken 20.30. Når Magnus er lagt i seng. Så skal hun lige styre på et eller andet.

[01:11:34 - 01:11:49] Og så er der ikke noget vi sidder. Det kan jeg ikke. Eller som man siger. Det der med at tage på tur. Til Stivne. Altså når der er Stivne i påsken. I Holland. Altså. Altså. Det kan ikke fungere vel.

[01:11:50 - 01:12:05] Altså og jeg kan huske det selv også. Min nummer var på halv tid. I sent tid. Hvor så sådan en fredag lørdag søndag. I Vingsted Center. Så er det om 14 dage. I næste måned. Altså.

[01:12:08 - 01:12:25] Der får man. Der har man nogle skidsnære. Og som man siger. Og det er vigtigt. For mig er det vigtigt at vi ikke bliver. Altså at det ikke bliver den der. Nu siger jeg. Timelønede. Som kommer ved samlebandet.

[01:12:25 - 01:12:42] Men samtidig skal de jo også have det godt. Altså det er ikke. For mig er det ikke spørgsmålet at udnytte folk. Hvad gør du helt konkret for ikke. At de ikke ender med at blive. At de stiller modkrav. Ja ja ja. Jamen det. Altså vi vil egentlig tilbage til noget kultur.

[01:12:43 - 01:12:58] Altså. At vi bare har en. Prøverarbejde at have den her. Og så tager jeg egentlig. Helt tilbage til at sige. Vi har sådan overordnet at. Vil vi gerne skabe en forening.

[01:12:58 - 01:13:14] Som er meget bevidst om. At vi hviler på. De folkeoplysende traditioner. Grundtvig og medlemsdemokratiet. Og Helkog. Og gør hele mulvitten. Men hvordan gør vi det. I 2025. Og midt på Østerbrogade.

[01:13:14 - 01:13:30] I København. Altså det synes jeg. Men det er reelt det vi gerne. Som jeg arbejder for. Men det er jo en kæmpe opgave. Altså hvordan fanden moderniserer vi det. Og gør det spændende og levende.

[01:13:30 - 01:13:45] Og attraktivt at være en del af. Så det netop ikke bliver. Altså. Et fitness medlemskab. Altså hvor du sidder og kigger på. At du har betalt 300 kr. om måneden. Og så må jeg komme. Eller jeg kan få det for 250 kr.

[01:13:46 - 01:14:01] Men så må jeg kun komme efter 4. Altså at det ikke er det vi sidder. Og måler og vejer på. Er det fordi I oplever. At medlemmerne stiller. Anderledes krav i dag end de gjorde. Jeg ved ikke om de stiller anderledes krav.

[01:14:01 - 01:14:17] Men jeg tror det er noget. Det er noget anderledes frivillige. Altså. Når jeg tænker tilbage. Jeg er vokset op i Valby. Og når jeg tænker tilbage. Der havde vi jo en hel håndfuld. Af træner og ledere. Som jo altså.

[01:14:17 - 01:14:33] Levede og åndede. Jeg vil tro de er gået hjem. Klokker 3 fra et arbejde. Det var heller ikke. Et akademiker. Hvad sagde det. Det var sgu. Nu siger jeg gammeldags arbejder.

[01:14:33 - 01:14:50] De har sikkert mødt klokken 7. Eller 6 eller halv 7. Og så går man hjem klokken 3. Og så kastede de sig hjem over frivillig arbejde. Altså. Til. Jeg vil nærmest sige alle ugens dage. Dem har man jo ikke med. På den måde er det en anden måde at være frivillig.

[01:14:50 - 01:15:06] Men til gengæld har vi måske flere. Vi har måske også nogen. Der kan noget mere specifikt. Som de kan byde ind med. Men det er derfor. Samtidig så lå der jo også en værdi. Fordi de havde den der menneskelige tilgang.

[01:15:07 - 01:15:22] Dem kunne du jo ikke flytte. Altså. Fordi de kunne få et bedre hold. End anden klub. Altså det kunne aldrig komme fra tale. Du siger virkelig rigtig meget. Rigtig mange spændende ting. Sådan hele tiden.

[01:15:23 - 01:15:41] Jeg får lyst til at fordybe mig i det. Men det er meget spændende det her med. Du taler jo meget ind i kultur. Kontra strategi. Hjerter. Noget mellemmenneskeligt. I stedet for noget mellemøkonomisk. Så der er sådan mange gode billeder.

[01:15:41 - 01:15:58] Der i virkeligheden former. Så inde i mit hoved. Men jeg kunne godt tænke mig. Fordi der var en ting som jeg synes stod lidt åben. Som jeg godt kunne tænke mig at vi prøvede at fordybe os lidt i. Og det er jo det der med prestige. Altså. Kan du prøve at sige lidt. Hvor tror du det kommer fra?

[01:15:58 - 01:16:14] Hvorfor er det der pludselig? Ja. Jeg ved det ikke. Men jeg kan sige så meget. At da vi startede her. Var det jo et kaos. Altså en ting var det jo. Men det var jo også ordinatorisk kaos. Vi vidste ikke at der var medlemmer og sådan noget.

[01:16:14 - 01:16:31] Og der var sgu ingen der gik i en skjold. Vi gjorde det jo ikke engang selv. Fordi. Det var bare. Det var godt nok kaos. Så der var ikke nogen der var stolt af. Altså. Og det er jo ikke sådan igen. Så skal vi lave de her step.

[01:16:31 - 01:16:46] Og sådan noget. Men vi har jo alligevel formålet. At gøre. Altså nu kan du tage metroen. Og så kan du sgu godt se en dreng på vej hjem. I en skjoldtrøje. Nede i metroen. Så det er jo sådan stille og roligt.

[01:16:46 - 01:17:03] Og det er jo ikke. En bevægelse. Og det er jo. Der ligger jo sindssygt mange lag. Altså. Vi har jo så også B-93. Liggende her ret tæt på. Og de er jo også meget bedre til at spille fodbold.

[01:17:03 - 01:17:20] End os. Og der har jo også i mange år været. Netop. At det var de bedre til. Og så så man ned. Altså hvis man gik over i skolen. Så kunne man blive set ned på. Hvis man spillede jo bare i skjold. Og det er meget tydeligt. I forhold til sådan indvandredrenge.

[01:17:21 - 01:17:36] At. Der betyder det noget. At der er mere præstise i at spille i B-93. Altså. Fordi man kan ikke. Hvis du ikke har. Selvværd nok. Så kan du jo ikke pragle med.

[01:17:36 - 01:17:51] At du spiller i skjold. Ja ja. I spiller nede i række 8. Så det er jo. Også der er det jo. Hele tiden prøve at arbejde på. At lægge. En anden målstopper ind. Sådan så at.

[01:17:51 - 01:18:08] Det skal blive fedt. At kunne sige man spiller i skjold. Eller tage en skjold trøje på. Ude i byen. Altså. Nu har vi den der. Meget specielle trøje. Vi har jo for eksempel. Vi var så heldige at.

DEL 2 (Transskriberingen er delt i to dele, da AI ikke kan transskribere for lange lydfile)

[00:22 - 00:45] Mads Nørsgaards søn havde spillet her på et tidspunkt. Han var godt nok stoppet, men han havde været så glad for, at sønnen havde en god tid her. Så han designede vores trøje på et tidspunkt, og vi fik så produceret den. Da den så havde været nogle år, lige nu har vi en Lefix trøje,

[00:47 - 01:09] som har designet vores trøje. Det er jo også lidt i forhold til, at hvis det er så, så har de jo ikke vores trøje på hylden, men vi ville jo også altid være nummer to, hvis vi spillede i en af de deres trøje. Hvis du kan komme i en Lefix trøje,

[01:09 - 01:31] så kører den på en anden skala. Lige nu er vi ved at lave en trøje til vores piger sammen med Stine Goyer. Jeg er fan af Stine Goyer, jeg går ikke op på den måde, men hun har jo så åbenbart så stort en præstis inden for pigvindetrøje.

[01:33 - 01:51] Det bliver ikke en kamptrøje, men en træningstrøje, som de kan have på hvor som helst. Og det må godt blive sådan en, at man tager på med stolthed, fordi Stine Goyer er kraftansvigtig. Så det der med præstis, det er i virkeligheden noget, vi alle sammen stræber efter?

[01:51 - 02:09] Ja, men også når jeg bliver nødt til at tiltrække, hvis ikke der er noget præstis i at være der, så forsvinder de jo. Så vi bruger det til at tiltrække nogen med? Ja, og også det at være en del af, altså være frivillig eller et eller andet, fordi det er sku fedt.

[02:11 - 02:35] Det må godt være sådan, at man kan prate af, men der vil jeg jo gerne nå hen, at man ude i byen fortæller, at jeg hjælper til nede i skjoldet, eller jeg er frivillig i skjoldet, men jeg har det her eller et eller andet. Men ud fra det perspektiv, hvis præstis handler om, at man bruger det til at tiltrække noget med,

[02:35 - 02:52] vi snakkede før omkring, at organisationernes, det de bruger til det, det er landsholdet, eller det I bruger, verdensholdet, eller et eller andet. Og du havde egentlig et ønske om, at det var det nede på jorden, det var klubben. Men kan man det?

[02:52 - 03:10] Ja, det tror jeg jo. Jeg er helt sikker på, at vi kan. Og jeg synes jo også, at vi er gået fra 1000 til 3500 medlemmer, så et eller andet er der jo, at vi lykkes med. Så kan man sige, at vi bare er blevet bedre til at organisere det, og det er bare fordi, at der bruger så mange.

[03:11 - 03:30] Men på et eller andet måde er det jo en indikator på, at det er blevet federe at være med. Og vi arbejder jo også bevidst på, at man gerne må vælge også til eller fra. Altså det må godt være sådan, at når man har en lille, så må det godt være nogen, der siger,

[03:30 - 03:46] at mit barn skal i B93. Altså de er meget bedre til fodbold, eller hvad det nu er. Det vil vi jo rigtig gerne have. Fordi der er nogen, der gerne vil på den lille kaffebar, i stedet for at gå ind på Starbucks.

[03:48 - 04:05] Og så skal vi bare holde fast i, hvad det er, vi gerne vil, og hvad vi tilbyder. Men hvis Hans og Charlotte Bak skulle have kulturministeren med på caféen, var det så den lille, eller var det? Ja, det er jo det. Det må noget.

[04:07 - 04:25] Det handler jo om, at hvis nu det nedefra skulle være ligeså attraktivt, som at tage dem med ind og se en landskamp, hvad er det så, der er skudt til det, tror du? Jeg er ret sikker på, at de gerne vil tage en politiker med herud.

[04:27 - 04:44] Jeg har lige haft en forespørgsel fra DBU, i forbindelse med en landskamp, om de måtte låne vores lokale til de idrætspolitiske overførere i den folketing. Så der er jo et eller andet, ikke?

[04:45 - 05:03] Der er så ikke været nok, der kunne... Men der ligger jo... De kunne lige så godt have mødtes tidligere i parken, ikke? Så på den måde ser jeg det også som et... Det kan godt være, at vi er pisseirriterende for dem, fordi vi ikke bare siger ja.

[05:05 - 05:26] Men vi kan jo åbenbart et eller andet, som alligevel kan bruges. Er det noget græskrud, eller hvad? Ja, det er det jo. Også fordi vi har alle... Vi har jo også en evig diskussion. Det der med at udføre velfærdsopgaver for kommunen...

[05:28 - 05:45] Hvad skal vi sige ja til? Hvad skal vi sige nej til? Og hvor meget skal der til, før vi siger ja? Prøv at sige lidt mere omkring det. Det synes jeg er interessant. Jamen det er jo... Der er jo det, jeg sagde med, at når vi siger ja, så skal det tilføre nogle ressourcer til os.

[05:50 - 06:06] Og når... Det kan også godt være, at det kunne være en super god historie. Altså at vi kunne bruge det, også overfor lokalsamfund, til at komme med en god fortælling om, hvad vi går og laver. Og at det kan blive mere attraktivt, gennem sådan nogle fortællinger.

[06:10 - 06:26] Men for os giver det jo for eksempel rigtig god mening, når vi laver det der psykiatrihold. Som vi kan det. Det var så... Til at starte med var det meget mig, der måtte ringe, når jeg havde et eller andet.

[06:26 - 06:42] Så måtte jeg spørge, om der var nogen, der ville lege med os. Vi vil ikke rigtig gerne lege med folk. Altså at det ikke er os selv, der bare laver det hele. For det ved vi godt, det kan vi ikke. I psykiatriholdet, vi ved godt, at vi ikke rigtig ved noget om psykiatri. Men vi ved noget om fællesskaber og hvad fodbold kan.

[06:43 - 07:00] Ja. Der blev vi så ringet op af Region Hovedstaden. Psykiatrihalløj der. Fordi der var en, der havde fået den idé, og som også selv spillede fodbold her. At det kunne man måske godt kombinere, hvis nu man samlede nogle af de her mænd.

[07:00 - 07:20] Og brugte en tredje halvleg, hvor der også var facilitater, som kunne facilitere en samtale. Og det kom så op at stå. Og Region Hovedstaden betalte facilitaterne og nogle timer til.

[07:21 - 07:37] De har jo alle kontakterne, alle bostederne og alle de der ting. Så i to år havde de nogle timer til en, der prøvede at skaffe og fortælle om, at de her mænd. Har du ikke godt af at komme ud og spille noget fodbold med nogle ligesindede.

[07:37 - 07:54] Og vi fik nogle penge til, at vi havde en træner, der kunne møde tidligt og stå for fodbolden. Så giver det jo god mening. Men pengene var midletidige? Ja, det var to år. Nu har vi fået nogle nye midler.

[07:55 - 08:17] Nu har Region Hovedstaden faktisk trukket sig, fordi ham her har fået nyt job. Og så synes lederen, at det var passende, at de trækker sig. Men vi har så fået nogle midler fra tryk, så vi også kan køre nogle år mere. Og vi fandt så en facilitater, som også har det med at man selv har været kendt af psykiatrien.

[08:17 - 08:36] Så er det en, der også har været bruger af psykiatrien, men som har det godt i dag. Så han kommer og faciliterer 3. halvleg. Og vi har stadig fodboldtræneren på. Og så giver det også god mening for os, fordi vi har det med, at vi gerne vil have forskelligheden ind.

[08:37 - 08:55] Og vi håber også langsomt, at de kommer tættere på, i stedet for at de kun kommer kl. 3 og træner. At der er nogen, som det kunne sgu da godt være, at jeg kunne hjælpe til, når der er noget arrangement. Jeg er ret sikker på, at det tager lang tid.

[08:55 - 09:15] Det edder mig, men der kan du ikke speede en proces op. I det første år var der jo 4, og så var der 6 til træning. Og nogle gange var der 8. Men det bliver ved og bliver ved. Og nu er de nogen af 30, så de er altid halvdelen til træning.

[09:18 - 09:40] Men det synes jeg har givet rigtig god mening. Lige nu har jeg en snak med sundhedsforvaltningen. Fordi vi har et hold for efterbrystcancer kvinder, der træner to gange om ugen.

[09:40 - 09:59] Krustrup fandt jo ud af, at det var super sundt. Så fik vi sat det her hold op. Og det har fungeret fint, fordi vi fik dem til at betale almindeligt kontingent. Og der er en, der står for holdet. Så nu prøver vi bare at få dem tættere og tættere på.

[09:59 - 10:15] Og komme over og spise i klubben. Nu har jeg altså længere snakket med sundhedsforvaltningen. Fordi der er jo så også andre grupper. Og man har samlet de her sundhedscentre, som ligger rundt omkring i byen.

[10:15 - 10:35] Der er et, der tager primært af diabetes og hjertekar. Og et andet tager sig af kræft og sådan noget. Men der er et par stykker af dem, der flytter tæt på fælleparken nu. Så er det så spurgt, om vi kunne tænke os at lave noget for nogle af de der grupper.

[10:36 - 10:52] Og det kommer jo så helt andet på, på hvilke betingelser. Fordi hvis det bare er en sygdomsbehandling, så snakker vi jo en helt anden tarif. Og det skal de jo også vide.

[10:52 - 11:15] Altså nej, det er ikke sygdomsbehandling det her. Fordi så kan I godt finde trælhænge frem. Og det synes de jo ikke, de skal. Men det er en løbende diskussion. Og det er en diskussion, der hele tiden er. Og der er også tilbage til det der med, at de skal tilføre noget til foreningen.

[11:17 - 11:34] Og så kunne man sige, at det kunne godt være, at det bare var økonomisk. Men det er jo ikke så interessant i sidste ende. Men kan de tabe ind i foreningsfællesskabet på en eller anden måde og blive en integreret del og være med.

[11:34 - 11:54] Så giver det jo rigtig, rigtig god mening. Det giver også god mening, hvis vi kan lave noget om formulering for eksempel. Lige nu har vi en masse ældreaktiviteter om formulering. Men det der med at skabe liv fra morgen til aften, giver også mening. Og det er derfor vi kaster os over det her ældredræt.

[11:55 - 12:10] Og også har mere end bare fodbold. Fordi så mange der heller ikke, der har gået på pension, der synes, at fodbold er spændende. Men de vil gerne spille floorball eller støvdeltur. Eller kommer også nogle og spiller billard. Fordi de har ikke mobiliteten længere.

[12:11 - 12:31] Men det er jo super hyggeligt at komme med en formuler, hvor der går nogle og spiller billard. Der var nogen i den her debat, som har snakket om, at støtteordningerne for det offentlige i højere grad skulle lægge sig op af at skabe et incitament for, at man også tog sig af de her målgrupper, du taler om nu.

[12:31 - 12:47] Ja, ja. Hvad tænker du om de argumenter, at man ændrer på sklyttestrukturen? Så man får ikke støtte per medlem, som man har gjort tidligere. Man får måske i højere grad støtte for, at man også... Jeg synes jo, at så længe det ligger i kultur og fritid, eller jeg ved ikke, hvad det hedder, over i vejen.

[12:48 - 13:07] Men i den del, der er pengene bare så små. Altså, hvis jeg træder en kroner om for et børnemedlem om året, så bestemmer jeg fuldstændig selv, hvad jeg vil lave mig. Men hvis vi skal gøre det der, så skal vi jo have flyttet over i sundhedsforvandling eller i socialforvandling.

[13:08 - 13:26] Altså, det er jo helt sindssygt. Vi har jo også noget, der hedder socialpartnerskab med en helt lille foreninger i København. Vi får 200.000 om året for at arbejde for at få flere udsatte børn og unge ind i foreningen.

[13:29 - 13:44] Men hvis man for 200.000 tror, at vi kan tage nogle af de der unge, som koster en million om året for én, så tager man jo fejl. Det er jo ikke dem, vi kan...

[13:44 - 13:59] Det er jo en helt anden verden. Der er jo fandme nogen, der bliver... Ja, også døgnpasset, men der er også nogen, der bliver hentet hver morgen og bliver holdt i hånden hele dagen. Dem kan vi jo slet ikke. Altså, hvordan fanden skulle vi klare dem?

[14:00 - 14:19] Altså, der skal man jo virkelig... Jeg tror godt, man kunne lave et sammenspil... Altså, hvis de personer, der havde Peter med alle problemerne, var støtteperson hele vejen igennem, også i foreningen, så kunne det godt være, at man kunne lave noget.

[14:19 - 14:35] Men det kræver jo, at de bliver holdt i hånden hele tiden. Og ikke at vi så overleder nogle af opgaverne til en frivillig og til dem, der ellers er omkring sådan nogle hold. Men lad os prøve at lege lidt med idéen om, at tingene blev lagt over i sundhedscenteret, og der kom mange flere penge ud i foreningen.

[14:36 - 14:54] På bekostning af, at man så også skulle løfte de her opgaver. Hvordan tror du, det ville forandre foreningslivet? Jeg tror, at man skal være enormt bevidst om, hvad man vil og hvad man kan. Og dermed også være bevidst om det, at det jo ikke nytter noget,

[14:54 - 15:14] at hvis man nu bare er en lille forening, og man havde 100 fodboldspillere, at man så lige pludselig har 200 patienter, eller brugere af de sociale. Fordi så er det jo ikke en fodboldklub mere, så er det...

[15:14 - 15:30] Kernen skal altid være den største. Ja, det tror jeg. I hvert fald, hvis vi skal bibeholde den der folkeoplysning som kernen, så er vi nødt til at have en stor kerne, og så kan vi AD'er rundt omkring.

[15:31 - 15:46] Hvad nu, hvis vi vendte det om, så kernen blev lige pludselig noget andet? Det tror jeg også, at for nogen, det ville give god mening. Det er jo heller ikke... Vi har Kæmperne, det hedder foreningen i København.

[15:47 - 16:03] Det er en forening for... Jeg tror, at de rummer ret mange forskellige målgrupper. Det kan godt være psykiatripatient, eller det kan være autisme-spektret.

[16:05 - 16:20] Men det er en forening, som har til formål at lave idræt og bruge idræt til de her specielle målgrupper. Men så er idræt også stadigvæk kernen, ikke? Jo, jo. Det er stadigvæk en idræt, men jeg ved ikke, hvor meget jeg vil synes, det er en...

[16:21 - 16:38] Folkeoplysningsforening? Ja. Den har jo et andet... Men det er fordi, at os... Og vi kan også godt diskutere, hvor meget vi har det, men for mig er det folkeoplysning i det øjeblik, at det netop kun bliver et værktøj.

[16:39 - 16:56] Så mister det på en eller anden måde, synes jeg, berettigelsen. Men nu kan vi jo godt tale ind i en historie, fordi du er jo velbevandret, og du er uddannet i det. Så ved du jo også, at hvis man snakker om folkeoplysning tilbage til gammeltid,

[16:57 - 17:12] så var det måske i virkeligheden det samme, som man forsøger nu jo. Det var jo noget med opdragelse. Ja, et værktøj skulle jeg sige. Man tog jo også på højskolerne. Man ville jo faktisk gerne præge nogen, men ville faktisk også gerne uddanne dem til soldater. Jeg ville også gerne præge.

[17:13 - 17:30] Så hvad er det, der er sket? Man kan sige, at vi er i virkeligheden på vej tilbage. Jeg tror jo, at vi skal jo hele tiden være enormt bevidste om det der fællesskab, vi giver og vi tager.

[17:33 - 17:56] Jeg synes jo, at vi kan slås med forældre, som ikke gider. Altså nogen, som har ressourcer, som bare ikke gider. Vi kan jo også opleve, at en mor kan komme ned på kontoret, og tårnet triller ned af kinderne på hende.

[17:57 - 18:14] Hun er bare så taknemmelig for, at der er nogen, der tager sig af hendes søn i en svær tid, hvor det er med skilsmisse og flygtning, og det hele sejler familiemæssigt. Men han kan stadigvæk komme ned i sin fodboldklub, og der står nogle voksne.

[18:15 - 18:32] Der tager sig af ham og godt ved, at han ikke lige kan det. Han er ikke helt lige så deltagende lige i øjeblikket, men han er stadigvæk velkommen. Så har fællesskaberne der helt vildt stor betydning.

[18:35 - 18:54] Men vi er jo bare ikke sat kun i verden for at hjælpe med de problemer, men fællesskaber kan bare så meget. Og derfor er det også vigtigt, at folk elsker at spille fodbold. Så derfor har vi den der kerne, og så udbygger der sig nogle ting ud fra kernen.

[18:55 - 19:21] Men folkeoplysning har jo ikke noget at gøre med fællesskab, har det det? Det har det for mig. Også det store fællesskab. Som samfundsfællesskab. Okay, på den måde, ja. Jeg sidder lige og sætter ind, at man kan søge nogle penge til kapacitetsudvidelse på anlæggende.

[19:21 - 19:41] Jeg søger sådan til bare nogle fodboldmål og noget transport til dem, for de må ikke stå i fælleparken. Og så skal man angive egenfinansiering. Og så må jeg jo lige ringe, hvad er projektperioden?

[19:41 - 19:58] For der er også noget med aktivering af det. Hvis du giver mig 300.000, så køber jeg så mange transportmål. Det klarer jeg på en måned. Men når vi nu bruger det, må jeg godt kaste det ind.

[19:58 - 20:28] Det er jo ikke en del af den primære finansiering. Men for lige at fortælle dem, at vi kaster faktisk ressourcer, så sidder jeg bare og leger lidt med, at hvis nu I giver os 28 børnemål, så får I faktisk for 1,3 millioner,

[20:28 - 20:54] hvis jeg bare regner med 125 kroner i timen, så får I lige stille og roligt for 1,3 millioner til næste år. Altså det er jo kun det første år, så det får du så også året efter. Så det er sgu en meget god investering. Så derfor har jeg det der med, at jeg synes jo, at vores værdi for samfundet,

[20:55 - 21:11] nogle gange bliver taget lidt for langt ned. Og der er den der værdi for, at samfundet som fællesskab faktisk fungerer.

[21:12 - 21:29] Og når vi gerne vil afspejle København og den mangefoldighed, byen har, så er det jo ikke kun fordi, at vi får nogle bedre argumenter over for politikerne, men det er jo også fordi, at vi tror på, at vi får en federe forening.

[21:29 - 21:46] Altså at det bare er sjovere. Men man skal jo faktisk være bevidste om det, fordi vi kan jo hurtigt mødes i fællesskaber, der bare kun ligner os selv. Så vi skal jo være meget bevidste om det.

[21:46 - 22:08] Altså i København har vi, eller i debut-København har vi vist 140 foreninger nu. Og det er jo kun de 40, der har det, man kan kalde, hele pladen i alder. De 100 er jo, det er jo dig og mig, der var på højskole sammen,

[22:08 - 22:29] eller begyndte at læse sammen, og så fik vi samlet nogle af vores venner, eller vi spillede sammen op i Skæving, og så flyttede vi til København. Der bliver det jo sådan nogle små fællesskaber, hvor de bare ligner hinanden. Og det har sgu også sin berettigelse, men hvis vi skal se det på det store,

[22:29 - 22:56] så er der også nødt til at være nogen, som byder ind med, at det er et sgu meget godt sted, vi mødes. Tyk og tynd, rig og fattig, sort og hvid. Altså alle de forskelligheder, der nogengang kan være. Vi har jo altid haft lesbiske kvinder, der har spillet fodbold, og aldrig en kæft, der har rækkehænder.

[22:58 - 23:19] Men vi ved jo også godt, at vi ikke får en mand til at række hånden op, eller flere, og siger, hej, jeg er bødte, og jeg elsker at spille fodbold her. Vi kommer jo ikke til at ændre den kultur, men i stedet for har vi jo så lavet et samarbejde med Pans Løbeklub,

[23:19 - 23:38] som kommer hver tirsdag og klæder om og løber en tur, og så deltager de i vores spældespisninger. For på den måde kan man sige, at række lidt ud og mødes. Dem, der kommer i vores klub, kan også se, at de der er pæne,

[23:38 - 23:53] de er sgu da lige så forskellige, som vi andre er. Der er lige fra, nu siger jeg, den kedelige bankmand, som du aldrig ville, og så er der nærmest dragqueen. Så man kan jo gøre det på mange måder.

[23:54 - 24:11] Man behøver ikke at... På den måde, at vi skal sørge for, at aktiviteten lige rummer alle hver gang. Men igen, det der med at arbejde bevidst på, at vi ændrer og skubber lidt til nogle kulturer

[24:11 - 24:28] ved at sætte nogle ting i gang. Jan, jeg synes, vi har været rundt om rigtig mange spændende perspektiver. Er der noget, du sådan tænker, det var du ked af, at vi ikke fik vent?

[24:30 - 24:50] Nej, men det kan du jo også høre, at jeg synes jo, at det er enormt spændende at snakke. Og det er jo faktisk nogle af de snakke, som jeg synes, at auktionerne burde lægge mere op til. Fordi jeg synes, at jo mere vi mødes, og jo mere vi snakker om nogle af de her ting,

[24:51 - 25:06] jo bedre bliver det, når vi så går hjem og arbejder rent praktisk med, hvilken vej bevæger vi os, hvordan skubber vi til vores kultur. Du kan også sige, at vi har også skubbet til kulturen herved.

[25:08 - 25:23] Jeg var en af dem, som startede med at sætte nogle skørderting i værkt og blev så i fodboldsamhæng, så bliver man lidt voksenmobbet på den der godmodige fodboldmåde og griner vi lidt af, og kæft, hvad fanden har du gang i.

[25:25 - 25:45] Så kan man sige, at stille og roligt fik vi kunsten ind. Det skubber jo også til, hvad man kan, og hvad der er normalt, og hvad er accepteret. Så på et tidspunkt havde vi sådan en imaginær konkurrence, hvor man kunne få et point,

[25:46 - 26:04] hvis man fandt på noget, der var skørt nok. Vi havde en koncert hernede fra Møder på Barsel, en torsdag kl. 10, og det var sgu ikke skørt nok til at få givet point, så man kan jo godt skubbe.

[26:06 - 26:22] Men igen, hvorfor skulle vi ikke kunne have en torsdag formiddag, det passede på det tidspunkt. Der var ikke nogen andre, så kom I bare og sætte det op. Vi har ikke nogen, der lige kan sætte det op, men det var sådan nogen udefra, der gerne ville sætte det op i vores forældre.

[26:23 - 26:42] Så kom I bare, vi skal ikke bruge nogen synderlige ressourcer på det. Vi kan jo lave noget kaffe, som vi jo så kan sælge, men ellers kunne vi jo ikke gøre det stort ud af det. Og det var også bare for at sige det der med, at jeg synes godt, at man også igennem sin praksis kan skubbe til kultur.

[26:44 - 27:14] Og ved at lave nogle eksempler, så kan man sgu godt begynde at skabe en ny kultur, eller en anderledes kultur, som kan gøre det sjovere at være. Det er jo sjovere, og nu borde de jo ikke alle sammen lige i nærheden, men jeg er da ret sikker på, at vi har fars lejestue hver torsdag eftermiddag.

[27:15 - 27:42] Fars lejestue er bare et mødested for fædre på barsel. Og så lægger vi nogle madrasser ud og noget legetøj, og når man skal ud at trille med sine barnehår, så er det meget rart at have et sted her. Og selvom man stadig er sammen med sine barn, så får man alligevel slappet lidt af ved at sidde med nogle andre voksne, og så kravler de der unger lidt rundt.

[27:42 - 27:57] Jeg er da ret sikker på, at en del af dem vil overveje, når deres unger skal starte til fodbold. De var da meget søde derovre. Det var da meget rart at komme der. Eller de der møder, der var forbi til en koncert. Det var sgu da meget fedt sted.

[27:59 - 28:15] Og så så du dernede, at det ikke er fordi, at vores café er super fancy eller noget, men vi har da helt bevidst ændret den fra rockerbar med fadølsanlæg, som mig og dig kunne synes var skide hyggeligt efter en fodboldkamp.

[28:15 - 28:43] Men fordi Magdas mor også skal kunne komme, så er vi jo nok nødt til at have en kop kaffe. Og vi bliver nok også nødt til at have en anden indretning, der er lidt rarere at være i. Ja, altså det jeg faktisk skriver ned nu, det er, at det udenom kernen er sådan set også et forsøg på at prøve at styrke kernen og gøre den større.

[28:43 - 29:11] Ja, det er det. Jeg kan godt tænke mig at lige dele en refleksion med dig også. Altså, og det er det her med, jeg skriver faktisk ned her, at som forvaltningsleder og som organisation, der er vi meget optaget af det her med at lede opad og retfærdiggøre os selv og få nogle flere penge til vores område.

[29:12 - 29:28] Og det gør vi så på en måde, med en terminologi, som hedder strategier. Og når vi så skal til at i dialog med jer, så kommer vi til at bruge det samme sprog, og det duer ikke. Det er det jeg sådan lidt hører på dig.

[29:28 - 29:52] Ja. Vi bruger faktisk, hvis man kunne betragte os som ledere af jer, så leder vi faktisk nedad på samme måde som vi leder opad, og det duer ikke. Jeg oplever jo her i København, der er jo også, fordi der er rigtig, særligt i kultur- og fritidsforvaltning, at der er jo sindssygt mange afdelinger og lokale afdelinger, og nogen der arbejder med sociale partnerskaber.

[29:54 - 30:23] Men så skal jeg samtidig også forholde mig til børne-unge-forvaltningen, jeg skal også forholde mig til kulturel forvaltning, og for det ikke skal være løgn, så kører jeg teknik- og miljøforvaltningen, parken og sådan nogle ting. Og der oplever jeg jo også et mismatch mellem det som man egentlig rent politisk gerne vil have os til, og så måden man forvalter for eksempel faciliteter på.

[30:24 - 30:55] Altså, det er fedt, vi vil rigtig gerne have, at I hjælper os med de her ældre idrætter, men det tager tre år at få en banetid, fordi de vil hellere lege den ud, hvis der skulle komme en privat og lege den sådan formel af. Jeg kan jo se, at den kun er leget ud, eller det kunne jeg tidligere se i systemet, at mellem 7 og 9 procent om året, altså de der formel af timer, så skal jeg bruge så mange ressourcer på at få lov til at få den.

[30:55 - 31:37] Mens der sidder nogen derovre, der nærmest forventer, at selvfølgelig skal jeg byde ind på at have noget ældre idræt, eller sætte ting i gang, og så får jeg en advarsel, hvis jeg har aflyst mere end fire gange på et år. Altså, det er fuldstændig vanvittigt, jeg er ikke klar over, hvor mange gange jeg skal aflyse, fordi skolen bruger gymnastiksalen, som vi i øvrigt har, altså der sker ingenting, der skal jeg bare lave fællebakken, der er DHL-løb 14 dage, så er der marathontour, så er der Tour de France, så er der 1. maj, der skal jeg bare lave som ingenting, og så bruge min tid fuldt ud bagefter.

[31:37 - 32:12] Der er ikke noget med, at det er sådan, at I bliver sku nødt til at fire, og der synes jeg så, at vi skal tage den folkeoplysende kultur, det der med at vi snakker sammen, men der oplever jeg, at det bliver mere og mere os centraliserede, der sidder fandme nogen inde i centralforvaltningen i Nyhjulpsgade, som ikke aner, hvordan idrætsanlægget er, som de sidder og fortæller, hvem der skal have dem, og hvem der ikke skal have dem. De aner ikke, hvordan idrætsanlægget er, de har aldrig været.

[32:12 - 32:50] De har aldrig været der. Som I siger, de blev toppet for over tilbage, hvor der var nogen, der skulle ud og se vores lokaler. Kvinden, som jo var super flink og sådan noget, sad med tilskud i forhold til lokaler og sådan noget, hun gik på pension efter at have været der i 25 år, og da hun havde været der i 24 år, var det første gang, hun var herude. Hvor det bare er så stort. Vi bliver nødt til at have en dialog, i stedet for at I sidder med skimad og leger karikaturen på embedsmanden, der kan krydse af og fortælle.

[32:50 - 33:18] Men det er jo også mange lokaler, man skal ud og se. Ja, men imod midten, så har det bare sådan, man kan da ikke have, altså jeg vil jo, hvis jeg sad som afdækningschef, eller et eller andet kontorschef, eller hvad det er, hvis jeg skulle bare indsætte dig, at du skulle sidde med sådan noget, så må jeg jo bare sige, nu skal du høre her, den første måned, du skal ikke lave en skid andet, end at du skal ud på alle vores faciliteter, du skal bare tage din cykel, køre ud, og du skal snakke med så mange mennesker, du kan ude på anlægene, bare ud og finde ud af, hvordan fungerer det her anlæg.

[33:18 - 33:34] Men det vil jo være et år, mere end en måned. Ja, ja, men jeg var nødt til at køre ud hver mandag, altså en dag om ugen, hvis det er det. Altså jeg synes virkelig, det der med ikke at skulle sidde og forvalte noget, som man ikke ved noget om, det kan jo næsten kun gå galt.

[33:34 - 34:06] Altså derfor har vi jo nogle clash ind imellem, og jeg er så en af dem, der siger noget, og så bliver clashen jo større. Altså det der simpelthen mellem forvaltning og sådan noget, altså vi er jo helt nede på det helt jordnære. Altså nu siger jeg jordnært lige nu, fordi at kunstgræsbaner i Fældeparken, der er det faktisk Kultur- og fritidsforvaltningen, som klarer kunstgræsset.

[34:06 - 34:40] Lyset det hører under teknik- og miljøforvaltningen, og i teknik- og miljøforvaltningen, der har man gjort det, at man har udliciteret alt lys til en virksomhed. Byens lys. Startede sidste sommer med at skulle have skiftet nogle lyskilder op i standerne. Der er 10 lyskilder i hver, og lige nu er der 6, 4, 3, 3, der virker. Det vil sige, at det er 30% af lyset, der virker. Startede sidste sommer, det er ikke skiftet endnu, og nu har jeg kørt lidt på her efter sommerferien.

[34:43 - 35:09] Det er to måneder nu, og der er ikke sket noget endnu, og de har oprettet en sag, og det er fint, at du opretter en sag, men skulle du ikke gøre noget i stedet for at oprette en sag? Så begynder firmaet, at det også er en svær sag, der skal lifts. Kan du ikke give mig opgaven næste gang, for hvis det er sådan noget med, at man kan få pengene for at have opgaven, og når der så sker noget, så skal man bare sige, at det er en svær opgave.

[35:10 - 35:37] Der vil jeg gerne have den, men der er også så mange medarbejdere, og så er de ved at lave ny udliggtering, så synes firmaet, at de skal lave det før den nye er faldet på plads. Det er simpelthen løgn det her, og det skal man bruge kræfter på, og det er derfor, at man er nødt til at være lønnet, for du ville dø, hvis du var frivillig, at du skulle bruge så meget tid på sådan noget.

[35:39 - 36:04] Det kommunale forhold var et af de der, der kunne få mig til at stoppe. Den væsentligste enkelte faktor, hvis jeg stopper, så er det grundet Københavns Kommune. Så er de simpelthen pyrokratisering og modarbejde, ikke at ville møde om at arbejde sammen. Vi bruger så meget energi på det, også fordi der er mange professionelle ting.

[36:05 - 36:22] Men det er jo synd, for det er jo ikke en bevidst modarbejde. Nej. Det er jo noget i organisationen. Derfor er der også kultur, og når der er svære ting, så hører man ikke noget. Jeg kunne fortælle mange historier.

[36:24 - 36:47] Det skal vi ikke. Og man bliver bare hurtigt sur gammel mand. Jeg er ikke sur, men jeg ryster på hovedet over, at jeg stadigvæk griner her. Tak Jan. Der er det blevet meget mere den der dyrificering, vi snakker om.

[36:48 - 37:05] I gamle dage, også imens jeg startede, der havde vi stadion Søren derovre. Den gamle type med stor sæk og sådan noget. Og der kunne jeg gå over og sige til ham, Søren kan vi ikke gøre det der? Og så fik du sgu at vide, nej. Og så kom du nok ikke igennem, men du kunne også få ham med på hvad som helst.

[37:09 - 37:25] I dag skal du kraftedeme virkelig... Der er et skævt magtforhold, eller hvad siger du? Ja, det synes jeg, der er. Fordi jeg er jo afhængig af, at kommunen hæver alt igennem. Det med lys for eksempel.

[37:27 - 37:43] I næste uge er jeg jo nødt til at løfte den op på mesterniveau, fordi nu har vi brugt over et år. Der må være nogen, der er lidt røven. Men hvis jeg gør... Nu er det så heldigvis så langt væk, netop det der med, at det er udliciteret og alt det der.

[37:43 - 38:00] Men så kunne vi bare sige, at hvis nu de ikke havde stradet banerne op, så bliver man pisse sur. Men hvis jeg så går til cheferen, så bliver de jo sure. Og så ved jeg godt, at så æder man dem svært ved at få ting igennem næste gang.

[38:01 - 38:17] Og jeg er enormt afhængig af dem. Så på den måde er det jo et skævt magtforhold. Men er det fordi, at du ikke føler, der er den tryghed til, at du rent faktisk kan give den feedback til idrætsforvaltningen?

[38:17 - 38:33] Ja. Fordi jeg går op og ned af nogen, som vi skal have dagligdagen til at fungere med. Og fordi jeg har en kultur, hvor... De bliver jo også slået i hovedet. Det nemmeste er jo at gå ind til Lars.

[38:33 - 38:53] Stadion Lars, der er ham, der... Men det må jeg ikke. Jeg har en, jeg skal gå igennem. Og så går der 14 dage. Og så får han besked på, at han skal lave det der. Og hvorfor har du ikke lavet det? Jeg kunne bare have spurgt ham, så havde han skiftet pæren.

[38:53 - 39:11] Og han skulle komme lige forbi i morgen. Så har vi fikset det. Nu skal det jo blive en sag. Okay, så det at forvaltningen er kommet så langt væk fra, det gør, at... Jeg tror, du kender begrebet psykologisk tryghed. Ja, ja. At den er faktisk blevet mindre.

[39:11 - 39:28] Ja, ja. Hvorimod, når det var Lars, der lige var hernede, så var der psykologisk tryghed. Man kunne godt gå til hinanden. Nu kan man det. Sige, kom nu lige, Lars. Få det nu fixet. Ja, ja. Men det kan man ikke længere. Nej. Okay. Og det har jo også noget med størrelser og alt det der. Størrelser og fejkultur, eller minusfejkultur og alt det der.

[39:28 - 39:33] Hvor man, hold nu kæft, selvfølgelig kikser vi alle sammen. Men så må vi finde ud af at løse det. Ja.

Bilag 7: Transskribering af interview med Peter (Den fødte foreningsleder)

[00:00 - 00:16] Ja. Vil du ikke starte med at sige, hvem du er og lidt om jeres forening her? Jo. Jamen, jeg hedder Peter, og jeg har egentlig sådan en meget spejlet baggrund.

[00:16 - 00:32] Jeg har en uddannelse som elektronikingeniør, og så har jeg været foreningsmenneske. Jeg har været med i xx Svømmeklub her. Jeg tror, jeg startede som hjælpeinstruktør i 95. Og der havde jeg været 14, da jeg startede.

[00:32 - 00:51] Og på det tidspunkt... Far var med i bestyrelsen. Jeg tror ikke, han var formand endnu på det tidspunkt. Det blev han sådan nogle år senere. Og jeg har været aktiv lige siden, men på et meget forskelligt niveau. Ja, som sagt, jeg startede som hjælpeinstruktør, og så blev jeg instruktør og livråder.

[00:54 - 01:10] I 99, da jeg fyldte 18, kom jeg med i bestyrelsen. Der var jeg med på Xx Kommune og lavede en lederuddannelse for foreningerne. Som var sådan en ung lederuddannelse. Og der var vi en 12-14 unge mennesker i alderen fra...

[01:10 - 01:26] Jeg var med på dispensation, fordi jeg ikke var fyldt 18, da uddannelsen startede. Og så op til, jeg ved ikke, første halvdel af 20'erne. Hvor der var forskellige perspektiver på det at være foreningsleder og lave et lille projekt. Vi lavede Stjernestræffe inde på Torvet i Xx.

[01:28 - 01:44] Og så er jeg egentlig siddet med i bestyrelsen, og så er den lige så langsomt fået flere og flere opgaver. Og så for to år siden, hvor det er, der blev jeg formand. Fordi nu synes den tidligere formand, at han egentlig... Var det din far? Det var min far, stadigvæk.

[01:46 - 02:02] Og jeg er sådan, jamen... Der måtte gerne være en anden, der var formand på, der kunne have det stempel på. Men der var ikke andre, der havde lyst. Så det blev sådan lidt... Den måtte jeg jo så tage. Altså, jamen... Hvad lå der i? Det er for mig. Her i xx, der har vi...

[02:02 - 02:18] XX SGI. Under xx SGI, der er der forskellige afdelinger. Hver afdeling er selvstændig juridisk, har sin egen bestyrelse, sit eget CVR-nummer osv. Men formændene fra de her afdelinger, de mødes... Hvad er det? Hver anden eller tredje måned, til et formandsmøde.

[02:19 - 02:35] På to timer. Og man kan sige, at det der egentlig var i det for mig at blive formand, det var i princippet, at jeg skulle til at deltage i det her møde fast. I stedet for før han, så var det måske et enkelt møde, to om året. Fordi den tidligere formand, min far, ikke havde tid. Og så tog jeg den.

[02:35 - 02:54] Nu skulle jeg så til at være ham, der tog den fast. Men ellers de opgaver, jeg havde, har jeg alle slags opgaver i foreningen. Så har jeg undervejs... Vi kom til at mange nogle livrædder-dommere for nogle tider siden. I 2008. Så tog jeg den uddannelse.

[02:55 - 03:11] Og har egentlig lavet rigtig, rigtig mange livrædder-prøver. Både her i foreningen, og så fra... 2017 begyndte jeg at blive rigtig meget ud af foreningen også. Fordi der er nedlagt, men... Der gik Svømme Danmark, eller Dansk Svømme Union, som det hed dengang. Og DGI sammen.

[03:11 - 03:29] Og så er nedlagt, men DGI havde deres egen procentprøve. Og der stod lige pludselig en hel masse foreninger. Friluftvalg og sådan nogle ting, der lige pludselig ikke kunne gøre, som de plejede. De kunne lige ringe til DGI, og så fik de en dommer ud med en uges varsling. Og de var rigtig sørgede for at finde de her dommere.

[03:30 - 03:49] Okay, jeg har lavet en del for Svømme Union. Så blev jeg sådan en go-to-guy. Så der begyndte jeg at komme en hel del ud. Og det har så affølget, at vi har lavet mere og mere. Og så fik jeg en uddannelse som instruktør-træner ved Hjerteforeningen.

[03:49 - 04:13] Så jeg kunne uddanne førstehjælpsinstruktøren. Og det er sådan, at de er lidt blodet på tanden. Så i dag, der har jeg faktisk en virksomhed, hvor mere eller mindre tjener min års indsigt på at uddanne livråder, og folk i førstehjælp. Okay. Og det har så affølt, at jeg faktisk blev race-director på et trædlandsdevne her i Xx.

[04:14 - 04:35] Og sådan et trædlandsdevne, det var sådan et, man forventede 1.500 deltagere. Og det var samarbejder mellem kommunen og den her organisation, et selskab, altså et APS. Og så rigtig mange frivillige foreninger ind til at hjælpe med at løse opgaver i forbindelse med opbygning og især afvikling og nedtagning også.

[04:37 - 04:54] Så der har jeg faktisk været lidt mere inde i det her samspil med kommunen, end det traditionelt er som foreningsleder. Det gik okay det første år. Der var nogle få, der syntes, der var nogle ting, der var trælles. Og så var der egentlig en del, der syntes, at det var egentlig et ganske fint sted.

[04:56 - 05:12] Året efter fik vi nogle forskellige udfordringer. Vi havde bl.a. en ruteansvarlig, der hoppede fra i marts måned. Og så skulle vi finde en ny, og de nye havde så rigtig svært ved at finde.

[05:12 - 05:32] De havde trafik-officials, der skulle til for at regulere trafikken. Og det endte med, at vi ugen inden, altså lørdag, en uge før, trædlandsdevnet var nødt til at aflyse devnet. Fordi vi kunne ikke stille de navne, vi skulle, overfor politiet i forhold til at lave en sikker sygdom ud. Det gav rigtig meget ballad.

[05:33 - 05:51] Og det var alt fra udlændinge, der påstod, de varerejst hertil. Til folk, der ville have deres penge tilbage, og rigtig meget skriveri i aviserne. Og det var der, jeg fik den her vridetur i maskinen, og der kom lige pludselig så der alt muligt, der var galt.

[05:52 - 06:10] Jeg har kun lavet det én gang. Men der kom lige pludselig noget gammelt historik op, for de fem-seks år, det var jo noget afviklet i herringen. Historie om, at vi havde kunstigt pumpet tallene op til, at vi skulle over 500 kr. for at få den kommunalt støtte.

[06:10 - 06:29] Det var der ikke noget om i aftalen, at vi ville da gerne over 500 kr. for at lave et fedt stevne. Det var postulater om, at vi ikke havde betalt de frivillige foreninger. Det var nok den, der gjorde mest ondt, fordi med min baggrund, så var jeg hængende på mig, at jeg var med til at snyde frivillige foreninger.

[06:30 - 06:53] Det ville jeg simpelthen ikke. Så jeg havde fat i kommunen, om de kunne bekræfte de her postulater. Det var løgn. Og det ville de gerne. Men alligevel så valgte vi, at vi faktisk skulle bringe historien. Som en tostøds historie. Og så oppe i det ene hjørne, der fik Kultur- og fritidschefen, hvor han da er, xx

[06:54 - 07:09] Der har han så fået lov til at demontere de her postulater. Men man har stadigvæk skrevet dem over i artiklen, uden at henvise til den anden. Så der begyndte at komme sms'er fredag aften fra nogle af de her frivillige, der skulle have arbejdet.

[07:09 - 07:25] Og det var vist godt, at vi ikke kom til at arbejde, hvis bare halvdelen af det vi læser, det er sandt. Det var træls. Og så var der faktisk en, der ringede til mig over aftenen. Han har selv været igennem det samme. Han har faktisk været med til at arrangere stævnen, tre år tidligere.

[07:26 - 07:41] Hvor de så var... Oplevende uvenner, de to, der arrangerede det. Han har faktisk fået stort set samme tur. Så jeg bare... Det tager 14 dage, siger han. Så er det overstået. Dem, der kender dig, Peter, de ved jo, hvem du er. Og alle de andre, de har glemt dig. Lige om lidt.

[07:42 - 08:01] Men du fik god opbakning af kommunen alligevel, så? Ikke, at vi fik god opbakning. Jo, altså, de gik jo ind, og sagde, at de tænkte, at det var direkte usandt. Og har faktisk efterfølgende også fået en mail på min position som formand i Sødermundklubben.

[08:02 - 08:18] Hvor så han, der skrev, at han håbede, at jeg bare kom godt over det. Og så var det egentlig i forbindelse med noget i foreningen, han gerne ville. Vi har det her... Hvad hedder det så? Et hus for aktiviteter ude ved Fugletøjensø.

[08:18 - 08:33] Havde det blå rum. Og der ville vi egentlig gerne invitere os til det. Og være fast bruger ude. Det lykkedes så ikke. Det var sådan nogle ting. Internt. Det er så en anden historie. Men altså, det var den, der han håbede, at jeg kom godt igennem. Uden for mange arve for tjening. Ja.

[08:36 - 08:54] Men altså, vi har jo prøvet forskellige af de her Bevægt og Forlivet tiltag. Må jeg lige spørge, hvor stor er foreningen her? Vi har været lige over 500 medlemmer. Og sidste år var vi lidt under der ved omkring 480 medlemmer.

[08:55 - 09:14] For svømning bare. Okay. Ja, spændende. Og du siger, at I har prøvet nogle forskellige tiltag? Vi har prøvet lidt forskellige af de her Bevægt og Forlivet ting. Vi har bl.a. den her CrawlFit-tavle, der står herude. Og det er sådan en ting.

[09:15 - 09:30] Vi har fået en tilbud, og så står den her. Og så ville de godt sådan en gang imellem følge lidt op på. Hvad sker der? Og jeg har også lidt kørt nogle kampagner. Det er sådan en af de steder, hvor jeg siger, at jeg savner lidt.

[09:31 - 09:46] Der kommer en måske lidt mere målrettet og siger, at Peter, nu har I den her tavlestue, og nu hvad kan vi gøre for, eller kommer med nogle forslag til, hvordan får vi bedst markedsført det på Snivya? Det her med, at man har noget billedemateriale, det kan være meget godt.

[09:47 - 10:04] Men folk kan godt genkende stedene, når de er vant til at komme. Og have noget billedemateriale lokalt. Tilpasse til lokale forhold. Og det synes jeg går meget igen i de her ting. Hvis man er i gang med et eller andet markedsføringspakke, så er det meget fint, at der er nogle billeder.

[10:05 - 10:22] Men kunne man få en, der kom ud bare lige en time eller to, og hjalp med at få det lavet, så det var lokalt. Det tror jeg, han kunne være med til. Og flytte os rigtig meget. Kom ind lige og få lov, kan vi lige blive administratør,

[10:22 - 10:38] eller få adgang til jeres Facebookside, så laver vi lige nogle opslag. Du får lige de her tre opslag, de er lavet specifikt til jer. Og det er et tidspunkt, så tror vi, at I rækker flest mulige mennesker. Okay, så lidt ekspertviden? Lidt ekspertviden, ja.

[10:40 - 10:56] Det kunne jeg godt savne. Og det er fordi, du tænker, at I ikke har de kompetencer, I har i dag? Jeg tænker, set foreningsmæssigt, der er vi rimelig godt fremme i skolen i forhold til sociale medier.

[10:56 - 11:12] Jeg har brugt meget tid på det, og synes det har været spændende. Men jeg kan også bare mærke, at det er en af de steder, hvor jeg nemmest kommer til at slippe, hvis der er noget andet, der skal laves. Og hvis man gerne vil have noget frem i verden selv, og det er ikke rigtigt at slække på markedsføringen,

[11:14 - 11:30] men der er jo nogle ting, vi lovmæssigt skal leve op til. Der skal jo have indleveret siget regnskab, der skal indhentes nogle børneattester. Det er jo ikke ting, man kan parkere. Vi kan ikke parkere, når vi ikke lige har nogen tilmelding til vores sæson. Så er det nemmere at parkere, selvom det går ud over tilmeldingen.

[11:30 - 11:48] Men det er jo nemmere at parkere, så vi ikke lige har noget markedsføring på tilmeldingen. Det hjælper jo ikke noget, at markedsføringen tilmeldingen ikke er åben. Og der synes jeg tit, vi kommer i de her, og specielt også, når vi kommer over i de her privat og for liv ting, at der egentlig er gjort mange gode tanker, men man mangler lige den sidste meter.

[11:49 - 12:09] For at vi som forening kommer ud over ramten med det aktuelle tilbud, vi så stiller. Og er det et lokalt twist så? Eller hvad er det, der lige mangler? Ja, det synes jeg det er. Også lidt mere, i hvert fald lidt mere holden i hånden.

[12:09 - 12:31] At vi bliver hjulpet til, at vi får det gjort, i stedet for... Vi har også været nede i, hvad det hedder, U-Turn. Der kom også et 21-siders dokument med alt om, hvordan det her forløb skulle køres, og hvordan man kunne markedsføre det. Men sådan lige, vi har nogle dygtige konsulenter i DI, som ligesom står bag U-Turn.

[12:33 - 12:51] Jamen lige holde i hånden, og så lige bruge den der time eller to på, at vi rent faktisk kommer ud over ramten med markedsføringsmaterialet. Hvordan fungerer det i dag? Jamen det fungerer, at der var lavet... Var der tre forskellige forslag til opslag, man kunne lave. Sådan standardopslag.

[12:51 - 13:06] Og så var der et link til et billedekatalog, med nogle standardbilleder. Det er jo bedre end ingenting. Så der er jo gjort nogle tanker. Men det der med, at vi lige kunne blive holdt i hånden, og man lige kunne sætte sig ned, og så...

[13:07 - 13:26] Måske lige bruge en time eller to fra deres side sammen med instruktøren, og vedkommende i foreningen, der skulle lave opslag måske. Det tror jeg, vil hjælpe os rigtig meget. Prøv at fortæl mig lidt om den periode, der går forud, før I ligesom har det her koncept U-TURN.

[13:27 - 13:49] Hvordan opstår det? Jamen det opstod vel egentlig ved, at... Jeg tror jeg har set et netværksmøde i DGI. Sådan lokale svømmeklubber. Der var samlet i et netværk, hvor man satte sig ned og kiggede på nogle foreninger, der lidt ligner hinanden.

[13:49 - 14:05] Og der var ikke to foreninger, der ligner hinanden. Men sådan størrelsesmæssigt, og det her med, at de var alle sammen frivilligt revet, og sådan nogle ting. Så man ligesom sorterte de store klubber fra, der har lønnet personalet, så det er frivilligt klubber.

[14:05 - 14:26] Og vi mødtes så en gang i kvartalet. Og det blev meget sådan det her med, at der var ligesom nogle tilbud på bordet hver gang fra DGI. Når du siger tilbud, hvad ligger der så i det? Jamen det var en flyer med for eksempel U-turn, var der noget crawl?

[14:26 - 14:42] Altså der var sådan forskellige koncepter, man kunne købe ind på. Købe så ind på? Ja. U-turn her, det kostede, og du kan ikke huske om U-turn, det var et decideret bevæg, der for livet. Det har været sådan lige i det allerførste, da det kom. Men det kostede 5.000 kroner.

[14:43 - 14:59] Så fik man plads til at få uddannet to instruktører. Og vi fik faktisk også noget starthjælp med en instruktør fra DGI, der kom ud ligesom og var med. Så i konceptet skulle hun holde intro-aften.

[14:59 - 15:27] Og der menede jeg, at den her konsulent fra DGI var med ude, og så var hun med til at køre nogle af de første forløb. Ikke de første, vi kørte kun ét forløb, så kom kronen. Men til at få startet det op, U-turn, der har man 10-12 mødegange, hvor man har en snak først på hver mødegang omkring et eller andet.

[15:28 - 15:43] Noget vaneændring, noget kost, et eller andet. U-turn er henvendt til foreningsinaktiv. Konceptet siger, at man må ikke holde intro-aften i idrætshallen, fordi bare det at man skal bevæge sig i idrætshallen,

[15:43 - 16:02] det kan være en barriere for de her folk. Så det er ligesom at ændre den livsstil, og tit ofte er det folk, der er overvægtige, der deltager der. Så fokus på, hvad kan vi gøre for at få en sundere livsstil, og så ind og lave noget aktivitet.

[16:02 - 16:18] Og det var så lagt op til, oprindeligt var U-turn lagt op til, at man skulle have 12 vidt forskellige aktiviteter. Svømning, fodbold, fitness og så videre. Men der blev lavet det her i-svømmningskoncept, hvor man lagde det ned over.

[16:18 - 16:35] Så prøvede vi at køre noget aquafitness, lidt forskellige grene inden for aquafitness. Noget crawl, og så tror jeg, de var omme i fitnessafdelingen en enkelt gang eller to.

[16:36 - 16:54] Og så lavede de, jeg tror faktisk, de hyggede sig sådan på holdet, så de endte med at lave en ekstra gang. Hvor de mødtes privat med instruktøren, og så var de ude at gå en tur. Så man kan sige, selve det her omkring, selve konceptet, at få det i gang, der var egentlig ret god opbakning.

[16:55 - 17:15] Til det første hold her, i og med at der kom en konsulent, der var med til at hjælpe vores instruktør, og man kom godt ind i det. Men det var tungt at komme op, og jeg tror faktisk, næsten halvdelen af holdet var folk, der var instruktører i foreningen i forvejen.

[17:17 - 17:34] Så rammer man ikke helt målet med, at vi gerne vil have foreningens inaktive ind i det. Ikke sagt, at jeg ikke tror, at de fik noget ud af dem, der deltog, men det der skulle være i, var at få nogle nye til at komme til. Og du snakker lidt i datid, er det fordi I ikke har holdet længere?

[17:37 - 17:56] Holdet fik vi ikke startet op anden gang, for under corona. Det var sådan et, der var lagt ind til, at vores sommersæson slutter i slutningen af april. Og så skulle jultøjen egentlig ligge der fra 1. maj, og så ind til, når vi starter op igen i september.

[17:58 - 18:22] Og tilbagemelding var egentlig, at det var rigtig godt, at vi holdt en sommerferiepause, men så mødtes vi lige bagefter. Og lige fik fuldt op, for det kunne godt være svært at holde, hvis vi nu havde fået ændret noget i løbet af de her 7-8 gange, man har haft inden sommerferien. Så kom sommerferien, og så kom den, hvor han havde faldet tilbage i de gamle vaner, så det var egentlig rigtig godt at mødes igen efter, og lige få hanket op i hinanden.

[18:24 - 18:41] Men det var så i 2019, at vi kørte forløbet, og da vi kom til 2020, så kunne vi ikke rigtig, der var så mange restriktioner. Og bare restriktionerne i sig selv gjorde, at det kunne godt være, at man kunne se ind i det her hen mod sommeren, at vi egentlig godt kunne lave noget uden dørs.

[18:42 - 19:02] Men vi blev enige om, at hvis folk sørgede for at komme ned i idrætsforeningen i forvejen, så blev det nok ikke nemmere, at de måske sad hjemme og røg en lille smule sølv. Og de var lidt skræmte af det her corona, og hvordan man lige, og nogle af dem var jo i og med, at overvægt var en af risikofaktorerne, så var det måske folk, der egentlig i forvejen var i ekstra risiko.

[19:04 - 19:28] Så derfor blev det ikke til noget. Har I overvejet at starte op igen? Ja, det har vi, og vi prøvede faktisk, var det i foråret her, måske jeg lige tænker, jeg tror det var her i foråret, eller så var det i juli, vi skulle have startet deroppe.

[19:29 - 19:49] Vi har nedlagt et hold, vi har i vores normale foreningstid. Vi har altså noget aquarunning, der var ikke så mange deltagere, end de kunne godt være på et hold. Så valgte vi ligesom at nedlægge det, også fordi det hang på den samme instruktør, og hun syntes måske ikke, hun havde behov for at komme ud to dage, slet ikke når det kunne gøres på én dag.

[19:50 - 20:17] Men det er faktisk den samme, der kører i ugetøjen, og hun ønskede egentlig selv at prøve at starte deroppe igen her i den her foregående sæson. Der formåede vi simpelthen ikke at komme ud og ramme den. Der kom, jeg tror der kom én eller to til den her opstartsaften, og så var der yderligere én, der havde haft kontakt til en, som ikke kunne deltage i opstartsintroaften.

[20:17 - 20:33] Det ligger fuldstændig uden for konceptet, eller nej, det ligger i konceptet, men uden for selve forløbet, hvor man ligesom kunne komme og få noget info, og så finde ud af, vælger jeg det her, eller vælger jeg ikke det her. Så vi formåede simpelthen ikke at ramme nok til, at vi kunne starte deroppe.

[20:34 - 20:56] Og så har hun faktisk spurgt hos instruktionen på herførs sommerferie, om vi skulle prøve igen her til sæsonstart og start deroppe, og det har jeg ikke fået svaret på. Og det er simpelthen fordi, at jeg har overtaget kasserierposten sammen med formandsposten, det gjorde jeg tilbage i januar måned.

[20:56 - 21:17] Vores kasserier valgte lige med fire dages varsel at sige, at nu gider jeg ikke det her mere. Så jeg har bare haft for meget om øvnen. Så da jeg så ligesom var ved at få lidt ro på her i august, snakkede jeg med alle i september, jeg snakkede med hende i sidste uge, så har hun egentlig konstateret, at man laver fuldstændig om på det her YouTube koncept.

[21:17 - 21:33] Så nu skulle hun lægge for mange kræfter i, og komme til at få det startet op på nogenlunde tidspunkt. Og det ved jeg så ikke, hvorfor man har ændret på konceptet. Der må nok været et eller andet, der ikke har spillet ordentligt.

[21:34 - 21:58] Og skal man bruge deres koncept, for at man må gøre det, eller hvad? Ved du noget om det? Nej, jeg tror egentlig gerne, men jeg ved ikke, om de har patent på navnet YouTube. Nej. Men det der ligger i, det er jo, at der ligger nogle materiale, både nogle slides og nogle undervisningshæfter.

[21:58 - 22:22] Der ligger i hvert fald en instruktørhæfte, og i det nye, det de har ændret det til, sagde vi lige, der ligger det her med, at der er et undervisningshæfte, som de enkelte deltagere får, og som man skal købe til dem. Ja. Så jeg tror, at at hoppe ud af konceptet, tror jeg faktisk bliver sværere, end at følge konceptet.

[22:26 - 22:54] Nu sagde du før det her med, at man køber sig ind i de her koncepter. Ja. Det har jeg hørt forskellige holdninger til, det der med, at man skal købe sig ind i det. Ja. Hvad tænker du om det? Jamen jeg tænker egentlig, jeg tænker egentlig, altså det er jo ikke, jeg synes ikke 5.000 for at købe sig ind i et koncept, hvor konceptet det er at bygge op, hvor man rent faktisk har mulighed for at foruddanne to instruktører.

[22:55 - 23:11] Jeg synes ikke, det er ublue. Det man måske kunne sige, det var, det var federe for os, hvis man siger, hvis I køber to instruktørkurser, så får I konceptet. Og det ligger i, at I har det i kommunen, der får vi 50% tilskud til kursusudgifter.

[23:12 - 23:33] Ja. Det gør man ikke til at købe et koncept. Så det ville have været, på den måde kan man sige, det havde været federe at betale kursuspladserne, så at få konceptbestillet til rådighed. Ja. Og det ved jeg, det er jo meget et forskel på, hvordan man gør i kommunerne. Jeg har jo hørt fra 0 til 80% kursustilskud med de folk, jeg har været i kontakt med.

[23:36 - 23:55] Ja, det er jo også en individuel vurdering af, hvordan man vurderer det her som et kursus, eller er det et koncept, eller hvad er det? Ja, lige præcis. Vi er som er kun at forene en strukturuddannet, fordi vi kunne ikke finde nummer to. Og der har vi prøvet også ligesom at prøve at brede det lidt ud, og prøve at få fat i nogle af de andre foreninger.

[23:55 - 24:18] Men det har været sådan lidt svært også, fordi det havde vi sådan lidt selv skulle gøre. Og nu var det her ligesom taget fra U-turn som en bred vifte, og kopt lidt ned til U-turn for svømning. Og så var det her en af de steder, hvor man siger, at det kunne måske også være fedt lige at have haft en konsulent, der så tog fat i nogle af de andre afdelinger.

[24:19 - 24:39] Og vi kunne jo afgive, hvem vi kunne tænke os at arbejde sammen med, hvor synes vi at så prøve. Og så prøve, fordi det kan være svært, hvis man har hørt om en god idé, og synes den er god. Så synes jeg stadigvæk godt, at det kan være svært at sælge en andens idé videre.

[24:39 - 24:54] Ja, til andre foreninger, eller til rekruttering af instruktører? Ja, det kan være alt. Nu har jeg faktisk fravalgt at tage med et akt af inspiration i år som bestyrelsesmedlem, fordi du kan godt komme ned og få nogle gode idéer til, hvordan vi kan drive den her forening.

[24:56 - 25:11] Men det er en relativt kort oplæg, og så skal jeg hjem og fremlægge det fra resten af bestyrelsen, og skal få det implementeret. Der er det federe, at det kommer fra kilden selv, og jeg vil gerne have hele bestyrelsen med til akt af inspiration, fordi så kan vi alle sammen komme ned og få den samme oplevelse, og så er det nemmere at gå hjem og drøfte, hvad vi så vil købe ind på.

[25:12 - 25:27] Det samme, når vi tager u-turn. I stedet for at jeg går om til fitness og prøver at sælge noget, som lidt har jeg læst rigtig meget, har vi inde i vores instruktører fået på et kursus, og så skal jeg prøve at gå om og sælge idéen til fitness.

[25:28 - 25:44] Så er vi langt ude, og jeg er ikke særlig god sælger i forvejen. Men var der nu en dygtig, passioneret konsulent fra DKI, der ligesom siger, okay, vi har snakket med dem om, at vi gerne vil prøve at få nogle andre med.

[25:44 - 26:00] Har I nu købt ind på det og sigt, at det lyder en god idé? Hvad skal I bruge for os? Kan jeg snakke med nogen for at få det i gang? Hvad er det for en modstand, du møder, når du forsøger at prøve at sælge det videre, det er det ord, du bruger? Det er ikke et decideret modstand.

[26:00 - 26:19] Jeg tror bare, at det er nok svært for mig at være entusiastisk nok, og så få modparten til at købe ind og synes, at det er en skide god idé. Og det kan være alt fra, at det måske bare er en forkert dag, jeg lige ringer, det var den dag, jeg havde tid.

[26:20 - 26:41] Eller det passer ikke lige, fordi nu har de lige taget et andet koncept ind. De har noget i fitness, der hedder fitness tri-day, tror jeg, eller sådan et eller andet. Så nogle gange er det her med, hvornår man lige rammer ind. Og det er jo rent faktisk også, som jeg lige ved, et DGI-koncept, de køber ind i.

[26:42 - 26:59] Så jeg tror måske nogle gange, de har fået lidt mere hjælp til at få sammenspillet. Oplever du også det i din egen, hvis man kan sige, at nu gælder det ikke om at sælge det til nogle andre afdelinger i foreningen, men nu er det bare her i svømning? Det er her i svømning. Ja.

[27:00 - 27:17] Det kan også nogle gange, og jeg tror tit, det strander på at sige, at vi skal jo have en struktur til det. Nu var jeg ved at foreslå, at vi rent faktisk tog. Vi har haft sådan en crawlhold der på programmet, men det er igen en af de ting, altså crawl for voksne.

[27:17 - 27:38] Og det er en af de ting, man kan sige, at vi får ikke gjort så meget ud af. Det står jo på vores holdoversætning, at vi får ikke gjort så meget ud af markedsforeningen, og det kommer altså et antal tilmeldinger ud fra. Nul. Så var jeg ved at godt tænke mig at sige, at jeg syntes, vi skulle prøve, og det var rent faktisk nok lidt i forbindelse med det her 3-atlernsstøvne,

[27:39 - 28:00] at sige, at det kunne egentlig være interessant. Vi ser tit folk, der kommer og skal træne op til en 3-atler, der ligger henne i offentlig åbning. Det er relativt nemt at se på dem, fordi de ligger med det sidste nye garminur og ligger og kæmper om nogle sider og sådan nogle ting.

[28:04 - 28:22] Og har tit brug for lige et fiff til lige, og det kan være nogle ganske små ting, hvis man har lært at svømme rigtigt. Men hvis man kommer og kun har haft en skolesvømning, og har sagt dig gerne vil til at svømme, så kan det godt være ret langt til det her med at virkelig kan svømme.

[28:22 - 28:44] Og der kunne det være fedt at have sådan en forløb, synes jeg, hvor man ligesom starter op herinde i svømmehøllen til sæsonstart i september. Og så siger de, at når vi kommer til juni næste år, så er du klar til at svømme 2 kilometer i åben vand. Og der var rent faktisk også et kursus med åben vand træner, og jeg prøvede ligesom på at få det ind,

[28:44 - 29:07] men der blev det sådan, at vi har jo ikke nogen til det, vi har jo svært nok ved at få det til at hænge sammen i forvejen. Så vi kunne godt prøve at finde nogen, men det er jo ikke vores kærnekompetence. Vi er her mest for at lære børn at svømme, og så har vi en række for fitness, der er rimelig selv bærende,

[29:07 - 29:25] fordi vi har et par entusiastiske instruktører. Og det synes jeg er lidt ærgerligt, at vi ikke kan lave noget nyt. For nogle år siden startede vi noget livredning op.

[29:25 - 29:47] Det var egentlig derfor, vi også kom rundt til rigtig mange af de her klubber. Vi lavede en decideret livredningsklub. Og så har vi prøvet at starte noget juniorrescue op, og børn og unge sådan, ja hvad var de, en 12-14 år, den vil lykkes og sådan noget.

[29:48 - 30:04] Og det var faktisk, fordi vi kom i kontakt med Motivo, kender du det? Og de havde så sammensat en markedsføringspakke, der kostede 25.000 kr.

[30:04 - 30:20] Og der kunne man så søge de for DGI's foreningspulje, der fik vi 25.000 kr. Og brugt de 15.000 kr. vi brugte på en videodag. Og de ville egentlig gerne, at vi bare havde lavet det på de hold, vi havde.

[30:20 - 30:37] Jeg siger, det dyrer ikke, fordi han kom foruden til fotografen. Vi har Aquafitness, vi gerne vil have med, det har vi om mandagen. Det her juniorrescue, vi gerne vil prøve at lave, det har vi ikke, men det vil vi så lave en lørdag, fordi det er i opstartsfasen. Så har vi vores crawlhold, det er om tirsdagen.

[30:38 - 30:55] Så jeg tror det er bedre, at vi laver en lørdag, og så inviterer vi folk ind til at komme til de her ting. Og det var skide godt, vi fik lavet nogle fede videoer, hvor vi inviterede de ældste af vores eksisterende svømmere til at deltage i det her juniorrescue.

[30:56 - 31:15] Så fik de sådan 30-45 minutter, hvor vi egentlig bare kørte en almindelig træning. Og så blev der optaget videoer, og blev klippet nogle rimelig fede videoer. Og det gjorde faktisk, at da vi begyndte at poste de her videoer, at vi gerne ville starte et hold op i januar 2020, så havde vi jo ni tilmeldelige i løbet af den.

[31:17 - 31:34] Nogle af dem havde været med til den her dag, og havde selv prøvet det. Og nogen kendte måske dem, der var med på videoerne. Jeg ved ikke præcis, hvad det var, der gjorde. Men de her videoer gør i hvert fald, at det koncept, vi har forsøgt at starte op igennem tre gange, der har vi gået fra max. at have én tilmelding, til lige pludselig at have ni.

[31:36 - 31:54] Bare ved at lave nogle ganske få Facebook-opslag. Så det viser jo, hvor meget det betyder, at have det rigtige materiale. Men det var nemt for mig, fordi det var noget, jeg brændte for. Så er det nemt. Og det kom på et godt tidspunkt, fordi det var hen omkring jul,

[31:55 - 32:10] hvor jeg egentlig ikke har så meget appetit ofte. Så er det omkring sæsonstarten. Tilmelding af sæsonstarten hen over sommerferien i september, hvor det helt store pres ligger. Det her kom sådan helt uden for højsæson. Så jeg havde tiden. Og det virkede skide godt. Og så kom corona, og så var det det hele.

[32:12 - 32:30] Der er ikke så mange stævner inden for konkurrence- og livredning, men der var det hjem, det skulle holdes i Odense. Det var helt fantastisk. Det plejer altid at blive holdt i København, og det er bare langt væk, når man skal afsted med sådan en flok unge, og man skal have forældre til at køre. Odense, det er jo spiseligt. Så det glædede vi os bare til.

[32:31 - 32:48] Indtil den 11. januar. Eller 11. marts. Det fik vi faktisk rykket med udenfor. Fordi vi kunne godt de der 14 dages nedlukning, der blev til en måneds nedlukning. Og så var svømmehallerne lige pludselig...

[32:48 - 33:09] Alt sport, det måtte jo starte op i foråret 2020. Men svømmehallerne, de stod jo først til august. Så nu var vi nødt til at gøre alt andet. Så søgte vi... Vi har sådan et lokalt støtteforening, der samler penge ind, der kan være medlem.

[33:09 - 33:28] Det koster ikke 75-100 kroner, hvor som husstæder er noget medlem. Så holder de noget bankospil ind i Bankocenter. De arrangerer byfest og sådan forskellige aktiviteter. Og så samler de penge ind, og så er det som idrætsforeningen kan søge støtte til.

[33:28 - 33:44] Og det er rigtig meget... Det bliver rigtig meget brugt til udlandseture, fodbold og håndbold og sådan noget. Jeg har søgt en del penge til forskellige udstyr, med forskellige fonden, blandt andet TrykFonden. Og har lært det her med, at man får sjældent alt det, man søger om.

[33:45 - 34:01] Så den her ansøgning til støtteforeningen, den blev lavet som en to-trins ansøgning. At vi stod og havde brug for drabter til 12 børn her og nu. Og til næste år ville vi gerne håbe på, at vi kunne skalere det her, så vi ville gerne have nogle flere.

[34:02 - 34:17] Og der fik vi bevidst lige 10.000. Ret hurtigt. Og så gik vi ud og købte røddragter. Og så lykkedes det faktisk op for de her ni. Der gik indenfor til Junior Rescue. Der gik de otte af dem med udenfor og startede op i maj måned.

[34:18 - 34:38] Og så kom der fire mere brystende i løbet af de første to-tre uger, fordi det var fedt, nu kunne vi komme til at søge dem igen. Så der kørte vi faktisk med 12 unge mennesker hen over sommeren der. Og tænkte, det var fedt, nu er det i gang. Så var det ikke helt så mange, der rykkede med indenfor igen.

[34:39 - 34:56] Og da så vi rykket ud, så kom det igen i 21. Der blev vi så lukket ned igen. Der startede vi faktisk op den første april udenfor. Vi havde jo røddragterne. Kan vi ikke godt komme i gang? Vi har jo røddragterne. Det er jo pissekoldt.

[34:57 - 35:15] Jamen, vi er vel til gang. Jamen, så startede vi. Så laver vi 40 minutter træning på land. Forskellige konkurrencer vi kan lave. Inden for livredning, der er blandt andet Beach Flag. Hvor man ligger ned på maven i sanden og kigger den vej. Og så på signal, så rejser man op og løber derhen og tager en defens.

[35:17 - 35:36] Så de var godt varme. Og så gik vi ud i vandet og prøvede bare stille og roligt at komme ud, så de mærker vandet. Det her kolde vand, det var fire grader. At det render ind ved lynlåsen. Så sidder jeg lige her for at fornemme mig, at nu begynder jeg at miste følelsen i fingre og tæer. Og til sidst lige at få dybt hovedet og så op.

[35:37 - 35:54] Og så kørte vi egentlig bare efter hånden sådan. De vendede sig til det, og det selvfølgelig blev varmere og varmere, og løb derfra. Og så gik vi op i længere og længere tid i vandet. Og der var planen så, at vi skulle til DM i åbenvandet livreden i august.

[35:57 - 36:13] Og jeg tror, at de var en otte stykker. Og de blev faktisk lidt dårlige. Vi var ude og havde en træning, hvor jeg lagde en bane ud, hvor de skulle padle rundt på boards. Det var 400 meter lang. Det er det, man skal til konkurrencen.

[36:13 - 36:30] Da de havde padlet en gang rundt, så syntes jeg, at de havde trænet nok for i dag. Så kom jeg til at give dem lidt en opsang. Jeg siger, at vi gerne vil ud til stævne. Og vi skal ikke til stævne for at vinde. Fordi der er nogen, der træner meget mere, end vi gør.

[36:30 - 36:48] Men hvis vi ikke engang gider at træne, så vi tror, at vi kan klare banen rundt, hvis der er en lille bølge. Så gider jeg altså ikke bruge min tid på det. Så skal vi ikke afsted. Det var måske en forkert diskussion. Fordi det gjorde så, at holdet faktisk mere eller mindre faldt fra handling.

[36:53 - 37:11] Men altså flere af dem er faktisk hjælpeinstruktører i dag. Så det var ikke sådan, at jeg skamte dem helt væk fra svømning. Men det var nok ikke lige det, de ville. Og jeg har egentlig ikke nogen vilde ambitioner. Jeg synes, det kunne være fedt at tage til det her stævne. Fordi jeg har jo hørt børn og unge forskere, som Søren Østgaard nogle gange,

[37:13 - 37:36] han kommer meget fra den fodbold-verden. Hans unger spiller fodbold. Jeg synes, det vigtigste ved en fodboldkamp, det er ikke resultatet. Det er at køre turen frem og tilbage. Fordi den giver noget socialt. Og det synes jeg, det var fedt, hvis vi kunne få det ind i den her del af svømning. Jeg håber stadigvæk på, at vi kan få det her junior rescue op og stå igen.

[37:37 - 37:54] Lige nu der kører vi et family rescue. Som vi startede op, fordi min søn, han var fem da vi startede op. Det fedeste det var at komme med fra ud til søen og lære børnene livredning. Det havde han fornemt sig over med til at lære dem det.

[37:54 - 38:09] Må jeg ikke prøve at spørge ind til, fordi du nævnte på et tidspunkt ordet kerne. Du siger, at det er nogle gange lidt svært at få de andre med. Fordi de brænder mere for kernen. Men det virker som om, du brænder i hvert fald for mere end kernen.

[38:10 - 38:29] Kan du ikke prøve at sætte nogle flere ord på det der? Jo. Hvad mener du med kernen? Jeg tænker på, at kernen er nok lidt... Jeg ved ikke om det er rigtigt at sige, at det er kernen. Men det vi altid har haft, det har jo været det her med at lære børn og søn.

[38:31 - 38:47] Og det er det klubben er bygget op omkring. Det passer ikke, vi har aldrig haft. Ørste står som livrædder herinde. Han har svømt konkurrence her i sine unge dage. Men i den tid jeg har haft noget med klubben at gøre, har der ikke været konkurrencehold.

[38:48 - 39:04] Da jeg blev 13, eller sådan noget, det lukkede lige foran mig. Ikke fordi jeg higgede efter talenthold eller noget. Jeg ville gerne svømme lidt mere, men ikke oppe på konkurrenceniveau. Men det lukkede lige foran mig, de her ting der har været.

[39:04 - 39:21] Hvor der er blevet mindre og mindre konkurrence og talent. Så hvis vi kigger... Det er jo så 30 år siden, at man egentlig lukkede det. Så folk der er her i dag, har jo ikke rigtig noget forhold til det her med, at der er andet end at lære børn at svømme.

[39:22 - 39:40] Og så har vores Aquafitness, har jo været med nok i lige så mange år, som vi ikke har haft konkurrence. Så det har eksisteret i mange år? Det har eksisteret i mange år, ja. Så når der kommer det her... Det er jo typisk sundhed, der er fokus på, når der kommer de her koncepter.

[39:40 - 39:57] U-turn, sundhed osv. Er det så ikke en del af kernen eller hvad? Jeg tror egentlig lige netop U-turn lykkedes det rimelig godt med at købe ind på her i foreningen. Vi fik så kun én instruktøruddannet.

[39:57 - 40:15] Og hvad tænker jeg lige... For jeg tror faktisk lige, at det var lige skiftet mellem instruktører. Vi havde to instruktører. Den ene, det var min mor, hvor hun ønskede egentlig at...

[40:15 - 40:31] Hun ville i hvert fald ikke stå i vejen for, hvis der var en ny, der gerne ville ind. Så jeg tror det er jo lige det her skifte, vi egentlig indførte i U-turn. Og så var det måske også en stor mundfuld, som ny... Hanne, som er vores nye aquafitness-instruktør, der nu kun har været med i en fire år.

[40:34 - 40:54] Hun havde gået til aquafitness i flere år, så derfor kendte hun jo holdet. Men at gå fra lige at skal op og så undervise det her hold til måske at skulle til at lære U-turn som en ekstra del. Det var lidt meget lige på det tidspunkt. Hvor det var vigtigt lige at komme helt ind i at få en aquafitness grunduddannelse, som ny der.

[40:56 - 41:15] Så jo, lige den del tror jeg egentlig, at jeg ville have købt godt nok ind på. Det er mere... Jeg ville jo gerne sådan noget som crawl for eksempel. Jeg synes det var fedt, hvis vi kunne køre et hold herinde, hvor vi har nogle stykker, der kommer start to crawl.

[41:15 - 41:31] Altså kommer lige fra sofaen. Vi ville gerne lære at svømme crawl. Og så den anden halvdel af bassinet, der kommer nogle, jeg kan egentlig godt grundlæggende svømme crawl. Men jeg har brug for at kunne svømme længere eller hurtigere.

[41:32 - 41:49] Så kunne de rigtig meget bruge crawl fit, tavlen højde, til at lave deres træning. Men så ville de jo have en instruktør til rådighed på kanten, der går og underviser den anden halvdel. Kan du ikke lige kigge på mig? Kan du ikke lige filme mig? Det fungerer ikke. Jeg prøver jo ikke den her øvelse. Jeg synes sgu ikke det hjælper.

[41:50 - 42:10] Men hvad det her med, at du er formand? Kan du i princippet ikke bare beslutte, det er det her I vil? Jo, men problemet er jo, at der skal jo være nogen til at udføre det. Jeg kan ikke fylde mere ind i min kalender på den frivillige bane i hvert fald.

[42:12 - 42:28] Så beslut noget. Du kan slave en hest til truten, du kan ikke tvinge den til at drikke. Så det der med, at du kan godt have en idé som formand. Hvis der ikke er andre i bestyrelset, der bakker op omkring det, så er det alligevel dig, der skal løbe med det? Ja, præcis. For det er det, der bliver udfordringen i det?

[42:28 - 42:44] Ja, det er det. Og tit og ofte tror jeg også meget, at det med at løbe med det, men jeg tror lige så meget, at du lige faktisk, lige præcis crawl bunder måske ikke nødvendigvis instruktøren, for jeg tror egentlig gerne, at Peter vil.

[42:46 - 43:01] Men nogle gange er det det her, hvis man skal til at have noget nyt, jamen har vi instruktører til det? Kan vi finde instruktører? Så det er instruktørerne, der i højere grad er en hemske for ligesom at kunne starte nye koncepter op og nye tiltagere?

[43:01 - 43:21] Ja, manglet på instruktørerne. Ikke sagt, at dem vi har nødvendigvis er en hemske, men de er her jo formentlig, fordi de brænder for det, de laver, og så kan der måske være nogle gange nogen, der får en idé. Jeg har haft et par rigtig dygtige unge, eller vi har haft et par rigtig, rigtig dygtige unge gutter,

[43:21 - 43:41] der har rigtig meget brændt for det her livredning. De har været på Svømmeunionen og Trykfonden, lavet i samarbejde med noget, de kalder Livrederakademi. Indholdet var rigtig meget målerettet unge mennesker, hvor de fik tre dage på Trykfonden Køstlivredning Uddannelsescenter i Hvidovre.

[43:42 - 44:01] Fik i førstehjuls kurset åben vand med nogle mand, underviser og prøver sin sikkerhed. Var med ude og havde noget praktik og lavede noget øvelse sammen med livrederne ude på stranden. Der har vi haft nogle stykker af sted, og de har syntes, det har været super fedt at købe det ind på.

[44:01 - 44:19] De har været med til at være en del i, at vi har haft det her Unirescue til at køre. Så tit og ofte er det det her med lige at finde det, der er nogen, der brænder for, og som de så vil bruge den ekstra tid på. De her koncepter taler jo meget om sundhed.

[44:20 - 44:44] Tror du, at instruktørerne hos Yara, altså nu har jeg Aqua Fitness, tror du, at hun gør det, fordi hun gerne vil fremme sundheden? Eller tror du, der er nogle andre værdier, der ligger bag ved de her instruktører? Det har jeg ikke tænkt over, hvad der skulle være af værdier, udover at det egentlig er noget, de brænder for.

[44:45 - 45:11] Og hvad det så lige er, de brænder for, om det er sundhed, eller det er at komme ned og stå og svede lidt på kanten. Der er jo en eller anden form for feedback fra dine kusister, uanset hvad. Det er jo lige helt fra babysvømning, at se et smil til de voksne, der måske er lidt mere verbale i, og sige tak for i dag.

[45:13 - 45:44] Der er det her med, man kan sige omkring, altså folkeoplysningsbegrebet, det kender du jo. Er det under forandring? Bliver der mere fokus på sundhed nu? Man kan jo sige, at de koncepter, der bliver præsenteret, de tiltag, der kommer fra bevægter for liv, det kan man jo se, at det taler meget ind i, at det er sundhed.

[45:44 - 46:06] Men det, vi har lavet, har jo altid et eller andet sted haft noget med sundhed at gøre, fordi vi har altid fået folk til at bevæge sig. Og om det er i svømmeskolen, hvor de helt små kommer og lærer at

debære sig i vand, de får så en ekstra kompetence med, at de ikke dør af at komme i vand, nødvendigvis, fordi de lærer at svømme.

[46:07 - 46:27] Men det har jo også altid været en bevægelse, og i svømning laver de jo mange rigtig sunde bevægelser for deres videre udvikling. Men det er ikke sådan, det jeg har tænkt, der har været debærende i det.

[46:27 - 46:48] Det har været et ekstra koderi at kunne følge på og sige, at når man går til svømning og lærer at svømme, så er der også forskning, der tyder på, at børn, specielt børn, der går til babysvømning, de er rent faktisk mere kloge. Fordi de bliver stimuleret, som de gør i vand. Men det har aldrig været det, der har været. Jeg tror heller ikke, at min hustru er instruktør til babysvømning.

[46:48 - 47:09] Jeg tror heller ikke, at det, der har været debærende i, det er oplevelsen, det er her og nu at være nede i vandet med de her forældre og deres babyer, der er debærende. Så jeg tror, at når vi lægger sundhed på, så bliver det bare mere noget højflyvende, som vi aldrig rigtig har skændt gennem tanke.

[47:11 - 47:32] Men det behøves man, tænker jeg. Altså det behøves man jo egentlig heller ikke. Mange af de her koncepter handler jo også om, de udspringer jo også af bevægter for livet, men vi har gerne ville have flere medlemmer. Jeg kunne godt tænke mig at bare lige vise dig den her fra Jan. Jan Sørensen, ja. Hvad han siger, du må godt prøve, hvis du kan læse den her, ellers så skal jeg læse den for dig, hvis det er.

[47:36 - 48:02] Ja, den har jeg faktisk også kommenteret på. Nå, den har du kommenteret på? Ja. Hvad tænker du om det der med at få flere medlemmer? Er I optaget af det? Øh, ja. Det er vi egentlig. Og det er nok bare fordi, det er en af de steder, man kan måle, at man er i udvikling.

[48:03 - 48:21] Det er flere medlemmer. Så for mig er det en af de ting, der er drivkraften. Det er, at vi får flere medlemmer. Men vi skal også kunne rumme dem. Vi skal ikke give flere medlemmer, end vi kan rumme. Hvorfor er det vigtigt at være i udvikling?

[48:27 - 48:43] Jeg synes, vi har en størrelse, hvor det kan hurtigt gå den forkerte vej, hvis ikke vi er i udvikling. Okay. Kan du sige lidt mere om det? Hvad du tænker af det her? Tager I bare I medlemmer eller hvad?

[48:45 - 49:03] Jamen det kan vi jo se nu her. Vi har tabt. Vi har ikke været så hårdt ramt som andre foreninger. Vores sæson ligger rimelig godt i forhold til det. Så vi har mistet relativt få i forhold til corona. Men jeg kan se her på bagkant, at vi faktisk stadigvæk mister medlemmer.

[49:04 - 49:24] Og det synes jeg jo er ærgerligt, fordi vores instruktører får det samme uddannelse og får mig at se, at jeg er lige så dygtig, som de altid kan være. Så når vi taber medlemmer, så er det jo, fordi der er et eller andet, vi er ikke gode til.

[49:26 - 49:47] Og jeg tror, det er vores synlighed, vi er ikke gode nok til. Specielt når vi kan se, at vi taber på de mindste børnehold, fordi der har vi jo været vant til, at de kommer. Børn skal have lære at svømme. Men jeg kunne godt tænke mig også, at vi får nogle flere voksne.

[49:48 - 50:04] Om det nødvendigvis er det her med at decidere at have flere medlemmer for medlemmerens skyld. Men jeg tror bare, hvis vi har nogle flere voksne, der er aktive, så er det lidt nemmere at måske få dem kanaliseret over på at være frivillige.

[50:06 - 50:24] Og der tror jeg, det er nemmere at få voksne, der selv er aktive, til at være frivillige, end det er at få forældre til at være frivillige. Og jeg kan høre lidt på, at jeg havde en møde med formanden og klubchefen inde i Hardings svømmeklub her for en god måned siden.

[50:26 - 50:44] Jeg kan se også det her med frivilligheden. Når børnene bliver konkurrencesvømmere, så kommer forældrene og er frivillige. For så kommer alle de her ting, at de skal have stævnesekretariat, de skal have officials. Men forældrene er der alligevel, fordi de skal jo køre med ungerne og de her ting.

[50:45 - 51:07] Og der tror jeg måske meget, og det føler vi også meget, at når vi har svømmeskolen, som vi kalder det, hvor de kommer og skal lære at svømme, at så er det meget, at vi køber den her halve time, og så skal min far lære at svømme. Altså, vi køber den her halve time om ugen. Og så er det egentlig lige rigeligt, fordi børnene vil gerne så mange andre ting, men vi har sagt, at de skal gå til svømning.

[51:08 - 51:31] Så er ugen fyldt op. Så ud fra det synspunkt kunne jeg godt tænke mig, at vi i hvert fald på voksne medlemmer kunne prøve at få øget antallet af medlemmer. Fordi jeg tror, at det bliver nemmere at få frivillige dernede. Nu siger du, at du har kommenteret her på hjernen. Kan du sige lidt mere? Hvad har du kommenteret?

[51:32 - 51:54] Ja, du kan jo ikke huske helt præcis, hvad det var. Nej, men det er også okay. Men det var noget med det her med, at... Du kan også bare sige, hvad du ellers tænker, eller noget andet, du kommer til at tænke på, når du ser dem.

[51:54 - 52:10] Det er lidt det her med, at har vi selv nogle ideer, og kan vi få noget hjælp til at komme vejen, i stedet for det her med, at det er det her koncept, vi lige har, og det kan give flere medlemmer ja, hvis vi får må over at komme ud over rampen.

[52:13 - 52:28] Det er det, du er optaget af. Det der med at få margesført, og hvordan vi kommer ud over rampen med vores koncepter. Der er behov for en øgen margesføring, osv. Jeg kunne godt tænke mig at vise dig en anden en her.

[52:29 - 52:51] Og det er jo også det her med, at det er ikke fedt at have en instruktør, der kommer og brænder, for nu kunne vi tage vores u-turning og stille op til en aften, til en indtraf, når man tror, man skal til at køre et forløb, og så kommer der tre henvendelser i alt. Det kan også være et eller andet som frivillige, at det vi brænder for og gerne vil, det er der ikke rigtig andre, der vil.

[52:52 - 53:50] Så er jeg egentlig bange for, at man godt kan gå hen og brænde lidt ud på det. Hvad tænker du om det, at Majken her bruger ordet om organisationerne som en arbejdsgiver?

[54:00 - 54:19] Jeg kan godt følge hendes tankegang. Du behøver jo ikke at være enig med hende. Jeg kan godt lidt hælde mig i at følge hendes tankegang, men jeg kan også godt se det, hun siger, når organisationerne går ud og taler ind i, at foreningerne kan nogle af de her samfundsting,

[54:19 - 54:38] så er det jo noget af det, vi altid har kunnet. Nu begynder man måske at sætte ord på, og så kan man diskutere, hvad er dagsordenen i at sætte ord på det. Er det, fordi foreningerne skal til at yde mere af den slags, eller er det for, hun skriver selv, at vi beskytter foreningerne, når vi går ud og snakker ind i bankgebyder

[54:38 - 54:53] eller bankernes håndtering af foreningerne. Det kan også godt være et middel til at beskytte foreningerne i forhold til, at vi har brug for at få de samme midler, vi har brug for de her faciliteter.

[54:54 - 55:11] Det hjælper ikke noget at have en forventning om, at vi kan have 500 mennesker igennem vores svømmeklub, hvis ikke man har brugt et par hundredtusinder på teknik her siden sommerferien. Hvis ikke man bruger de penge, så kan man jo ikke have en forventning om, at der kommer 500 mennesker igennem herude om året, der lærer at svømme.

[55:13 - 55:31] Så det kan godt være lidt tvivlige i den her udtalelse om, at foreningerne kan det her. Men hvis foreningerne begynder at være middel til at være organisationen, altså som hun siger, at organisationen skal være arbejdsgiver for foreningerne,

[55:35 - 55:52] så tror jeg, at det vælter. Så kommer vi til at mangle nogle afdelinger. Forstået på den måde, at hvis der er nogen, der vil... Jeg kigger rigtig meget ind i forbindelse med min virksomhed, så er noget det her med arbejdsgiver og arbejdstagerforhold.

[55:52 - 56:12] Hvornår er du arbejdsgiver, og hvornår kan du sende en faktur? Og hvis vi ser på, at organisationen bliver arbejdsgiver, så er det dem, der har instruktionsretten, tror jeg, man kalder det i fagsprog.

[56:12 - 56:32] Hvor jeg siger, at hvis du er ansat ved mig, så bestemmer jeg, hvad du skal gøre, og hvordan du skal gøre det. Hvis jeg hyrer dig ind som konsulent, så kommer du med din viden, og så fortæller du mig, hvordan de her ting skal gøres. Og der er det i hvert fald vigtigt at sige, at hvis organisationen tror, at de skal fortælle os,

[56:33 - 56:53] hvordan vi skal drive vores forening, så er de også nødt til at hjælpe os mere med at gøre det, ud fra det, de vil have. Okay. Hvordan kunne det være? Jamen, det kunne jo for eksempel være en bedre hjælp til rekruttering af frivillige.

[56:53 - 57:11] I stedet for at komme og holde kursus, hvor man lærer os, at det kan I gøre sådan og sådan, jamen så komme med noget mere hjælp og sige, nu kommer vi med en konsulent, fordi vi har ansat jer til at løse den her opgave for os.

[57:11 - 57:30] Det kræver, at I finder... Nej, det har I sagt, at I skal bruge tre frivillige mere til. Jamen så må vi hjælpe jer med at finde de frivillige. Så kommer vi og hjælper jer på sidelinjen med at få det gjort. Ja. Det er jo sådan, jeg vil se, hvis de arbejdsgiver for os.

[57:30 - 57:45] Ja. At min chef er ansvarlig for, at jeg har det værktøj. Det kan godt være, at jeg er nødt til at fortælle ham, hvad for noget værktøj, jeg skal bruge. Men han er ansvarlig for, at det er stillet til rådighed, hvis jeg er ansat. Er det sådan i dag? Eller hvordan typper du det af i dag?

[57:45 - 58:02] Nej, det synes jeg ikke, det er. Nej. Jeg opfatter i hvert fald mere, når organisationerne går ud og siger, at idrætsforeningerne kan byde ind i de her ting. Jamen så er det jo noget af det, vi altid har gjort. Uden at sætte ord på, at det er det, vi har gjort.

[58:03 - 58:19] Vi har altid haft en passion for svømning. Det er derfor, vi lærte børn at svømme. Men der er noget sundhedsmæssigt, de har lært at svømme. Ja. Og det er jo lige fra den daglige bevægelse og forhåbentlig, at man synes, at man skal lave et bevægelse, der er sjovt.

[58:20 - 58:36] Jeg havde en diskussion med en fysioter på, som også var spændingsinstruktør. Jeg havde lavet noget akvaspænding inden i DGI-huset. Og jeg synes egentlig, at det passede meget godt. Det er jo ikke rigtig motion.

[58:39 - 58:57] Jeg kommer ned og bevæger mig. Jeg sveder ikke lige så meget, fordi jeg har masser af kølevand omkring mig. Der vil være lige stor sø omkring mig, hvis jeg sidder på en spændingscykel, som jeg har i basinet. Jeg kommer aldrig op og sidder på en spændingscykel. Jeg har prøvet det to gange. Jeg gør det aldrig igen, fordi jeg synes, at jeg vil have faldet af den der cykel.

[58:57 - 59:16] Jeg sveder og jeg synes, at det er ubehageligt. Så den motion, jeg får på en spændingscykel, så kan du ikke synes, at den er lige så god. Men for mig er den bedre, fordi jeg får den lavet. Og hvis jeg synes, at det er sjovt at komme til aquafitness, så kan det godt være, at jeg kunne lave et hold om i fitnessafdelingen,

[59:16 - 59:34] der virkeligheden gav mig mere motion. Men jeg valgte at blive hjemme på sofaen. Hvornår er vi sådan noget længst? Og der har vi jo bare ikke brugt og ikke talesæt det her. Og det er fint, hvis der er nogen, der kan bruge det i en dagsorden til at sikre,

[59:34 - 59:50] at vi har de faciliteter eller de tilskudsmidler, vi har brug for. Så må de gerne fortælle, at det er det, vi går og gør. Hvis vi skal til at lave alle mulige målbare ting, og måle kondital på folk,

[59:50 - 01:00:06] når de kommer ind i foreningen, og når de har været der et halvt år, og det bliver en del af det at være medlem af en organisation, så vil jeg nok sige, at nu går det vist i den forkerte retning. Nu bliver det det her arbejdsgiverforhold lige begyndt at diktere, hvordan vi skal gøre. I arbejder ikke så meget med mål og tal?

[01:00:07 - 01:00:23] Nej, det gør vi ikke. Men man kan jo også sige, at noget af det, Marken rører ved her, vi snakker arbejdsgiver og nogle andre ting, Jan siger også, at vi skal have flere og flere medlemmer, men der er også nogen, der siger, at det bliver mere og mere professionelt.

[01:00:24 - 01:00:41] Altså, der sker en professionalisering. Er det noget, I mærker? Hvad ligger man i ordet professionalisering? Jamen, hvad vil du selv lægge i det? Jamen, jeg tænker, at der kan ligge to ting.

[01:00:42 - 01:01:00] For en ting kan jo være målet med, hvad skal mine udøvere? Skal de op og være professionelle slumre? Eller kommer vi over i at sige, at vi har opgivet frivillige, og nu giver vi løn, fordi så er det nemmere at rekruttere. Og det er to forskellige sider.

[01:01:01 - 01:01:21] Ja, det ene er det sportslige, det andet er det forretningsmæssige. Hvis nu vi prøver at lege lidt med den forretningsmæssige idé der, er det noget, du oplever, at det bliver mere og mere? Jamen, jeg kan jo høre, at der er flere og flere foreninger, der begynder at give deres instruktører løn. Hvor vi kører og siger, at os der er det frivilligt,

[01:01:21 - 01:01:37] men vi bruger så de midler, vi har i forventelse med skatterige omkostningskraftgørelser. Og det har jeg nok sådan lidt at sige, at det vil jeg gerne, at vi bliver ved med.

[01:01:38 - 01:01:53] Og der kunne det godt tænke mig, at der var flere foreninger, der blev ved med det. Fordi jeg tror på, at vi får nogle dygtigere instruktører. Fordi hvis de skal sammenligne med, at jeg kan gå ned i svømmeklubben og få 120 kr. i timen,

[01:01:53 - 01:02:14] eller jeg kan stå nede på tanken og få 120 kr. i timen, så bliver det et job, hvor vi vælger, hvad jeg kan få for det. Når de kommer her og nærmest har adresse her, der kan komme nogle udfordringer med de her omkostningskraftgørelser og beløbsgrænser.

[01:02:15 - 01:02:34] Men når man har en ung gut, der har flere gange i ugen velviden, at han kan gå et andet sted hen og tjene flere penge, så er det jo passionen, der gør det. Og det smitter af på det, han laver herinde. Jeg har inden for en uge snakket med to understøndig uafhængige af hinanden.

[01:02:38 - 01:03:03] Den ene er startet på vores Family Rescue faktisk. Den anden var en dreng fra min svømmeklasse, der har været startet til svømning i en anden svømmeklub, som giver løn til deres instruktører. Som er stoppet efter ganske få gange, fordi de har ikke været ret afhængige.

[01:03:08 - 01:03:26] Og det er måske også en klub, der har konkurrenceelement. Hurtigt af med alle flyvemidler og meget unge, formentlig rigtig dygtige svømmer.

[01:03:26 - 01:03:45] Jeg ved, at klubben rekrutterer fra deres egen konkurrenceafdeling. Men at være en rigtig dygtig svømmer, betyder ikke nødvendigvis, at du er rigtig god til at være. Måske tør du. Altså ikke nødvendigvis modsætninger. Men hvis man har et vant til at ligge og jagte det sidste sekund for sine 25 meter,

[01:03:46 - 01:04:02] så er man måske ikke den rigtige til at undervise begyndere, der i virkeligheden skal lære at være i vandet. Det er en fortælling, jeg hører stort set hvert år omkring vores sæsonstart.

[01:04:03 - 01:04:20] At folk har opgivet det herringsvundeklub, stort set samme fortælling. Og kommer herud og synes, at det er så rart at være herude. Men det er jo også vigtigt, at der er plads til begge dele.

[01:04:22 - 01:04:40] At folk kan vælge sig ind på det. Prøv lige at scroll lidt tilbage. Du snakker om det her med instruktionsretten. Hvis vi nu skulle lege med den der del. Hvis så, at organisationerne skulle komme med de frivillige også. Tror du så, at de ville være frivillige, hvis organisationerne skulle komme med dem?

[01:04:42 - 01:04:58] Eller ville de være ansatte? Jamen, de slår sig vel op på at være organisationer for de frivillige foreninger. Men hvis I har svært ved at rekruttere lokale, og I kender de lokale. Hvordan skulle organisationerne så kunne rekruttere?

[01:04:59 - 01:05:15] Jamen, man kan sige, at de gør jo rigtig meget for at forsøge at fortælle os, hvordan vi skal gøre det. Og der er det måske nogle gange den her ekstra hånd til at få det ført ud i livet.

[01:05:16 - 01:05:32] Altså, det er ikke I, de havde jo en rundtur her med, jeg ved ikke hvor mange kommuner de var rundt i. Omkring unge frivillige. De kommer jo med den ene undersøgelse efter den anden. Han har jo sagt, hvor mange danskere og hvor mange unge danskere, der egentlig gerne vil være frivillige, der bare ikke bliver skurt.

[01:05:35 - 01:05:51] Med de tal, de kommer med, og prøver på at fortælle os, at det kan sagtens lade sig gøre, så vil det da være mærkeligt. Hvis de selv vil begynde at lønne som et træk til at rekruttere.

[01:05:54 - 01:06:09] Jeg tror på, at det kan lade sig gøre. Men jeg tror også, at det her med at kunne få lidt hjælp til, fordi selvfølgelig skal vi være gode til at drive foreningen på det, der er.

[01:06:10 - 01:06:29] Men omvendt, så bliver det tit det her med, at så skal vi alle sammen være eksperter på alting. Hvor man jo siger, at det er måske noget af det, man jo siger. Det kunne måske også være et koncept, der var fedt at købe sig ind på. Vi mangler tre frivillige, som vi taler og dækker i for at hjælpe os med at finde dem.

[01:06:34 - 01:06:53] Det kunne jeg ikke se, at der var noget galt med, fordi det er noget, der bruger rigtig mange timer. Og trænger rigtig mange timer. Og tit, det var det, der blev op ad bakke og frustrerende, når

vi skurte tre, og de havde sagt nej alle sammen. Og så er der en anden en, som vi lige glemmer, at de spørger 100, hvis de bare kom med de tre, vi skulle bruge.

[01:06:53 - 01:07:09] Så får vi ikke alle de der 97 nederlag fra alle dem, der siger nej. Jeg tænker, at...

[01:07:09 - 01:07:25] Jeg kunne godt tænke mig lige at prøve at tale omkring det her med, at DGI og faktisk også Svøm Danmark og andre, de begynder meget at tale omkring det at være foreningsformand, og det at være i en bestyrelse.

[01:07:25 - 01:07:40] Det er en ledelsesopgave. Er det noget, du sådan mærker? Det hedder foreningsleder. Du sagde selv, at du havde taget en foreningslederuddannelse, ikke? Ja, det er jo ikke noget, de har begyndt med. Det var i 99'erne.

[01:07:51 - 01:08:07] Opfatter du dig selv som en leder? Jeg har nogle gange tid til at kigge på det i forbindelse med at skulle skrive en jobansøgning, for eksempel.

[01:08:08 - 01:08:33] Og så se på, at jeg er jo leder for 30 frivillige. Men derfra så til at sige, at jeg kan komme ud og lede en eller anden afdeling med 30 ansatte, det tror jeg, der er et stort skridt. Men jo, jeg tænker ikke, at det er helt skævt at sige, at man er leder.

[01:08:33 - 01:08:50] Og at gå ud og sige det, tænker jeg også godt kan have den dagsorden og tale. Det kan være lidt tvivl, fordi du kan godt tale det at være leder, og det kan du godt tale lidt op.

[01:08:50 - 01:09:12] Det at være foreningsleder. At sige, at der er jo meget i det her, at jeg skal repræsentere frivillige. Det er sådan lidt, what's in it for me. Og kan man gå ind og sige, at når du har siddet i en bestyrelse, så har du en eller anden ledelseserfaring, du kan tage med dig ud og bruge i en videre jobsøgning.

[01:09:13 - 01:09:28] Så kan jeg godt sige, at det giver god mening. Men omvendt, så kan det også godt den anden vej virke, hvor man siger, at det lyder jo nok farligt, det skal jeg ikke ind i det der. Så det er det her lidt tvivl, ikke desværre, synes jeg.

[01:09:30 - 01:09:50] På et tidspunkt talte du omkring, vi talte om koncepter og organisationerne. Kunne du godt tænke dig, at organisationerne var tættere på, end de er i dag? Det kunne ikke sådan lige i virkeligheden udlede det, du har snakket om det. Eller er det fint, at de er derude og leverer lidt en gang imellem?

[01:09:50 - 01:10:07] Nej, de må egentlig gerne være tættere på. Og mig, det jeg faktisk taler ind i her, det er egentlig lidt pudset, fordi Morten Viller, der er søvnmekonsulent her i DGI Midtjylland, han ringede faktisk til mig lige inden han gik på barsel her for 14 dage siden.

[01:10:07 - 01:10:23] Han ringede til mig aftenen før, og jeg kan ikke huske, hvad det hedder. Men de skulle faktisk til og lidt ind i det her, hvor de fik nogle muligheder for at køre nogle lidt mere langsnapte forløb.

[01:10:24 - 01:10:45] Hvor jeg lidt fik fornemmelsen af, at det faktisk var nogle forløb, hvor de fik en lidt tættere tilknytning til foreningerne. Og jeg synes egentlig, det kunne være rart ind imellem, at de kom lidt tættere på, hvis det er som en hjælp, hvor vi har en idé om, hvad vi gerne vil.

[01:10:47 - 01:11:08] Og de så kommer med idéerne til, hvordan vi kommer derhen. Når du siger hvis, er det så fordi, du frygter noget andet, eller hvad? Jeg ved ikke, om jeg frygter noget andet, men ud fra de ting, du har vist mig, så taler det jo lidt ind i, at det går lidt den anden vej.

[01:11:09 - 01:11:30] Både det, som Jan udtaler, og måske også lidt det... Det behøves det jo ikke jo. Det behøves jo ikke at gå den anden vej. Jeg fornemmer ikke på dig, at du oplever, at det går den anden vej. Nej, det synes jeg ikke. Men jeg tror, at jeg har jo rigtig mange års erfaring, og jeg tror, at jeg har været...

[01:11:31 - 01:11:56] Altså når jeg kigger tilbage, så er jeg jo et godt sted nu, fordi jeg har en tæt tilknytning. Jeg tror, at det ikke var i mange års arbejde, og de ting, jeg har lavet, så jeg har en rigtig tæt tilknytning til Sønder Danmark. Fordi jeg underviser på deres livrædderdom og uddannelse, og sidder sammen der med Christina, der sidder som teamleder for uddannelsesafdelingen.

[01:11:59 - 01:12:19] Sønder Danmark er egentlig en relativt lille organisation, sammenlignet med... Der er jo vel ikke flere ansatte i Sønder Danmark, end det er i Midtjylland. Hvis der overhovedet er så mange i Sønder Danmark, så er det i Midtjylland. Jeg har også fået mod efterhånden, og fået en god tilknytning til DGI.

[01:12:20 - 01:12:38] Jeg har også sådan... Jamen det har det været de sidste 28 år, synes jeg egentlig, at jeg har haft rimelig godt samarbejde med den lokale svømmekonsulent i DGI. Er du frivillig i nogle af organisationerne også? Eller man kan sige, at du er sådan ansat på en eller anden måde inde i Sønder Danmark?

[01:12:38 - 01:12:55] Jeg er ansat i Sønder Danmark, ja. DGI har jeg ikke noget med at gøre, udover at... Og det tror jeg også... Du er vel på kontraktundskyld ved Sønder Danmark? Du er vel ikke ansat sådan fast i nogle steder? Nej, det er timeløn, og det er sådan, kan du købetage den her underviseropgave?

[01:12:58 - 01:13:17] Og så har jeg lavet nogle livreddeopgaver for dem også, i forbindelse med DEMU, nogle åbenvandsstøvler. Hvor jeg har været heldig, at vores livreddeklub har en båd, og det har været en mangelvare. Så har de hyret mig ind som livredde på timeløn, og så har de lejet båden af livreddeklubben.

[01:13:24 - 01:13:41] Når jeg så kigger tilbage, så er jeg jo sted, fordi jeg tror, at det er kvæl mange års erfaring at have lært de her folk at kende. Hvor jeg godt kunne forestille mig, at når man kommer ind som ny foreningsleder, så tror jeg måske, at det kan være lidt sværere.

[01:13:45 - 01:14:01] At få den hjælp, man gerne vil, fordi man kender ikke lige, hvor er det, jeg skal gå hen, og dem i den anden ende kender heller ikke dig. Hvordan er det lige, at du agerer? Fordi det var en af de ting, Morten sagde, i forbindelse med at han ringede til mig her, det havde været lidt længere forløb.

[01:14:01 - 01:14:23] Jamen han kunne jo se på, hvad det var, vi var for en forening, og hvad det var, jeg brændte for. Og han troede, det kunne give rigtig god mening at prøve at hjælpe os. Så jeg har jo flere gange talt ind i, også overfor ham, det her med at sige, at vi var egentlig, det kan I holde den, eller har sådan en frivillighedsuddannelse kaldet ind.

[01:14:25 - 01:14:41] Og den var vi egentlig, vi var fire her for foreningen. De lavede en aftale med Xx Kommune, og med Xx Kommune, de vil tale for en forening. Og så var der egentlig fyldt op. Men Morten ville rigtig gerne have os med.

[01:14:43 - 01:15:00] Så det endte med, at han fik lavet et eller andet sådan, at vi deltog sammen med en anden svømmeklub. Og der var ingen, den dag vi gav ingenting for det, men vi var med, og vi havde fire tilmeldere fra. Og det endte så med, at jeg kunne faktisk kun deltage den første gang.

[01:15:02 - 01:15:18] Og så havde jeg nogle andre opgaver, der var faglagt de andre gange. Og min husbrud var også med, og så var der to andre fra foreningen. Vi havde så corona derhjemme den første gang, så der deltog vi online med en seksårig. Vi var ikke syge nogen af os.

[01:15:20 - 01:15:46] Men så lige omkring spisetid skal forsøge at deltage i noget, der foregår online, det er ikke særlig meget. Men de tre andre, der var så med, har egentlig fået nogle gode ting ud af det. Og specielt Vivian rykker rimelig godt, for det er der egentlig også blevet udnævnt frivillig koordinator.

[01:15:49 - 01:16:06] Men vi mangler stadigvæk at flytte den, fordi vi har ingen problemer med hjælpeinstruktører længere. De kommer af sig selv. Så sagde jeg til hende, at det er fint, Vivian, men jeg var ikke klar over, at de kom så meget af sig selv. Jeg kunne bare se, at hun skriver, at jeg havde fået den her hjælpeinstruktør.

[01:16:07 - 01:16:26] Så jeg sagde, at vi ikke kan prøve at gøre noget mere for at få nogle voksne. Nogle, der faktisk ikke er i år, men så næste år. De er gamle nok, da de starter, men de skal måske lige have lidt erfaring på at stå med ansvar for holdet. Det er jo ikke nemt, fordi det er jo ikke dem, der henvender sig. Så vi har formået at få gjort nogle ting.

[01:16:27 - 01:16:44] I hvert fald sådan, at vores hjælpeinstruktører synes, at det er fedt at være her. At deres klaskammerater har lyst til at komme og være med. Nu mangler vi så bare at få nogle forældre, der kommer og kan tænke sig at sikre,

[01:16:44 - 01:17:02] at der faktisk er mulighed for at køre et svømmehold for deres børn. Og jeg ved også, at vi har det svært i svømning, fordi det er sådan lidt svære ting. Nogle forældre sender deres børn ned og lærer at svømme, fordi de i hvert fald ikke skal have samme oplevelser af det lagt de aldrig.

[01:17:05 - 01:17:22] Så hvis du som forældre har svært ved at lære at svømme, så er det ikke lige det, du kaster dig ud i og tror, at du kan lære nogen. Men når vi tager vores plads til at lege, så skal de ikke lære at svømme. De skal lære, hvordan vandet påvirker dem.

[01:17:23 - 01:17:44] De skal lære at hoppe. Vi kalder det Jesusmåden, fordi man kan gå på vandet. Man lægger ud, og så ligger den og skvulber. Kravle på den, gå på den, rulle på den. De skal udfordre deres balance. Det er jo ikke sværere end at have en gymnastiktime. Det har jeg ikke på samme måde oplevet eller hørt,

[01:17:44 - 01:18:00] i hvert fald at forældre er skræmte at give en hånd med i gymnastik eller til fodbold. Jeg tror bare, at svømningen har lidt et prædikal. Det er svært.

[01:18:02 - 01:18:18] Og vi prøver jo også altid, når vi er ude og forsøger at rekruttere, også tager jeg mig ind og siger, at du behøver ikke at tage en livræderprøve, for du ikke er i stand til at tage en livræderprøve. Vi skal nok sørge for, at der er en livræder. Fordi det kan godt være nemmere, at vi har et par stykker,

[01:18:19 - 01:18:37] der har en livræderprøve, men som ikke ser sig selv som underviser på nogen måde. Vi har også nogen, der er livræder, som vil skulle undervise, men siger, at de ikke har tid til at stå hernede den ekstra dag om ugen. Men hvis det nu er hver fjerde uge, at jeg så kommer at være livræder på det hold,

[01:18:37 - 01:18:53] så kan jeg godt. Det er bare ikke fedt at lave et forløb på et hold, hvor der er en ny instruktør hver uge, for at få det til at hænge sammen. Så vi forsøger at tage ind i, om vi er gode nok til det.

[01:18:54 - 01:19:09] Det ser vi ikke ud til. Det er lykkedes i år at få alle de instruktører, vi skal bruge. Men det kunne man jo godt kalde en ledelsesopgave, kunne man ikke det her? Så det der med at kunne engagere og inspirere og gå ind og sælge varen,

[01:19:10 - 01:19:29] siger du selv nogle gange intern i jeres egen... Det er vel også en formandsopgave, er det ikke det? Jeg vil jo sige, at det er en bestyrelsesopgave. En bestyrelsesopgave, ja. Men savner I opbakning fra organisationerne i forhold til at kunne gøre det?

[01:19:29 - 01:19:47] Eller får I den hjælp, der skal til? Jeg tror faktisk... Jeg tror nogle gange, det kunne være rart at have med lige at komme forbi.

[01:19:48 - 01:20:05] Hvis der kom en fra organisationen, bare lige en time til, om det var et bestyrelsesmøde, eller vi laver en seminar eller et eller andet, hvor man så bliver lidt mere konkret på, lige præcis, hvad er det, vi skal gøre her. Det kunne også være en, der deltog i en struktørmøde,

[01:20:06 - 01:20:24] og ser, hvad er det, vi gør. Fordi det her med at komme ud og få de her ting, som jeg lige nævnte, med frivillighedsuddannelsen, det er rigtig fint. Men når man kommer hjem og skal implementere det, så støder man nogle gange i nogle ting, så er det ikke helt ligesom det lige var på skolebænken.

[01:20:27 - 01:20:42] Og jeg har egentlig indtryk af, at vi kan altid ringe og spørge organisationen. Men der er også nogle gange den der med at spørge om hjælp. Er den sværere, hvorimod hvis der kom en og spurgte,

[01:20:43 - 01:21:01] hvad har I brug for hjælp til, så var det lidt nemmere at sætte ord på det, tror jeg. Eller ikke nemmere at sætte ord på, men nemmere at få det formidlet. Hvad er det, vi mangler hjælp til? I stedet for at komme og sige, at vi mangler hjælp til det her. Men så svarer man om det sku' også.

[01:21:05 - 01:21:20] Jeg tænker faktisk, at jeg begynder sådan at have været rundt omkring de der forskellige ting. Er der noget, du tænker, som, ej, det mangler du at få fortalt mig? Nej, det er ikke sådan, jeg tænker. Det lyder til, I samler af.

[01:21:20 - 01:21:36] Jeg synes, vi har været godt omkring det. Det synes jeg virkelig også. Jeg synes, du har fortalt mange spændende ting. Jeg har skrevet ned i en masse ting, kan du se. Jeg synes, du har mange gode perspektiver inden i det. Du har en lang god erfaring i det. Det virker også som en hel familie, der bare er engageret hernede.

[01:21:36 - 01:21:54] Jamen, det har vi på et tidspunkt, da vi var flest. Der var begge mine forældre og begge mine søskende. Og jeg tror faktisk også min hustru. Vi har faktisk alle sammen været engageret samme tid.

[01:21:54 - 01:22:11] Og så har du et barn på hvad? En otte år? Syv. Han bliver syv og et halvt i dag. Nå, okay. Jamen, så går det jo fem år, så han hjælpeinstruktør også, kan jeg næsten regne ud. Ja, hvis vi kan holde ham så langt.

[01:22:12 - 01:22:28] Det er fedt. Han vil gerne hjælpe. Det er jo også klart, hvis han er vokset op hernede. Jo. Og har en far og en farfar, der har været engageret i det. Det er måske også din far, der har startet foreningen i sin tid her?

[01:22:29 - 01:22:48] Nej, det har det ikke. Foreningen startede i 1978. Og han var med i hvert fald, da jeg blev født, for der skulle han tage livræt på, mens jeg blev født.

[01:22:50 - 01:23:06] Du er ikke født i en som han? Nej. Min mor har faktisk fået det ind, da resten af familien var aktiv i det. Jeg tror, hun følte sig lidt udenfor. Hun har faktisk været vanskelig.

[01:23:06 - 01:23:26] Nå, okay. Det er svært at være i sådan en familie. Hun fik faktisk rigtig meget ud af os personligt at komme ned og være hjælpeinstruktør. Hun tog sådan lidt en chance, fordi vi manglede. Og så kunne hun jo godt lidt gøre de samme ting, som børn på sådan en vandtilvægningshold.

[01:23:27 - 01:23:48] Og det har egentlig flyttet hende. Ej, hvor fedt. Det kunne faktisk være en god historie for at rekruttere voksne. Ja. Ja. Spændende. Ved du hvad, jeg er utroligt glad for, at vi kunne komme her, og jeg måtte snakke med dig.

[01:23:50 - 01:24:01] Nu vil jeg gå hjem og dykke ned. Jeg har snakket med tre andre også. Så nu vil jeg gå hjem og dykke ned i det, og se hvad jeg sådan kan trække ud af det.

Bilag 8: Transskribering af interview med Søren (Lokalpolitikeren)

[00:01 - 00:20] Vil du ikke starte med at sige, hvem du er? Jeg hedder jo Søren, og jeg er formand for xx. Det er sådan lidt det korte. Og hvor længe har du været her? Jeg har været med i bestyrelsen, det har jeg været siden 12, tror jeg.

[00:21 - 00:39] Og jeg har været formand i 6-7 år. Prøv at sige lidt om xx. Hvad er det for en forening? Hvad er vi? 2700 medlemmer, der breder sig ud over ... Kaldt en idrætsforening er nok egentlig sådan lidt ... Det er det ikke mere nu. Vi er blevet en multistræng forening, der græner ud i kulturlivet og alt muligt andet.

[00:39 - 00:54] Så vi har meget andet end bare idræt i den egentlige forstand. Og det er noget, vi har arbejdet med i sidste mange år. Så prøv at komme lidt videre med det. Ligesom at sige, at være en forening i dag ... Kan du leve bare ved at være en flerstræng idrætsforening? Ja, det kan du sikkert godt.

[00:55 - 01:11] Men det er bare meget bedre at have flere ben at stå på. Og det giver også nogle synergier i forhold til at få andre grupperinger ind i idrætslivet, end man har normalt. Okay. Spændende. Og hvad laver du, når du ikke er foreningsleder?

[01:11 - 01:27] Så er jeg leder i erhvervslivet til hverdagsleder. Okay. Og hvorhen? Der er jeg på lufthavnen i XX. Okay. Og det har du også været i mange år, eller hvad? Det har jeg jo været i 25 år. Okay. Nej, jeg har ikke været leder i 25 år, men jeg har været på lufthavnen i 25 år. Okay. Nå, spændende.

[01:27 - 01:45] Nu skal du se her. Jeg starter lige med ... Se, det her du så her, det var jo et eksempel fra DGI med et færdigt koncept, som foreningen kan tage ind. Hvad tænker du om det der med de her koncepter, som man som forening kan tage ind?

[01:46 - 02:03] Jamen, altså, man kan jo starte ... Altså, DGI, som i min bog er jo en interesseorganisation for det, jeg repræsenterer. Ja. Og som interesseorganisation, så er det bedste, man kan gøre, det er at gå ud og spørge sine medlemmer, hvad er det, I egentlig gerne vil have, vi skal gøre?

[02:04 - 02:23] Og det kan man sige, det gør man jo via den demokratiske proces, der er igennem hele systemet, de her bestyrelser og sådan noget. Men det er bare, som med alt andet, så er det meget, meget svært at komme igennem. Altså, det er meget, meget svært at få ordentligt i det system. Og igen, så er det jo også ...

[02:23 - 02:40] Der er jo forskellige behov efter forening og størrelse. Ja. Så når de kommer med sådan nogle færdige koncepter, så kan jeg jo ... Altså, jeg vil jo starte med at stille spørgsmålet tilbage, så siger de, hvad er prisen for sådan en kursus? Ja. Koster den noget? Fordi så har det ingen værdi. Okay. Hvis det er gratis, ja, så vil vi nok gerne stille op.

[02:41 - 02:57] Men hvis det koster noget, hvorfor fanden skal vi betale for at gøre noget som ... Altså, det er jo vanvittigt. DGI får, jeg ved ikke hvor meget, altså det er jo over 100 millioner kroner, de får om året for ingenting i tipsmidler. De skal ikke præstere noget, de skal ikke gøre noget, de penge de ruller bare ind.

[02:59 - 03:17] Og det er både godt og skidt, fordi når pengene ruller ind, så skal man jo finde noget at bruge pengene på. Og det bliver jo mange gange sådan nogle projekter, og det er at lave de gode tanker og sådan noget, men hvorfor ikke lave almindelig træneuddannelse gratis i DGI? Hvorfor ikke repræsentere dine foreninger i stedet for at lave præstige projekter?

[03:18 - 03:37] Fordi det her er jo også et godt projekt ude i en kommune eller ude i en regering, hvor man kan sige, vi vil gøre noget for vægttab, og nu prøv at se her, foreningen skal bare lige selv betale lidt. Så har vi godt nok betalt en stor del af det, og vi stiller en instruktør til rådighed, men I skal stadig lige selv give lidt. Og man skal bare huske, at hver eneste gang, vi skal betale noget, så er der kun en til at betale,

[03:37 - 03:53] det er brugerne eller igennem frivillig arbejde. Og det er sådan nogle ting, der jeg nogle gange har kundt mig lidt over. Hvorfor man ikke bruger det system med de penge, man har bedre end det, man egentlig gør? Så det er sådan en helt almindelig betragtning.

[03:53 - 04:09] Når jeg ser sådan noget der, så er det første, jeg tænker, det er den der cost-benefit-analyse inde i mit hoved. Hvad vil vi få ud af det her? Lige på den korte bane, vil vi få noget ud af det her? Skal vi gøre noget ud af det, vi plejer at gøre? Ja, det skal vi. Okay. Jamen, og så skal vi også betale for det, sikkert.

[04:10 - 04:28] Okay. Har det sådan en værdi for mig? Ikke nødvendigvis. Fordi det, vi egentlig bare gerne vil, vi vil bare gerne lave gymnastik. Det der med at betale for det, altså, jeg har hørt nogle andre sige, at det bliver en sådan noget salg, at organisationerne begynder at sælge deres produkter til jer.

[04:28 - 04:49] Det er jo også noget, I oplever. Jamen, det er sådan lidt op og ned, fordi det er jo sådan en tvæægget svær. Og DGI har jo sindssygt mange dygtige medarbejdere og vanvittigt mange gode intentioner. Men det bliver alt for, altså, det skal være meget mere lavpraktisk.

[04:50 - 05:12] Det skal være helt nede på et niveau, hvor alle kan være med. Og hvis DGI gerne vil ud og flytte noget i deres idræt for livet og alt det der, så er det ikke ved at lave kæmpe store gymnastikopvisninger og kæmpe store præstige projekter. Så er det ved at gøre ting tilgængelige og nemme og faktisk nærmest uden omkostninger for foreningerne.

[05:12 - 05:28] Fordi det største problem i en forening, kort og frivillig, det er jo økonomi. Fordi alt koster i dag. Og tænk, alle er ikke på en vilja i foreningerne. Altså, det er de bare ikke. Og hvis foreningerne skal ud og lave idræt eller skal lave det, de nu gerne vil,

[05:29 - 05:46] så skal man tage alle de der rundtomliggende ting. Det er det, man skal fjerne. Vi skal fjerne alt det der fos, der er omkring det at være forening. Og så skal man gøre det nemt for dem at være og eksistere og gøre det, de gerne vil. Fordi dem, der gerne vil spille håndbold, de gider ikke ud og skal sælge juletræer og skittelort,

[05:46 - 06:02] for at de kan komme på et kursus i kostbarheden. Altså, det er også sådan, man skal tænke lidt. Og folk i dag, særligt efter corona, er sindssygt bevidste om, at de skal betale i kontingenter. Altså, det er helt vildt. Det er jo også blevet helt vildt. Så der kan vi også tage den kamp, hver gang i vejen.

[06:03 - 06:19] Så det er også... Der er også nogle ting i det her... Og det er jo ikke så meget med at få medlemmer. Altså, medlemmer kan vi jo nok godt få, fordi det der med at opfinde en dyb tallerken og gå ud og lave noget pange for at få noget fokus, jamen det kan vi mange gange selv klare.

[06:20 - 06:37] Altså, det er ikke det store problem. Det skulle... Problemet opstår jo mange gange i, at vi skal jo finde nogen, der kan træne dem. Og det er jo det der med... Det er jo ikke fokus på den gode kostbarhed, som folk skal tage, så det er jo ikke det, at de skal være fede og være frivillige. Det er jo det, vi skal have fokus på, fordi det er jo det der er vores kæmpestore problem efter corona.

[06:38 - 06:57] Altså, det var jo et problem førhen, men det er satme blevet værre, fordi folk har fundet ud af, at det var okay at være hjemme og være sammen, og man behøver sikkert gå til fire ting i ugen og alt

det der. Så hele samfundet lige giver den tak ned, hvad det angår. Det er i hvert fald min oplevelse. Du siger mange ting, som virkelig er spændende, som jeg godt lige kunne tænke mig at prøve at uddybe lidt.

[06:58 - 07:13] Du siger noget om det her med gymnastikopvisninger og præstisprojekter. Prøv lige at sige lidt mere om, hvorfor bruger du ordet præstis? Prøv lige at sætte det lidt mere overhovedet. Fordi, hvis det handler om... Hvis det handler om flash, og hvis det handler om at komme ud over rampen og lave nogle store kampagner,

[07:13 - 07:32] mere end det handler om resultater. Hvis det er meget, meget lidt af det her, der er resultatoren til det her. Det meste er det... Det er jo mange gange kuglemidler, som du kan søge til. Det er i hvert fald min oplevelse. Det er tit det, vi bliver præsenteret for. Så har du sat 32 millioner af til børns...

[07:33 - 07:49] Hvad hedder det? Vægttab. Eller et eller andet... Det er bare et eller andet tænke-eksempel. Og så kan du gå ud, og så kan du lave nogle konkrete punkter inde ved det, og så kan de komme og hjælpe med nogle ting. Sådan helt straight. Og det er jo super fint, fordi det er jo sådan noget,

[07:49 - 08:04] det kan du gå ind og vise til en politiker. Prøv lige at se her, hvad vi har gjort som DKI, som organisation. Prøv lige at se her. I får noget af de her tipsmiddel, og vi får de her 170 millioner om året. Prøv lige at se her, vi har gjort noget for tilbage. Har det redelt set haft en effekt? Jamen jo, men det har det måske nok nogle steder,

[08:04 - 08:20] men slet ikke på det niveau, man engang vil. Og hvis man... Altså... Det er det der med, i stedet for at prøve at sætte... Altså, man glemmer at løfte bredden. Man glemmer at løfte helniveauet. Altså, så prøver man at fokusere på noget enkelt, i stedet for at prøve at give bredden.

[08:21 - 08:37] Og sige, hvordan gør vi noget for idræts Danmark, i stedet for at gøre noget for overvægtige børn, eller folk med et handicap, dem skal vi også tænke på, helt sikkert. Men min almen betragten det er, hvis du løfter almenvalget op, og du skaber overskud,

[08:37 - 08:53] så giver det jo også overskud til de andre ting. Men hvis hverdagen i foreningslivet er en lille kamp om overlevelse mange gange, og det er, at man er ude med næb og klør, og skal kæmpe mod kommuner, så er det ikke projekter om vægttab, vi har behov for.

[08:53 - 09:09] Så er det hjælp til kamp mod kommunen, eksempelvis. Så det er sådan nogle... Det er de der ting, hvor man siger, jeg har været ude og holde fordøvt for vores egen afdeling, DGI Sydvestengang, fordi de også... Der er jo masser af mennesker i organisationen,

[09:09 - 09:25] der er lydhørere for det her, og vi har et godt samarbejde med DGI omkring det her. Der er også rigtig mange af de ting, vi bærer ind, som man kan læse i vores bestyrelses... Altså, de varetager mange af de her ting, og de kan også godt se, at der er noget skævt engang imellem.

[09:25 - 09:42] Så det er ikke fordi, vi ikke har et samarbejde, det er et godt samarbejde. Og jeg har været ude og fortælle dem det her, og de troede, jeg skulle komme ud og fortælle dem, hvor svært det var at finde frivilligt i alt det der jazz. Men hvor jeg bare starter med, det er bare noget helt andet. Det, vi har brug for fra DGI som organisation, det er op til et byrådsvalg. Så kommer der et mega lækker oplag på,

[09:43 - 09:58] hvordan ser det ud med idrætten og frivilligheden i Jerns Kommune, sådan at vi kan gå ud og præsentere det, og få politikerne til at sige, hey, vi repræsenterer sgu lige 2700 vælgere i den her by, kunne I ikke tænke jer at gøre noget ved det her? Fordi det har vi ikke gjort.

[09:58 - 10:16] Det kan vi godt lave selv, men det er jo det, DGI kan med deres produktionsapparat og deres medieræs, og de har også tallene. Så det er jo hele den der vinkel på, hvad er det, man har behov for. Så kan det godt være, at der er en lille forening, der har behov for en gymnastikinstruktør eller lærling,

[10:16 - 10:33] eller har behov for det her vægt til at tolke. Det er meget muligt. Men den lille forening får jo godt af, at kommunen sætter idræt på dagsordenen, og man den vej rundt prøver at gøre noget, fordi det er foreningernes bedste ven. Det er stadigvæk kommunerne i Danmark.

[10:33 - 10:50] Det vil det være, fordi det er dem, der giver aktivitetstilskud, og det er dem, der betaler lokaltilskud og alt det der. Og uden dem, og uden det, så vil historien være en hel anden. Så kommunerne er stadigvæk foreningernes bedste ven, men der skal foreningerne nogle gange have den hjælp,

[10:50 - 11:06] der skal til at tale op imod kommunerne og forvaltningerne, og det system, der er. Fordi det vil foreningslivet som oftest egentlig ikke have ret mange chancer på, ligesom så mange andre i øvrigt i kongeriget. Men der har man jo bare en interesseorganisation, hvor man betaler for et medlemskab,

[11:06 - 11:23] som er politisk og er kæmpestort og er ude i alle kommunerne. Så det der er mega interessant, det er jo, hvis man gerne vil have idræt, og hvis man gerne vil have fritid på dagsordenen, så er det den maskinrum, man skal endda pille i. Fordi det er der foreningerne eksisterer,

[11:23 - 11:40] det er jo ikke i projekterne. Nej. Prøv lige at sige lidt mere om det her med at tale op imod kommunerne. Hvad ligger der? Hvad kan det være eksempler, man har brug for at slå igennem med? Et rigtig godt eksempel, det er, hver år, eller hver fjerde år, når der er kommunalvalg, så udkommer fx Dansk Industri,

[11:40 - 11:57] de udkommer med et dire værk om den her kommune, som alle de her tildeles, hvad hedder det, politikerne får, men også mange af de her kandidater, der stæder sig op. De kommer med et rigtig gennearbejdet, et lækkert stykke værktøj, hvor du kan se ligneragtigt, hvordan din kommune ligger i forhold til erhvervslivet

[11:58 - 12:15] i Danmark. Og hvad for nogle ting, de kan se, man kan arbejde med og alt sådan noget. Og det er jo en interesseorganisation for erhvervslivet, så det er jo klart, at de går ud, og det er jo farvet, men sådan ville det jo være, og det skulle de jo også gerne være, det der kom fra DGI. For så afleverer de det, og det er jo sjovt nok, hvis man har været

[12:15 - 12:30] i det her gade med kændepolitik, så hvis vi snakker erhvervslivet, så er det sgu det, de taler ud fra. Fordi det er lavet for dig. Det er jo nemt at gå til, det er jo nemt at trække ind i en valgkamp, fordi der er nogen, der har lavet alt at arbejde for dig. Og det er jo det, DGI skal. I har så mange børn ude for foreningslivet, I har så mange ældre,

[12:31 - 12:48] der ikke er fysisk aktive, bla bla bla bla bla. Derfor skal I have idræt på dagsordenen. Derfor skal I have foreningslivet på dagsordenen. I har så mange ensomme mænd, bla bla bla, det kunne være, vi skulle lave en forening for dem, eller hvad ved jeg. Gør nu noget for at støtte dem. Fordi hvis ikke man gør det, så sker der bare det,

[12:48 - 13:04] som der sker i vores kommune, og det er, at idrætten er der overhovedet ikke på dagsordenen. Du kan ikke, det er meget meget svært at se det i budgetterne, det er meget meget svært at se det i overordnede politikker, man laver, og det hele bliver skaldopgaver politisk, så det er ikke noget, der er nogen, der

[13:05 - 13:20] investerer noget hjerteblod i, det bliver sådan nogle halvbakte skaldudvalg, som de der folkeoplysningsudvalg. Der har været en kæmpe debat i vores kommune, hvor jeg har rigtig været på tværs, og der er skændt rigtig meget med dem om,

[13:21 - 13:37] at man lavede et nyt og smart, de kaldte det et fritids- og et eller andet udvalg, og det er bare det, der i gamle dage hedde et folkeoplysningsudvalg, som man lovpligtigt skalde nedsat. Så er der jo ikke noget stort og odiøst og smart i det, og så prøver man

[13:37 - 13:52] politisk at give dem nogle tilbids ved at give dem nogle ting, som foreningslivet har slået sig i mange år, så kan de få lov til at vedtage det, jamen det er fint, og så vil jeg ikke gøre en skid for dem i tiden. Og det er jo tre år siden nu, eller sådan noget, ikke? Så det er sådan nogle ting, og hvis man vil det,

[13:52 - 14:08] så investerer man også noget i det, så gør man noget ved det, men viljen skal være der, det er den første i det øjeblik, at det bliver interessant. For en politiker starter valgkampen den dag, hvor de bliver valgt ind. Så hvis du i løbet af den valgkamp kan fodre dem med alt muligt godt,

[14:08 - 14:24] til at man kan løfte nogle sager, hvor de kan shine på, og det kan vi jo i foreningerne, de kommer jo fra de byer, vi er i, vi er jo ude, vi repræsenterer det faktisk en ret stor valgerskerar, vi kan jo trykke rigtig meget i det. Så vi sidder jo egentlig med rigtig meget i det, og har jo egentlig en eller anden form for,

[14:25 - 14:40] altså vi kan godt vippe lidt på tøndens dengang, og derfor så er det jo, altså det er jo tåbeligt, ikke? Og giver os det udgangspunkt, der skal til, for at man virkelig kan flytte noget. Og det er jo ikke et spørgsmål om, hvad den er nødvendig i, så det handler simpelthen bare om at få det på dagsordenen.

[14:41 - 14:57] Gør det synligt, for ellers bliver det usynligt, og så kommer Dansk Industri, eller hvem fanden det er, som bare er mega god til det her, og så tager de alle fokus. Nu skal I jo være en god erhvervskommune, så har de alle fokus politisk. Har du selv været politikaktiv?

[14:57 - 15:13] Ja, det har jeg. Er du det stadig også i dag? Nej, jeg flytter lige så meget der, hvor jeg er i dag, som jeg gjorde som politiker. Har du siddet i byrådet eller hvad? Ja, det har jeg. Jeg sad i et par år, men så har jeg selv været med til at starte borgerlister op,

[15:13 - 15:30] og lave dem. Jeg har været i gamet i nogle år, og kender systemet, og kender menneskene, og kender forvaltningen. Så på den måde... Er det en fordel for dig? En kæmpe fordel. Og det er jo det, man skal huske på.

[15:30 - 15:45] Vi er jo faktisk nogle stykker i vores forening, som har været inde omkring det her. Og det, der er jo interessant i det, er jo, at du har en ret stor kapacitet i forhold til, at vi ved nogle ting. Og det har vi også... Vores landsdeles-IDG har også brugt os,

[15:46 - 16:04] hvor de har været inde og snakke med os om, hvad vi tænkte, der skulle gøres, og hvordan man kan... Netop det, vi sidder og snakker om nu, det er det der med at prøve at blive mere aktiv og være ude. Og det har de jo gjort. Men det er det hele, det handler om. Det er det der med... Fordi en ting er at sige... Altså, den enkelte lille forening med 20 medlemmer

[16:04 - 16:20] skal måske have noget konkret hjælp til at løse nogle konkrete opgaver. Men hvor vi måske har de lidt større briller på, at sige, jamen... Okay, vi kan se, der er nogle rent sådan geografiske ting. Der er nogle rene ting omkring bygningsmasser. Der er noget omkring

[16:20 - 16:38] tilskud, og der er noget omkring... Så det er jo pussy nok i vores kommune, nærmest kun os, der kommer med høringsvagner. Ude. Og der kan man sige, der trækker vi jo... Og det, der kommer den lille forening til at gå, det er, at vi trækker selvfølgelig ikke læstet. Men... Men det der bare skal, det er, at man skal jo have nogen,

[16:38 - 16:56] som ikke er os, der trækker det læst mere, som laver det her. Som kommer ud og hører ad og siger, nu lige om lidt, hvad tænker I? Og det kan være helt nede på noget så banalt som... Nu har vi... Vi har jo gerne ville kigge på en udvikling

[16:56 - 17:11] i vores idrætscenter. Det har vi gjort de sidste ja, 10 år. Og det er nok 20 år siden, man har lavet noget deroppe. Fordi at byen vokser ret hastigt. Og der er en kæmpe udvikling. Så vi har simpelthen ikke halv gulv nok til børnene.

[17:11 - 17:28] Fordi børnene har svært ved at træne efter kl. 10 om aftenen. Og det er jo sådan nogle helt konkrete projekter, vi gerne vil gå ind i. Og der mangler man jo lidt den der traction. Altså man mangler lidt den der back-up til... Det kunne for eksempel være, jamen... Som jeg siger, de her tal. Hvor mange foreningsløse

[17:28 - 17:46] og børn er der i XX Kommune? Eller XX By? Hvor mange er der? De der faktataller og alt sådan noget, som du kan bruge ind i det her. Der kommer nogen og siger, okay ved du hvad? Vi ved, der er valg om nogle år. Nu laver vi den her case. Og så gør vi det til en del af valgkampen. Eller hvad fanden ved jeg? Sådan nogle ting der. Så den der

[17:46 - 18:02] tætte back-up der. Fordi det kunne jo lige så godt være en motorcykelklub i Grænsted, der ikke kunne få det, man skulle bruge som modspørgmedlem. Eller hvad ved jeg? Altså det kan være alle mulige der kan stå i de her situationer. Og det er lidt det, der er nogle gange. Jeg har lyst til at lige vise dig et...

[18:03 - 18:41] en artikel her af Majken. Du kan lige prøve at læse den. Så kommer jeg lige med et spørgsmål, når du har læst den. Ja.

[18:43 - 18:58] Altså Majken, hun siger jo lidt det samme, som du gør her. Altså på den ene side, så har vi... Så er det en interesseorganisation, som skal hjælpe foreningerne i forhold til, når det bliver vanskeligt med kommunen. Men på den anden side, så er de også en arbejdsgiver, siger hun. Hvad tænker du

[18:58 - 19:15] om det, at hun bruger ordet arbejdsgiver? Jamen, jeg er ikke uenig med hende. Fordi det, hun egentlig gør, det er, at hun bruger bare en anden formulering. Fordi, når jeg siger, at det er en interesseorganisation, det bliver det jo ikke i øjeblikket, hvis de ikke varetager min interesse. Nu kan man så sige, at der er jo mange om at være... skal blive enige

[19:15 - 19:30] om, hvad interesserne er. Men i det øjeblik, hvor de går ud og lover nogen noget på vej indad af mig, så er det ikke en interesseorganisation længere. Fordi så varetager de jo ikke... Det er jo ikke mig, der har besluttet, at jeg skal jo ikke gøre noget for nogen, som jeg ikke selv vil. Så jeg er ikke...

[19:30 - 19:48] Langt hen ad vejen er jeg fuldstændig enig med det der. Altså, jeg kan nok ikke helt se det der med, at de sender arbejdet til mig ud. Fordi det er jo igen det der, at man vælger jo selv. Men det er lidt det der med, at hvis der skal gøres noget, så er der kun også til at gøre det jo. Men I vælger selv? Prøv lige at sætte

[19:48 - 20:04] lidt flere ord på det. Jo, men altså, vi kan bare melde os ud af det. Altså, vi kan bare sådan... Det gider vi ikke være en del af. Okay. Men det er jo bare ærgerligt, at du så pisser 40 mio. kroner væk på

et eller andet projekt, som aldrig bliver til en skid. Fordi der er ikke nogen, der har ressourcerne til at bakke det op ude i foreningslivet. Altså, det er jo også vanvittigt.

[20:05 - 20:20] Og det er jo mange gange det, det handler om. Altså, hele den der... Det er jo, kan man sige, som en hel den der med, at man sætter penge af til noget, og så skal man opfinde et behov bagefter. Altså, hvis der er et behov for noget,

[20:21 - 20:38] så skal vi nok have søgt om det. Eller så skal vi nok have kommet på banen med det. Det er mere det, jeg mener. Altså, det der med puljemidler er jo fine, men det er sådan en meget typisk dansk ting, det der med, at så sender vi 50 mio. ud til at fastholde lærlingen i Danmark. Jeg tror faktisk, det var en milliard, de satte af sidste gang.

[20:39 - 20:56] Og hvis der var nogen, der havde de vise sten til, hvordan vi fastholdte lærlingen i Danmark, så havde vi gjort det. Og så havde vi søgt om de midler. Så nu opfinder man 10.000 projekter ude på erhvervsskolerne i Danmark, om alt den mulige nonsens. Og halvdelen af det virker ikke, fordi så havde man gjort det. Og det er lidt det samme her, hvis vi gerne ville have aktiveret

[20:56 - 21:11] nogen, hvis vi vidste, hvordan man gjorde det, så havde vi gjort det. Så havde vi været i gang. Så nogle gange, så skulle man måske mere være, altså... Man skulle være mere opsøgende på de ting, der går nedefra, fremfor at der er jo aldrig noget, der kan gå, der går op fra. Det er meget, meget let. Og det er jo lidt det, man prøver på her.

[21:12 - 21:28] Og det er lidt det, hun mener. Det der med, at det er en arbejdsgiver, det er jo, at der er ingen, der kan lide, at der kommer nogen ned og fortæller dig, hvad du skal lave. Det er der ingen, der bryder sig om. Også selvom det måske er en god idé. Man vil hellere have ting, der kommer nedefra op. Det er lidt det samme med kommunerne, altså...

[21:28 - 21:45] De vil jo også gerne... Nu har vi en opgave her, den skal vi have løst. Kan I ikke gøre det? Nej, det kan vi sgu nok ikke rigtigt. Men hvis man nu havde sagt, at vi har en udfordring, hvordan tænker I, vi kan løse den? Så har det bare en helt anden indgangsvægge. Så det er jo det der med, hvordan man søger

[21:45 - 22:00] samarbejdet. Og hvis du laver nogle store projekter uden at forhøre dig ude, så har du ikke noget samarbejde. Så er det jo bare... Så har du kun et tilbud. Og det er jo lidt det, de gør. Der kunne man nok mangle samarbejdet mere, tror jeg. Det er nok det, man leder efter. Giver det mening?

[22:01 - 22:18] Eller snakker jeg så rart? Nej, det giver super god mening. Altså, der er jo mange, der sådan... Altså, der er jo nogen, der kalder den form for samarbejde for sammenskabelse. Ja. Det ved jeg ikke, om du har hørt det begrebet. Jo, jo. Og det vil man jo rigtig gerne. Men det synes alligevel svært.

[22:18 - 22:34] Ja. Hvad tror du, det er, der gør, at vi ikke lykkes med det, så? Jamen, altså hele... hele vejen igennem... hele vejen igennem vores systemer, og det er jo...

[22:34 - 22:50] altså, hvis det er DGI, eller om det er kommuner, hele vejen igennem. Altså, så er vi... I Danmark er vi jo bundet af... af... hvad hedder det? Det er meget, meget sjældent, at vi har noget, der sådan... altså, popper op, og springer ud. Altså, noget, der gror nede fra,

[22:50 - 23:06] hvor der springer noget nyt ud. Det er... Vi bliver meget, meget tit drabt i red tape, og det er nærmest ligegyldigt, hvad fanden det er, vi skal lave. Men der er simpelthen... Vi har så mange regler for alle ting her i Danmark. Og det er ikke nødvendigvis en dårlig ting, men man skal bare kunne navigere i det system.

[23:07 - 23:25] Og... Og hvis en ting tager lang tid, eller ting møder modstand undervejs, når noget, det flammer op, det er noget, det vi ser meget... når vi skaber nye projekter, eller vi prøver at komme ud over rampen med noget... Altså, det der med, når du har

[23:25 - 23:40] noget, der lige pludselig tænder op... Og det... Jeg skal ikke... Jeg er jo... Altså, jeg er virkelig en hund efter... Noget sådan noget. Jeg elsker at skabe. Jeg elsker at metaforile noget. Drive det bagefter, not so much. Men lige at få det der i gang,

[23:41 - 23:56] det er det fedeste i verden. Det er den fedeste fornemmelse. Og... Og det kan være pissehårdt en gang imellem, men det er fedt. Den del, den bliver bare kvalt i byråkrati og inkompetence. Så det vil sige, hvis du nu skal have noget hjælp til noget, hvis det vil dig give, og du ringer hende.

[23:56 - 24:12] Og du så bliver ramt af sådan en mur af... Du ved ikke... Du skal prøve at ringe til Benny i Åreif, eller et eller andet. Hvis man bliver mødt af det der, hvis ikke de griber bolden sammen med en, og det bliver alt for besværligt for dig, så er det bare nogle ting, der aldrig bliver til noget. Og det har vi tusindvis af eksempler på. Om det er med DK1,

[24:13 - 24:28] eller i højeste grad med kommunen. Fordi alt ved en kommun... Det ved du selvfølgelig også selv. Alt ved en kommun tager jo lang tid. Der er jo ikke noget, der du kan klare på under fire år nærmest, hvis du skal have et eller andet igennem. Det tager så lang tid. Og det gør det, fordi

[24:28 - 24:43] man skal have respekt for budgetprocessen. Man skal have høringsperioder. Og man skal lige have overbevist de der bygård, men det er også en god idé. Så der er ikke nogen, der shiner mere end de andre, men alle egentlig har ens. Og der er 10.000 ting i det der. Og det hele det der red tape, hele det forløb,

[24:44 - 25:01] det gør bare ting tager lang tid. Og hvis du har noget, der popper op som en pisse god idé, og virkelig kan være fedt, så dør det bare instantly, hvis du rammer det der byråkrati. Det kan kvæle alt. Og det er ligegyldigt, om det er events, man vil lave i foreningerne. Hvis ikke der står nogen til at

[25:01 - 25:17] gribe den der med det samme og sige, og det er jo ikke, fordi de skal lave det hele, men bare til rådgivning og hjælp osv., så... Nu har du været med i mange år. Har det altid været sådan? Ja, det tænker jeg. Altså vi har sgu ikke...

[25:18 - 25:33] Det bliver de ude i de enkelte aktiviteter. Altså foreningerne derude har brugt det i meget til træningskurser, og Dansk Bajen har haft et rigtig godt samarbejde. Men ellers har der sgu ikke... Jeg synes ikke personligt, at der har været super meget hjælp.

[25:34 - 25:49] Det er blevet meget bedre, men det er fordi, jeg selv kommer længere ind ved at lære nogen at kende og netværker ind i DGX. Altså det måden, jeg har lært det på, det er jo ved at finde nogen, som jeg kan snakke med derinde, og så har vi på den måde udviklet. Men ellers,

[25:49 - 26:05] så er det mange gange også en stram organisation. Altså... Og man kan sige, der hvor de virkelig shined, det var under corona, ja, der var de rigtig, rigtig, rigtig, rigtig gode. Fordi der var de gode i deres kommunikation.

[26:05 - 26:21] Og der var de jo lynhurtigt ude med de der restriktioner og alt, hvad der var. Der var DG jo faktisk dem, der var ude før, altså langt tid før kommuner eller noget som helst, da den også var færdig. Der var de jo helt inde i maskinerummet og fik noget data ud og kunne sende noget ud til følgningerne

[26:21 - 26:36] eller noget andet, vi skulle forholde os og gøre os. Der var de virkelig gode. Bagefter... Not so much. Og fordi man ikke... Altså man... Det er det værste, når man har sådan nogle

[26:37 - 26:55] tilstands... som covid-19 og alt sådan noget. Det er, at de mange mennesker, de tænker, når det her bare en gang overstår, så er verden jo bare normal igen. Men der var én ting, vi vidste med sikkerhed, da vi gik ind i det her, det var ikke den samme verden, vi kom ud på den anden side, som det var, inden vi gik ind. Det var der relativ bred enighed om.

[26:58 - 27:14] Og det var jeg også ude og utale mig om. Så sagde jeg dengang også, at det er det eneste, vi ved. Vi ved ikke, hvad der rammer os, men vi ved, at det virker ikke det samme. Men når man så kommer ud bagefter og bare gør det samme, det er fandme farligt. For der fik man slet ikke samlet op på hele det der vakuum, der var bagefter.

[27:15 - 27:31] Fordi vi kunne... Altså, der kunne man jo sådan se lidt på demografin, nu er det ved at være sådan lidt jævnt ud igen, men man kunne bare se, at vi har... Kæft, vi har svært ved at... Det der med at finde frivilligt til foreningen, det er et vilkår. Så vi har simpelthen pælt det ud af vores bestyrelsessnak og alt det jazz der,

[27:31 - 27:47] fordi vi gider ikke sidde og brokkes over det, fordi det bliver totalt lam i hovedet af jer. Det er den samme snak. I alle de år, jeg har været i frivillig, der har det altid været et problem. Så kan det være et større eller et mindre problem, men det er bare et vilkår for vores eksistens, der vi finder nogen, der kommer. Men det er blevet sværere,

[27:47 - 28:03] og det er det, fordi folk i dag, mennesk, vil hellere... Man vil hellere... Man har fundet ud af, at det er okay at være hjemme, og det er jo en af de ting, der er kommet ud af det. Og hvad har man gjort for at håndtere den del? Hvilke analyser har man lavet på den del?

[28:03 - 28:20] Jeg har sgu ikke set noget endnu. Ikke sådan rigtigt. Og det er jo sådan noget, der er sådan lidt... Ja, det er en udfordring. Kan man tale om, at der er en udfordring ved, at kommunen og organisationen vil gerne samarbejde med jer som foreninger, men det er jer, der skal finde de frivillige? Jamen, det er i høj grad.

[28:21 - 28:36] Det er jo klasse eksempler i XX Kommune, hvor vi har haft skole-OL, som er et kæmpe... Og det er et præstige projekt. Der er ingen af de... Vi er afholdt i XX By. Der er ingen af vores foreninger.

[28:36 - 28:51] Vores... Hvad hedder det? Bordtennis var involveret til at starte med, men den træk sig, fordi der var simpelthen ikke... Der var for meget arbejde, der var ikke rigtig noget i det for dem, og... Der er ingen af foreningerne, der har fundet ud af det her. Ingen. Og det er simpelthen en katastrofe.

[28:52 - 29:09] Det er før... Vi var med helt fra starten af, og vi var orienteret om det, og vi kom med nogle indspark til, hvem man kunne. Vi kontakter faktisk DKI og siger, her er en... Det er godt nok DIF, der driver det, så der er selvfølgelig lige lidt... Der er jo lidt, hvad hedder det? Traction der. I forhold til deres.

[29:09 - 29:25] Hvem dem at røre ved hvad. Men det vi sagde, sådan helt off the bat, så kunne man jo i kommunen, kunne man jo have haft DKI inden, som er rigtig dygtig til at træne og uddanne sig alt muligt lort, og måske have lavet noget omkring foreningsliv for de her unge mennesker. Børn. Og vi var bare stormwalled i...

[29:25 - 29:40] For evigt. Og når den... Nærmest dagen inden det der skolealder skal stå, så får jeg opkald fra kommunen, om vi ikke kunne hjælpe med nogen frivillige, fordi de manglede bare helt vildt, om vi ikke kunne stille med nogen til at skulle nattevakter i hverdagen. Nej. Nej, det kan vi ikke. Og det er sådan,

[29:40 - 29:56] har det bare været hele vejen igennem. Og det er jo pisse ærgerligt. Du har jo nogle enestående muligheder for at gøre noget, men det er igen fordi, fokus er bare et andet sted. Fokus er på, at det her afvikling, fordi det her, det skal bare, det skal være stort og flot, og der er nogle private fra erhvervsliv,

[29:56 - 30:12] der har måtte penge i det her, for at det skal rigtig shine, og XXerne skal se godt ud, og bum bum bum, man glemmer bare hele kimmen i det. Hele det der, hele grundstenen, det er jo et eller andet overforgående, så når det er væk, hvad så? Ja, det har det bare sammen.

[30:12 - 30:31] Og der kan man sige, det er jo, det er jo den der 3E-enighed der, det er bevist, det er jo vores kommun, det fungerer jo bare slet ikke. De har så startet et samarbejde op nu her, hvor de har skrevet ud at, til os, at vi kunne melde os ind, og der er jeg meget bekendt

[30:31 - 30:46] af, vi er jo de eneste, der har meldt ind. Vi ringer den og sagde. Hvad er det for et samarbejde? Jamen jeg prøver, at det I vil bare lave et samarbejde sammen med Bilund Kommune, og så for at få foreningerne tættere på. Ja. Og så kan jeg jo tage en larve, og det er jo også, kommunikation er altid en svær størrelse, men det de melder ud,

[30:46 - 31:04] det er jo faktisk alt det vi kan gøre for kommunen. Og det var ikke lige det, der var planen. Det skulle lidt gerne gå den anden vej. Og det kommenterer jeg så på, det er så fordi, at man kan tolke sig noget, og det kan man ligesom fandme læse af Bibelen. Og det har jeg nok også gjort lidt. Fordi det er jo de briller, jeg ser dem af. Og jeg vil gerne ind,

[31:04 - 31:20] ligesom vi sidder og snakker nu, så vil jeg gerne prøve at påvirke det her inden et andet sted. Der er nok begrænset, hvad man kan, men man kan da prøve at pilve nogle ting. Men det brev, det skulle have heddet, det skulle have heddet fra Bilund Kommune, hjælp, vi har mistet kontakten til vores foreninger. Vi aner ikke, hvad jeg laver. Vi vil ikke nok hjælpe os.

[31:21 - 31:37] Fordi det er reelt set det, det handler om. Og hvad hedder det i stedet for? Jamen nu er det jo sådan noget med samarbejde, og legende foreninger, og jeg ved kraftedme ikke, hvad jeg skal fandme. Vi skal ikke legende foreninger, vi skal bare have foreninger, så skal der nok komme. Vi kan ikke bygge et hus

[31:37 - 31:53] bare med glas og mursten. Vi skal nødt til at have et fundament. Og det er det fundament, der er, det tror jeg, det er det, der skrider lidt i hvert fald i vores kommune. Så der er noget terminologi, altså sådan den måde, det ord, de bruger,

[31:55 - 32:11] det kører jeg ud på et tidsspår. Fuldstændig. Og så skal man huske på de her frivillige, altså jeg laver jo ikke andet end bare at være formand. Altså jeg er jo ikke ude og, jeg er selvfølgelig foreningsaktiv, men det er jo som bruger. Jeg er ikke ude at træne eller noget. Og hvor mange er der lige af mig?

[32:12 - 32:27] Vi var seks, da jeg startede, og nu er vi to tilbage. Okay. Og det er jo ikke fordi, de ikke prøver at finde hjælp, og vi har også folk inde, men vi har jo ikke tid. Så det er jo igen det her,

[32:30 - 32:46] at hvis du så lige skal være med i et eller andet kommunalprojekt, og du lige skal hjælpe med noget, og du lige skal gøre noget, jamen det kan man. De her mennesker, vi er herude nu, hvis de træner fodbold to gange i ugen, der er rigtig dygtige nogen imellem, som rigtig gerne vil det her. Så hvis du så lige skal med op til den anden der,

[32:46 - 33:04] man skal bare huske, du brænder det jo hver gang. Så det er jo fint nok, at man gerne vil have samarbejde, og det skal vi også, og det er også derfor, at jeg melder os til det, eller vi melder os til det, det er jo fordi, vi vil jo gerne samarbejde, men det skal jo være noget, der er givende for os.

[33:05 - 33:22] Vi bliver nødt til at lave den der kost-benefit-analyse på, er det her godt for os. For år tilbage, der havde vi lavet en bestyrelse, besluttet os for, at vi ville gøre alt for at være kommunens bedste venner, så vi kastede os ind i alles, hvad de kunne smide efter os.

[33:23 - 33:38] Alle udvalg, alle ting, skolebestyrelser, alt, vi var med i det hele. Så gjorde vi op efter et par år, hvad har vi flyttet med det her? Vi har ikke flyttet en huineskide. Indtil. Indtil havde vi flyttet.

[33:39 - 33:55] Hvad var jeres mål? Vores mål var jo at prøve, at komme ind og få indflydelse, komme ind og være med der, hvor det skete, komme ind og vise det der engagement, i kommunen, for sådan er det jo med tillid her i verden.

[33:55 - 34:10] Du skal give tillid for at få tillid. Så det vi gerne ville, det var, at vi ville jo gerne kæmpe os ind og sige, at vi er kraftede med i alt, fordi så skik, så kan I se, vi vil jer. Men vi fik indtil ud af det, for der var indtil på den anden vej. Som i ingenting.

[34:12 - 34:28] Så gjorde vi simpelthen op med, at det her, det dur ikke. Det er spild af frivillig kraft, og vi får indtil ud af det. Og vi er faktisk holdt os ud af resten af tiden. Og så ved jeg godt, det giver nogle kæmpe debatter, når de så skal lave de her udvalg, og jeg går ud og siger,

[34:28 - 34:44] at det er simpelthen noget nonsense. Det er noget kæft. Fordi det der, det er et skalopgave, og de har ikke prøvet at tage det en skid anderledes. De gør det sammen. Så bliver de skidesure, men det er jo erfaring. Fordi vi ved, hvad det er. Og det er jo også trædet sig at blive afløbt på den måde, men det er jo nogle gange det, der skal til.

[34:45 - 35:00] Men vi har jo blandt andet været instigerende i, altså det var jo os, der startede op, at man fik lavet en idrætspolitik i Vildholm Kommune. Man har aldrig gjort noget som helst ved den politik. Man har aldrig nogensinde fulgt den, aldrig gjort en skid ved den. Det er et skrivebrugsprojekt. Men man lavede den i sin tid, og fik den lavet færdigt,

[35:00 - 35:15] og fik den henlagt. Og så har vi grinnet lidt af det lige siden. Fordi det er jo sådan, det er med sådan en ting. Hvis ikke det lever, hvis ikke det kommer ud at leve, hvis ikke der er nogen, der tror på det, hvis ikke der er nogen, der er bange og fører på det, så skal jeg da ægge et skid. Det lyder også lidt på vej som om, at

[35:17 - 35:33] man skal kende nogen, for ligesom at kunne rykke på det her. 100% Kan man tale om, at der er for langt afstand imellem foreningerne og organisationen, og foreningerne og kommunen? Jamen, det synes jeg, der er. Men det hele er jo personbestemt.

[35:33 - 35:50] Altså, det er jo fordi, kommunen har jo den, at er man servicehåkken, eller er man forvaltning? Det skal man jo ligge op med sig selv. Og de er jo en forvaltning, så de forvalter jo de ting, der er. Men med det sagt, så kunne man jo også godt være lidt

[35:50 - 36:06] service-minded. Men jeg tror, at egentlig langt hen ad vejen, så er det jo ikke forvaltningernes skyld, det er ikke DGI's skyld, at afstanden er, som den er i dag. Det er politikernes skyld. Det er politikken, der gør, at vi er der, hvor vi er i dag, fordi der ikke er fokus på det. Havde man gjort det her til et lækkere område

[36:06 - 36:22] at snakke om, havde man kunnet se værdien i det her, så havde det haft et helt andet fokus. Så har du haft en helt anden måde at komme ud til foreningerne på, fordi så har det haft det her fokus. Men det er vel det, at organisationerne forsøger at gå op med, det er vel det, at de prøver

[36:23 - 36:41] at gøre sig relevant. Det er vel ved at prøve at sige, okay, idrætten er måske ikke et interessant område, vi er nødt til at prøve at bevæge os ind på nogle andre politiske områder. Men det er jo fint, hvis man gør det landspolitisk. Hvis man siger, at nu laver vi for bevægelse med børn, 30 millioner har vi sat af, og vi er ude i foreningerne,

[36:41 - 36:57] og vi hyrer konsulenterne til 500.000 om året til at lave det her, dem tager vi sig ikke særligt, fordi så bliver det hele godt, nu bliver det en løsning. Men det må bare glemme, at det er ude i de enkelte kommuner, det er deres lag står. Foreningen er i kommunerne, foreningen er ikke på landsplanen. På landsplanen er det rigtig godt,

[36:57 - 37:13] der er fokus på det også, helt sikkert folkesundhed og alt det der. Men den enkelte kommune, med de udfordringer, de har, nu er vi jo en afsindelig rig kommune. Men der er jo også kommuner, der bestemt ikke er lige så godt bærede som vi er, og der er det super vigtigt,

[37:13 - 37:31] at de er ude, og slå på de trommer, at man kan få det ud af det, man har. Så det er jo det, jeg siger, det vil jeg starte med at sige, det er lavpraktisk, vi skal støbe fundamentet, før vi kan bygge, ellers ralder det bare sammen, det vi laver. Hvordan, altså nu, det her koncept her,

[37:31 - 37:47] det handlede jo om sundhed, og det der med ligesom at være på nogle andre politiske dagsordener, og gøre noget andet som forening. Hvordan, nu siger du, I er også på kulturområdet, men er I også optaget af sundhed i jeres forening? Jeg kan vente om,

[37:47 - 38:03] hvor mange fodboldtrænere kender du, der træner fodbold, på grund af den folkesundhed? Jamen det ved jeg ikke rigtigt. Jeg kender ingen, de træner, fordi de elsker fodbold. Og det er det samme med skydning, eller med hvad det nu er, de gør.

[38:03 - 38:19] De gør det, fordi de elsker det, de gør. De elsker sporten. De elsker børnene. De elsker det, der nu er. Det er derfor, de gør det. Sundhed, det er et rigtig glædeligt biprodukt af, at de er ude og dyrke det, som de elsker.

[38:20 - 38:37] Men langt hen ad vejen, så er det jo kærligheden til det, man gør. Det er jo det, der gør det. Det er jo ikke, altså der er jo ikke nogen, der tænker, nu, jeg vil gøre noget for folkesundheden, så nu går jeg ud og træner volleyball, fordi hunge mennesker gør det jo ikke. De gør det, fordi de elsker volleyball. Så jeg synes, det er jo derfor, at koncepterne

[38:37 - 38:52] bliver sådan lidt besværlige. Så vil man gerne klemme noget andet ind i det. Ja, ja, det er fint nok. Men vi skal bare huske, at Allan, som elsker volleyball, han skal have lov til at spille volleyball. Han skal have lov til at træne volleyball. Så får vi en masse glæde ud af alt muligt andet. Hvis vi gør det enormt nemt for ham, mega lækkert,

[38:53 - 39:10] og virkelig giver ham noget fed træning og bla bla bla, men vi kan handle lidt af mamma Allan her, så bliver det godt. For så kommer alt andet, det følger med. Og hvis der så er flere, der siger, kæft, det kører bare, så kan det være, at vi også kan tage en ind, der er måske lidt mere besværlig at have med at gøre,

[39:10 - 39:26] end de almindelige medlemmer. Fordi nu har der overskud, og vi har glædet dem rigtig godt på, og vi har gjort nogle gode ting, så kommer afarten af det her. Men hvis man kommer og siger, åh forresten, nu er du ude over, at du lige spiller volleyball, kan du ikke lige deltage i det her,

[39:27 - 39:43] udvalgs møde inde ved kommunen, hver den onsdag? Og forresten, kan du ikke lige komme på det her kostvejledningskursus ved DGI? Fordi det kunne vi godt tænke os, det er skide godt for folkesundheden. Men så slår vi ham langsomt ihjel, fordi han bare gerne spiller volleyball. Hvad gør du så,

[39:43 - 39:59] hvis du som foreningsform er ligesom, hvad gør man så? Altså sådan, vi skal jo lade dem, for fanden, vi skal jo lade dem spille volleyball, og vi skal jo lade dem, der er gode til det, og gøre det, de gør, de skal have lov til at gøre det, de gør, og de skal have lov til at være gode til det, de gør. Og så skal der være andre som mig,

[40:00 - 40:18] som godt kan lide at gøre det, jeg gør. Jeg kan godt lide at fedte rundt i alt det her, jeg kan godt lide at tænke de her tanker, og jeg kan godt lide at tage de her slåskampe med kommunen, og jeg kan godt lide at være inde. Og så kan jeg bare rigtig godt lide at være med til at hjælpe folk, med at gøre det, de godt kan lide. Og det er det, der driver mig i det her. Det er jo, altså vi er blevet startet krikket op,

[40:18 - 40:34] med nogle internationale, vi har rigtig mange internationale i billederne. Og hele det der med at forklare dem, hvad foreningslivet er, fordi det har man ikke ude i Indien på samme måde, det bliver jeg bare nødt til at sige. Så der er sådan en kulturkløft, vi skal over der. Det er megafedt.

[40:34 - 40:50] Vi har et kæmpe godt eksempel i vores basketklub, som er stort set drevet af internationale, fra Israel, og Italien, og Litauen, og de er pisselyktige. Og det de bare gerne ville, de ville bare gerne spille basket. Og nu har vi Danmarks bedste basketforening.

[40:51 - 41:09] Og det gør vi, fordi vi lade dem spille basket. Og så laver vi en planløsning, hvor vi piller alt det her nonsens ud, det klarer vi ikke. Der betaler vi jo ikke i for at lave noget regnskab og sådan noget. Og så sidder vi, der er rigtig mange af os, der sidder bagved og styrer nogle mekanismer, og sørger for de her ting. Sørger for at hjælpe dem med, at de kan få baskethoops,

[41:10 - 41:28] og hjælpe dem med halven, og alt det jazz der. Så med sådan nogle mere politiske ting. Men når de gør det, så bliver det pisse godt. Og så er det lige pludselig rigtig mange medlemmer, og så er vi rigtig mange ude og være aktive, fordi de elsker det her. Men vi kvaler dem langsomt, hvis vi prøver at hælde alt muligt andet ind i det,

[41:28 - 41:44] som ikke er det. Det skal komme som en afræt. Prøv lige at se her, hvor fedt det er. Vi har fået dem her aktiveret. Når I nu er ude og har den her mega fede træninguddannelse, så er vi rigtig liste i NVDG, smuldrer vi lige noget ind med noget kostbar ledning, når I nu alligevel er her. Og så er det jo ikke gratis. Kan I have en god dag.

[41:46 - 42:01] Det er jo området, man gør det på. Jeg har været mange år i fagbevægelsen også. Fagbevægelsen er sindssygt dygtig til at indoktrinere folk. Og det på en god måde. Men de er vanvittigt gode til at liste de her ting ind af bagdøren. De har værdi og normer.

[42:02 - 42:17] Og det gør de igennem uddannelse. Og det er fuldstændig det samme, DGI kunne gøre. Fordi de har jo fat. De har jo kæmpe platform ved alle de her frivillige ude ved. Og de ved bare at gøre lortet. Altså simpelthen sige dem, hvad vil det koste for DGI at gøre alt træninguddannelse gratis i Danmark på en DGI. Hvad vil det koste for dem?

[42:18 - 42:33] Hvorfor er der aldrig nogen, der har lavet den beregning? Fordi de giver jo allerede rigtig meget tilskud til det. Det skal man jo heller ikke være i tvivl om. Men hvis man nu fjerner det hele, hvad vil det egentlig koste? Og kunne man så måske, nogle af de ting, som man snakker om, de her kostprojekter og sådan noget, kunne man så lade dem liste det ind? Bare lige en fodnote hver gang.

[42:34 - 42:51] Vi har jer i huset. Ja, og i øvrigt, så har vi lige det her, vi også gerne vil fortælle lidt om. Vi er sikkert folk, der fargler over. Men det er jo sådan en... Det er jo... Hvis jeg sådan skulle se på det, så vil jeg kalde det sådan en integrationsmåde på det.

[42:51 - 43:07] Altså man integrerer det ind i de nuværende tilbud. Kunne man også lave det, at man siger, noget kan måske også foregå i Regierforeningen som noget særskilt? Altså sådan... Fordi det her, det var jo et særskilt tilbud.

[43:07 - 43:23] Det var jo ikke noget, man integrerede det ind i. Det var jo... Der er jo steder, hvor man har overskuddet til det. Men det er igen det der... Det er jo så foreningsbestemt. Men jeg plejer bare... Som udgangspunkt har jeg lært, at man... Det er meget, meget farligt at gå ud

[43:23 - 43:40] og tro, at folk har tid til noget. Altså... Vi søger frivilligt til at hjælpe med julefrokost. Vi får jo i milliarder af tilbud om året, på at vi kan stille op og søger dans for alt muligt. Og der er sjældent nogen, der betaler ret meget for det.

[43:40 - 43:57] Altså man har... Der er jo kommet sådan et eller andet med, at det der frivillige arbejdskraft, det er sådan en udtømmelig ressource, som bare altid står til rådighed. Altså vi har jo simpelthen sagt, vi er bændet til et kronebeløb nu, og sige, vi arbejder ikke for mindre end det her. Og det er vi simpelthen bændet til, fordi... Simpelthen for at holde nogen fra døren. Og det er jo sjovt nok, når de...

[43:57 - 44:12] Og så kan det godt være, at det er en god formål, men når de ringer fra... Hvad hedder det? Hvor var det fra? Det var fra et eller andet med noget cancerværk, et eller andet, der vi lige ville gå ud og lave en indsamling med 200 medlemmer og hisse sig op og komme hened. Så sagde vi, det kan vi godt,

[44:12 - 44:28] men vi tager 100 kroner i timen. Så vil vi gerne gå ud og tage nogle penge indtil. Jamen det er de ikke rødt til at betale. Så er det ikke os, de skal komme til. Selvom det er et godt formål, vi vil rigtig gerne støtte et godt formål, men vi er også et godt formål. Og vi bliver jo nødt til at kunne klare os, fordi vi skal også købe nye redskaber, og bygge paddlebaner,

[44:28 - 44:44] og hvad fanden ved jeg, ikke? Men hvad så, hvis nu, at kommunen kommer sammen med organisationen og siger, vi har det her koncept, vi godt kunne tænke os at starte op med, det henvender sig til en ny målgruppe i Kangerlussuaq. Det er psykisk

[44:44 - 44:59] sårbare. Så vil jeg jo starte med at sige, hvem stiller I med? Ja, vi stiller med nogle de første to år her. Ja, så er det fint. Så gå du, og så skal man selvfølgelig ud og have fat i de frivillige, der er, som har det her og gerne vil det. For der er jo mange, vi har jo

[44:59 - 45:16] haft, vi har jo kørt ting sammen med DGI, hvor vi har haft for børn med udfordringer og alt muligt. Vi har haft nogle ildsjæle, der har drevet det her. Men det er jo bare det der med dem, altså, hvis det er nogen, der har voldsom udfordring, så skal kommunen stille med en.

[45:16 - 45:31] Det vil være min umiddelbare tilgang. Hvorfor? Fordi vi er uddannede i det her. Okay. Vi er jo ikke faglige. Vi kan gøre det, vi er gode til. Vi kan spille håndbold, vi kan spille fodbold, vi kan lave gymnastik, og vi kan også tilpasse det, sikkert. Men hvis der bliver noget der er udover det, så skal det

[45:32 - 45:48] være fagfaglige personale, der tager sig af det, og sådan er det bare. Men kan man finde frivillige, der alligevel brænder for det, som gerne vil det? 100 procent. Det har vi. Vi har jo nogen, der har startet op, om det er autisthold med et eller andet, eller det har vi haft nogen, der vil. Men det er igen det der,

[45:49 - 46:04] der skal støtte næder med, at I må være ved kommunen med det samme. Altså, for ellers dør det jo også lynhurtigt, fordi folk kan ikke stå med det her selv. Og det er jo lidt det der, at hvis man tror, man bare kan lægge det ud, og så siger, nu ordner det det selv. Et rigtig godt eksempel var, da vi sad i skolebestyrelsen, det var det her med mig selv, der sad der.

[46:06 - 46:21] Og det var fint nok, at vi sad og mødte, og der var ikke ret meget omkring os, som der var da lidt engang. Og det skolen, de gerne ville have, de ville bare gerne have et katalog, som de kunne slå op i, og så har de hit, og så kan de lige vælge, om i dag, de vil gerne se skydning, så kommer vi over, det skal gerne være gratis. Det er ikke sådan, det fungerer.

[46:22 - 46:40] Det er simpelthen ikke. Altså, det kan de gerne lide. Og der var jo ikke, altså, det der med den aktive skole, det var jo, man skulle jo vente rundt, så skulle de jo sige, hvad kunne de tilbyde os, hvis vi skulle komme ind og fortælle om noget,

[46:40 - 46:57] eller hjælpe med noget, eller lave noget. Men det var jo fuldstændig envejs. Og det er jo sådan en ting, det er det, der gør det så sindssygt svært. Og så kan man vente om at sige, vi har nogle rigtig dygtige lærer på skolen også, som også gerne vil benytte sig af vores træninger og facitet og alt sådan noget. Og der har også nogle gange, de har vildt været rigtig gerne.

[46:57 - 47:12] Men så er der f.eks., hvis vi, nu har det været skydning f.eks., hvor ungerne rigtig gerne skulle ned og skyde og sådan noget, fordi de har haft, de er ude på alle mulige skereditter, og det er et mega fedt projekt, skolen gør. Vildt dygtige lærer. Men det eneste er med det der skydning, vi skulle nok stille instruktører til rådighed i dagtimerne og det hele,

[47:13 - 47:30] men de skulle selv betale i ammunition, fordi det koster nogle penge. Og det kunne de ikke. Og det er jo peanuts, vi snakker om. Og de syne ting der, så dør jo sådan noget. Altså, det duer jo ikke. Og det der er så ærgerligt, og det er jo igen det der, der var jo nogen, der havde, der var jo, det var så godt, nogle lærer, der havde en flammetal, og vi griber

[47:30 - 47:46] den og hopper på. Og vores begrænsning er så, at vi simpelthen ikke rådede til at bare hamre penge i deres projekt. Det skal vi ikke. Altså, de skulle bare dække deres udgifter. Og det er bare peanuts, vi snakker om. Det er måske 1.500 kroner for en hel sæson, ikke også? Altså, vi er de unger. Og så dør det bare værd.

[47:46 - 48:02] Altså, så var sådan lidt, nå, man må ikke. Ikke også? Og der kan vi jo have fået nogle medlemmer, tænker jeg. Nogle unge, ikke også? Er I optaget af at få flere medlemmer? Jamen, det kommer an på, hvem du spørger. Vi er jo meget... Jeg tænker håndbold i øjeblikket har lidt problemer,

[48:03 - 48:19] men altså, der er andre, de skal jo nærmest holde folk for døren. Okay. Men som forening? Altså sådan, at... Vi er altid... Jeg tænker ikke så meget af de medlemmer, som det er udvikling. Okay. Jeg tror, udvikling er det rigtige ord. Vi er interesseret i udvikleres. Fordi trend kommer og går,

[48:21 - 48:37] og det folk vil, og det vi kan se, altså, ting ændrer sig. Nu åbner vi en brætspillesafdeling. Og det fede ved det, det er, at vi får de her brætspillere op i hallen. Og skulle det jo være, de mødte en

kollega eller noget, som spillede volleyball, altså, så kom de til at snakke. Men det der med at gøre folk foreningsaktive,

[48:39 - 48:54] det kan jo... Man skal jo huske på, det behøver ikke at være fodboldtræneren, eller den næste rødkasserer i afdelingen, eller den næste formand. Det kan jo lige så godt være en brætspiller, eller noget andet. Men det handler bare om at få folk op og være sammen. Og hvis vi samler dem, nogenlunde det samme sted, fysisk, så kan der jo være, at der er nogen, der får øjnene op for noget andet.

[48:55 - 49:12] Og det er jo det. Det er jo den der multitudine af muligheder. Det er jo bare det, vi gerne vil vise dem. Vi har jo kæmpe succes med at gøre det her med e-sport, og med, hvad hedder det, rollespil, som vi har haft det mange år. Fordi det er bare nogle andre børn, vi får op. Men når de nu møder deres kammerater

[49:12 - 49:27] fra skolen, som kommer fra håndbold, eller de er nede, og lige prøver det af en gang imellem, så er de lige nede og træne lidt, eller så er de lige nede og lege lidt med håndbolden, onsdag, eller et eller andet. Fordi vi kan. Så på den måde, så får vi ligesom

[49:27 - 49:43] sol det frø, som vi så kan høste laks på senere. Men altså, organisationerne er jo meget optaget af at få flere medlemmer. Er det noget, I mærker? De har lavet den her vision, bevæger der for livet? Jo, jo. Nej. Nej. Det er jeg godt sgu ikke.

[49:47 - 50:02] Jeg kan prøve at stille mig selv spørgsmålet. Det der bevæger der for livet, hvor har jeg set det, eller hvordan er jeg kommet på kryds og tværs af det, med mindre, at jeg har været sammen med DKI, nede ved dem, i forhold til bestyrelsen, hvor jeg har hørt om det. Så kan jeg ikke, jeg vil ikke kunne sætte fingre på,

[50:02 - 50:18] hvad det skulle være. Nej. Det er simpelthen usynligt. Jeg ved det, fordi jeg snakker med mig på DKI, og jeg ved det, fordi vi har været med i nogle netværksgrupper, men hvis du er en fodboldforening

[50:18 - 50:35] i Hegnsvig, som ikke har nogen kontakt med DKI, så hvordan skulle du så høre med det her? Ja, så sender de nogle nyhedsbrev ud, men det er der bare 8 milliarder andre, der også gør. Altså, i det her informationsflow, der er i dag på vores mails, og på Facebook og alle steder, hvor du bliver bombarderet med lort, og du læser det jo ikke. Du doomscroller jo bare ned igennem el-lortet.

[50:35 - 50:51] Altså, det må man jo bare anerkende. Du læser jo det, der interesserer dig. Jeg kunne godt tænke mig at lige spørge til, du siger meget ikke det her med arbejdsgiver osv. Jeg har også hørt nogen sige, at der er sket en øget professionalisering.

[50:51 - 51:08] Du bruger også selv ordet cost-benefit. Det kommer også sådan... Er det noget, du sådan oplever, at der sker en øget professionalisering? I besøgelse? Ja. Fuldstændig. Og det gør der, fordi kravet stiger. Der er ingen...

[51:09 - 51:24] I gamle dage, før i dag, der havde du jo en, der sad i kommunen, der var... Hvad hed det i min forholdning? Så havde du måske en, der sad og administrerede her, fordi verden bare var mindre for mange år siden, som kendte alle foreningerne, og som du ringte ind til. Vi havde en i Vilhelm Kommune, i hvert fald, som var helt sådan en sindssygt

[51:24 - 51:40] dygtig kvinde. Megadygtig. Og hun vidste bare alt om alting. Så det var jo hende, man ringte til, hvis der var noget. Ligesom man aldrig måtte have en katastrofe. Det der, det er jo ikke i dag. Så... Den der øget professionalisering... I dag, vi står jo med... Nu har vi

[51:40 - 51:56] bygget et skubber. Vi har bygget nogle paddlebaner, hvor det er med elektronisk adgangskontrol og sådan noget. Altså, du er jo byggesavgørende, du er færdig. Jeg har jo brugt fuldtidsstilling på at rende og holde styr på alt det lort her. Det er så vildt, og der er ingen hjælp at hente. Ingen hjælp at hente nogen steder. Du står med

[51:56 - 52:12] hele lortet sad. Og mange gange er det jo ret store beløb, vi taler om. Vi laver selv fondsansøgninger. Vi... Altså, der er så mange ting, vi laver selv. Så, jo. Det er helt sikkert. Det eneste, vi har... Altså, erfaringsmæssigt

[52:12 - 52:28] kan man sige, at man skal passe på med at prøve at professionalisere, hvad hedder det? Har du brug for at tænde? Nej. Man skal passe på... Altså, en af de ting, som vi har lært, det var, at man prøvede lidt at gribe foreningen

[52:30 - 52:45] som lidt som virksomhedagtig. I forhold til at have visioner. Og alt det her. Prøve at koge det ned til formålsbeskrivelser. Og pisse mig at gøre det. Og vi lavede kæmpe store dierværker, og vi havde DK1 med ude, og de skulle også

[52:45 - 53:00] ligesom prøve at være med på det her, for ligesom at se, hvad det er egentlig, hvilken størrelse og sådan noget. Det er faldet fuldstændig til jorden. Fordi det er så ikke der, vi er. Og det er jo det, man skal anerkende. Det er jo... Vi snakker om den der professionalisering, og det der med, at det skal være så smart og fint. Det kører op, men i syvende og sidste,

[53:00 - 53:16] så skal vi huske på, hvad er vores reelle formålsbeskrivelse, hvad er det, vi er sat i verden for? Vi er sat i verden for, at folk kan gøre det, de holder i. Det de elsker. Hvis de elsker at spille fodbold, så skal vi ikke til at snakke hvad de sætter og pisse på, fordi det er sådan set ligegyldigt. Det flytter ikke en skid i sidste ende. Vi skal gøre det, der flytter noget.

[53:17 - 53:33] Og det er at sørge for, at dem, som er derude, som gør det, de skal, har nemmest mulig tilgang til det, og har, hvad hedder det, altså, at det er dem, vi skal passe på. Det er dem, vi skal være med om. Så resten, det skal vi nu nok finde ud af. Men det er jo med det der, altså,

[53:34 - 53:50] så det er rigtigt nok. Jeg vil sige, og det er jo det, jeg mener med det der, med udfordringerne i dag, er jo ikke... Hvis jeg ser på, hvordan det er for en, der er det helt lavpraktisk ved at drive det derude med træner og trælsforældre

[53:50 - 54:06] og alt det der jazz, som har været nok, som det har været altid. Det er... Det er den ene del af foreningslivet. Men så har du hele det her monster ved siden af. Byggeprojekter, hvad hedder det, kommunale høringer,

[54:07 - 54:24] kommunale udvalg, kommunale budgetter. Nu er jeg jo så en, der sætter mig ned og læser det skidt. Og det er jo... Altså, det kan man jo om, mener mig. Men jeg kan jo godt se, at hvis vi skal bygge en ny halv, så bliver det tidligst i 2027, fordi det er noget med overgangslæsårene og budgetter og sådan noget. Så det er jo sådan noget, hvis man...

[54:24 - 54:41] Men hvem fanden gør det ellers? Det er jo ikke, fordi folk hænger på træerne, lige for at sætte jer giderlæst det lort igennem, vel? Og det er sådan nogle ting der. Der er så mange ting i det her. Og det er det, foreningslivet skal have hjælp til. De skal også have hjælp til at blive gode træner. De skal også have hjælp til det derude, men de skal virkelig have hjælp til det her.

[54:41 - 54:56] Fordi kommunerne er min oplevelse. Nu har jeg ikke så meget med de andre, men i hvert fald XX-kommunen, de distancerer sig mere med foreningslivet. Det bliver mere den der, det må I jo nok

lige selv finde ud af. Og du er jo op imod nogle ting engang imellem, der kan man godt blive udfordret. Kan man næsten sige,

[54:56 - 55:13] at hvis man er udvalgsformand, så er man næsten sådan lidt en politiker? Det bliver du nødt til at være, hvis du vil noget. Hvis du vil flygte noget fra foreningerne, så er det jo der, du flygter noget. Hvis vi skal ændre de tilskudsregler, eller hvis vi skal ændre de lokaltilskud, så er det en politisk begyndelse.

[55:13 - 55:29] Og det skal du jo vide, hvordan man gør. Så det bliver du nødt til. Det vil jeg vurdere i hvert fald. På det niveau vi er, så er det der, medmindre at man har et organ, der tager sig af dig for dig, og så foreningen bare kan komme ind og være en del af det, man er. Men behøves man at ændre på det?

[55:29 - 55:44] Kan man ikke også bare sige, vi har det fint her, vi er bare som vi? Du, hvis ikke man har det fint, så skal man jo ikke gøre noget. Jo jo, det kan man da. Man kan da bare gå med the flow. Men det er bare, vi bliver nødt til at... Jeg synes, man har et ansvar.

[55:44 - 56:01] Hvis man er i noget, så har man også et ansvar for, at dem, der kommer om 10 år, de har noget, der i hvert fald er mindst lige så godt, hvis ikke bedre, end det man har nu. Og det er lidt det, det handler om. Og det kan du ikke, hvis du bare lader det sejle. Så ender det bare skidt. Det er min gisning.

[56:01 - 56:16] Jeg har jo ikke noget emperi eller evidens for, at det skulle ligge der, men jeg tænker, at det er sådan. Men det er som om også sådan, nu siger du i gamle dage, der var vi tæt på hinanden, du kendte hende der, der var deroppe,

[56:16 - 56:36] og der var tingene kunne lykkes. I dag er vi kommet længere fra hinanden. Du snakker om, det er en væg, man møder modstand hele tiden. Jeg tænker, det er jo ikke sådan, det er i alle kommuner. Det er i hvert fald det, vi oplever lidt. Det er, at man har mistet den der nærhed.

[56:37 - 56:54] Men hvad betyder det for det mellemmenneskelige så nu? Altså fordi det var det mellemmenneskelige før, der gjorde en lykkes. Hvad har den der afstand betydet i forhold til det mellemmenneskelige i dag? Forstår du mit spørgsmål lige? Ja. Det er jo forholdet sig jo sådan,

[56:54 - 57:09] har du en relation, så kan alt være så gøre nærmest. Det er meget, meget let at gøre noget i en relation. Men når man ikke bruger noget brud på at opbygge relationerne, så bliver der heller ingen. Og hvis der ikke er nogen relationer, så er det jo et system, du møder. Så er det jo ikke mennesket, du møder. Fordi møder du mennesket, så vil man opleve,

[57:09 - 57:25] så kan rigtig meget i det lade sig gøre. Og det er også min erfaring. Det er jo ikke fordi dem, der sidder i en kommun, det er jo nogle søde og rart, yderst kompetente mennesker. Men nu er de bare blevet en del af systemet. Og det er bare systemet, vi taler op mod nu,

[57:25 - 57:41] mere end det er mennesket. Fordi når vi har fået fat i dem derinde engang, så kan vi godt lykkes med rigtig mange ting. Man kan jo vente om at sige, at det er jo paradoxalt nok, men nu kender jeg jo, hvad hedder det, vores forvaltning, også kender jeg, ikke personligt,

[57:41 - 57:57] men vi er vokset op sammen, så vi kender hinanden. Og vi kan snakke sammen om rigtig mange ting. Det er jo ikke fordi, jeg ikke har relation til dem. Men man bliver jo bare nødt til at anerkende det der, fordi der ikke er fokus på området. Altså, de er jo lige så gode, som de bliver spillegode,

[57:57 - 58:13] kan man vente om at sige. Og hvis der politisk bare er total blackout på rigtig mange ting, så er det også svært for dem at navigere i. Og så bliver det svært at være i en forvaltning, som ikke har det der fokus. Fordi der er mange andre, der shiner. Sådan er det jo også. Så jeg synes,

[58:14 - 58:32] at det er jo, nu skulle vi have det der, den kongelige ballet ned, i vores kulturværk. Det skulle ned af dans. Og det var jeg med til at sætte op, første gang vi kom. Og så overlevede jeg det til nogle andre her i år. Men man skulle prøve,

[58:33 - 58:48] alle mennesker skulle prøve, at få sådan noget op at stå. Det er egentlig ikke ret meget, fordi de kommer og knalder en scene op nede i vores udendørscene. Men at søge tilladelse, og red tape på det, det er jo, det er fuldstændig sindssygt.

[58:49 - 59:05] Byggetilladelse, fordi scener, det er så vildt. Det er så omstandeligt. Det er et kæmpe projekt. Og fordi man har, man skal huske på, alt er jo lavet, jeg tror, når du snakker om det der med den menneskelige røde, det er fordi man har lavet et system,

[59:05 - 59:21] der skal gøre det nemmere for brugeren. Men det man har gjort, det er, man har egentlig prøvet at lave en one size fits all. Men så om jeg søger om en balletopvisning, eller om jeg søger om Roskilde Festival, det er sammen schema, jeg søger i en politi. Så det er fuldstændig umuligt, at navigere i det lort, jeg gør.

[59:21 - 59:37] Og sådan er det bare med mange ting. Og det, jeg tror, at man mange gange, det er de der ting, man har forsøgt at gøre noget nemmere, men så er faktisk ældre at gøre det sværere. Man laver kommunal bookingssystem, fordi det er pisse smart. Ja, det er det, når det virker. Og hvis de kommunale institutioner også er med på det,

[59:37 - 59:53] og man kan booke de systemer, og det er de sikkert, så står man der med den halve. Og så når de kommer ud, så vælger de pissen frem for guldråden. Så det med pistolen for råden, sørger I for, at I kommer ind og får det her lavet, fordi så kan I ikke booke noget. Og det kan jeg jo godt se. Det var jo sådan, og det gør vi jo,

[59:53 - 01:00:09] og vi prøver at følge med. Og så står man igen med noget, der er fejlbehæftet, og der kan det halve af det. Det er jo sådan noget, der slår folk i laks. Hvordan påvirker det relationen? Og de er jo skidesøde, så kommer de ud, vil gerne forklares det,

[01:00:09 - 01:00:27] men så kommer de jo til kort, fordi de har det, de synes, det er en bekage, som det skal kunne gøre osv. Og det er jo ikke vedkommende sted deres skyld. Men der er bare rigtig mange ting, som man sidder og backdrafter på hele tiden. Og det er jo ikke, fordi de ikke vil, men det er jo sådan nogle ting. Men når de bruger pissen,

[01:00:27 - 01:00:43] det synes jeg faktisk er lidt... Det er jo en dum måde at gøre det på. Det tænker jeg. Men jeg kan godt forstå, at de gør det, fordi der bliver de jo forvaltning. Nu er de besluttet, at de vil over af det her. Så nu skal de jo forvalte det. Så bliver de jo nødt til at gøre det på den måde. Og jeg lurer mig, at selvom de har brugt det på den måde,

[01:00:43 - 01:01:00] så er der garanteret mange foreninger, der ikke vil komme med alligevel. Fordi der sker jo ikke en skid. Sådan er det jo også. Nogle gange skal det jo også præstet til folk. Men det er bare det der. Og det er jo, fordi man gør noget for at gøre det nemmere, men ender faktisk med at gøre det sværere.

[01:01:01 - 01:01:23] Jeg synes, det er lidt interessant, det der med, at i jeres relation til kommunen, der oplever I dem, både som nogen, der slår med pisken, og nogen, der prøver med gulderuden. Kan du sige lidt mere omkring det? Jamen altså, vi har en svær track record ved XX Kommune.

[01:01:23 - 01:01:39] Det har vi simpelthen. Og det har vi, fordi jeg er den, jeg er. Jeg er ikke bleg for at gå ud og tage kampen. Så vi har jo taget nogle slotkampe om nogle ting. Og de havde lavet en, en kapacitetsanalyse, som var gennemgående fejlebehæftet, for eksempel. Hvor vi faktisk skriver et høringsvejen,

[01:01:39 - 01:01:56] vi skriver, at vi vil gerne være med til et kvalificeret undersøgelse. Den svarer de aldrig på. Og så går de faktisk ud og tager den her for gode varer. Sådant noget, det er fandme dumt. Altså, så har man simpelthen skudt sig selv i foden igennem mådet. Det har man. Fordi så har du, nu har du skabt modstand, allerede inden du går i gang. Og den har bare affødt så meget elendighed,

[01:01:56 - 01:02:11] den lorte undersøgelse. Fordi den var ikke rigtig, og den passede ikke. Og der var 10.000 ting galt med den. Og det havde vi jo. Det er derfor, vi går ind og siger, vi vil godt være med til et kvalificeret, fordi vi ser nogle ting, der er fuldstændig forkerte her. Og det er det, der er skide farligt.

[01:02:12 - 01:02:27] Det er det der, hvis man løber indløbende, når der er nogen, der faktisk melder sig på banen. Det er simpelthen farligt. Så det giver selvfølgelig lidt. Og der går de jo så ud og bliver, der spiller de jo så hårdt med, fordi der har vi haft nogle møder, hvor de kom ud med nogle offentlige møder,

[01:02:27 - 01:02:43] og vi simpelthen slagtede dem. Og det var heller ikke i orden. Men det er jo, fordi de kom med noget, hvor argumentationen den er der ikke. Og så er det klart, at der sidder 100 mennesker derinde, som godt ved, at det her passer ikke. Og så skyder de det ned. Så bliver det en dårlig dag for dem på kontoret.

[01:02:44 - 01:03:00] Og det bliver en dårlig dag for dem, der sidder deroppe. Fordi du sidder med en forventning om, at dem her, det er jo egentlig nogen, der kan gøre dem. De kan jo ikke gøre en skid. De er jo egentlig bare ude og præsentere noget. Så det er hele tiden det der med, ligesom at, ja, prøve at tage ting lidt i opløbet. Men det er fordi relationen ikke er der.

[01:03:01 - 01:03:17] Og så er det, at de går ud, for de siger, at de bliver trælles. Så bliver vi trælles. Så bliver de trælles. Og så har du konfrontationen nu. Men hvorfor er det, at I ender i det der med at være trælles? Er det fordi relationen ikke er der, eller hvad siger du? Jo, men det er jo, fordi oplevelsen er, altså, man er jo træt af,

[01:03:17 - 01:03:32] hvis man melder noget, man ikke behøver. Det er der ingen, der kan lide. Altså at blive afmagt, og blive overset, det er der ingen, der kan bruge det sammen. Og det er jo, så bliver vi jo lidt på tværs, fordi de synes jo nok ikke, det er særlig lejligt. Og de synes jo forhvert det er pisse irriterende, at vi skal rette over, hvad det er at være

[01:03:33 - 01:03:48] Rasmus modsat på rigtig meget af det, de laver. Men det kan jo være, at der er en grund til, at vi gør det. Altså så skulle man jo i stedet for at blive træt af det, så skulle man jo være nysgerrig på det. Og så er det, at du får den der konfrontation. I stedet for at man får den der, hvad hedder det, altså i stedet for at man får dialogen. Og der er nogle gange, hvor vi lykkes med det, og andre gange not so much.

[01:03:49 - 01:04:04] Hvornår synes du, I lykkes med det? Jamen vi har jo lykkes med det nogle gange, hvor man kan tage den på vores niveau, men nogle gange, hvor man ringer op, og det kan være, at I kan se

et eller andet, der kommer ud af horisonten. Så snakker vi lige sammen om noget, og så finder vi en god løsning på det. Inden det lander. Hvor man lige kan lave,

[01:04:04 - 01:04:25] altså lidt i, hvad hedder det, ude i kulissen, inden hele lortet vælter. Så vi har nogle gange, altså det er jo også under corona, hvor de står der med den kommunale ejede hal, og de er totalt presse på økonomi. Hvor vi kan ud og sige, at det er fint nok, vi betaler heller ikke, at vi ikke har det. Så er det sådan noget, at man hele tiden skal finde

[01:04:25 - 01:04:40] hinandens tillid til hinanden, og så skal man finde det igen, når den bliver brudt. Jamen det gør man, det er fordi, at relationen er der ikke. Hvis du havde relationen, og hvis du havde det tæt samarbejde, så havde du ikke behov for, for så fik du løst tingene. Og så sover du inde i maskinerummet,

[01:04:40 - 01:04:56] så vidste du, hvad der skete, og så kunne de også løfte nogle af de ting op, der var. Fordi det er jo, det er både, om det er erhvervslivet, eller det er kommunallivet, så er det lige meget, men meget, meget, meget, meget, meget bange for i Danmark, at I evaluerer på noget som helst. Det er uanset, hvad fanden vi laver.

[01:04:56 - 01:05:12] Vi evaluerer aldrig på noget som helst. Har vi en gang gjort noget, så er det sådan her. Man kunne jo f.eks. nu her, hvis man havde lavet sådan et bugsystem, så kunne man jo godt gå ud og evaluere på det, og så sige, hey brugere, hvad tænker I? Hvad tænker vi egentlig selv? Fordi det er jo, at der kører nogle år.

[01:05:14 - 01:05:30] Men det sker ikke f.eks. Og det er jo sådan noget, så bliver det bare, så bliver vi væk, med at svare på den samme nonsense. I stedet for, at man, altså, det er jo meget det der, altså, lige stik fingeren i jorden en gang imellem. Og det er jo det, de gør nu, har jeg oplevelsen af.

[01:05:30 - 01:05:46] Det er det, de prøver på, at få den der finger i jorden igen. Men det må også kræve mod, det der med, når tilleden ligesom ikke er der, og man er nødt til at stå og banke på den der mur der, og så sige, hør nu efter os. Det må da kræve lidt mod, altså. Jo, det ved jeg jo ikke.

[01:05:46 - 01:06:02] Nej, okay. Det ligger helt naturligt til dig, at så sige, du kan godt tage det der konfrontation. Jo, jo, jo. Tror du, alle har det sådan? Jeg tror mange bare siger, de gider ikke. Altså, fuck det. Men jeg gør det jo, fordi det er det, jeg gør. Det er jo det, jeg gør.

[01:06:03 - 01:06:20] Det er jo det, de har bedt mig om at gøre for min bestyrelse. Og jeg tror da også langt hen ad vejen, så er de lidt glade for, at jeg gør det. Langt hen ad vejen. Men hvis du bare gerne vil spille basket,

[01:06:20 - 01:06:36] eller du bare gerne vil spille bordtennis, så gider du ikke at bøvle med det her. Så tænker man bare, hold kæft, hvor er det dumt. Og så går man videre. Ligger der noget magt gennem den, et eller andet sted, i det der, du taler om her? Ja, magt? Jamen, det gør der vel.

[01:06:37 - 01:06:52] Men det er jo, altså, ligegyldigt hvad, så er det jo kommunen, der bestemmer. Det ved vi jo godt. Det er jo dem, der har defineret det. Det er jo politikeren, der tager beslutningen. Så det er i syvende sidst, så er det dem, der har volden. Men det handler jo, altså... Så når de giver pisken,

[01:06:52 - 01:07:08] så er det fordi, de bruger deres magt? Lige præcis. Og nogle gange, så kan du, man skal være en god idé, at afgive lidt af den magt. Altså, hvis du forstår mig ret, i forhold til at, ja... Være lidt sårbar på det punkt der. Men det er svært. Jeg anerkender det fuldstændig.

[01:07:08 - 01:07:24] Det er sindssygt svært, fordi offentlig administration er svært. Fordi du er, det der pine død, det der sted, man må være serviceorgan og bruger, gør det godt for dine borgere, samtidig med, at du også er forfærdelig, der er nætter, skal have pisken frem. Fordi, at det, altså...

[01:07:24 - 01:07:40] Det er heller ikke alt, vi laver, der er ligesmutt altid. Sådan vil det jo være. Der er jo ikke knolde øje i det engang. Og det skal man jo også være åben over for, når vi gør. Jeg skal lige prøve at kigge mine papirer i gælden.

[01:07:41 - 01:08:00] Det er super godt. Og jeg synes, at du har sagt rigtig mange spændende ting, som sådan har givet mig nogle ting, jeg godt kunne tænke mig at dykke ned i. Jeg skal lige prøve at se, om jeg har skrevet noget her. Jeg kunne godt tænke mig at lige prøve

[01:08:01 - 01:08:16] at spørge ind til det der med, at du kalder DGI produktionsapparat. Prøv lige at sende nogle flere ord på det. Jamen, en blik i er jo, de skyder jo madlemsblade,

[01:08:17 - 01:08:34] og altså, de har jo en kæmpe sendeflade. Ikke? Så det er fordi, de bliver så stor en organisation, at de også bliver en professionel, eller hvad? Det ved jeg sgu ikke, om jeg vil kalde det. Nå, okay. Nej, det tror jeg ikke.

[01:08:34 - 01:08:50] Så vidt vil jeg ikke gå der. Nej, det er, nej, jeg tænker, langt hen ad vejen, så kunne de faktisk godt arbejde med en professionel... Altså, de kunne virkelig trænge til en professionalisering. Altså, det tænker jeg. Prøv at sætte nogle flere ord på det. Jamen, altså...

[01:08:50 - 01:09:06] Hvad gør, at de ikke er professionelle i dag? Åh, nu kommer jeg jo ud af mit fordomme. Jeg har været med til landsmøde, og jeg har set, hvordan det foregår, og altså, og nu er det igen fordommen, men det er meget det der højskole-gruppekram-kædedans, meget mere end det er at få flyttet noget. Og jeg tror,

[01:09:06 - 01:09:23] det er produktet af at være en organisation, som får penge, uden at gøre noget. Altså, hvad fanden er deres måde? Hvis de ikke leverer, de får bare penge igen næste år. Fordi det er de der tipsmidler. Altså, det er godt, at der er bundt op på noget,

[01:09:23 - 01:09:38] og der er en masse, jeg ikke ved om det her, men det er bare min fordomme. Men det er bare fornemt. Og når noget er fornemt, så kan du få rigtig mange, der sidder og nuller med noget, som ikke har en kæft relevans for noget som helst. Altså, du kan jo slemme det der down helt vildt, og så sige, at,

[01:09:39 - 01:09:55] altså, noget som altid har scoret mig i øjnene, det er, at du får mere for at være landsdelsformand i gageområdet, end du får for at være byrådspolitiker. Imagine that. Samtidig med foreningerne, de så skulle betale for deres

[01:09:56 - 01:10:12] kurser og sådan noget. Det er jo fuldstændig sindssygt. Alle foreninger derude, vi vil gøre alt for, at der ikke skal betaling ind i foreningslivet, men i vores interesseorganisation, der skal man have penge for at sidde som formand. Det er jo vanvittigt. Altså, det er jo det der,

[01:10:12 - 01:10:28] i min, jeg er meget stærk på retfærdighed. I hvert fald når jeg er overhovedet til at kaste mig på bordet. Men, first you show them, then you tell them. Og det er bare det der her, det handler om. Det er jo, altså, det er jo, i min verden er det desiredet ulikkert.

[01:10:29 - 01:10:45] Det synes jeg. Fordi det er jo en helt forkert vej rundt. Og så får du også de forkerte mennesker ind, fordi dem der sidder for pengene, de sidder der ikke for at flytte noget. Det er også sådan

det er med superbestyrelser. Så jeg synes, at, ja, det er også sådan noget, det har jeg svært ved. Er det troværdigheden der falder, eller hvad siger du?

[01:10:46 - 01:11:03] Fuldstændig. Nej, men det er ikke så meget troværdigheden, men det er bare dumt. Det giver bare ingen mening. Det giver bare ingen mening, at man laver den del, at man siger, så skal vi ikke finde nogen. Ah, okay, men hvad skal vi så sige? Jeg er formand for 27 uger,

[01:11:03 - 01:11:18] men jeg får ikke en krone for det. Jeg tænker, at jeg lægger lige så meget arbejde i det, som han gør, altså ikke mere. Jeg får ikke noget. Men I repræsenterer mig, og nu skal vi betale til, altså, det giver ingen mening. Og det er simpelthen fordi, det er ikke professionelt nok. Hvis man havde gjort op med sådan nogle ting,

[01:11:19 - 01:11:35] altså, det havde man jo. De skal jo finde ud af, hvor de flytter mest. Og det gør de jo ikke, fordi de har med hun et hus. Det gør de ikke. Og det er jo ikke, fordi det er ham, jeg har noget imod, for han er dygtig, vores formand, det er ikke det. Det er jo generelt, det er jo dem allesammen. Men det er bare sådan et koncept, det er det. Og jeg garanterer det for, det er jo ikke lavlønne mennesker,

[01:11:35 - 01:11:52] der sidder inde i deres organisation heller, hele vejen op. Så, hvis man tager hele det der projekt ned, så skal man jo slim down, go down, få de her penge ud til medlemmerne igen. Det vil sige, få pengene ind i vores interessefunktion, ud til medlemmerne med dem. Og medlemmerne, det er

[01:11:53 - 01:12:08] ham fra Volleyball, der står der, det er medlemmerne. Det er heller ikke mig, men det er dem, der laver det reelle arbejde ude i foreningerne. Og det er der, vi skal lægge dem. Ikke, fordi de skal have løn, det er ikke det, jeg mener, men det er der, vi skal lægge kærligheden. Så det, om det er gratis uddannelse, eller om det er, hvor de

[01:12:08 - 01:12:24] er inviteret ud til netværk, jeg har nogen kærere, men der er 10.000 ting, man kan lave andre end sådan det der. Og sådan igen, det der, det er jo også en mastodont af en organisation, så det er jo ikke sådan, at de lige ændrer vejen på noget som helst, eller gør noget anderledes.

[01:12:24 - 01:12:40] Det er jo opbundet op i masser af traditioner og sådan noget, men jeg er altså... Ej, det kunne man nok godt... Der kunne man nok godt flytte noget, tænker jeg. Interessant. Det er fornemt,

[01:12:40 - 01:12:56] og når noget er fornemt, så samler du også på nogen, der gør det fornemt. Ligesom mange andre steder, hvor man bliver valgt ind, altså det er pisse farligt. Det er pisse farligt, for det er ikke nødvendigvis den dygtigste, du får kammeraterne ind. Og det skal man passe på med, som system, der er. Men...

[01:12:57 - 01:13:14] Men det er jo det, der ligger i demokrati. Ja. Så det du siger er, at demokratiet ikke fungerer, eller hvad? Du kan sagtens have en bestyrelse, men så kan du have en professionel formand. Der går du ansat i. Du kan snakke af en bestyrelse. Landstingsformændene er jo en bestyrelse.

[01:13:15 - 01:13:32] Men det er jo det, de gør. Ved at lønne formanden, det er vel... Jo, jo, jeg tænker nødvendigvis, det får man. Ja, jo, jo. Jo, jo, men altså, der er mange andre juridiske afdelinger og alt muligt lort, der er masser. Der er masser. De kunne sagtens begynde at kigge på nogle ting,

[01:13:32 - 01:13:48] i forhold til, hvordan man kunne strømligne det, og så tænke på, hvordan man får de penge ud, og leve blandt deres interesseorganisationer. Igennem dem. Men det er bare... Ja. Det er opfordrende.

[01:13:48 - 01:14:03] Fordi jeg ved ikke en skid om, hvordan det fungerer. Sådant langt hen ad vejen. Jeg har læst nogle formålsbeskrivelser, og jeg har været inde og kigge på noget af deres setup, og sådan noget. Men jeg har ikke... Jeg har ikke sat ind. Jeg synes bare, det er mærkeligt, at sådan en stor organisation,

[01:14:03 - 01:14:19] der får så mange penge, er egentlig ret usynlig i hverdagen, i foreningslivet, langt hen ad vejen. Altså... Og hele det der med at gøre det nemmere at være forening. Altså... Vi har været med til at starte det der kontor heroppe,

[01:14:19 - 01:14:34] som vi har nede i DG Sydvest, som sidder med det for hele gangen rigtig nu. Og det er jo netop sådan noget, der har været med til at gøre det nemmere at være forening. Men der er jo mange andre ting, man gør meget nemmere at være forening. Der er jo 10.000 ting. Det er et eksempel på en professionalisering, eller hvad synes du så? Det synes jeg, det er. Det er jo for eksempel et godt eksempel på,

[01:14:34 - 01:14:50] hvordan de har lavet noget, som er fuldstændig fantastisk. Det har også sine gnidninger, og det er et fantastisk system, de har lavet der. Men så er der 800 andre ting, som man også... Jeg ved ikke, det er jo profilen.

[01:14:50 - 01:15:07] Det er jo noget andet. Altså... Profilen? Ja, den profilen af hvad DG er, det er jo... Det er hvad de er sat i verden for. Deres formålsbeskrivelse. Det hele er den der profil. Ja. Jeg synes, altså,

[01:15:08 - 01:15:25] langt hen ad vejen er udmærket tilfreds. Og som jeg også sagde, de har gjort et kæmpe godt stykke arbejde under corona. Og det gør rigtig mange ting rigtigt. Jeg tror bare på, at man kunne flytte givetvældig meget mere, ved at køre det hele... Altså, kig på, hvordan...

[01:15:25 - 01:15:41] Hvis vi gerne vil have flere medlemmer i vores... i Kongerigt, hvad gør vi ved det? Det gør vi ved at støtte derude, vores medlemmer, der kommer. Og det gør vi ved at støtte dem, der har gang i det, de gør. Fordi det skal de bare gå mere af. Men de har jo haft en anden strategi, ikke? Fordi de har jo kigget for eksempel ud,

[01:15:41 - 01:15:58] og så sagt, nå men okay, fitness, det er noget af det, der virkelig buller frem. Hvordan kan vi konkurrere med dem? Og så har de skabt koncepter, som de så forsøger at lægge ud i idrætslivet og ud til jer i foreningerne. Og så har de sagt, det er den måde,

[01:15:58 - 01:16:14] vi skal gøre det på. Hvis vi vil lave fitness, så starter vi bare en fitnessklub. Nå, men hvis det er det, medlemmerne er... Vi har faktisk... Vi har en klub, der er fitnessfærdig i XX, som vi har været ved at optage under idrætsforeningen. Så for os er det da ligegyldigt. Så gør vi jo bare det der på måde, men det er det samme.

[01:16:14 - 01:16:31] Så var det, hvad hedder det... Der var altid det jo... Med alting, så er det... Hvad hedder det? Bølgeop og parkerdal. Og så er det fitnessenden, og så er det paddle tennis, og så er det et eller andet, og så gør det op og ned, op og ned.

[01:16:31 - 01:16:48] Så er det hele tiden. Så vi skal jo bare have de bedste vilkår, for at kunne fange, når der kommer noget nyt. Fordi hvis det er behov for at gro, så er der nok en, der skal ringe til mig, eller en eller anden, og sige kan vi ikke starte en

[01:16:49 - 01:17:05] diskgolffklub? Jo, så gør vi det. Så skal jeg bare have de bedste vilkår, for at de kan starte den klub. Kan du høre mig? Så det er det, der handler om. De skal ikke komme ud og kloge sig i,

hvad der sker ude i. Det er fuldstændig ligegyldigt, for det kan de få at vide af foreningerne, for det er der, det gro'er.

[01:17:05 - 01:17:21] Det gro'er her igen ved dem. Men hvis man gerne vil være på forkant med udviklingen? Kan man det? Det tænker de jo. Er det ikke et forsøg fra deres side af, at være på forkant? Jo, men kan man det? Ved man sådan helt rigtigt,

[01:17:21 - 01:17:38] hvordan udviklingen går? Det kan man jo give sådan om. Var der nogen, der tænkte, der kom en krig i Ukraine? Nej, not so much. Var der nogen, der tænkte, der kom en krig i... Nej, not so much. Altså... Udviklingen er jo... Det fede ved udviklingen, det er, at udviklingen, det knuskyder jo der, hvor det kommer og går.

[01:17:38 - 01:17:56] Og der kan være noget, der er fedt i den ene landsdel, og så kan der være noget, der er mindre fedt i den anden landsdel, fordi det er heller ikke ens, hvad man godt kan lide. Og hvad muligheder man har. Så det er jo... Jeg synes jo, langt hen ad vejen, så handler det jo om at gribe det, der er rundt omkring, når det kommer. Og så, altså, man behøver ikke gå ud og fortælle foreningerne,

[01:17:58 - 01:18:13] nu skal I være klar til... Så kommer det jo. Jeg tænker ikke, man kan gøre så... Kan man gøre meget af det? Det ved jeg sgu ikke. Jeg tror ikke, at man kan gøre så meget af det anderledes end bare... Nu, når vi er i kriget, det havde jeg nok ikke lige forventet for et halvt år siden. Det tror jeg, at det er I, de kommer og fortæller mig.

[01:18:14 - 01:18:30] Der er en krigetbane i IKAS, den er tættest på, så du skal nok bygge en krigetbane lige om to sekunder, fordi det er jo bare for... Det vil jeg bare sige, der er jo ingen, der snakker om det her. Men det er jo det, når der kommer nogen, så siger de, at de vil gerne spille Ultimate. Okay, det må jeg jo gerne. Og så kan vi hjælpe dem med det.

[01:18:31 - 01:18:48] Men så er der måske fem, der vil spille Ultimate. Det er jo sgu ikke helt nok. De går af i det samme hold, så er det ikke færdig nok. Men vi ved, at det er derude, så hvis der kommer andres børn, så ringer vi til jer. Det er jo det, vi gør. Hvad det er egentlig, jeg ved ikke. Men er det fordi, forskellen er så stor? Altså det, du siger, det er, at agiliteten i foreningen er faktisk ret stor.

[01:18:49 - 01:19:07] Altså de er agile og kan agere. Fuldstændig. Vi er jo også... Hvorimod, at organisationerne, de er så store, det sagde du før, de kan jo ikke agere agilt, vel? Altså... Næh, næh, men det er jo bare hele mindsetet. Det er jo det der med... Altså, hvad er det for en hjælp, du giver? Hjælpen skal jo være derude, hvor den er.

[01:19:07 - 01:19:23] Altså vi bruger... Den kan vi starte e-sport. E-sport er jo en sjov størrelse, fordi det er sådan lidt... Det er jo idrætslivets pest. Altså der er fandme ingen, der vil røre ved det. Det er jo muligt at søge penge hjem til og sådan noget, fordi alle tænker, at det er fede unger, der stadig spiller computer. Og det er det bare overhovedet ikke. Det er alt muligt at...

[01:19:24 - 01:19:41] Men også, hvor de egentlig også er ret gode til at skabe noget netværk, og vi kommer i kontakt med nogen, og de vil gerne hjælpe med alt muligt. Så der er de jo gode til, ligesom altså... Og det er jo det, de skal være gode til. De skal jo være gode til at sige... Hov, de skal være nysgerrige på. Hvad bruger I XX? Jamen, der bruger Cricket.

[01:19:41 - 01:19:57] Okay, nu har vi snakket med nogen nede i Holsted, eller hvad fanden det er, som snakker Cricket. Prøv lige at ringe til XX, for de har gang i det der, hvad det har af udfordringer osv. Det er jo det, de skal. De skal jo ikke gå ud og sige, nu skal I lave det her fitness ud,

[01:19:57 - 01:20:13] outdoor fitness, og så er der de her otte forskellige ting, I kan lave. Det er jeg ligeglad med. Det kan de gøre, hvis der er nogen, der ringer og spørger om fitness. Men det, de skal, det er, at de skal sige, hov, der gror noget her. Det skal du være nysgerrig på. Hvad er det? Er det noget, de kan bruge andre steder?

[01:20:14 - 01:20:29] Det synes jeg egentlig også, langt hen ad vejen, at de kan. Men mere af det, og så mere af det der at sige, okay, hvis I starter en cricketklub op, der er de her ting, I skal være opmærksomme på. Der er styr på det her, det her, det her. Men det er interessant det her, fordi at,

[01:20:32 - 01:20:48] det er interessant, fordi den måde, de agerer på organisationerne, er jo meget tæt i de her koncepter, som du siger. De forsøger jo faktisk at strømline. Ligesom Fitnessworld, de gjorde. De strømlinede det hele, de åbnede de samme center rundt omkring.

[01:20:49 - 01:21:07] En strømlindeproduktion, fordi det er jo effektivt. Jo. Men det er jo, det går jo i en anden retning end agiliteten, du taler omkring. Men hvorfor skal vi være ens? Så længe vi er, holder os inden for folkeopbygningsloven,

[01:21:07 - 01:21:23] hvorfor skal vi så være ens? Altså, og det er jo, jeg er jo 105'er, det kan jeg jo se, fordi vi har så mange forskellige aktiviteter. Altså virkelig mange. Og det er jo forskellige bestyrelser med forskellige mennesker, der sidder der. Der er jo ikke to af dem, der er ens. Altså, de gør ting vidt forskellige.

[01:21:23 - 01:21:38] Det, der virker for den ene, det er ikke sikkert, det virker for den anden. Altså, en skøb er jo altid en sjov størrelse. Fordi de er sådan lidt, det er jo tit nogle lidt ældre herrer, der sidder og styrer det der med hård hånd. Og det kan være enormt reaktionært,

[01:21:38 - 01:21:53] men de har jo styr på deres shit. Altså, der er ikke noget der, fordi det skal de have, for der er en masse lovgivende omkring det også. Men at tage dem, og så tage sådan en sindssyg, vild, agil basketklub, hvor det hele er bare at køre på 195 procent hele tiden og udvikling og sådan noget.

[01:21:54 - 01:22:10] De to ting, de mixer jo slet ikke. Så det kan man ikke, man kan ikke sammenligne det. Altså, det er jo det, man skal. De skal jo ramme folk der, hvor de er. Altså, det er jo det, jeg tænker, der er det vigtigste. Og jeg tænker som organisation og deres, så det vigtigste, de kan gøre,

A[01:22:11 - 01:22:27] det er jo hele tiden at være nede og være ude i foreningerne. Hele tiden snuse til, hvad der sker. Lave dit netværk. Sørge for, at altså, hvad sker der i kommunerne? Og de vil jo fuldstændig automatisk komme tæt på foreningerne. Hvis de holdt

[01:22:28 - 01:22:45] øje med det, som man vil sige har politisk værdi i kommunerne. Hvis man havde radaren ude og sagde, jamen prøv at høre, I har simpelthen så mange, vi kan se alle unge i mellem 14 og 18, de er nærmest ikke foreningsaktive. Hvad fanden kan vi gøre ved det? Og så kan de sige, og det kan være, at der er en god forklaring på.

[01:22:45 - 01:23:01] Det kan være, at vi kan sige, det er jo fordi i XX kommune, der sætter man alle unge på et skole. Så derfor har vi godt mange af dem. Nå okay, så er det måske ikke, fordi vi behøver så med et vand på en eller andet. Men hvis du er ude og har de her tal og har den dialog med de foreninger, der er, og det kan man jo godt holde nogle fælles med

[01:23:01 - 01:23:17] og gøre noget, så har du også kontakten. Hvad rører sig egentlig? Hvad er det egentlig, der sker? Og det har du ligesom for dem, at relationen er ligeså vigtig, som relationen er vigtig for kommunen. Og jeg har jo relationen der endnu. Og jeg kan jo også ringe og brække mig nogle gange,

[01:23:17 - 01:23:32] så er jeg jo rigtig urimelig. For det kan du jo høre, når jeg siger, jeg har jo en helvedes masse fordomme, og højst synlig har det ingen fundering i virkeligheden. Jeg har bare de fordomme der, for jeg synes, jeg ser noget en gang imellem. Jeg er ikke sådan mega glad for det der højskoleprincipt der. Det duer ikke for mig.

[01:23:32 - 01:23:48] Jeg vil hellere have, at ting er gennemsigtige og agile, og at man kan lave noget om, og man lige kan ringe og sige, hey, kan vi ikke lige finde ud af det her? Så der er også nogle ting, der... Men hvorfor opstår så den her strømlijenthed, tror du?

[01:23:49 - 01:24:04] Det er da, fordi det er nemt. Alle kan lide kasser. Alle kan lide at putte ting i kasser. Det er jo nemt at håndtere sig. One size fits all. Nu skal jeg printe det medlemsbladet. Hvor mange læser deres medlemsblad? Jeg ved det ikke, men jeg ved, at der er mange,

[01:24:04 - 01:24:21] der læser lokalt. Det er cirka 10 procent af befolkningen. Det er fandme godt mange. Så de sender deres idrætsliv og alt det der er ud. Hvor meget er det? Hvor meget er det? Er den lindestrøm af info, der kommer ud? Hvor meget af det bliver læst?

[01:24:22 - 01:24:37] Det kunne være pisse interessant. Det er jo den der strømlij. Det er jo one size fits all her. Vi havde jo et skide godt eksempel på, at de har, når du... Det kender du. Men de har jo det her, når du skal melde ind i kurset, så har de jo det her...

[01:24:38 - 01:24:54] Hvad fanden hedder det? Det er foreningsliv. De har jo en kæmpe database med navne. Og så bruger de konventus. Det er jo det, de bruger, som også er et arkavisk og lidt tungt system, som de bruger i forhold til økonomistyring. Så vi bruger selvfølgelig konventus til al vores medlemsregistrering og vores økonomi og alt det der.

[01:24:54 - 01:25:10] Men så skal vi fandme også sidde og teste navnene ind i et andet system nu, hvis vi skal sende dem på kursus. Og det ringer jeg jo ind om og siger... Hvad? Udgiver det nogen mening, det der? Nej. Nej, ikke nødvendigvis.

[01:25:10 - 01:25:27] Jeg siger nej, for jeg har jo alt dataen egentlig i det ene system. Så er det ikke nødvendigt, at vi kører det i det andet også. Hmm. Nej, men så behøver jeg selvfølgelig et eller andet med en netværk med en eller anden. Og så skulle jeg finde en dag, hvor vi kunne mødes. Men han havde jo ikke tid. Altså... Jeg har seks dage, så synes jeg, at jeg er simpelthen opstendig i det her.

[01:25:27 - 01:25:42] Altså, der har jeg andre at lave. Det gider jeg ikke, det her. Og så kan man sige, okay, ja, ja, det kan lettere boksen. Jo, men alligevel. Men det kan det der... Jeg snakkede med dem på telefon og sådan noget, og det var fint nok. Vi kunne godt beægte om rigtig mange ting, men meget bekendt er der ikke sket noget endnu. Den her strømlignethed.

[01:25:43 - 01:25:58] Jeg kunne godt simpelthen lige prøve at dykke lidt ned i den også. Kan det have noget at gøre med det der prestige, du også snakker om? Eller hvad? Strømlignethed, er det... Er det også fordi, at så er det nemmere for organisationen? Det ved jeg ikke. Nej, nej, nej. Det giver jo ikke, at der er nogen sammenhæng i det.

[01:25:58 - 01:26:13] Ja, ja. Men altså, prestigeprojektet, det er jo det der, hvor de kan shine. Hvor der kan stå en formand og klippe et bånd, eller stå og vinke og sige... Men det er jo også at shine, og man kan sige, at man har et meldemelsesblad, og man sætter ud til en million meldere. Jo, jo, det er det vel.

[01:26:14 - 01:26:31] Ja, per sej. Og så kan man justere, hvis der er et stramt tal, der er nødvendigt. Men det kan man jo stille spørgsmål. Det er jo sådan nogle ting, hvor man kan tænke også, ja, var det ikke bedre at være ude og snakke med dem i stedet for? Ja. Ja. Nu ved jeg ikke, hvad de bruger på det.

[01:26:31 - 01:26:48] Men det er jo det der, jeg er. Og det er jo forståelse af, hvad man er. Hvad er deres rolle? Er de en interesseorganisation? Er de det? Eller hvad er de? Det kan godt være, at de selv synes, at de er noget andet. Der er behov for os til at være det førende lys igennem idrætsverdenen i Danmark.

[01:26:48 - 01:27:08] Hvis det er deres indgangsvinkel. Ungefær nok, så er det jo det rigtige, for så lever de op til deres målsætning. Men hvis de siger, at vi er en interesseorganisation, og vi skal sørge for, at vi har de bedste vilkår for vores medlemmer, så er det nok så meget. Jeg synes, vi nærmer os.

[01:27:09 - 01:27:27] Jeg synes, vi har været langt omkring. Så jeg ved ikke, om der er noget andet, du tænker, ej, det ville jeg gerne have afleveret. Nej, det tænker jeg ikke. Hvis der er noget, du tænker, så må du ringe. Nej. Jeg synes, du har nogle rigtig spændende perspektiver.

[01:27:27 - 01:27:38] Ja. Og jeg synes, vi har haft en god samtale. Jeg har helt klart noget, jeg kan gå hjem

Bilag 9: Transskribering af interview med Anne (Den professionelle frivillige)

[00:01 - 00:17] Kan du ikke starte med at sige, hvem er du, og hvad er det for en forening det her? Bare sådan lige starte derude i det perspektiv.

Jeg hedder Anne, og jeg er foreningsudvikler her på stedet, og har været ansat siden 2019.

[00:19 - 00:34] Og jeg synes jo, XX er en rigtig flerstrænget forening, med 16 forskellige afdelinger, over 20 forskellige aktiviteter, og over 3000 medlemmer, og så en rigtig lokal forening. Altså vi finder os jo sådan 20 minutter kørsel fra XX,

[00:35 - 00:52] over to byer, som egentlig på en eller anden måde er vokset sammen, og så alligevel geografisk set er vi ikke, så er det to forskellige byer, og idrætsforeningen ligger lige imellem. Så vi har XX, som vokser derudad med 5000 plus, og rigtig mange børnefamilier, der bliver bygget og bygget. Og så har vi YY, som er sølvbrugleopskvarteret,

[00:52 - 01:07] og det er lige nu, som bliver inviteret, alle de børnefamilier, der forsøger at komme ind, men som ikke vokser i samme omfang. Ja, så det er omkring 10.000 borgere i oplandet heromkring, men så ligger vi også meget tæt på store foreninger,

[01:07 - 01:24] (forskellige foreninger nævnes), fodbold og sådan noget. Så vi ligger også op ad, at man såvel kan dyrke idræt her, som man kan rykke over og køre lige lidt længere, og så dyrke idræt andet sted. Så vi er en forening, som selvfølgelig slår meget på det lokale,

[01:24 - 01:40] og det lokale sammenhold, og hvorfor det er fedt at være en del af en lokal forening.

Og du siger, at du er foreningsudvikler. Havde du tilknyttet dig til foreningen, inden du blev foreningsudvikler?

Ja, altså jeg var frivillig i Caféen og med til at starte Caféen op herude, og så dyrkede jeg selv badminton, det var så min indgang herude,

[01:41 - 02:00] at jeg startede herude med at dyrke badminton herude, tror jeg i 2009. Og så har jeg været lige frivillig inden for hovedbestyrelsen en overgang, i 15 stykker tror jeg, og så var jeg med til at starte Caféen op i 2016, og før det havde jeg lavet noget frivilligt arbejde i badmintonafdelingen hjemmeside, og sådan noget, hvad man nu, alt det sociale, alt det sjove, jeg nu kunne kaste mig over.

[02:01 - 02:18] Så man kan godt sige, at du er en lokal person, der så er blevet på en eller anden måde ansat ind i det her?

Ja, altså jeg er jo selv med til at skabe min egen ansat, kan man sige, altså med til at skabe jobbet, udforme stillingen, altså i tidernes morgen, fordi jeg gik sådan rundt i Caféen og observerede,

[02:18 - 02:33] nu stopper jeg, hvis historien bliver for lang, men jeg observerede alt det her, jeg synes, man kunne lave det her sted, og blev lidt frustreret over det, ej der var simpelthen så mange muligheder. Og så vidste jeg godt, at jeg ikke skulle fortsætte, jamen i det nuværende, jeg sad i Region Midtjylland, og tænkte, jeg skulle noget andet. Og så spurgte jeg hovedbestyrelsen, om man kunne blive ansat her.

[02:34 - 02:53] Og så sagde Månes dengang, så sagde han, jamen det kan du da meget godt, hvis du selv kan finde pengene, så er det helt fint med os. Og så kom foreningspuglen, og så satte vi os ned og skrev

projektet, for der var også en hovedafdeling, som ville noget mere med det her sted. At der sad tre eller fire i hovedbestyrelsen op dengang, som også ville noget mere.

[02:53 - 03:09] Så vi skrev projektet sammen, og var med til at skrive det, og var med til at søge pengene hjem, til den første halvanden års ansættelse, inden DGI kom ind i billedet.

Okay, og nu er DGI ind i billedet? Ja, det er det.

Nu er vi på tredje konstruktion. Første konstruktion var mig ansat i XX i deres forening med foreningspuglemidler.

[03:10 - 03:27] Så hørte vi, om der kom foreningsudvikling over i Morslet, ansat de ene i 18... 18, eller nu skal jeg huske... 19, har det så været. Og så kobede vi os på og sagde, at vi ville også godt være med i det projekt. Og så fik vi jo så tre års projekt sammen med DGI.

[03:28 - 03:47] Det startede lige der i coronatid, det var jo skidegodt. Og så kom XX Kommune, så her i 23 har vi så haft XX Kommune med, som i år er min ansættelse sponsoreret af halv kommunale midler, og så er det finansieret af XX, og så har DGI varetaget sig for arbejdspladsen,

[03:47 - 04:04] og den værdi, det så bringer ind i, og ledelsefunktionen.

Så det er sådan en sjov konstruktion her i 23. Prøv at sige lidt omkring, hvad laver du så?

Ja, hvad laver jeg ikke? Altså man kan sige, det er primært for... der er virkelig fokus på udvikling.

[04:05 - 04:20] Altså det er ikke... jeg er ikke ansat som... og det bruger jeg selvfølgelig også noget tid nogle gange at fortælle, men jeg er ikke ansat som pedel, det er ikke det, jeg skal. Men jeg skal være med til at udvikle tiltag, som understøtter deres vision om den attraktive idrætsforening, som er mangfoldig,

[04:20 - 04:36] og som appellerer til mange forskellige slags fællesskaber, og har meget fokus på fællesskaber, ikke nødvendigvis bare på sport som sport, men det som der er rundt om sporten, og det sporten kan give af værdi. Så jeg bruger tid på at kigge på, har vi... altså er der nogle aktiviteter, vi kan lave?

[04:36 - 04:53] Altså er der noget, der ligger og ulmer, som vi kunne bringe i spil og lave? Altså mangler vi nogle aktiviteter til nogle forskellige målgrupper? Jeg kigger på halvtid. Udnytter vi vores maksimale halvtider? Altså kan vi putte noget ind de steder, hvor det mangler? Så en rigtig stor del er at understøtte de frivillige.

[04:53 - 05:12] Altså gør det attraktivt, nemmere, eller i hvert fald... hvad havde det med til at understøtte og hjælpe de frivillige? Det er vigtigt, at jeg ikke går altid hele vejen med de ting, som de gerne vil, men at jeg er så den, der hjælper med at sætte noget i gang, så de selv kan drive videre, eller sætter dem ind i samarbejde med DGI eller andre,

[05:12 - 05:27] hvis jeg finder ud af, at det er XX Kommune, du skal samarbejde med, det er DGI, for ellers er der jo alt for mange til at... så kan jeg kun hjælpe skydning, eller så kan jeg kun hjælpe fodbold. Så jeg skal understøtte de frivillige og hjælpe dem. Så kommunikation fylder 80 procent. Det kan man jo se i en bredt af foreninger, hvor vigtigt det er.

[05:28 - 05:46] Det er jo også den... skids med, at vi arbejder i, at der er en forventning til os udefra, at vi er en professionel organisation. Vi prøver også at være det, men vi kan jo ikke helt være det, fordi vi er en

frivillig forening. Men for at få med den... efterspørgsel og de forventninger, der er for de brugere, der er her i dag,

[05:46 - 06:04] så kræver det også, at kommunikationen fylder rigtig meget.

Hvad er det for en forventning udefra?

Det er jo den der forventning om, at jeg kan finde de informationer, om det er hold og aktivitet, jeg skal gå på, at det er nemt at finde, jeg skal kun klikke to-tre gange, at det er de udvalgte aktiviteter, som jeg som forælder,

[06:04 - 06:19] eller forventer, at mit barn kan gå til, at der er et vis match på det. Så vi bruger rigtig meget tid på at fortælle, hvad en forening er. Det er jo faktisk en ret vigtig opgave, at fortælle, hvordan vi er skruet sammen,

[06:19 - 06:36] og hvordan en forening fungerer på frivillig vis. Og så bruger vi rigtig meget tid på, fordi det er svært at forstå en bredt forening. Det er ikke alle, der er vokset op i et foreningsliv, der forstår, hvordan sådan noget er skruet sammen, hvor jeg skal finde informationerne, hvorfor det ikke lige er,

[06:37 - 06:53] hvorfor der ikke er syv stævner, jeg kan gå til, hvis jeg synes, at mit barn skal gå til syv stævner. Ja, alt muligt.

Tror du, at de der forventninger har forandret sig over tid?

Det synes jeg, de har. Vi har nogle brugere, som forholder sig til, at de kan jo være så...

[06:53 - 07:10] For mig kan det være lidt frækt med det der med, at man sidder og kigger, og så siger man, at mit barn går til en sæson. Det forventer jeg, at det er 20 gange. Det vil sige, at en enhedspris burde være 20,00. Så hvis der er et afbud på to gange, så kan jeg godt finde på at skrive til kasseren, at jeg synes, at mit kontingent skal nedsættes, for jeg har ikke fået den reelle værdi af mit kontingent.

[07:12 - 07:29] Eller de spørger til priserne, og så spørger til dem, hvad så, og så den passer det. Hvad nu, hvis jeg er forhindret? Hvad nu, hvis jeg kommer i oktober? Hvilken pris kan jeg så få? Så det er stadig det samme. Der er stadig halv leje, instruktørleje. Vi skal købe redskaber. Så du har et foreningskontingent medlemskab,

Fo Der er heldigvis rigtig mange, som stadig er foreningsmennesker.

[08:03 - 08:19] Men der er nogen, der udfordrer os på det der. Og de har ikke den samme... De forstår ikke den der frivillige konstruktion på samme måde.

Lad os vende lidt tilbage til det der med, at du er ansat her. Men sidder du også i bestyrelsen?

Nej, men jeg sidder med til bestyrelsesmøder.

[08:20 - 08:35] Okay. Og hvilken rolle har du der?

Jamen der skal jeg selvfølgelig fortælle. Jeg skal selvfølgelig afrapportere på de indsatser, jeg sidder. Jeg synes også, at jeg er en medspiller, og udfordrer selvfølgelig på styrelsen, på de steder, hvor jeg tænker, der skal gøres eller sættes ind. Så jeg prøver at udfordre dem lidt,

[08:35 - 08:51] og så kan jeg selvfølgelig give dem et rigtig godt indblik i. Altså de her har jo ikke hver dag. Det er jeg. Altså jeg observerer rigtig mange forskellige ting, som jeg kan bruge til at udfordre dem, og spille med i deres strategiske arbejde. Så jeg laver selvfølgelig også oplæg til dem,

[08:51 - 09:08] til hvad jeg tænker kunne være interessant, og arbejde videre med. Og hvem refererer du til sådan rent? Ja, altså jeg har min nærmeste leder i hovedbestyrelsen, som jeg refererer til, hvis der er noget. Og så har jeg en personale ledelse,

[09:08 - 09:24] der er diggi. Så det er jo lidt sjov konstruktion, kan man sige. Men det fungerer egentlig fint. Og det er fordi, at der er mange ting, jeg oplever, der kan ske i hverdagen, og der kan jeg ikke ringe til min frivillige ledelse, der sidder de jo på deres job. Så det er ikke altid, man kan vente til om aftenen,

[09:25 - 09:41] til lige at få det vinget af, eller man har behov for at lige lufte med en leder. Så derfor har jeg det rigtig fint med, at jeg så kan bruge diggi til den del af det. Og de er også dem, der holder mus og sådan nogle ting. Alle de der formelle ting, som kan være svære at få en frivillig bestyrelse

[09:42 - 09:59] at honorere på samme måde.

Tror du ikke, bestyrelsen kunne lide det?

Jo, vi har prøvet det i en eller anden form. Før, hvor vi havde det selv. Så det er jo, jeg tror, de synes, det er rigtig rart at slippe for alle de der formelle ting omkring en anden sættelse. Det oplever jeg som,

[09:59 - 10:15] at de synes har været rigtig rart at slippe for. At de kunne koncentrere sig om det andet. Så de har på en eller anden måde synes, det var rart at komme af med det.

Hvad for en forandring har du oplevet hos dig selv i forhold til det?

Jamen, jeg synes, det er jo en anden faglighed, som diggi bringer ind i ledelse. Det kan jeg jo mærke.

[10:15 - 10:31] Og det er nogle andre snakke, vi får. Fordi vi kan nemt komme til at snakke om, om målet blev flyttet derovre, hvor det kommer lidt op i et andet perspektiv, når man sidder med en leder inden, som ansat som veder. Så det bliver en anden faglighed,

[10:31 - 10:46] end nogle andre snakke, synes jeg. Så det giver mig noget. Ja, fagligt. Også personligt, selvfølgelig. Jeg synes, jeg får mere ud af de snakke, end jeg ville gøre her. Fordi vi kommer til at snakke hver dag tit. Man går direkte i drift. Ja, så kan vi løse det.

[10:46 - 11:03] Vi kan flytte om målet og sådan noget. Så er den løst. Nå ja, fint nok.

Så der er faktisk ikke så meget ledelse i det, vel?

Nej, det er mere sådan, selvfølgelig det der med afstemningen, hvor langt skal jeg gå med en opgave, hvis de nu synes, nu skal du ikke bruge mere tid på den,

[11:03 - 11:20] nu den eller andet. Ja, sådan det der med at skærpe det til, hvad skal jeg beskæftige mig med af opgaver, og hvilken retning skal det tage, og hvad vælger hovedbestyrelsen egentlig gerne.

Fint. Det kan være, vi lige vender lidt tilbage til dine rolle osv. Jeg kunne godt tænke mig at lige vise dig et klip her.

[11:21 - 11:38] det var jo sådan set et klip med sådan et færdig koncept for DGI. Hvad tænker du, når du ser det klip? Øh, ja.

[11:40 - 11:56] Jeg tænker selvfølgelig, og så tænker jeg sådan, åh, hvordan vil det lige passe ind, hvis vi skulle lave sådan et koncept. Og så tænker jeg, jeg vil heller ikke, altså jeg har godt livet fokus på sundhed,

men jeg synes også, det er fedt, de siger, det er jo ikke vigtig, det altid handler om, fordi jeg synes, der er rigtig meget. Jeg kan bedre lide det der med velværd. Ja. Men det er faktisk noget,

[11:56 - 12:12] vi også arbejder med her. Så umiddelbart tænker jeg, om det der er interessant, jeg har faktisk stødt på det før, men ikke sådan lige tænkt, at det var noget. Jeg tror, det er sådan en, hvor jeg tænker, nej, jeg ved ikke lige, hvilken kasse det vil passe i herude. Jeg går ud fra, at det er noget med opkvalificering, at trænerne de også kan have fokus på det. Så tænker jeg over i fitness.

[12:12 - 12:28] Jeg tænker ikke så meget håndbold, fodbold, ind i det der lige sådan umiddelbart. Så tænker jeg mere på vores unge. Og det, vi har gang i med de unge lige nu, også her på stedet. Hvad tænker du om det her med, at man som forening kan købe ind på sådan et færdigt koncept,

[12:29 - 12:44] plug and play? Ja. Vi har budt ind på nogle koncepter her, af de der plug and play koncepter. Og nogle af dem kører stadigvæk i dag. Jeg har udfordret lidt, og sagt, at jeg synes ikke længere, den der model med, at der kommer en konsulent ud tre gange,

[12:44 - 13:00] og så kører vi det selv, og så er det bare sådan i vinkel. Jeg oplever mere, at hvis man rigtig skal få de her ting til at fungere, så har man faktisk brug for at lave en model, hvor man så genbesøger det, at konsulent kommer ud igen, eller man ser det som et langstrakt forløb. Fordi det er tit, at så kører det et halvt år,

[13:01 - 13:16] eller et år, og så kommer alle de her forhindringer. Så er der noget med halvtiderne, så er der noget med instruktøren, og så er der noget med foreldrene, og så skal man finde ud af, hvordan man løser det ude i foreningen. Så jeg har udfordret, og det giver lidt på,

[13:16 - 13:33] at jeg tror ikke længere, altså de skal tænkes lidt anderledes, de der plug and play, for jeg er oftest, nu ved jeg ikke, hvordan det er skruet sammen, men det er oftest, altså de der bevægte og forlidede koncepter, har for eksempel været, at jeg har været en konsulent ud tre gange, og så kører det, men jeg har brugt rigtig meget tid efter. Når det så har gået et år, så er jeg igennem alle børnesygdommene,

[13:33 - 13:48] og så bruger jeg tid på, at få det til at køre videre, og justere det, så der har jeg brugt, nu har jeg så haft fordelene, ved at have mine DGI kollegaer, så har jeg sparet med dem, for der opstår alle knasterne, efter at man har kørt et kort plug and play, så kommer alle forhindringerne.

[13:48 - 14:04] Hvad kan det være for forhindringer?

Ja, det kan selvfølgelig, altså der kan være, nu kan man sige, vi havde motionsfodbold for mænd, der havde vi problemer med, vi selvfølgelig koordinerede med fodbold, som syntes, at det ikke var nogle problemer, i forhold til vores allboys hold, at nu var der de her fyre,

[14:04 - 14:19] som rette rundt og spillede for sjov, og fik et billigt medlemskab, så kunne de synes, at jeg tror ikke oldboys klagede, men det var jo sådan den der, og så var der nogle oldboys, som betalte mange flere penge, og så syntes de, at det var lidt for billigt, og så kommer man i den der, de der fyre,

[14:19 - 14:34] som du går op til motionsfodbold, det er mænd plus 25, som bare kommer fra hyggebold, de kører selv deres træning, står selv for det, de tænker, hvorfor skal vi så betale, lige så meget som oldboys, vi har ikke lyst til at spille kampe, vi kommer bare og hygger os, og sådan set skal bare have en græsplan, at spille på. Jeg skal lige forstå, er det fordi,

[14:34 - 14:50] at når det kører i starten, så kører det til, så er det gratis eller hvad? Så laver vi sådan en intropris, det er ofte sådan, at vi har startet mange af de her BV, der er forlidere, og nogle af dem kører stadigvæk, med den intropris, fordi de kører fællesskaberne selv, og så kan vi jo godt holde prisen ned, når vi ikke skal have en instruktør, men vi bare skal have halv leje,

[14:51 - 15:08] og så en gang imellem, så spørger de efter noget udstyr, og så kan vi enten søge puljemidler til det, eller hvis det går godt med medlemskaberne, så kan vi godt forsvare, at vi går ud og køber noget udstyr til dem. Men så opstår alt sådan noget, og så må vi have nogle møder med fodbold, og så er fodbold kommet til at lægge turneringens kampe ind,

[15:08 - 15:24] på det tidspunkt, hvor motionsfodbold de spiller, og så opstår der alt sådan noget med, hvordan skal vi så skrue det her koncept sammen, og få det landet, så det kan blive bæredygtigt at fortsætte. Det er vi så nødt til med motionsfodbold, men vi har brugt noget tid på det eftersluttende, for det kørte rigtig godt til at starte på det,

[15:24 - 15:40] og mange inden, så har der været nogle årgange, hvor der var lidt få spillere, så skulle vi lave lidt reklame, og så skulle vi finde ud af, hvordan det er en del af fodbold, og de tilbud de har. Så det har taget noget tid, og jeg synes det er som om nogle gange, at det første halve eller første år, det kan være nemt,

[15:40 - 15:56] men så er det også fordi, uden medlemsudskiftning, så kan det også være, at ham der stød for det, eller dem der er drivere af fællesskabet, der er ligesom en der er smuttet, så er der nogle nyindrøvere. Så det kræver, at man lige er der, til når de der humler, når der opstår de der udfordringer, hvis der så ikke er en som mig,

[15:56 - 16:12] eller en der kan følge op, så opstår jeg, så synes jeg, så kan sådan noget plug and play.

Når du siger en som dig, er det så en som dig, som er ansatte og har tid til det? Ja, jeg har tid til at male, og snakke med dem i spil, og sige, okay fodbold, nu skal I lige høre, det er det de mener det er, og så videre, kan I to lige snakke sammen,

[16:12 - 16:29] og så snakker jeg med hovedbestyrelsen, hvad kan vi, og så videre. Så fungerer jeg som en maler, eller en der prøver at finde løsninger, på de her udfordringer. Så hvis det ikke var mig, der var der, så skulle det der koncept jo have en, der så siger, jeg kommer, der ligger modellen, jeg kommer og genbesøger dig om et år,

[16:29 - 16:45] eller vi tjekker lige ind, eller i den her pakke ligger der tre opfølgninger, eller sådan noget. Det er i hvert fald sådan lidt min anke, mod de der plug and play løsninger, sådan som jeg lige selv har oplevet dem. Men vi har flere af dem, altså vi kører motionsfodbold, og vi kører floorball også, og vi kører multisport for kvinder.

[16:46 - 17:05] Det er tre koncepter, som ligger i det der. Og i dag om dagen også faktisk fire har vi. Det er lidt interessant, den der rolle du får, i forhold til at skulle koordinere, ikke? Ja. Nu siger du, du har gjort det over en periode.

[17:05 - 17:21] Er der noget, du har fundet ud af, det fungerer bedre i den rolle? Nogle ting, du skal gøre, eller sige? Ja, det er i hvert fald lidt om at have fingrene på pulsen. Altså ligesom at fornemme og tjekke ind, hvordan det lige kører. Og så være rigtig god til at få dem til at bringe det spil.

[17:21 - 17:38] Det er selvfølgelig nok den coachende tilgang. Men sådan lige en gang imellem tjekke ind og sige, hvad så kører det, hvad skal der til? Jeg kan observere, at der måske er blevet en færre. Det er

bare fordi, for eksempel med ældre holdene, det er bare fordi, de først tjekker ind til september. Nå, fint nok. Ellers så skal vi lige snakke om,

[17:38 - 17:56] hvordan vi får nogle flere ind og med. Fordi hvis det her hold skal køre rundt, så skal vi lige have lidt flere på holdet. Så jeg synes... Nu glemmer jeg, hvad spørgsmålet var. Men det er i hvert fald min rolle. Det er i hvert fald det der med lige at have fingrene på pulsen. Og være i dialog. Og ellers at de så ved, hvor de kan melde det hen.

[17:57 - 18:12] Okay. Nu er for eksempel motionsfodbold, den har vi så landet over. Og nu er det faktisk... Nu er jeg den videregivende til fodbold. Fordi de blev så... Det var det bedste, at... Nu er det blevet en fodboldtilbud. Så den har jeg jo så... Nu er den bæredygtig derovre. Så den har jeg så landet med de andre fællesskaber. Der er jeg sådan en hjælpende hånd.

[18:12 - 18:30] Og så ved de, at de kan skrive til mig.

Hvad nu, hvis der er en afdeling, som ikke synes, at det her er et særlig godt koncept, og du skal forsøge at prøve at få dem til at synes det. Har du været ude for det? Øh... Nå... Altså der var jo fodbold, som vi skulle finde ud af, hvilken rolle motionsfodbold skulle være.

[18:30 - 18:46] Og der må jeg jo også fortælle dem, at... Åh... Det er der, hvor jeg skal til at sige til fodbold. Kan I se, hvilken værdi der er, at vi har de her federe plus 25, der render rundt her. Potentielle trænere, de tager medlemmer ind i foreningen. Altså jeg prøver jo sådan lige at fortælle, hvad fællesskabsperspektivet er.

[18:47 - 19:02] Det er jo sådan den... Ja, den største rolle, jeg har, det er at fortælle nogle af de der meget klassiske afdelinger, om hvad perspektivet er, at vi skal have hele familien ind. Hvis vi slet ikke får dem ind, så får du ikke dit fodboldmedlemmer. Så vi bliver simpelthen nødt til at have hele familien ind. Så kan de fordele sig. Og hvis du laver et skide godt fodboldtilbud,

[19:03 - 19:19] jamen så kommer de over i fodbold. Men der skal også være et tilbud til mor og lillebutten, for ellers så kommer de slet ikke ind. Altså jeg arbejder meget i den der store fællesskabsfortælling, og det er også det, som hovedbestyrelsen jo understøtter mig i, og det er også det, de jo beder mig om at gøre.

[19:20 - 19:36] Køber de så bare ind på det? Nej, ikke altid. Det kræver jo nogle runder. Det kan det godt. Særligt, altså det er jo... Jeg synes jo, jeg bliver sådan de der gamle foreningskontingentstrukturer, og klassiske foreningsstrukturer,

[19:37 - 19:52] som desværre udfordrer fællesskabsstrukturen. Altså fordi de nye, der kommer ind, de er ikke så optaget af de der strukturer, og den der måde at gøre det på. Og de udfordrer det sig. Hvorfor kan man ikke gøre det anderledes? Hvorfor skal det hænge sådan sammen? Det forstår jeg ikke. Og de er jo ret på de unge af punkterne. Jeg synes, det er virkelig aflydt, når det er penge.

[19:53 - 20:08] Det er den største udfordring. Det er simpelthen penge i medlemskabs... Altså kan vi få et medlemskab ud af det? Kan vi være sikre på, at det hænger sammen? Tør vi tage nogle chancer? Og det er jo så der, hvor jeg prøver at finde puljefonte, og andre ting, og siger, okay, nu har jeg... Lige nu kører jeg barselsfære,

[20:08 - 20:24] og så har jeg lidt puljefonte til, at jeg kan strække det. Ikke sådan set gangen. Og så siger formanden, men du kan gøre lige hvad du vil, bare det hænger økonomisk sammen. Og så når jeg kan begynde at se, at det ikke hænger økonomisk sammen, så bliver jeg nødt til at sige til medlemmerne, er I?

Er I der? Kan vi sige, at vi har 10? Fordi så kan jeg godt køre det videre, men ellers bliver jeg nødt til at lugte. Og det er jo det.

[20:25 - 20:41] Så det er de her opfordringer, det er den største udfordring. Det er de gamle strukturer. Og det gør også, at det er svært at lave noget på tværs. Reelt. Nu handler det her jo om sundhed. Du kunne ikke lide ordet sundhed. Du vil hellere snakke valgfærd. Men kan du ikke prøve at sætte lidt ord på det her med, hvad du tænker om det med,

[20:42 - 20:57] at man som forening skal tilbyde sundhedstilbud? Jamen jeg synes da egentlig, at der er noget godt i det. Men jeg tror, man skal pakke det lidt anderledes ind. Jeg tror ikke, jeg kan vide, hvem der dukker op til sådan et sundhedstilbud.

[20:58 - 21:13] Jeg kunne forestille mig, at det er noget under fitness, og vi har også snakket om, at det er noget under spænding. Men jeg synes måske mere, at det er en indsats. Når jeg så ser det i forhold til de unge, så tænker jeg, at det er mere en indsats på, at snakke med trænerne om, hvordan kan vi understøtte de unge

[21:13 - 21:30] i at have et fysisk velvære, så de også trives. Både som almindelige personer, men også på holdet. Så kan jeg nok bedre lide den. Jeg synes, at sundhed kan blive så opsat, at man uha, så skal man spise det og det, og gøre det og det. Det kunne jeg selv blive lidt på,

[21:31 - 21:46] det kunne jeg ikke lige overskue. Men at mere vi snakker trivsel og velvære, det kunne jeg nok mere se mig selv i, fordi vi gør det faktisk. Vi har lige startet et unge fitnesshold herinde, hvor vi så siger, her er det fokus på velvære, ikke på kropsidealer, men hvordan du kan træne. Det er jo fordi,

[21:46 - 22:02] vi ser nogle af de unge mennesker, de jo ikke spiser ordentligt, og så kan de faktisk heller ikke træne ordentligt. Men de får det fysisk dårligt, når de har dyrket skoleidræt, og det er jo forfærdeligt at se, fordi de ikke har spist nok. Og så får de det dårligt. Men det her sundhed, det kommer sig jo meget af netop, for eksempel bevæger for livet. Altså af nogle ting,

[22:02 - 22:19] der opstår politisk, for at man kan samarbejde på tværs. Og så kan man sige, det afføder jo sådan nogle koncepter, som I så skal arbejde med sundhed ud fra. Tænker, at vi skal tilpasse os lidt mere, også i forhold til, at jeg har ikke prøvet at lave et sundhedstilbud,

[22:20 - 22:35] men jeg pakker det jo ind i fællesskab, og sjov og grin, og så er der noget sundhed ind under det. Men alle bevæger for livet-koncepterne. Nu sagde du, I havde fire. Det er vel også sundhed? Det er det nemlig. Jeg synes jo, fællesskab er sundhed, og så kommer du til at røre dig. Og så er vi ikke så optaget af, om du laver 10.000 grit,

[22:35 - 22:51] eller om du laver 4.000 grit. Men du har været ude, og du har rørt dig, og du har fået det mentalt godt. Det er sundhed for mig. Så faktisk oversætter I jo? Fordi der foregår noget på et politisk niveau, hvor man snakker om velfærd og sundhed osv.

[22:52 - 23:07] Så kommer det ud til jer, og så siger du, I skal pakke det ind på en anden måde. Altså, I er nødt til at oversætte den dagsorden, for at der er nogen, der synes, det er interessant? Fordi nogen kan bare sige, nu laver de madklub, de får ikke gået mange skridt, de får ikke svedet på padden, men de får et fællesskab, og de tjekker ind sammen med nogle andre

[23:07 - 23:23] på et fast tidspunkt hver torsdag, og det får de godt af. Og så kan det være, at de faktisk får lyst til at tjekke ind i andre fællesskaber. Så kan det være, at overgangen bliver petange, fordi de ikke

lige kan overskue at spille badminton eller noget andet. Men sundhed er for os her, synes jeg, mange forskellige ting. Og ikke så afhængig af,

[23:23 - 23:39] om man spiser noget bestemt, eller om man går 10.000 skridt, eller hvor mange man løber. Men at det er noget andet for os. Det er fællesskabet. Jeg tror langt på, at fællesskab og mentalt sundhed er vejen til, at man så, kan det godt være, man dyrker noget sport også, men at det er lidt andet,

[23:39 - 23:55] hvis man skal tænke det og pakke det ind. Jeg tror, der er så mange varer på hylden med den der skide sundhed. Simpelthen, du kan bare gå ned i fitness, og så kan du få lavet sådan et program, og så kan du få lavet sådan en status på, hvor meget en fedt procent og så videre. Det er der nu få, der er optaget af. Men jeg tror ikke, vi kommer til at sælge det.

[23:56 - 24:12] Men kommunerne og organisationerne ser jo jer foreninger, som nogen, der kan levere et sundhedsprodukt. Ja. Opfatter I os jer selv som forening, som det? Vi har faktisk skrevet det lidt mindre ud af vores vedtægter. Jeg tror, at det står sundhed, men vi har faktisk fået det i det nye,

[24:12 - 24:28] har vi sådan nevrilleret lidt, for der havde vi sådan en gammel sundhedspasus, som vi havde stjålet fra et eller andet generelt. Så jeg synes ikke, vi skriver det ind på en anden måde.

[24:30 - 24:48] Er det fællesskabet, så er det hvordan? Ja, det er fællesskabet og det mentale, altså mentale sundhed. Så I er bevidste omkring jeres rolle i forhold til, at I leverer noget ud over sport? Ja. Det betyder rigtig meget for os her. Okay. Og det rører også lidt afdelingen selvfølgelig,

[24:48 - 25:03] at det er den måde, vi kommunikerer på, men det var der nogen, der lige skulle vende sig til. Også mangfoldigheden i vores tilbud, der er brætspil, der er madklub, der er alt muligt forskelligt, som ikke appellerer til sport, men appellerer til fællesskab. Når du siger, der er nogen,

[25:04 - 25:20] der skulle vende sig til det, er det så, fordi det ikke er alle, der tænker, at man... Ja, de synes, det er noget underligt noget. Altså, hvad er det for noget? Okay. Har de noget med sport at gøre? Nej. Men det er fællesskab. Og det er det samlingssted, og det er det, foreningen kan i et lokalt samfund. Og det kan de så godt se sig selv i efterhånden, fordi de kan se den værdi.

[25:20 - 25:36] Jeg tror, det er den måde, vi har omvendt det, at folk kan se den stolthed og værdi i, at det er et fællesskab her lokalt, som man kan være en del af, uanset om man løber 100 kilometer, eller om man bare synes, det er fedt at være sammen med nogle andre. Fordi det er jo sådan, det er opstået for os alle sammen. Det er, at vi er der, fordi der var nogle andre, og vi havde det lidt sjovt,

[25:36 - 25:52] og med et eller andet, vi alle sammen synes, var lidt sjovt. Og så opstod der noget. Så jeg synes egentlig, den indpakning, det er det, der sælger her. Og det er også det, jeg ville... Altså, nu har jeg faktisk puttet ind på, at det giver tilbuddet sådan et oplæg om noget sundhed. Jeg tænker, det kunne jo godt... Og så kigger jeg jo så mod de tilbud,

[25:52 - 26:07] og tænker, at det kunne være noget, jeg kunne lave i samarbejde med Spending og Fitness, hvor der er nogen, der synes, det er interessant. Og så kunne vi invitere andre inden for os. Eller det kunne vi lave i forbindelse med madklubben. Det skal give mening på en eller anden måde. Jeg kan ikke bare sende et sundhedsoplæg, for det kan du også komme ind i XX og lytte til.

[26:07 - 26:28] Det skal pakkes ind i en eller anden indpakning til en målgruppe, som synes, at det er relevant. Spændende. Rigtig spændende. Jeg kunne godt tænke mig at lige vise dig noget her. Du smiler, han hedder Janne.

[26:28 - 26:52] Ja, jeg kender ikke Janne. Vil du prøve at læse det, han skriver her? Og så fortæl mig, hvad du tænker efter. Ja, det synes jeg jo er meget godt skrevet.

[26:52 - 27:08] Eller hvad havde jeg udtalt? Det er jo sådan, at man kan godt føle, at de her koncepter, det er sådan nogle varer på hylderne, og så trænger man dem ned, og så tænker man jo, så nu får du en masse til at spille floorball, for nu er vi alle sammen optaget af floorball, og hvad det nu kan. Så det skal jo kunne passe ind i foreningen,

[27:09 - 27:24] når man hæver sådan en vare ned fra hylden, så er det fordi, vi kan se, at det passer ned i noget, som vi gerne vil. Og det er jo derfor, at jeg så er gået ind i nogle af de der koncepter, det er fordi, vi kunne se, det passer ind i, at vi har nogle voksne grupper, som vi gerne vil have i gang. Jamen fedt, så lad os prøve at se, om det kunne være en model,

[27:24 - 27:41] og så kan vi skrue det til. Så jeg kan godt se det der med, at han siger, og det er heller ikke alle, hvor det er et formål at have flere medlemmer, men det er måske et formål, at skabe en fed aktivitet, som kan, måske, ja, nu bliver der jo også flere medlemmer selvfølgelig,

[27:41 - 27:57] men kan få fat i en ny målgruppe. Men er I optaget af det med at få flere medlemmer? Ja, det er vi, og det skal man jo være, altså det står jo også i min kontrakt, kan man sige, at jeg skal prøve at se, om jeg kan få flere børn og unge. Ja, det ligger jo i aktivitetsstøtten og hele modellen, altså at vi skal have mange medlemmer.

[27:57 - 28:12] Men jeg synes heldigvis her, at jeg har en hovedbestyrelse, som egentlig ikke punkter mig i hovedet for, hvor mange medlemmer vi får, men mere, at det vi laver, det er bæredygtigt, og det er fedt. Om der så er, altså desværre bliver vi jo nødt til nogle gange at skrælle det af og sige, der kommer ikke flere, så bliver vi nødt til at lukke det ned,

[28:12 - 28:31] og det er vi ikke så glade for, når vi skal, men hvis det virker, og dem der er der, synes det er fedt, så er det det vigtigste. Så vi har nogle mål, og dem skal jeg forsøge at lave op til, altså det står jo også i min kontrakt og vores handleplaner, fordi der er nogle mennesker, der putter nogle penge i det, så kan vi jo ikke bare lade være med at have nogle mål, men jeg oplever en hovedbestyrelse meget optaget af det bæredygtige,

[28:31 - 28:46] og det der virker, og de fede oplevelser vi skaber, så derfor ikke så meget om, om det er 100 medlemmer, fordi vi har mange små, mangefoldige fællesskaber, som ikke er 100 medlemmer, vi har 14 florbålmlemmer, men hvis de har det fedt, og det er bæredygtigt, de 14 dukker op og selv styrer deres træning, gt

[28:47 - 29:02] så er det skide godt. Så er vi lige glade med, at det ikke blev 30, men hvis de bare hænger sammen økonomisk, og de har det fedt, så er det godt. Så jeg synes heldigvis, at det er det, der er det bærende for os, det er det fede, vi skaber. Men du nævner også aktivitetsstøtten. Ja. Hvad får dig til at nævne det?

[29:03 - 29:18] Jamen vi er jo hængige af, vi skal jo have et ekscentralt medlem, og vi skal indberette, hvor mange medlemmer, så det ligger jo i vores struktur, at vi skal indberette, og vi vil jo gerne være en stor brede forening, som er belæret til mange. Så jeg synes, der ligger i hele den her medlemsstruktur,

[29:18 - 29:34] skal vi jo gerne have mange medlemmer. Men er det et incitement, at man kan få flere penge, jo flere medlemmer man har? Ja. Altså jeg oplever jo sådan set ikke rigtigt, at min

hovedbestyrelse har det sådan på den måde. Nej. Men jeg kunne jo forestille mig, altså det er det udadtællige jo. Ja.

[29:34 - 29:51] Men ja. Ja. Men ja, for jeg synes jo, jeg synes heldigvis, jeg er under nogle rammer, hvor det handler om, at jeg skal lave noget fedt. Ja. Så. Men altså nu det her med flere medlemmer, det er jo en del af Bevægelser for Livet, også. Ja, det er det. Altså oplever du,

[29:51 - 30:06] at I får hjælp som forening af organisationerne eller kommunen, til at få flere medlemmer? Jeg kunne jo godt få noget mere hjælp til det. Altså man kan jo sige, vi kan jo også godt se, hvor vi kan hente hjælpen henne. Altså det er jo ikke svært at finde ud af, hvor man, eller jeg tager da meget lang tid at infiltrere XX Kommune,

[30:06 - 30:22] vil jeg sige, og finde ud af, hvor hjælpen skulle hentes. Men de 4DGI ved man jo godt, hvor er. Altså jeg synes, DIF er lidt sværere størrelse. Ja. Det har bestemt været meget nemmere, med de der BVEDA-forlidte koncepter, ellers havde jeg ikke fundet ud af, hvor i DIF jeg skulle kigge hen, og hvis jeg skulle have noget hjælp. Så jeg synes, jeg synes faktisk,

[30:22 - 30:38] at BVEDA-forlidte koncepterne, har været gode til at få skubbet noget i gang, til de her voksenmålgrupper, som man så kunne lege med. Men problemet er det der med, at så har jeg jo manglet nogen, at spille bold med, og det har jeg så kun, fordi jeg sidder i den der DIGI-stilling, men altså har jeg manglet nogen, at spille bold med, når konceptet ligesom er kørt.

[30:39 - 30:55] Men altså så synes jeg, at de der varer på hylderne, har været gode til at få skubbet noget i gang, og har været sådan lidt, nå det er sådan man skubber i gang ud, og så gør vi sådan her, og vi har nogen materialer, og jeg skulle ikke lave markedsføringsmaterialer, jeg skulle ikke gøre en masse, jeg skulle bare sige, det er på tirsdag, det er hernede, det bliver fedt. Og så skulle vi se, hvad det gav.

[30:55 - 31:10] Og nu har vi snakket meget om koncepterne, og det er selvfølgelig også derfor, jeg starter også med at vise dig, noget om koncepter, men hvis vi nu skulle prøve, at kigge ud over koncepterne, var der så noget, at organisationerne, eller kommunerne, skulle gøre bedre, for at understøtte jer, i den udvikling?

[31:15 - 31:31] Ja, altså jeg synes jo også, nogle gange er det jo også sådan, det der med viden om målgrupperne, altså de sidder jo, altså kommunen sidder i hvert fald på, en masse viden om ældre målgrupper, og en masse viden om, hvor, jeg ved selvfølgelig noget lokalt om,

[31:31 - 31:47] hvor de færdes, og sådan noget, men de kender jo også til nogle, kommunikationskanaler, og de kender også til nogle, samarbejdspartnere, så der vil jeg sige, der kunne jeg godt forventet mere hjælp, altså der synes jeg, og de kender til puljer og fonde, og sådan noget, så hvis jeg sådan skulle sige noget, hvor jeg synes,

[31:47 - 32:02] at der skulle komme noget mere, særlig fra kommunen, så er det sådan noget, al den der viden, som de sidder på, og de netværk de har, at der føler jeg nogle gange, at der synes jeg ikke, vi får det maksimale ud af det, altså særlig coronatid, der synes jeg har været, et rigtig godt eksempel på,

[32:02 - 32:18] hvordan jeg synes, at det er overhovedet ikke, hvor jeg er virkelig skuffet over, hvordan vi som forening, altså det kan godt være, der har været nogle puljer, corona, fonde, men det er jo, ja desværre synes jeg jo nok også, et udtryk for den struktur, der er organiseringen omkring idrætsanlæg, og sådan noget,

[32:18 - 32:34] men vi oplever jo slet ikke, en interesse fra kommunen, til at finde ud af, hvad der, altså det er sådan, fedt I driver det, så sender vi noget til jer en gang imellem, og så kører I bare, og jeg ved jo også, det er et spørgsmål om ressourcer, og sådan nogle ting, men jeg synes, der er et, ved at man havde et bedre tjek ind,

[32:34 - 32:50] jeg ved godt, det kan man gøre med hver forening, men ja. Men de har jo indgået en samarbejde, omkring Bevægelser for Livet, ja det er det, og det synes jeg ikke, jeg mærker, altså det synes jeg ikke, jeg har været så, altså ikke for kommunens bane, halvdel, altså jeg synes,

[32:50 - 33:05] der er de her varer, koncepter for DGI, og DIF, og mulighed for konsultentsparing, og alle de her ting, men jeg synes ikke, altså før og nu i år, der synes vi jo, det er dejligt, men jeg synes ikke, jeg har oplevet det, altså jeg har flere gange sagt, hvor er det vi kan mærke,

[33:05 - 33:23] det der Bevægelser for Livet henne, det synes jeg ikke, jeg kunne mærke. Hvad vil du gerne have mærket, altså nu snakker du om viden, men hvad kan du uddybe? Viden, samarbejdspartner, det er dem der står her, målgrupperne, altså for eksempel de ældre, at jeg skal, nu laver DGI så et spændende projekt her,

[33:23 - 33:38] med lægerne, praktiserende læger, det er jo et kæmpe potentiale i, at se hvad vi kunne finde ud af der, og lave noget praksisnære forskning på det, som jeg tænker, kan blive rigtig interessant, men det der, altså det kunne være fedt for mig, hvis det ikke var mig, der skulle tænke på ældresagen,

[33:38 - 33:54] som samarbejdspartner, eller GIG forening, men at XX Kommune kom og sagde, vi har de her samarbejdspartner, hvordan kan vi hjælpe jer med, at skubbe jeres tilbud ud her, til de her målgrupper, vi ved meget om den her målgruppe, vi kan se, at der er ikke så mange i jeres forening,

[33:54 - 34:10] plus 70, vi ved de færdes her, eller vi har noget viden her, hvordan kunne vi sammen, skabe nogle attraktive tilbud, vi tror, ud fra det forskning vi har, at det er det her, de har brug for, hvad har I på hylden ude i foreningen, kan vi understøtte jer i det, ja,

[34:10 - 34:27] altså det er sådan nogle ting, jeg tænker, der er mange ting, hvor jeg skal løbe efter det, jeg skal også løbe efter skolerne, der er jo blevet absolut ingenting, for XX Kommune, altså det kommer så lidt nu, og det er også fordi, vi har banket på dørene, altså i forhold til halvtider, og den struktur, der er på det, men at det er jo mig,

[34:27 - 34:44] der skal finde pengene, for at lave skolesamarbejde, skolerne har ingen tid, ingen penge, kan ikke noget, har nogle skolelærere, der rigtig gerne vil, og nogle fantastiske, de vil rigtig gerne, men de har ikke nogen ressourcer, men hvis jeg gør det, så taber det vi ind i det, det synes jeg bare er enormt ærgerligt,

[34:44 - 35:01] fordi jeg synes, det er noget af det aller vigtigste, at vi er til stede ved skolerne, og det er jo der, hvor jeg tænkte sådan, det kunne være fedt, hvis XX Kommune sagde, at skolesamarbejde, det vil gerne sættes på, fordi vi har en ambition om, så er så meget bevægelse i skoletiden, det er jo oplagt, det skal koordineres med foreningen, ligesom det er jo oplagt, at når der står i ungdomsklubberne,

[35:02 - 35:18] der står både i skoleloven, og i ungdomsklubberne, at foreningen skal være en del af det, hvorfor er det så os som frivilligstør, som skal drive 90% af det? Det kræver nogle ressourcer i hvert fald. Det kræver nogle kæmpe ressourcer. Har I de ressourcer, eller hvad? Det har vi, fordi jeg er her, men ellers har vi det da ikke. Okay. Så hvis du ikke var her,

[35:18 - 35:34] hvad skulle der så ske? Det der skete på skolesamarbejde, før jeg var der, det var, at det smuldrede. Der var ikke en fast person, og så skulle skolelæreren selv lige aftale med fodbold, hvad det skulle være, og han vidste ikke, hvad der var på hylden. Og der var jo heller ikke penge. Så kunne man købe sig ind i DGI koncepter,

[35:36 - 35:51] håndboldkoncepter, eller fodboldkoncepter, men når vores afdeling siger, vi har fået det her koncept fra DGI, vi ikke køber ind på det, så siger skolen, det har vi ikke penge til. Okay. Nå, så blev det ikke til noget. Men det må være lidt det samme med de andre koncepter her også. Altså hver gang I starter et koncept op, så skal I vel bruge nogle ressourcer på det? Ja. Og har I de ressourcer?

[35:52 - 36:07] Det har vi, hvis der er nogen, der er optaget af det, og det er jo sådan, vi er her. Hvis der er nogen, der synes, at det er fedt med floorball, og gerne vil drive det, så kører vi det. Men hvis der ikke er nogen frivillige ressourcer til det, og hovedbestyrelsen siger også, det er jo ikke dig, Kristine, der skal køre multisport og floorball osv.

[36:07 - 36:22] Det gør jeg ikke i dag. Der er en frivillig holdleder for floorball, og de har selv aftaler om nøgler og hvordan de kører, og multisport for kvinder. De kører også selv deres program, og beslutter sig på det i dag. Så siger de til mig, hvad de mangler, eller om jeg kan finde en instruktør engang imellem, når de lige vil have noget nyt input. Men så kører de selv. Har det været anderledes før,

[36:22 - 36:37] når du siger, nu gør du det ikke i dag? Jeg har brugt en tid på at skubbe det i gang. Okay. Og hjælpe dem. Men så er det målet, at jeg skal være bæredygtig. Ellers er det ikke noget, som hovedforeningen synes, vi skal drive videre. Og det er de også meget skarpe på. Fordi ellers bliver både mine teamer og skævvredet,

[36:38 - 36:53] men lige nu skal de jo også kigge på, hvis der ikke er en foreningsudvikler efter nyt år, så kører vi med det, som kan køres uden foreningsudvikler. Så må der falde det, der ikke kan køre. Kan I finde de frivillige, I gerne vil? Nej, ikke til alting. Vi kan ikke sige,

[36:53 - 37:08] at vi bare har alle de frivillige, vi gerne vil. Det tror jeg ikke, der er nogen, der kan. Men vi har de frivillige til de ting, vi synes, der er fede. Så laver vi ting, så kører vi der, hvor vi kan. Og så må vi jo råbe op, at det ikke kan være netop også til alle de der brugere, der siger, hvorfor er der ikke et hold til mit barn? Vi siger, det er der, hvis der duer nogen op,

[37:09 - 37:24] og der er nogen, der gerne vil det. Så nogle gange, så provokerer vi det og siger, det er der, hvis der er nogen, der vil det nok. Hvis du bliver provokeret nok, til at du synes, det er forfærdeligt, at der ikke er et U8-hold, så kan det jo godt være, der sker noget. Men der skal jo bare ligesom være nogen, der synes, at det er forfærdeligt. Altså vi vil jo gerne, men der er ikke nogen frivillige her,

[37:24 - 37:42] så det er nok jeg, som er i erfaring nogen. Men altså, så kan jeg godt provokere det, og så sige, det er jo sådan en ting, det sker jo, hvis der er nogen, der synes, det skal ske. Vi vil rigtig gerne hjælpe med det, men nu har vi ikke flere trænere. Vi har spurgt ud, og der var ikke nogen, der sagde ja. Så nogle gange, skal man gå lidt forrest?

[37:42 - 37:58] Ja. Nogle gange, skal man bare sådan? Ja, så prøver vi at sige det på en positiv måde. Det har været rigtig fedt. Lige nu er der ikke lige noget, men vi vil rigtig gerne hjælpe. Så hvis der er nogen derude, så kunne det være mega fedt, for vi skal også passe på den der kommunikation med. Det kan vi ikke, for der er ikke nogen, der gider, og det synes vi bare er megatræls. Men altså, nu prøvede vi det med Søndagstånds,

[37:58 - 38:14] og et godt eksempel, at sidste år, der kørte Søndagstånds, der havde vi ikke, det kørte på forældrefrivillige teams, der havde vi ikke nok. Og der var det faktisk ved at gå lidt. Der blev det noget åben halvkoncept, fordi vi kunne ikke finde de teams. Så gjorde gymnastik det, at de prægnede virkelig og fortalte,

[38:14 - 38:30] at de gerne ville køre det her Søndagstånds, men det var jo ikke sikkert, at det... Men hvis der var nogen, der ville, så lige pludselig. Så var der jo fire, og nu er der syv, altså nu er der mange. Nu havde vi langt flere frivillige, end hvad jeg drømte om. Lige pludselig, så er Søndagstånds overhalvet Minitånds. Men de blev ved. Altså vi fandt sådan en overgangsperiode,

[38:30 - 38:46] til at holde det sådan lidt i ære, og folk fik den der fornemmelse af, at det er rigtig fedt, vi ville det gerne. Og så måtte de jo byde ind, for så blev det ikke. Så de nåede lige at få den der fornemmelse, at det godt være, det ikke bliver. Og så var der nogen, der trodte til. Og jeg synes egentlig, de lavede balancen på en god måde, men det blev sådan en træls historie.

[38:47 - 39:32] Men nu kører det skide godt. Og det har kørt siden 2019. Ja. Okay. Jeg har en artikel med, jeg godt kunne tænke mig at vise dig. Ja. Den er lidt længere. Ja.

[39:33 - 39:50] Maiken her, hun kalder jo, organisationerne for en arbejdsgiver for foreningerne. Hvad tænker du om den måde, at stille det op på? Sådan ser det ikke. Jeg ser det som en interesseorganisation, eller nogen, der skal varetage vores interesser. Men jeg kan godt nogle gange...

[39:50 - 40:08] Jeg har været der, hvor jeg også nogle gange blev provokeret. Jeg tror, det var DIFF, som også havde et eller andet dagsorden, med nogen... Jeg kan ikke huske, hvad den hed. Nej. Men det var noget med, at få en særlig målgruppe, som havde det svært at få dem i gang. Og så sagde jeg, det kunne da være rigtig interessant. Men kommer I med noget? Jeg har ikke nogen træner frivillig,

[40:08 - 40:24] som har den kompetence. Jeg skal i hvert fald have nogen, som synes, det er fedt for den her målgruppe, ellers så kan jeg ikke drive det. Hvor jeg følte lidt, at vi skulle drive det, for at der er nogen, der havde en interesse, for at få den her målgruppe i gang. Der blev jeg lidt provokeret af det. Men nu har jeg nok... Også senest den måde, vi arbejder på,

[40:24 - 40:40] at hvis der er nogen, der gerne vil byde ind med noget, og jeg ser, at vi kan løfte en dagsorden sammen, så synes vi jo også, det er rigtig fedt. Altså jeg synes, det er rigtig fedt at gøre noget for børn og unge. Jeg ved, at unge selvfølgelig er en kæmpe dagsorden for mange, men jeg synes også, den er relevant, og vi kan også se os ind i den her. Så hvis der er nogen, der vil byde ind med noget,

[40:40 - 40:57] ellers så gør vi det, vi selv synes er fedt. Og så må de leve med det, så det er det, vi løfter. Men hvis de byder ind med noget, så kan vi jo virkelig løfte nogle store dagsordener. Så jeg synes, det er et samspil for mig, med det, de giver andre. Altså jeg er selvfølgelig også farvet, at den skændt, jeg har på, men jeg synes, der er nogle store potentialer i partnerskab,

[40:57 - 41:12] og jeg synes, det er mega spændende. Og jeg synes, vi kan løfte nogle store dagsordener. Så det bliver jeg ikke... Jeg synes bare, jeg kan blive provokeret af, hvis man sådan siger, kan I lige gøre det, og så byder man ikke ind med noget. Altså det der med... Så har jeg også en hovedbestyrelse, der spørger, jamen det er fint, men hvad byder I så ind med? Hvad er det så, I tænker?

[41:13 - 41:29] Hvordan skal det her kunne blive bæredygtigt? Fordi vi kan ikke bare... Vi kan ikke bare finde nogen forventelige, der lige kan gøre noget. Nej. Og så prøv at sætte... Du har måske sagt det, men

prøv at sætte lidt mere over på, hvad er det så, at det I gør til forskel for DIFF, som de lykkes med? Ja, altså jeg tror for mig,

[41:30 - 41:46] de er meget mere nære, selvfølgelig. Altså DIFF virker langt væk, hvis jeg skal være ærlig. Jeg har jo siddet i deres panel i DIFF og snakket om de her ting, men de virker meget langt væk. Forbundet for mig... Altså forbundet, det er sådan nogle kampe stævner. Sådan havde jeg det i hvert fald, da jeg startede her. Der vidste jeg ikke en pind om DIFF som medlem. Det var sådan...

[41:46 - 42:01] Nå ja, det er også forbundet, når jeg er til et stævne. Nå, men fint nok, når vi spiller turneringer og sådan noget. Det var først, da forlidelsen begyndte at komme, så syntes jeg, de begyndte at blive lidt nære, og nogle af de der indsats, det der jo skole, idræt og andet, så begyndte de at blive lidt mere nære. Men det giver nært for mig,

[42:01 - 42:18] fordi de har nogle lokale konsulenter, der kommer herud, og vi sammenspiller deres barrig. Det er klart, at som foreningen, bliver vi også kritiske overfor, når vi skal betale. Det er jo varer på hylden, og så skal vi jo altid vurdere, om vi synes, at vi kan betale de 5.000 for det koncept,

[42:18 - 42:35] der ligger, om det er noget, vi kan gå ind i. Men hvis vi kan se en værdi i det, og det er noget, vi gør i forvejen, og havde tænkt i forvejen, ligesom her, hvis der er nogle af de her dagsordner, som vi også er optaget af, så byder vi gerne ind. Men det skal ikke give værdi for os. Vi gør det ikke bare, fordi det er en dagsorden,

[42:35 - 42:50] men vi gør det, hvis det er noget, vi også er optaget af. En dagsorden, vi også synes er fed, eller vi kan se os i det, eller der er nogle frivillige, som er optaget af det. For eksempel lige nu, har vi en, der er meget optaget af ungestrivsel, og derfor har vi lavet det, at swipe ud for eksempel, og fitness laver noget derinde.

[42:51 - 43:06] Men det er jo, fordi vi synes, det giver værdi for os også. Organisationen taler i højere og højere grad omkring det, at være med i en bestyrelse. Ja. Og til dels, det kan vel også sammenlignes lidt med din egen rolle, det kan du sige, men det bliver mere og mere

[43:06 - 43:22] en lederrolle. Ja. Som frivillig, eller hvad skal det være? Ja, altså sådan, du ved, man kan jo tage, i DIF kan man tage et lederakademi, for eksempel, man kan gå på lederakademi, eller DGI kan man tage på lederuddannelse. Ja. Kan du prøve at sætte lidt ord på den der,

[43:22 - 43:39] sådan lederrolle? Ja. Jo, men det kan jeg godt følge. Altså det kan man hurtigt få. Altså det har jeg jo, jeg har selvfølgelig haft i caféen også, hvor jeg også skulle være leder, eller er leder, i et eller andet forstand, som frivillig, jeg tænker, hold op, nu havde jeg mit første, eller jeg skulle have haft nogle personale samtaler,

[43:39 - 43:55] og jeg tænkte, shit, jeg har slet ikke nogen baggrund, for at kunne sidde og holde personale samtaler, jeg må gøre det så godt, jeg kan ud fra de kompetencer, jeg nu har. Så jeg synes faktisk, der er altså noget i det der med ledelse, altså det fylder meget, fordi folk kigger mod dig, altså forældrene kigger mod dig,

[43:55 - 44:11] at du skal lede det her tilbud, og at det skal organiseres effektivt, det skal være bæredygtigt, så jeg synes, det er også det, der gør det spændende, altså det er selvfølgelig også det, der kan sælge opgaven til os, der synes, at det er fedt, altså det kan sælge opgaven, men det kan også nogle gange gøre opgaven, overskuelig for nogen,

[44:11 - 44:27] og det er også derfor, vi har lavet en struktur her, med aktivitetsudvalg, for eksempel orienteringsløb, kører som et aktivitetsudvalg, madklub kører som et aktivitetsudvalg, for her er der nogle frivillige, som ikke er optaget af ledelse, men de er optaget af opgaven, og så ligger ledelsesopgaven, som kigger på det, og melder tilbage,

[44:27 - 44:43] nu skal vi have afbrudtering, nu skal vi lige forholde os, til de og de ting. Så jeg oplever, at man nok skal have en klar, altså de frivillige, der kommer ind, og man skal blive lidt klar på, hvad er det, de er optaget af, og hvordan kan man som fredning,

[44:43 - 44:58] understøtte det, for jeg tror, at den der gamle struktur, med at hver afdeling skal ledes, af en frivillig ledelse, og det kan kun opstå, hvis der er en frivillig ledelse, den kan godt afskrække folk,

[44:58 - 45:15] i at sætte ting i gang, så kan aktivitetsledelse, det er også en form for ledelse, men opgaven er, at det er lidt nemmere for dem at gå til, jeg skal sørge for, at der er en nøgle, jeg skal låse op, jeg skal være der på torsdag, det kan jeg godt finde ud af, men jeg gider simpelthen ikke, at sidde og forholde mig, til publieffonden, og alle de der større ting,

[45:15 - 45:31] eller hvad det nu er, de tænker, det kan være forskellige ting, det er i hvert fald sådan noget, vi oplever her, at den nye generation, bliver også meget mere klar i spyttet, om hvad de synes er fedt, og nogen synes, at ledelse er fedt, og nogen synes, det ikke er fedt, men de kan jo godt se, at den ligger der, og det er også det, der afskrækker nogen,

[45:31 - 45:47] de gider det simpelthen ikke. Så det er mere den praktiske ledelse, frem for det strategiske, eller personelle ledelse? Ja, lige præcis. Men tænker du også, er det så, er det sådan hos jeg også, at bestyrelsen hos jeg, så også både har, så tager de sig,

[45:47 - 46:04] af det strategiske, og gør det personelle ledelsesmæssigt? Det gør det, ja. Og hvad med dig? Har du en rolle i det? Som foreningsudvikler? Ja, foreningsudvikler. I princippet har jeg jo ikke noget ledelse, fordi jeg er jo mere konsulent,

[46:04 - 46:21] jeg skal være den coach, som samarbejder med afdelingerne, men jeg kan jo godt fornemme, at jeg alligevel, i en eller anden forstand, bliver set på i en eller anden ledelses sammenhæng. Altså den kan jeg godt fornemme, og det er jo også, fordi det er mig, der er på gulvet. Altså så kommer man til at kigge på mig,

[46:21 - 46:36] og sige, hvordan kører vi det her? Så skal jeg jo så sige, jeg skal lige have det forbi, indledning af hovedbestyrelsen, hvis der er nogen af dem, altså hvis madklubben nu, nu siger madklubben her, Simon, nu skal vi ikke sætte gang, i nogle nye hold, lige om lidt. Så siger jeg, så skal jeg lige bede om, noget økonomi på det, du kan lige sende mig nogle ark,

[46:36 - 46:51] så vi skal jo lige, så hovedbestyrelsen kan se, hvad det er, at de har gang i. Men der kigger han jo på mig, som altså, så han kigger jo på mig, som en leder, og det er egentlig mig, der træffer beslutningen, om han skal sætte, de der flere hold i gang. Så i princippet, er det jo lidt, ja,

[46:52 - 47:07] selvom at det er den anden ledelse, men det er, når man er på gulvet, ja, så oplever jeg, at man bliver en leder, i et eller andet forstand. Hvordan har du det i den runde? Det har jeg det okay med, når jeg kan sådan, når jeg ved, altså jeg skal blive, jeg øver selvfølgelig, den er med ikke at tage hele opgaven, men skubbe den op til min hovedbestyrelse,

[47:07 - 47:23] og det gør jeg hver gang, der er nogle knaster eller noget, sådan at jeg har sådan, mit bagland i orden. Ja. Det synes jeg, er blevet en bedre til. Ja. At jeg ikke sidder med de der, der er rigtig

mange knaster, man sidder med selv, og hvornår skal man gå op, med dem, og hvornår løser man dem selv. Ja. Så er det sådan en form for,

[47:24 - 47:39] en mellemlidelse i det, eller hvad? Ja, det er der. Ja. Okay. Men det har jeg også lavet, i mange forskellige sammenhæng, så det tror jeg egentlig, det er nok der, jeg har det fint nok med. Ja. Ja. Okay. Jeg tror det sværeste, det er faktisk som frivillig. Altså det, det kunne jeg mærke i går, for eksempel, da jeg sad med det der personlighed, så den var svær.

[47:40 - 47:55] Ja. Okay, prøv lige at sige lidt mere, omkring det. Ja. Prøv lige at beskrive situationen. Ja, men det var tredje årlige samtale, med en medarbejder, i forhold til, altså om vedkommende, og en økonomisk situation, der var uholdbar. Okay. Og en trans situation, altså hvor der har været, noget kommunikation,

[47:55 - 48:11] der ikke har været godt. Og der sad jeg faktisk, men det er jo så også, en udfordring med min stilling, at der burde jeg nok ikke, stadigvæk være i kaféen, det kan man så snakke om, men der sad jeg i en situation, hvor det også var en kollega, jeg sad jo sådan set også til daglig, han sidder lige herude. Jeg sad jo sådan set til daglig, og skal fungere med ham, og vi snakker om vind og vejr,

[48:11 - 48:28] og samtidig så er jeg, hans leder som frivillig, og skal holde en alvorlig samtale med ham, og fortælle det her, det hænger ikke sammen, og der er nogle ting, du skal gøre bedre, og det er tredje gang, vi har snakket om det, så nu skal der styr på det, og samtidig skal jeg sige, vi skal også fungere sammen, så jeg skulle finde ud af den der, at få manden til at give den en skalle,

[48:28 - 48:44] fordi det er sidste chance, for kaféen og konceptet, hvis det skal fungere, i den nuværende indpakning, og samtidig skulle jeg prøve, at fyre op under ham, og få den der energi, at det her er et fællesskab, og vi lægger rigtig mange, frivillig kræfter i det, så nu skal du lægge dine kræfter i det, og jeg ved,

[48:44 - 49:00] at man har ikke så meget alkohol hjemme, så det er jo sådan... Og han er ansat i kaféen? Han er ansat i kaféen, ja. Så det var ikke særlig sjovt. Nej. Det var det ikke, men jeg håber og tror, at jeg fandt den rigtige balance i det, men det var ikke den sjove frivillige opgave, og det er også sådan en af den som...

[49:01 - 49:17] Det er den hårde frivillige kaféopgave, det er når vi skal være arbejdsgiver. Der havde vi lyst til... Altså der var en af mine venner, der forbandt sig og sagde, men er der ikke nogen andre, du kan give den videre til? Hvorfor er det dig, der skal det? Ja, det er jo så fordi, det er mig, der har været med her siden start, så jeg ved allermest om butikken. Så jeg kan ikke sætte hovedbestyrelsen til at holde det møde,

[49:17 - 49:33] fordi de har jo ingen idé om... De vil ikke kunne gengå i det samme spil, så derfor kan jeg ikke bare give den videre. Så den sidder jeg jo på. Ja. Jeg synes, det er lidt interessant det her med, at der er sådan lidt flow i dine roller og din funktion imellem. Så er du ansat her,

[49:33 - 49:49] og så er du frivillig, så du træder ind og ud af forskellige roller. Kan du ikke prøve at sige lidt omkring... Lidt mere omkring det? Altså, hvordan... Altså, i den her stilling har det været... Har det været en udfordring, eller... Og det har også været rigtig godt. Altså, min rolle som café...

[49:49 - 50:07] At jeg kom som... som en fra kaféen var rigtig godt, fordi så var jeg ikke... Jeg blev faktisk... Jeg har sjovt nok aldrig blevet set som hende fra Badminton, og det er jo dejligt, fordi det er der ikke nogen, der har haft nogle problemer. Nu er Badminton heller ikke den største afdeling i foreningen, så der er ikke nogen, der har ondt i det. Men jeg blev set som hende, der gik på tværs af det.

[50:07 - 50:22] Så det har været en fordel. Der er også nogen, der... Der hvor jeg hører, at der er nogen, der har lidt... Det er mere det med, at jeg er meget optaget af nye målgrupper, og meget optaget af at få nye ind, hvor der er nogen, der kan synes, om jeg så også favoriserer dem frem for de traditionelle. Det er sådan...

[50:22 - 50:38] Det er det, jeg hører på vandrørerne. Der kan være udfordring med den kasket, de har på i forhold til caféen. Og det kan være en udfordring, når caféen ikke går godt. Vi har haft nogle perioder nu, hvor vi lige måtte hanke op over afdelingerne, når vi fortalte en til fællesskabet, hvorfor man bruger caféen.

[50:38 - 50:55] Og det... Ja, igen. Økonomi, inflation, høje priser. Det kan desværre give knuger på tråden her, når man skal vælge, om man skal byde ind og købe et caféarrangement. Det er jo desværre igen sådan, det er. Penge, det kan skabe splid blandt folk.

[50:55 - 51:11] Og der bliver jeg jo så udfordret i, at der skal jeg lige passe på, hvilke konflikter jeg så indgår i, fordi jeg skal jo også sidde og snakke med fodboldformanden om andre ting. Så når der er noget, der kurrer lidt på tråden, så skal jeg lige finde ud af, der kan det være, at det bliver lidt træls, når caféen...

[51:12 - 51:29] Ikke så tit kommer den ind i de her trælse. Men når den kommer ind i nogle trælse, der har det været en udfordring for mig, at skulle finde ud af, hvornår jeg skal trække mig. Fordi jeg skal jo også sidde og snakke med de mennesker om nogle andre ting. F.eks. vi har en basketformand, som også har et madfirma, som prøver at blande sig lidt her.

[51:29 - 51:46] Og samtidig... Det synes jeg ikke, han har hanteret særlig godt. Og samtidig, så kalder han jo på mig, og så skal jeg jo hjælpe, og så skal jeg stå til rådighed. Så der skal jeg jo lægge det der fremme, og så skal jeg snakke med Jens omkring basketudvikling, og hvordan vi får basketforeningen til at udvikle sig. Og han kan jo også godt synes,

[51:47 - 52:03] at jeg er træls i café-sammenhæng, men så skal vi jo sidde og snakke om noget andet. Så det kan jo være en udfordring. Så det er ikke altid smart at både være frivillig forening og ansatte i foreningen. Det kan også give nogle problemer. Og det har... Det giver jo egentlig også hvad... Det var vi sådan set inde på, da jeg startede. Men vi kunne ikke...

[52:03 - 52:18] Det var så dengang caféen toppede, hvor vi jo var med i finalen i Danskernes Idrætspris, så det hele kørte. Så var det lidt svært at se, at jeg lige skulle træde ud af det. Ja. Men det har jo så været en udfordring. Men ligger der også noget i forhold til det der med, at du tager ledelse på nogen,

[52:18 - 52:35] som i virkeligheden er ret tæt på dig, eller hvad? Ja. Det kan også være svært. Ja. Ja. Fordi Anders der, han har for eksempel også mange gasketter på, så han er jo også... Han er discgolf-instruktør og frivillig i discgolf,

[52:35 - 52:52] og han er fitness-instruktør, og han er madklub-instruktør, og så er han kokker. Så han har jo flere forskellige roller. Hvor jeg har flere forskellige relationer i den forstand til ham, at jeg så skal bruge ham til nogle aktiviteter om dagen, og samtidig at han leder om aftenen. Så den der...

[52:52 - 53:11] Er det rigtigt forstået, at det der med, at du skal sådan rent ledelsesmæssigt overveje din træk, fordi det kan have sådan en butterfly-effekt, eller hvad? Ja, det skal jeg jo faktisk lidt. Prøv lige at sige lidt mere omkring det. Ja, altså det der med, hvilket rum man træder ind i, og hvornår man... Det er jo klart, at hvis han stopper os som kokker,

[53:11 - 53:27] så kan det betyde for hans andre frivillige opgaver her på stedet. Og så kommer jeg til at tænke på, at jeg har også det arrangement, og jeg har også det, jeg lige skal spørge ham om, og så videre, og vi kan vide... Så det er klart...

[53:27 - 53:43] Det udfordrer ledelsesrummet lidt. Ja, og så bliver jeg nødt til at kigge op til min bestyrelse og sige, hvis jeg synes, at det er udfordrende, og det kan jeg ikke løse. Nu har jeg så givet den fremmere og sagt... Jeg synes, vi havde en fin snak i går, men så har jeg jo givet mig personale-delen fremmere og sagt,

[53:43 - 53:59] at når der er noget fremadrettet, så er det så Karen fra Caféen, som tager den. Nu har jeg så taget den her til. Og Karen fra Caféen, hvem er hun? Jamen, hun sidder også i styrgruppen. Okay, så hun er også en frivillig? Ja, hun har faktisk lidt også haft personalet, så man har altså et job lige nu, hvor hun ikke kan, og så bliver jeg jo den, der bliver nødt til at tage det,

[53:59 - 54:15] fordi jeg er på gulvet, og fordi jeg har allermest ting. Men når du så møder de her udfordringer, altså hvor er det så, du søger hjælp? Nu siger du, du har brugt Karen og bestyrelsen, eller hvad? Ja, ja. Men kunne du savne noget hjælp nogen andre steder fra, eller? Ja, altså den kunne jeg også godt finde på.

[54:15 - 54:31] Nu har jeg simpelthen ikke haft tid til at tage den ind i DGI, men det kunne jeg godt... Jeg snakkede lige med Anna fra DGI i forhold til det der skizme med, at det her bliver forskelligt, og det snakkede jeg med Anna Ellegård, som jo også er vores teamleder. Og det har jeg også før snakket med DGI om, når vi har haft de her konflikter med Caféen,

[54:32 - 54:47] der var bl.a. med fodboldafdelingen, som ikke ville betale for det inden, og der var nogle konflikter, så dem har jeg faktisk haft op i DGI. Og hvordan jeg skulle agere ind i det. Hvor vi også har snakket om, at det er en af de andre udfordringer, men det kan ske der. Men den har vi jo så ikke løst.

[54:49 - 55:05] Men vi har snakket om det. Så jeg har fået sparring på det. Ja, den har jeg taget derind. Men så lad os lige prøve at vende den om på den positive side. For jeg tænker, at der må være en positiv side også, for der er en svære ting i forhold til, at du kender alle, og du kommer og faktisk bliver ansat i et miljø, du var i til at starte med.

[55:06 - 55:22] Det må man vel også have gjort sig nogle overraskelser omkring, så der må jo være nogle positive fordele ved det, eller hvad? Ja, absolut. For det første har jeg selvfølgelig fingeren på pulsen for det meste. Og hvad hedder det? Jeg kan jo finde ud af, hvordan jeg så kobler de forskellige ting, og spiller de forskellige ting sammen,

[55:22 - 55:38] fordi jeg kan jo se de forskellige relationer, og kan jeg bruge, siger han om, så kan man lave det her med madklub, og man kan lave det her med discgolf, og vi kan også lige arrangere det sammen med skolelæreren, med formandling og sådan noget. Og kaféen er et kæmpe forsøg for mig, for det er der, der sker alt det der uformel, og der er alle de her snakker om, kunne man ikke,

[55:38 - 55:54] og hvad nu hvis, og nogen der gerne ville noget, men ikke lige helt kan finde ud af, hvad de gerne vil blive derovre med. Så jeg har en kæmpe forsøg i, altså jeg har jo sådan en kæmpe viden, altså jeg sidder med en kæmpe viden og indsigt, som jeg jo selvfølgelig bringer videre til både bestyrelse med digi,

[55:54 - 56:11] så det er jo, ja, så det er en kæmpe forsøg, at have fingeren på pulsen, og være involveret i så mange forskellige ting. Hvis jeg ikke havde den viden fra kaféen, så er det i hvert fald ikke sikkert, at jeg kunne lave de samme ting, eller det kunne jeg ikke, hvis jeg ikke sad der. Så det er både en udfordring,

[56:11 - 56:28] men en kæmpe fordel også. Det lyder næsten som om, eller det siger næsten sig selv, at der på en eller anden måde, også måske er sket en øget professionalisering, kan du ikke prøve at sætte lidt ord på det der, hvis vi skulle prøve at lege, eller bevæge os lidt ind i det begreb?

[56:28 - 56:44] Altså øget professionalisering i foreningen? Ja. Jo, men det synes jeg, at der også er et behov for. Altså jeg tror, at der er behov for, at man skal tænke, altså min kongestange lige nu, det er det der lille sekretat omkring foreningen, som kan understøtte de frivillige,

[56:45 - 57:00] og kan understøtte foreningen, fordi jeg synes, at for at kunne følge med i dag som forening, at der er brug for nogen at spille bold med. Og det er ikke altid, at de kræfter er ude i foreningen. Sådan som strukturen er i dag,

[57:01 - 57:17] så kan bestyrelsen være så, altså en klassisk bestyrelse bruger tid på at finde holdtider, booke baner, sørge for at der er de ting, som trænerne skal bruge, økonomi og alle de der driftsting. Så alt det der kommer, kommunikation og varetagelse,

[57:18 - 57:35] anerkendelse af de frivillige, og sociale arrangementer og alt det der. Der er simpelthen så mange opgaver. Vel også ledelse. Ja, også ledelse. Og ledelse er jo det store brist, fordi hvis de frivillige ikke føler sig ledet, så mister du dem. Og man kan sige, at en god model lige nu for håndbold,

[57:35 - 57:53] det er, at de så har lavet den her model, og får lavet et børn og unge udvalg, fordi de havde for mange trænere, som var utilfredse, og ikke følte sig, at de følte ikke, at de havde en ledelse. Så brugte de så mig, i nogle sammenhænge. Og så gik jeg faktisk til håndbold, og så sagde jeg, når jeg sådan observerede noget, så fik vi så lavet en rigtig model, hvor jeg fik koblet DGI på,

[57:55 - 58:12] og spillede mig selv ud, hvad det så skulle være. Og så fik de så koblet sig på et forløb omkring netop ledelseorganisering og så videre. Så håndbold er kommet i den rigtige vej. Og så bruger de jo så mig til, og trænerne stadigvæk til, at jeg kan hjælpe dem med nogle praktiske ting, så jeg kan understøtte, at de kan drive

[58:12 - 58:28] den opgave bedst muligt. Og få sat nogle af de der ting i gang, og få understøttet det. Så der synes jeg, der kan man se det der sammenspil, med at de har brug for, at der så er en, der lige hjælper dem med nogle praktiske ting. Og jeg hjælper med at dele deres tiltag, og få det ud i æderen. Fordi at bestyrelsen ikke har

[58:28 - 58:44] de der overskud til det. Så det der sammenspil, med at der er en professionel, som kan hjælpe det frivillige, eller flere professionelle, det tror jeg er for store breddeforeninger. Det synes jeg simpelthen er mere bæredygtigt, synes jeg. Men det er også fordi,

[58:44 - 59:01] jeg synes også, at der bliver stillet nogle krav til os som forening. Og er det tilbage til medlemmerne, der stiller de krav, eller hvad? Ja, det kan man sige. De kommer selvfølgelig også ud fra, at vi skal have styr på børn og testere, og vi skal kunne indberette aktivitetstal, og vi skal...

[59:01 - 59:18] Altså der er mange ting, vi skal svare på og gøre, som forening, der kommer oppefra fra kommune. Så man forventer, at vi har styr på som forening. Altså alle de ting, at drive en forening, vi skal indberette. Så der kommer jo også noget oppefra, for at vi kan få lov til at være en forening,

[59:18 - 59:35] som vi skal jo leve op til. Så der kommer noget opfra, og så er der de her forventninger, de her bruger om den professionelle organisation. Og hvis den ikke er professionel nok, så er det sådan, at, åh, gider vi være en del af det der uprofessionelle? Altså, hvad var der? Jeg tror, det var snakket med en træner her, en forleden, hvor hun sagde... Ja, det var i fodbold, hvor hun havde sagt

[59:35 - 59:51] til ham, sådan, ej, hvor virkelig uprofessionel er der? Er der styr på tingene, egentlig? Og så havde han jo heldigvis sådan taget hjem, for der var han jo så den der, ikke sådan... Jamen, det er godt, du siger det, der er faktisk nogle ting, vi godt kunne bruge hjælp til. Kan du hjælpe? Ah, men så havde hun os og så videre, og der var også det der,

[59:51 - 01:00:07] hun skulle have med torsdagen, så det var også lidt svært for hende. Og det er jo den der dialog, man får. Vi vil jo også gerne have mere styr på, men jeg er altså faktisk bare fodboldtræner, ja, du går op her, så laver jeg en times træning, men jeg kunne godt bruge noget hjælp til holdt sport og alt det andet. Men det er jo det der, den der forventning, der kommer ind

[01:00:07 - 01:00:23] til en mor. Jeg forventer, at mit barn skal gå til syv forskellige stævner, og at der også er trænermøder, eller spillermøder, eller forældremøder, osv., som han også lige skal stille op til. Så jo, jeg synes, der kommer både noget opfra, og så kommer der noget fra de bruger. Og så kommer der noget fra, at vi vil gerne

[01:00:23 - 01:00:39] vil være... Altså, vi vil jo gerne have, at der kommer rigtig mange medlemmer her. Vi har jo nogle forventninger selv til, hvad det her sted skal være. Så det ligger jo også selv et højt niveau. Og det skal vi også kunne leve op til. For at være attraktive. Hvorfor... Hvad er... De der egne forventninger, der er med til det.

[01:00:40 - 01:00:55] Hvor kommer de fra? Altså sådan... Ja, hvor kommer de fra? Ja... Øh... Noget af det er jo gammelt guds. Altså, vi ved, at det her sted har haft endnu flere medlemmer tilbage i tiden. At der på et tidspunkt også var en kultur, hvor man hang ud i foreningen i mange timer, som til at...

[01:00:55 - 01:01:11] I gamle dage, ligesom caféen også skal leve op til i gamle dage. Der var ham og altid spist og hygget og drak en øl, når man kom. Og børnene... Vi sad her helt til klokken ti og så, åh, nu skulle vi også hjem. Og så... Altså, det var en anden kultur. Og der er... I hvert fald i caféen kan man sige, den del af det.

[01:01:11 - 01:01:26] Og så var der måske også... Der er også den der... Hvis man vil have det mere professionelt i dag. Hvis man ikke synes, det her er professionelt nok. Fodboldtilbud, håndboldtilbud. Så smutter man ned i den professionelle forening. Højbjerg Badmintonklub eller Lysing Fodbold, hvor man får den professionelle hyldevare, som man forventer.

[01:01:26 - 01:01:42] Fordi der ligger sådan et helt koncept omkring det. I hvert fald det er nogle forældre, der vælger. Også måske, hvis man har ambitioner. For at sige bare, men også hvis man ikke gider det der. Man gider ikke bidre af. Her blev man bedt om, om man vil bage en kage eller om man vil gøre et eller andet. Det kan da også nogen sige, at det er simpelthen ej.

[01:01:43 - 01:02:00] Så det er jo et andet. Der er sket noget andet. Ja. Prøv at sige lidt omkring det der med oppefra. Altså sådan som kommunerne og sådan noget, du siger. Der er jo også nogle krav der. Ja. Er det også blevet anderledes med tiden, eller hvad? Der har jeg jo så nok ikke indsigt i det nok. Fordi der har jeg jo ikke forholdt mig

[01:02:00 - 01:02:16] til den del af det før. Så den har jeg jo ikke den store indsigt i, om det har flyttet sig. Men jeg synes, at der kommer mange ting. Og så for eksempel nu her. Nu vil vi gerne... Nu har vi fået en rigtig god idé, at vores byggeri...

[01:02:16 - 01:02:32] Ja, det har vi da problemer med på kommunen. Det trækker ud. Vi er på fjerde kommunale projektleder på vores byggerprojekt. Det betyder så, at alle de andre gode idéer, vi har, de må jo så vende. For vi kan ikke bare lige lave de der paddelbaner, før vi ved, hvor det store byggeri skal laves. Så nu er vi så kreative. Så når der kommer

[01:02:32 - 01:02:48] en privat aktør, der siger, at I kan lave foreningspaddel ude af mig, men I skal kunne søge noget aktivitetsstøtte. Og så siger jeg, fedt. Jeg ringer lige til vores kommune for at finde ud af, hvordan vi gør det. Og så snakker jeg med biveren inden for sport og fritid. Og så bliver jeg allerede lidt træt, men jeg ved jo, at det er sådan, det er. Så finder jeg ud af,

[01:02:48 - 01:03:04] at der er rigtig mange papirer, vi skal sætte os ned og forholde til og skrive og sætte det her sammen. Og nu skriver jeg så ud til det frivillige i paddeludvalget, om de er klar på det. Og så mangler jeg også at få noget tilbagemelding. Men der er meget, vi skal... Det kunne jo være fedt, hvis han sagde, Kristine, ej hvor er det fedt. Skal vi ikke lige sætte os ned? Og så kan jeg lige hjælpe jer,

[01:03:04 - 01:03:20] understøtte jer i. Altså, det er ikke så kompliceret. Jeg ved godt, det her, det lyder, i stedet for at han sælger mig opgaven er, at her er der virkelig meget papirarbejde, I skal sætte jer ned og lave. God og held og lykke med det. Og så kan det være, at du måske får noget støtte. Det skal jeg ikke kunne sige, om du får, men det vil jeg selvfølgelig rigtig gerne give jer, hvis de der papirarbejder er i orden. Der tænker jeg,

[01:03:20 - 01:03:36] hvis det var en anden end mig, der havde ringet, så tror jeg, den frivillige havde tænkt, ja det er meget fint, det bliver. Det tror jeg ikke bliver til noget. Så ser vi, om vi gider betale det, som ham den private gør. Eller så gør vi ikke. Så bliver det ikke til noget, fordi det der, det lyder alt for omstændigt. Altså det er der, hvor jeg tænker, der kommer mange, vi skal udfylde

[01:03:36 - 01:03:52] alle de her papirer, vi skal gøre alt det her, for at, og jeg kan jo godt se, at det, altså jeg kan godt se, det kan man jo udenom, men det er jo der, hvor det der samspil godt kunne være lidt federe. Ligesom byggeorganisationen. Altså, hvordan kan vi understøtte jer i det her byggeprojekt, sådan at vi sammen kommer i mål. At vi

[01:03:52 - 01:04:08] i stedet for skal rundt og, når det ikke kører, at vi sådan skal banke på døren og sige, vi har faktisk bedt om en ny projektledelse. Fire forskellige projektleder, det lyder også så meget. Ja, det er jo også det der teknikermiljø-sag i XX Kommune, tror jeg desværre, at de dårlige arbejdsmiljøer der er, det har nok ikke gjort noget godt for den her byggesag.

[01:04:08 - 01:04:24] Okay. Problemet er bare, at de lokale herude, de synes, at det er en XX-historie. Så det er jo også der står på modellen på, at det ikke bliver til noget, når det kommer et stykke. Okay. Ja. Så man står stadigvæk på en eller anden måde, sådan i

[01:04:25 - 01:04:42] forskellige lejre, eller hvad? Altså sådan, det er lidt interessant. Jeg har lyst til at lige prøve at vise dig noget, fordi hvis man snakker omkring, at vi gerne vil samarbejde med hinanden, og styrke samarbejde med hinanden, så er der jo nogen, der snakker omkring, altså hvordan vi gør det.

[01:04:42 - 01:04:57] Jeg kunne godt tænke mig at lige prøve at vise dig den her, for eksempel. Fra Ingefær. Ja.

[01:04:59 - 01:05:15] Jamen det kan jeg godt selv måske se mig i, det synes jeg er rigtigt. Hvad er det, du... Noget særligt det sidste, det er dermed systematisk investering i opbygger inddrag viden og ejerskab hos andre aktører, så vi kan bidrage på nye måder, og der kan skabe resultater. Den...

[01:05:16 - 01:05:34] Ja, det er det, jeg synes, altså det der samspil med den viden, som kommunerne ligger i, og de kræfter og netværk, de har, som jeg synes, at man kunne langt højere, altså særligt for eksempel i de svage målgrupper, at vi kunne drive langt bedre. Men det lyder lidt sådan, ud fra den snak,

[01:05:34 - 01:05:49] vi har haft, så lyder det lidt som om, altså sådan, der bliver nogle ting, der bliver udlicet til jer, som forening, og så skal I sådan til et sted, for at give det liv, og få det til at fungere. Ja, vi skal bare have den her idrætsforening til at fungere. Ja, altså,

[01:05:49 - 01:06:05] og så blander kommunen sig ikke, og det gør jo organisationen i virkeligheden heller ikke, men nu har I fået overleveret opgaven. Værsgo, og få det til at fungere. Er det sådan, det er, eller hvad? Det er sådan, det er at drive foreningen, ja, det synes jeg. Altså, corona er et godt eksempel.

[01:06:05 - 01:06:22] Nu kom det her corona, og så skulle vi selv finde ud af, altså, hvordan vi agerede i coronatid, og hvordan vi ikke kunne blive engang fælles rengøringsmidler, altså, og sprit, og så videre. Altså, der var ikke nogen organisation, der sådan kiggede på anlæggene og sagde, skal vi ikke lige snakke sammen, hvordan er det,

[01:06:22 - 01:06:40] hvad I der skal lægge her i coronatid, hvordan finder man ud af at drive det? Altså, hvis der nu var kommet noget, det siger jo bare noget om organisationen, men at man, hvis der nu var kommet noget, så kunne vi virkelig have løst den der coronakrise langt bedre, men vi fandt jo hver vores løsning ude i de lokale, og jeg synes ikke, kommunen var en medspiller i det.

[01:06:41 - 01:06:56] Og jeg synes, altså, byggeorganisering er også et kæmpe eksempel. Altså, hvorfor fanden? Altså, vi skal jo ikke, når vi går i gang med at bygge, vi får en fed idé, nu skal vi have paddlebaner, vi skal jo i princippet, vi skal jo tænke helhedstænkning, vi skal jo i princippet også inddrage fællesråd, tænke, hvad skal vi med det her lokalmiljø,

[01:06:57 - 01:07:12] hvordan vil vi udvikle os, hvordan ser vi foreningen om 30 år, er det smart, hvis vi gør det her, hvad med de her grønne baner, der ligger derovre, og så vi har et samspil med byggeorganisationen, i stedet for, det bliver sådan noget med, nu skal I huske, og hvis I ikke husker det, så vanker der, så

[01:07:12 - 01:07:29] oplever I nogle problemer, men i stedet for, man siger, okay, hvordan kan vi sætte os sammen, og sørge for, at vi bygger den rigtige organisation omkring det her byggeri, og hvordan kan vi hjælpes af, i stedet for, det bliver sådan noget, at vi skal længe ansvaret over på os, som forening. Jeg synes, det er lidt sådan,

[01:07:30 - 01:07:46] jeg tror, de frivillige oplever det lidt som ansvarsfritalt, at vi smider en masse dokumenter, og papirer, og paragrafer, og tænker, I skal huske det med klokkring, og så hvis vi glemmer det, så kan de jo sige, det stod også på side 4, det havde du glemt, så derfor kan vi ikke løse den her opgave.

[01:07:48 - 01:08:05] Men hører der sige også, at de, og nu skal jeg lige stille et spørgsmål om det, altså jeg, jeg fornemmer ikke, at du siger, at I sådan har et, at der er et forventningspres. Nej, det er der nok ikke.

[01:08:06 - 01:08:23] Nej. Eller hvad? Det er jo bare at drive foreningen, altså i princippet, hvis vi ikke gjorde noget her, så ville vi jo ikke rigtig have nogen dialog med XX Kommune, jeg havde sådan set ikke nogen dialog med XX Kommune i det første år, jeg var ansat heller. De sendte en frivillig konsulent ud til mig, fra de her lokale centre,

[01:08:24 - 01:08:40] som burde lidt til at være lavet, og jeg sagde, at jeg var meget optaget af børn og unge, og vi havde også nogle ældrehold, og det var fint, hun havde de der ældre på lokalsenterne, og så smuttede hun igen, fordi hun havde ikke noget, hun kunne bidrage med, altså der var ikke noget omkring frivillighed eller andet, hun kunne bidrage med, så smuttede hun igen. Det var det, jeg så til XX Kommune i det første år,

[01:08:40 - 01:08:56] tror jeg, indtil jeg så begyndte at banke nogle døre sammen med DGI, og fandt nogle samarbejdspartnere, og kunne prøve at se, hvad er der, vi kan lave sammen. Men ellers er vi jo bare, så får vi de der mails, om ting, vi skal indberette, eller puljer kan det også være, vi kan søge,

[01:08:57 - 01:09:13] men det er jo aldrig... Så I kan selv byde ind, der hvor I gerne vil, og der hvor I ikke kan? Ja, vi skal jo bare leve op til det der, at drive en forening, hvis det var, så var det jo bare sådan, det var. Så selvom der er en samarbejdsaftale mellem kommunen? Det er jo så i år nu, i år, der kan man sige,

[01:09:13 - 01:09:28] der har vi en samarbejdsaftale, men... Prøv lige at sige lidt mere om den samarbejdsaftale, hvad er det for noget? Altså, mellemårsagtet, så driver jeg jo stadig det samme, som jeg gør, og så er de ret optaget af de ting, vi synes, der er fede, som de gerne vil være med til at understøtte, og sætte deres navn på. Men jeg synes ikke, der kommer så meget...

[01:09:28 - 01:09:44] Men kan du ikke sige lidt, fordi jeg kender ikke samarbejdsaftalen, kan du ikke sige, prøv lidt om, hvad er det for en samarbejdsaftale? Ja, man kan jo sige, XX Kommune har gået ind af fem forskellige magistrater, og det er jo ret, altså egentlig ret imponerende på meget kort tid at stable midler sammen til, at de kunne understøtte foreningsudvikling her over i Morslet.

[01:09:46 - 01:10:02] Vi gik jo... Altså her, da vores kontrakt, hvor vi har udløbet med DGI, der skulle vi jo kigge på, hvad fanden, hvordan driver vi det her videre, og foreningen kunne ikke råd til at betale for en fuldtidsansat. Så det er jo oplagt for os at kigge ind mod XX Kommune og sige, er der ikke et oplagt samarbejde her,

[01:10:02 - 01:10:17] fordi vi synes jo, vi leverer på alle de her dagsordner, og mere til, at jeg synes faktisk, at foreningsudviklingen har en kæmpe betydning for lokalsamfundet, og ser en kæmpe forsøg i at have en, som ligesom er den her, der har antennerne ud

[01:10:17 - 01:10:33] og samarbejder med alle de forskellige lokale aktører. Så vi synes, vi skaber en masse værdi, og det var oplagt for XX Kommune, og så holdt vi en masse møder om og fortalte om al den her værdi, vi skabte. Foreningsudviklere fik faktisk også kontakt til, de fik praktisk for nogle politiske udvalg, så det synes jeg også er en af de gode ting,

[01:10:33 - 01:10:50] man også kan, at vi kommer ind og kan fortælle om, hvad vi laver for de mennesker, som skal træffe de store beslutninger. Så vi havde faktisk en rigtig god proces, synes jeg, op til den her samarbejdsaftale, hvor både embedsværk og politikere, at vi fik mulighed for at bidrage, og så arbejdede

[01:10:50 - 01:11:05] de faktisk hurtigt. Jeg tænker næsten, det var på et halvt år, det er jo ikke så tit, man ser, at det kan gå så stærkt, at de så faktisk skabte midler nok til at kunne understøtte med halvdelen til

min stilling og halvdelen til Pernille's stilling. Den måde, de kunne forsvare det på, det var, at de så et kæmpe perspektiv i det her foreningsudvikling, og vi er nok

[01:11:05 - 01:11:21] et spydespids for andre foreninger, der kigger mod os, og kunne tænke sig at gøre det samme. Og man vil gerne have flere foreningsudviklere i XX Kommune. Så derfor gik man ind og kunne finde nogle midler til at understøtte. Og så har vi lavet en samarbejdsaftale udefra,

[01:11:22 - 01:11:38] som passer jo meget, matcher meget på de mål og handleplaner, vi havde i forvejen. Så det er ikke fordi, vi føler, at vi skal lave noget nyt. Altså jeg har ikke følt det som et pres, at være en del af det, fordi de er ret optaget af de samme ting, som vi er optaget af. Jeg havde håbet på, altså det er jo den personlige vinkel,

[01:11:38 - 01:11:54] at jeg havde håbet på, at der kom lidt mere, altså personligt havde vi håbet på, at vi kom lidt mere ind i rummet. Altså at komme til at sidde sammen med der, hvor jeg kunne se. Det har vi jo snakket om, men det er jo igen, vi kan ikke både få midler til stilling, og så samtidig nogle personalressourcer. Men det optimale ville være, at vi sad i et rum sammen med nogle af dem, der sidder

[01:11:54 - 01:12:11] ude, sådan hedder Omsorg, eller børn og unge, som kunne snakke os, altså jeg kunne snakke med en børn og unge, og snakke om, hvordan får vi det her skolesamarbejde til at køre. Hvis vi kom ind i et rum, hvor vi kunne sidde her, åh det kunne fandme være fedt. Men det er jo så det, at det kan man ikke nå på et år, og det er ikke den organisering, der har været omkring det, det er mere, at det er et blodstempel,

[01:12:11 - 01:12:26] og at vi sidder sammen i styregruppen, og snakker en to-tre gange om året, men altså, ja, reelsen, synes jeg jo ikke, det er nok til, at vi kan rykke på det, men det er jo starten. Det er jo starten på noget. Hvad er I forpligtet jer på i samarbejde? Nogle mål om, hvor mange,

[01:12:26 - 01:12:43] igen sådan noget medlemshaløj, altså hvor mange vi gerne vil have til jer, og nogle indsatsområder, altså børn og unge og ældre. Ja, sådan noget. Og hvordan, altså, det med de der mål der, var det noget, som I havde haft tidligere?

[01:12:43 - 01:13:00] Ja, det havde vi også med DGI. Okay, det havde I også med DGI? Ja, der havde vi også nogle mål. Hvad med før DGI? Der havde vi også et eller andet, jeg kan ikke huske, ja, der havde vi også et eller andet. Så I altid var vant til at arbejde ud fra det? Ja. Mål og indsatsområder, ja.

[01:13:02 - 01:13:18] Så det har ikke ændret sig så meget. Jeg synes heldigvis, på den måde har vi jo egentlig bare taget de ting, som vi selv er optaget af, og sammen med vores samarbejdspartner, defineret nogle mål ud fra det. Nu har det så været corona, så det har jo taget med til at udfase lidt den samme forventning om medlemmer,

[01:13:18 - 01:13:35] og hvordan kunne vi måle det, at det her har været lidt svært at kunne måle på. Hvordan, når du siger, det er en forpligtende samarbejde, bliver I holdt op på det, eller hvordan fungerer det der samspil, der ligger i det? Ja, altså vi har så de her styregruppemøder, De har været med med det?

[01:13:35 - 01:13:53] Nej, vi har. Sammen med vores kommune og sammen med DGI, og så også sammen med Morsglad, har vi nu besluttet at holde det helt sammen, hvilket giver rigtig fin værdi, for så kan vi også spare med hinanden bestyrelserne imellem. Så det er styregruppemøder, og så skal vi faktisk også aflevere en evaluering. Jeg tror, vi bliver enige om, det bliver en kvalitativ evaluering,

[01:13:53 - 01:14:09] for vi har ikke nogen medlemstall, før vi når til april. Der er jeg altså ikke, så der er nogen andre, der må sidde og bo i det. Men ja, så det bliver kvalitativt. Så skal vi afrapporteret til udvalget, og formentlig også få mulighed for at få foretrædet for dem, for at fortælle,

[01:14:10 - 01:14:25] hvilken værdi det har givet. Hvad hvis I ikke når målene? Ja, det ved jeg ikke. Jeg tror ikke, vi trækker penge tilbage. Som for mig er det et stykke papir, om nogle tilkendegivelser, om hvor vi gerne vil hen. Så det tager jeg ikke.

[01:14:27 - 01:14:42] Nu er jeg selvfølgelig heller ikke familieansat efter det år, så det er kun min stolthed, der er i forhold til at nå. Vi har selvfølgelig sat nogle mål, hvor vi tænker, vi kunne se os selv i det. Det her med, at kommunen går ind og understøtter ansættelser i kommunen,

[01:14:42 - 01:14:57] eller i foreningerne, det er jo også med til at skabe øget professionalisering. Nu snakkede du før om, at du tror på, at det er der faktisk behov for. Kan du se nogle farmomenter i det? Ja, altså det er der med, at når vi forsøger at blive professionelle,

[01:14:57 - 01:15:12] så kan der skabes en endnu større forventning, også ude i afdelingen, om at de også er professionelle. At det kan skabe et forventningspres, som selvfølgelig gør, at hele organisationen kan følge med. Det er der også nogle, der har været bekymrede for. Så skaber jeg et pres

[01:15:12 - 01:15:27] ned på afdelingerne, for hvad de skal levere. Fordi folk kigger ind mod mig og tænker, nu er det en professionel organisation. Så der kan det selvfølgelig være en vis far i. Jeg synes heldigvis ikke, jeg har oplevet det på den måde. Fordi jeg oplever den forventning,

[01:15:27 - 01:15:43] der var der i forvejen. At de forventer sådan en stor organisation, at vi kan de her ting. Så et eller andet sted, så prøver vi bare at leve op til dem. Har du lyst til at sætte lidt flere ord på det her med,

[01:15:43 - 01:15:58] at du stopper? Altså hvad der ligger bag og så videre? Ja, det kan jeg godt. For mig er det en af tingene, der er flere elementer i det. For det første er det en udviklingsstilling. Nu har jeg været der i fem år. Jeg begynder også at kunne se begrænsninger i en organisation.

[01:15:58 - 01:16:14] Jeg ved godt hvor langt jeg kan trække håndbold og fodbold. Jeg ved godt hvem jeg kan tage fat på. Jeg ved godt hvor langt jeg kan forholdsvis gå med nogle forskellige ting. Og jeg synes, at der hvor jeg har udviklet mest, eller hvor det kører, det er også der, hvor jeg har været fræk nok til. Nogle gange lige at træde lidt over.

[01:16:14 - 01:16:30] Og sådan lige. Ja, nok været lidt mere modig på nogle punkter. Og ikke set begrænsninger. Nu begynder jeg at se lidt begrænsninger, i forhold til hvad jeg kan udvikle. Og samtidig så tænker jeg jo, som jeg kan blive ved med at finde på og gøre ved. Altså det er en udviklingsstilling. Der tror jeg, at nu er det godt nok,

[01:16:30 - 01:16:48] der kommer en ny. Som kommer med noget nye input. Jeg sætter selv bare ret højt. Og det kan jeg også. Altså der ligger et pres på mig selv. Det kan jeg jo mærke. Og så har jeg arbejdet alt for meget. Det er jo sådan en anden ting. Jeg kan godt arbejde noget mindre. Og så mangler jeg også teamstrukturen.

[01:16:48 - 01:17:04] Altså jeg ville egentlig gerne arbejde i teamen, og det gør jeg jo ikke rigtigt. Dagen er meget lange. Altså i princippet får jeg mest værdi, når jeg er her om aftenen, eller når jeg har sammen med nogle frivillige, som jeg kan spille bold med, eller når jeg er inde i DGI. Hvis der er for mange af de dage,

[01:17:04 - 01:17:21] hvor jeg sidder alene på kontoret og bare svarer på mail, så sidder jeg på telefonen og ordner nogle ting. Det får jeg ikke den samme energi af. Der samler jeg simpelthen og sidder sammen med, ja i rigtig midtjuland, der sidder jeg i team og føler, at vi løftede en opgave som team. Den fornemmelse, den kan jeg godt savne.

[01:17:23 - 01:17:40] Ja, det er det. Der er tider, hvor hovedbestyrelsen må tjekke mere ud, fordi de er optaget af, og de har et liv. Så når jeg mister den connect, altså når vi heller ikke har den tætteste connect, så føler jeg nok mig, at jeg sidder meget sættet med det. Det synes jeg ikke er så sjovt.

[01:17:41 - 01:17:58] Jeg kan godt finde ud af det, men jeg får ikke den samme energi ud af det, at bare sætte køret afsted. Det gjorde jeg nok lidt i starten, for så kunne jeg bare, men det giver ikke den samme værdi for mig mere. Ja, Ja, så det tror jeg, at det...

[01:17:58 - 01:18:15] Du bruger det begreb af 30 år grænsen. Det synes jeg er lidt spændende. Kan du prøve at uddybe det? Jeg kan jo godt lide at provokere lidt. Jeg kan godt lide at ryste lidt. Jeg synes, det var fedt at komme ind som en ny og sådan prikke lidt i de gamle strukturer og udfordre de gamle strukturer. Og prøve at få dem til at tænke lidt anderledes.

[01:18:16 - 01:18:31] Det synes jeg var fedt, og nogle gange så gik jeg nok lidt længere med en idé, end før, før jeg smed den op i hovedbestyrelsen og prøvede det lidt af. Gik lidt længere med det, end før, at vi stoppede den. Men måske skulle.

[01:18:32 - 01:18:47] Ja. Og når du gik lidt længere med den, hvad betyder det så? Ja, det måske tog en chance. Det kunne også godt være økonomisk. Økonomisk chance? Måske havde jeg også gået lidt længere med idéen til at den var plantet ret godt. Til at den måske var lidt træls, hvis det ikke blev til noget.

[01:18:52 - 01:19:08] Økonomisk har jeg ikke taget de store chancer, men det kunne jo være, at man havde haft en instruktør ude, eller gjort noget, som man ved på et tidspunkt kom til at koste. Man havde en fornemmelse af, at jeg nok skulle hente den puljefond hjem, så det skulle nok komme til at hænge sammen. Men nogle gange det der med, hvor langt skal man gå med en idé, før man lukker den ned.

[01:19:09 - 01:19:26] Nogle gange, hvis jeg synes virkelig, den er god, så kunne jeg godt finde på at blive ved. Måske i dag pakker jeg den nok lidt hurtigere sammen. Men der kunne jeg godt blive ved, hvis jeg virkelig syntes, det var en fed idé. Men det lyder næsten på dig som om, at der, hvor du har haft størst succes, er der, hvor du har gået lidt over grænsen?

[01:19:26 - 01:19:43] Ja, det synes jeg nok nogle gange. Det er også der, jeg synes, det er sjovest nogle gange. Det er sådan en udfordring. Hvad tænker din bestyrelse? Altså hvis du sagde det til dine bestyrelsedage, at der, hvor vi har haft succes, er der, hvor jeg er gået over grænsen. Hvad tror du så, de ville sige? Ja, det ved jeg ikke. Fordi det er ikke altid nok, de har...

[01:19:43 - 01:19:58] De har ikke vidst det? Nej, det er ikke altid det. Vildt interessant, det vi har taget. Jeg synes, det er enormt spændende, det her med din rolle og din funktion inde i det. Hvad ligger der?

[01:19:59 - 01:20:15] Det er en øget professionalisering, at man pludselig har ansat medarbejdere på den her måde. Vi begynder sådan at nærme os en slutning. Jeg kunne godt tænke mig at høre lidt omkring... Nu kender du mit perspektiv. Jeg vil gerne vide noget omkring, hvordan er foreningernes perspektiv på det der med,

[01:20:15 - 01:20:32] når der bliver indgået nogle samarbejdsaftaler mellem nogen, hvor foreningerne ikke er med i de samarbejdsaftaler. Du har sagt, det bliver sådan lidt, der bliver udliciteret noget til jer. Du har også sagt lidt det her med, at i følger ikke et forventningspres.

[01:20:32 - 01:20:49] Selvom i faktisk har indgået nogle målsætninger sammen, så er det ikke sådan, der er et forventningspres på, at i skal levere på nogle bestemte ting. Men er der noget andet sådan i det forhold, jeg kalder det et mellemrum, altså er der noget andet der, som vi ikke har fået et drøft til, som du synes det er vigtigt, at jeg skal vide noget omkring?

[01:20:50 - 01:21:06] Hmm. Altså jeg synes jo det, man kan sige BVD er for livet og alle de der store ting, at der er nok mange foreninger, som jeg tænker, kan vide, hvor meget vi egentlig er blevet inddrejet

[01:21:06 - 01:21:23] i de der store målsætninger. Altså hvad har processerne været omkring det? Altså hvor... Jeg synes det har været meget svært at følge det der BVD er for livet, altså at finde ud af, at man vidste, at der blev holdt nogle møder mellem de her forskellige parter, og de skulle spille sammen og sådan noget.

[01:21:23 - 01:21:39] Men jeg tror foreningerne har haft svært ved at se sig i, hvad det er for et arbejde, der er pågået, og hvordan vi egentlig er blevet involveret i det, eller vores viden er blevet brugt i det, til at skrive de her mål og have de her forventninger. Så derfor har det været sådan lidt... På den måde så har man kunne holde en armflængte til det,

[01:21:39 - 01:21:55] fordi det er sådan, det er noget der foregår deroppe, men hvis I kaster noget ned til os, penge, indsatser, som vi kan se os ind, så hopper vi gerne ind i det. Men det andet, det er jo noget I laver heroppe. Det var i hvert fald sådan, jeg tænkte, jeg synes ikke det er blevet vedkommende nok. Det er i hvert fald sådan, jeg har flere gange tænkt,

[01:21:56 - 01:22:14] hvornår er det rigtigt, vi mærker det? Altså hvornår er der blevet holdt noget, eller gjort noget, hvor vi kan se det? Men det virker ikke som om der er behov for at gøre det mere vedkommende? Nej, det kan man jo også sige. Altså for mig ville det være mere vedkommende, hvis det var, at vi så kunne løfte de der partnerskaber, lokale partnerskaber, eller i XX Kommune, at vi sådan kunne rykke rigtigt på noget sammen.

[01:22:14 - 01:22:30] Jeg tænker, der er bare sådan nogle store potentialer, der ligger uforløst på de her dagsordner, som kunne få de der tal til at pike. Men det gør de ikke. Men til gengæld, så tænker vi, så tager vi bare det, vi synes er fedt, og så gør vi bare det. Så når det bare ikke hele de der højder, som det måske kunne nå.

[01:22:31 - 01:22:47] Men vi kan bidre om med de gode historier, og sådan noget. Ja. Og der er en kompleksitet i den, der gør, at man ikke når de højder, eller hvad? Ja, det kræver noget mere. Det kræver noget mere tid. Og det er særligt de komplekse borgergrupper. De kræver bare mere tid.

[01:22:47 - 01:23:03] Man kan ikke fikse det lige med at holde to møder. Altså XX Kommune har en brobyggerfunktion, og så sender de jo en ud engang, når der er en, og så passer det tilfældigvis ind i vores tilbud. Men vi bliver jo ikke klogere på, jeg får heller ikke noget opfølgning på, om vedkommende bliver glade for det tilbud.

[01:23:03 - 01:23:18] For så skal jeg jo dukke op om torsdagen, for at finde ud af, hvor lang tid blev han så ved med at gå på det hold. Altså vi har jo ingen opfølgning hinanden imellem, om det virker eller ikke

virker. Og en af de steder, hvor vi som idrætsforeningen kunne bruge, altså det er jo også en stor udfordring, det der med, ej har du lige noget data?

[01:23:18 - 01:23:34] Hvordan går det lige? Kan du sige noget om, hvor mange? Nej, jeg har medlemstallet. Hvis jeg ud over det, jeg skulle lave af ting her, og så skulle sidde og lave en kvantitativ analyse, og lige trække de her tal ud og finde ud af. Nej, jeg har den gode historie om Peter, som har været glad for holdet, og det gav ham så og så videre.

[01:23:34 - 01:23:50] Jeg har ikke, og det er tit mange efterspørgte, også med alle de her store der afsortner, jeg har ikke lige noget data på det. Nej, hvorfor skulle vi få det fra? Det sker, når der kommer nogle studerende, og det har jeg så sagt ja til, og det gik. Det er også nogle af de fede projekter, når de så har haft et eller andet,

[01:23:50 - 01:24:06] hvor de så samarbejder med nogle Ph.D'ere, eller andet, der gør, der kommer herud, at jeg kan sidde og fortælle nogle af de samme ting, som jeg gør til dig, og de så kan lave noget på det, og det så bliver omsat til noget, hvor de kan give det videre til nogen. Så når vi nogle højder, for det kan vi jo ikke til daglig. Vi kan ikke drive en forening, og så samtidig

[01:24:06 - 01:24:23] sidde og lave alle det her lyse arbejde. Det er jo heller ikke det, vi er optaget af. Vi er optaget af at være på gulvet. Men igen, der er jo noget, hvor man kunne samspille ind i Beveder Lid og alt det andet, fordi vi har kun de her personlige historier. Det er så også dem, der driver os. Det er dem, der gør, at vi har lyst til at komme ned igen i morgen. Det er, at Peter har haft en fantastisk oplevelse,

[01:24:23 - 01:24:38] og så gør jeg det gerne igen i morgen. Men jeg kan ikke bidrage til de store dagsordnere, for jeg har ikke de der tal. Så der er nogle ting, hvor jeg tænker, hold da op, der er jo virkelig... Altså, der er nogle steder, hvor det... Så indtil videre er det jo bare på det plan. Ja.

[01:24:40 - 01:24:56] Og nu har du bidraget med dine perspektiver ud fra. Ja. Tror du, at ISKE lader jer særligt ud som forening på nogle områder? Det synes jeg, vi gør. Det er jo selvfølgelig slået af, at jeg synes, vi gør. Og det synes jeg, det er det her med lokalsamfundet, som er særlig hjertebørn for mig.

[01:24:56 - 01:25:12] Altså det der med, at vi ikke bare er en idrætsforening, men vi er en medspiller herude, og vi vil noget. Og vi er også tør at sige, at vi er optaget af fællesskab og mangefuldighed, og vi er ikke så optaget af, at vi... Altså, jeg kunne godt sætte et bordtjeningsinitiativ i gang, og så kom der 300 bordtjeningsmedlemmer. Det er ikke det, som vi er optaget af. Vi er optaget af at skabe nogle fede rammer,

[01:25:12 - 01:25:27] og noget bæredygtigt, og noget, som rammer nogen, og så kan det godt være, det rammer fire. Men hvis det er forholdt, så er det det, vi gør. Så jeg synes, det at vi har gjort foreningen til mere end idrætsforening, det er jeg ret stolt af, og det synes jeg, det skiller os ud. Og det er også det, vi er ret op...

[01:25:27 - 01:25:45] Altså det er det, der gør, at vi er flere her, der gerne vil bruge meget tid på det. Og det er også det, der gør, at når vi får en respons fra lokalsamfundet, som vi gør, som er stolte, og når vi oplever, at medlemmerne er stolte af det, så giver det også rigtig meget værdi. Og det gør det i hvert fald også for mig. Og hvad med dine synspunkter?

[01:25:45 - 01:26:02] Altså sådan... Altså de synspunkter, I har her i jeres forening, tror du, de er anderledes end en fodboldklub, der ligger lige herude, eller en gymnasieforening, der ligger herovre i

Hjorda? Nå, på en eller anden måde kan man sige, de ikke er... Nu synes jeg, et sjovt eksempel er jo Henrik Brandt,

[01:26:03 - 01:26:19] når han ikke er kritisk pænt, men så er han jo fodboldmand. Ja, og så vil han gerne have en kunstgræsbane, fordi han tror, det kan give liv. Altså han har sådan en ambition om, hvad det så kan gøre af liv, og hvad man så kan skabe i lokalsamfundet, og hvordan man får lokalsamfundet ned. Så vi er alle sammen meget optaget af de her fællesskabsdagsordner,

[01:26:19 - 01:26:35] og det er ikke altid bare, fordi vi tror, at vi vil have en kunstgræsbane, men det er fordi, vi faktisk vil noget større. De fleste foreninger vil jo faktisk gerne noget større, vil gerne lokalsamfundet, så det er jo bare... Så det er et spørgsmål om, hvor meget man strategisk arbejder med det, og hvor langt man går efter det.

[01:26:36 - 01:26:51] For ellers så tror jeg i bund og grund, at vi vil det samme. Det tror jeg. Og synes du, at I arbejder mere strategisk med det, end andre foreninger? Ja, det gør vi ved, at jeg er ansat. Så det er en hjælp i virkeligheden til, at I kan gøre det, det at du bliver en ansat?

[01:26:51 - 01:27:07] Ja, altså det er det, at hovedforeningen kunne ikke... Altså de ser jo den måde, at jeg har været med til at understøtte deres ambitioner og strategiske arbejde omkring den attraktive idrætsforening, at de har følt en ro i, at der er en, der faktisk sørger for, at det bliver omsat fra, at de tanker, de har for papiret, det er faktisk omsat til handlinger.

[01:27:08 - 01:27:24] Det tror jeg, det jeg mærker, det samspil, vi har, de synes, det er fedt, at jeg er så handlingsorienteret, at det ikke... Hvis jeg nu bare havde siddet og skrevet, det kunne jeg jo så også i den stilling, bare have skrevet papir og lavet analyser og gjort ved, men de har haft brug for en, der gør de ting, de har sagt, de kan se det og skete ud i foreningen.

[01:27:25 - 01:27:42] Nu stiller jeg måske et svært spørgsmål, men den der strategiske arbejde, der så er her, var det der før, du blev ansat? Ja, de har forsøgt, ja, det synes jeg, altså man kan sige, nu har jeg jo ikke været så tæt på det, men de har jo, de har været til DM i foreningsudviklingen

[01:27:42 - 01:27:58] og sådan noget, altså de har haft nogle tanker, min hovedbestyrrelse, jeg synes, de har gjort sig nogle tanker, og jeg tror, hvis de ikke havde gjort sig de tanker, eller lavet noget af det der forarbejde, så var det ikke sikkert, at det, jeg kom med, kunne spørges ind i det der. Altså hvis de bare havde været på nullepunktet, og ikke haft det der, så var det ikke sikkert, at det projekt var blevet til noget.

[01:28:00 - 01:28:16] Anten hvis de bare havde tænkt, det er fedt, der er en, der kan lave noget, så vi kan sætte noget til, men de havde jo faktisk lavet noget, altså havde nogle ambitioner, som vi så kunne skrue sammen. Så der har været noget, ja. Jeg har selvfølgelig ikke været så tæt på det, så jeg kan jo ikke sige præcis, hvordan det har været, men det er i hvert fald min fornemmelse, ja.

[01:28:19 - 01:28:31] Fedt. Har du noget, du tænker, vi ikke har fået vendt? Nej, nej, nej, jeg synes, vi har været vidt omkring, ja. Ja, super. Jamen, tusind tak. Ja, selv tak.